eu

Buletin informativ

I>U

Organul oficial al Societății

PUBLICAT SUB DIRECȚIA COMITETULUI DE ADMINISTRATIE

1-a AMENDĂ. - 1891

40, Rue des Mathurins, 40

PARIS

"

■ ■*

Buletinul apare pe data fiecărei luni și este trimis gratuit tuturor membrilor Photo-Club de Paris.

ABONARE ANUALA

Franta si strainatate... 15 franci

Se ține cont de orice lucrare fotografică, din care două copii sunt trimise la Sediul Societății.

Adresă corespondență către Secretariatul Photo-Club de Paris

40, rue des Mathurins

ASPECTARE DE BAZĂ pentru fotografia color

?iH.l

Fiœ.2

Ch Cri vier

BULETIN INFORMATIV

DE

CLUB FOTO PARIS

Eist

MEMBRII SOCIETATII

(1 martie 1891.)

PRESEDINTE DE ONORI

Domnul Doctor Dujardin-Beaumetz, o

COMITETUL DE ADMINISTRARE

MM. Doctor H. Labonne, a O, președinte.

Maurice Bucquet, o secretar general.

Paul Bourgeois, Arhivar.

Paul Gers, trezorier.

Ahile Darnis.

contele Desmazieres.

Henri Guerin.

Paul Houde.

Doctor Jouslain, către Q.

Emanuel Matei.

MEMBRI DE ONORI

SM Dom Pedro d'Alcantara, Membru al Institutului, bulevardul Males-
herbes 88.

MM.

Bezançon Șef de divizie la Prefectura de Poliție, a, rue de Narbonne.

Dujardin-Beaumetz (Doctorul), O membru al Academiei de Medicină, 176,
bulevardul Saint-Germain.

Fourtier (Henri), % 9, rue du Sud, în Versailles.

Londe (Albert), I 0, director al serviciului fotografic al Sai péti
1ère, 8 bis, rue Lafontaine.

Marey (Doctorul), O Membru al institutului, n, bulevardul Delessen.
Rossignol, chimist, 21, rue Galvani.

MEMBRI ÎN depline

LA

MM.

Achery san Donnino, O φ, 281, rue Saint-Honoré.

Alvarado, 4, rue de la Trémoille.

Auvard (Doctorul), doctor al Spitalelor, 2r, rue de Lille.

B

Bapst (Armand), 118, Avenue des Champs-Elysées.

B aт в ed aт (Mmc), 17, rue de la Ville-l'Évêque.

Baudouin (Henri), 8, rue Royale.

B1GORGNE (Rene), 3, rue Viette.

Binder (Mauritius), consilier general al Seinei, 102, avenue des Champs-Élysées.

White κενή agen, 1 Lincoln St.

Bonaparte (Maestatea Sa Prințul Roland), 22 de ani, Cours La Reine.

Bonne FO N s (Fernand), 50, avenue du Trocadéro.

Bourgeois (Paul), 67, rue du Rocher.

Bremard (Fernand), 73, bulevardul de Courcelles.

Bretonnière (Gui de la), 31, rue de Lisboa.

Bucquet (Mauritius), O >i«, 34, rue de Chaillot.

Bufet (Paul), φ, strada Sankt Petersburg nr. 43.

Carpentier (Jules;, fost inginer al Manufactures de l'Etat, 34, rue du Luxembourg.

Catoire (Henri), 62, rue de Monceau.

Cazet (Charles), 6, rue de la Paix.

Chartres (SAR Msr le Duc de), 27, rue Jean-Goujon.

mmm.

Chauchat (Louis), 121, bulevardul Haussmann.

Cosne, avocat la Curtea de Apel. 63? strada Romei.

CoTTiN (Armand), Notar, la Paris, 15, rue du Cirque.

Var (Doctor Paul), 89, bulevardul Malesherbes.

Criésis, prim-secretar al Legației Elene, la Paris, 44, rue François Ier.

Da Cuhna, 3, rue Meissonier.

Darnis (Achille), 4, rue Marbeuf.

Defaux, 25, rue Montbrun.

Delamarre (contele Hubert), 52, rue des Sablons.

Delbruck (Georges), 92, Avenue d'Iéna.

Desmazieres (contele), 42, rue Galilee.

Dessortials (Ernest), Inginer Pulbere și Salpetre, 37, rue de Clichy. Dubois, 40, rue d'Enghicn.

F

Faure (Mauritius), 24, rue de Courcelles.

Febvre (A.), 57, rue Sainte-Anne.

Fège (Joseph), 5, rue Lauriston.

Ferré, 58, rue Montmartre.

Forestier (baron de), 87, boulevard de la Reine, la Versailles.

Georgandopoulo, Cancelar al Consulatului Greciei, la Paris, 20, rue Taitbout. Gers (Paul), 30, rue Chapul.

Gheest (de), 5, rue Lord-Byron.

Goldschmidt (Edmond), strada Magellan nr. 12.

Gossellin (Gabriel de), 19, avenue de Messine.

G rus (Léon), 90, rue de Courcelles.

Guérin (Henri), 2, rue de Lisboa.

Guérin (Léon), 33, rue de la Bienfaisance.

Guibert (Mauritius), 83, rue de La Tour.

Hennessy (Armand), strada Lincoln nr. 12. Hennessy (Robert), 6, rue Lavoisier. Herrenschmidt, 10, bulevardul Magenta. Holmès (D.), ï, rue Pierre-Charron. Hottinguer (Jean), 14, rue Laffitte. Houdé (Paul), 4, rue Leroux.

Itasse Geuffron (Léon), 6, rue de Copenhague. i Ivry (baron d'), 101, avenue des Champs-Elysées.

El·

F

eu (

eu

mmm.

JoRET (Louis), 9, rue d'Aumale.

Jo и SL a in (Doctor), A 0, 6, rue de Cérisolles.

Labonne (Doctor), La 0, 15, rue de Médicis.

Lambert de Sainte-Croix (Alexandre), 24, locul Malesherbes.

Lamblin (Doctor), A 0, 37, rue Saint-Roch.

Larmoyer, 22, rue Legendre.

Lebey (Gorges), 52, bulevardul Haussmann, Lecorbeiller (Charles), A 0, ɸ, 12, rue Montaigne.

Lehideux (Jacques), 27, bulevardul Malesherbes.

Lehideux-Vernimmen (André), 155, bulevardul Haussmann.

Lemoine (Henri), 17, rue Pigalle.

Léris (egumenul), 145, avenue de Wagram.

Le Roux (Paul), deputat pentru Vendée, 48, bulevardul Malesherbes.

Leveque (Doctor), 3, rue du Quatre-Septembre.

Levéque de Vilmorin (Mauritius), 4, rue de Solferino. .

M

Mareschal (G.), 12, rue Demours. *

Mathieu (Emmanuel), 20, rue des Capucines. .

' Maurel (Jules), 4, rue Volney.

MiRABAUD (Paul), 29, rue Taitbout.

Morny (duc de), 2$, rue La Pérouse.

Murat (Prințul Episcopului Său), 10, avenue de Messine. 1

Murat (Maestatea Sa Principele Joachim), 9, square de Messine.

Navetă, 131, bulevardul Sébastopol

P

Paillard (Gabriel), 24, avenue du Bois-de-Boulogne. Panckouke, 48, rue François Ier.

Paris (Émile), 94, place Beau vau.

Mic (Charles), 30, Avenue de Messine.

PiOLENC (Contele de), 12, rue de la Trémoïlle.

Potocki (contele), 35, avenue de Friedland.

Rainbeaux (Firmili), O 56, rue de Ponthieu. Ratisbonne (Fernand), 2* rue Rabelais, Rhone, 4, rue Castellane.

Rivoli (ducele de), 8, rue Jean-Goujon.

Rothschild (baronul Edouard de), 2, rue Saint-Florentin.

s

mmm.

Sapi a de Lencia (conte), 61, avenue d'Antin.

Schlumberger (Emmanuel), 140, rue du Faubourg-Saint-Honoré. Simondet, 17, rue de Choiseul.

Singer (Ernest), j, rue Taitbout.

Sifière (Mme), 12, rue Moncey.

Smith, 4, rue de la TrémoïHe.

Spinosa (marchiz de), 95, rue du Faubourg-Saint-Honoré.

T all a vignes, 15, rue de Médicis.

Thélier (Léon), 9, avenue de Messine.

Tissandier (Gaston), 50, rue de Châteaudun.

Tollin, agent de bursă onorific, n Ws, bulevardul Beauséjour. Toutain (André), auditor la Curtea de Conturi, 20, locul Vendôme.

V

Vacossin, 1 bis, rue Pasquier. Valentin (Roger), 12 ani, locul Malesherbes. VILLAMil (de), 6, locul Statelor Unite.

MEMBRI CORESPONDANȚI

Din provincie și din Infranger.

LA

MM.

Acher, 151, bulevardul Victor-Hugo, Le Havre (Seine-Lower).

Aguado (contele), O la Compiègne (Oise).

Anthoüard (Albert d'), viceconsul, cancelar al Reședinței generale a Franței din Tananarive (Madagascar).

Alvaro Rebello Valente, 51 de ani, rua da Libertad, în Porto (Portugalia).

Arbel, maestru de fier, la Rives-de-Gier (Loira).

Baudassé, 4 ani, impasse du Loup, în Béziers (Hérault).

Basset de Séverin (medic), Château de Champeyol, de La Chapelle-la-Reine (Seine-et-Marne).

Bédu, în Saint-Sulpice lângă Ham (Somme).

Belle, consilier al ambasadei la Madrid.

Bérenguier, 14 bis, rue Montjardin, în Nîmes (Gard).

Brétin, la Tou mus (Saone-et-Loire).

Brunet (de), viceconsul al Angliei, la San Sebastián (Spania). Buisson, în Lougivy (Orne).

mmm.

Cegrétin, la Château-d'Asnois (Nièvre).

Chaumel, la La Fourchée, via Coutras (Gironda).

Clemente dos Santos, în Villa-Franca (Portugalia).

Collet, i, bulevardul Ceres, la Reims.

Courtecuisse, în Lille (Nord).

D

Delamain, primarul din Jarnac (Charente).

Demav, în Niort (Deux-Sèvres).

Dericq, angajat al companiei Panama (Panama).

Didier-Gagon, 5, Grandes Promenades, în Saint-Brîeuc (Côtes-du-Nord).
Duburcq, rue de la Brasserie, în Croix (Nord).

Ducluzeau, în Saint-Aignan (Loir-et-Cher).

Dupont, 4, rue de la Madeleine, în Arras (Pas-de-Calais).

Deslis (Jules), 6, rue Gambetta, în Tours (Indre-et-Loire).

Dyonisio de Carvalho, în Torres Vedras (Portugalia), 15, rue San-Pedro.

F

Fourgeaud, 14 bis, rue Saint-Faron, în Meaux (Seine-et-Marne).

G

Galan, 22, avenida de la Libertad, San Sebastian.

Gaviria Gonzalo, în Medellin (Colombia).

Geibel, vila Saint-Marc, boulevard d'Alsace, in Cannes (Alpes-Maritimes). Gerbault, în Laval (Mayenne).

Goulden, 5, rue Piper, în Reims (Marne).

Grandseille (Mathis de), la Château de Grandseille, de Blamont-sur-Moselle.

H

Herpin, în Saint-Marcel, via Argentan-sur-Cruse (Indre).

J

Jameron, 8, rue Saint-Nicolas, în Tours (Indre-et-Loire).

Legros, la Château de Laqueusne, lângă Moulins (Allier).

Lelong, inginer constructor naval, în Brest (Finistère). Lombard de Bufi ii res, la castelul Dolonieu (Isère).

Lesieur, în Corbie (Somme).

M

Hammer, $6, rue Cérès, în Reims (Marne).

MONTEIL, 7, rue du Séminaire, în Montpellier (Hérault). Morel, în Fleury-sur-Andelle (Eure).

mmm.

Ottenheim, 73, rue Duplessis, în Versailles (Seine-et-Oise).

P

Pascual Marti Codolar, Plazuela pasaje Paz, în Barcelona (Spania).

Piaget, 59, avenue de Noailles, în Lyon (Rhône).

Poppovrrz (Constantin), către vizir (România). Pottier, la Crédit Foncier Agricole d'Algérie, la Oran.

R

Rebustillo (Paulo), în Rio-de-Janeiro (Brazilia).

Rochebrune (contele de), la castelul Cour-St-Cyr, în Talmordais (Vendée).

Rodriguez (Alberto), calle Nueva, 13, în Queretaro (Mexic).

Rothschild (baronul Nathaniel de), în Arienne (Austria).

Rougé, 25, rue de Normandie, în Le Havre (Seine-Inférieure).

Rouille-Ladvèze, în Saint-Aver tin, lângă Tours (Indre-et-Loire).

Rousset, locul Saint-Pierre, în Firminy (Loira).

Rouyé (Doctorul), în Laigle (Orne).

RozYCKi (de), 6, rue Saint-Pierre, în Senlis (Oise).

Russac, Allées marines, în Bayonne (Basses-Pyrénées).

S

Sëverac (de), în Saint-Sulpice-de-Lizat (Haute-Garonne), Sully, în Fort-de-France (Martinica).

Tessier, în Velbron (Lozere).

Trichard, 65 de ani, curs d'Herbouville, în Lyon (Rhône).

Thibault, în Aieung-sur-Loire (Loiret).

V

Varlet, 74, rue du College, în Verviers (Belgia).

W

Woodman (Doctorul), 415 West 59, New York.

i ver (Gustave), castelul Auffargis, de Le Perray (Seine-et-Oise).

PROGRAMUL NOSTRU

Fondat în urmă cu abia doi ani, Photo-Club de Paris vede numărul membrilor săi și importanța resurselor sale crește în fiecare zi. În afară de ultimele sale creații materiale, precum înființarea unui atelier de instalații, amenajarea laboratoarelor de teste etc., Photo-Club-ul a reușit, în cadrul unor conferințe interesante sau sesiuni de proiecție curioase, să-și mărească domeniul intelectual.

Așa se face că, cu puțin timp în urmă, M. Demeny, priceputul colaborator al lui M. Marey, le-a arătat membrilor munca remarcabilă care s-a desfășurat la stația fiziologică din Parc des Princes, pentru a determina într-un anumit fel atitudinile variate ale om și animale în mișcare. Mai recent, într-o prelegere cât se poate de învățată și nu lipsită de umor, M. Berget, șeful laboratorului Sorbonei, a descris frumoasa descoperire a lui M. Lippmann, despre fotografia culorilor: în timpul întâlnirilor sale lunare, Société a văzut noi camere prezentate. , au aflat rezultatele testelor efectuate în laborator sau au primit comunicări interesante despre procesele și cele mai recente aplicații ale fotografiei.

Aceste lucrări de tot felul, de un interes puternic, nu puteau fi indicate pe larg decât în procesele-verbale publicate de Journal of Photographic Societies. Prin urmare, Comitetului Foto-Club i s-a părut că

1

9

A fost necesar să păstrăm o amintire mai durabilă și mai presus de toate mai extinsă a tuturor acestor eforturi, atât pentru a servi colegilor noștri, cât și pentru a arăta altor companii care se ocupă de fotografie rolul pe care Photo-Club de Paris o are în munca generală: aceasta este scopul Buletinului nostru.

Înlocuiește un raport neapărat scurtat, chiar comunicările care se vor face în sesiunile noastre; a descrie aparatele prezentate, a discuta noile formule care apar în fiecare zi, a rezuma munca desfășurată în străinătate, a da socoteală despre scrisorile și publicațiile fotografice pe care Societatea le primește din toate părțile, aceasta este sarcina pe care o asumăm. , o sarcină care ne va fi mai ușoară. , suntem siguri de asta, de toată bunăvoința colegilor noștri.

COMITETUL EDITORIAL.

♦♦♦
♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦ ♦♦♦♦♦♦

ILUSTRAREA NOASTRA

A trebuit să oferim Colegilor noștri o reproducere a uneia dintre pozele domnului Piaget, din Lyon, care a câștigat prima medalie de vermeil la ultimul concurs de probe. Club foto. Am așteptat până în ultimul moment să fie trimise negativele, dar nu au putut ajunge la noi la timp.

Domnul Balagny a avut amabilitatea să ilustreze acest prim număr al buletinului nostru și a realizat el însuși o ediție specială a unei fotografii făcute la Expoziția Universală din 1889 și ne-a oferit numărul de tipărituri de care aveam nevoie.

Dorim să-i mulțumim domnului Balagny aici pentru această curtoazie pentru care îi suntem foarte recunoscători.

SCRIS.

eu

Procesul verbal al ședinței

Adunarea ordinară și Adunarea generală extraordinară din 14 ianuarie 1891.

În lipsa Președintelui Comitetului Administrativ, domnul P. Bourgeois ocupă scaunul de președinție și declară deschisă ședința ordinară lunară.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

MM. Labonne, Darnis, Gers, Jouslain, membri ai Comitetului, și-au cerut scuze pentru că nu au putut participa la întâlnire.

Secretarul general citește procesul-verbal al ultimei ședințe care este adoptat fără comentarii.

El anunță că domnii. Bonnefons, Baudouin, Maurice Guibert, Louis Joret, Alexandre Lambert de Sainte-Croix, Paul Le Roux, Leveque de Vilmorin, contele Potocki, baronul Édouard de Rothschild, Singer, Léon Thelier, au fost admiși în numărul membrilor titulari ai Parisului și că MM. Varlet (în Verviers, Belgia), Gustave Yver, în Auffargis (Seine-et-Oise), Léon Ottenheïm, în Versailles, au fost admiși la numărul de membri corespondenți ai Photo-Clubului.

El anunță decesul domnului Bruneau, unul dintre fondatorii Societății Nantaise de Photographie.

A citit o comunicare a Comisiei Permanente a Congresului Internațional de Fotografie, prin care informa Societatea că a doua sesiune a Congresului va avea loc la Bruxelles în august 1891 și invită membrii Foto-Clubului să-i trimită orice propuneri pe care le-ar putea considera utile. să fie incluse în programul acestui Congres.

Pe acest subiect, secretarul distribuie regulamentul pentru Expoziția Internațională de Fotografie, pe care Asociația Belgiană

își propune să organizeze cu ocazia ședinței acestui Congres și își îndeamnă colegii să participe la acesta.

O expoziție fotografică urma să aibă loc și în iulie 1891 la Douai, sub auspiciile Societății fotografice din nordul Franței: copii ale regulamentului au fost puse la dispoziția membrilor prezenți.

Domnul Albert Blazy a reunit într-un cadru un anumit număr de imprimeuri reprezentând scene din viața militară, alese cu gust, și a avut gândul grațios de a le aduce un omagiu la PhotoClub. Adunarea admiră această frumoasă trimitere și îl roagă pe Secretar să-i exprime domnului Blazy toată recunoștința sa.

Domnul Bucquet a depus:

L*Aristotypie, de maiorul Legros.

Sclavie, islamism și creștinism, de Căpitanul Binger (tribut de Dr. Labonne în numele Societății de Editură Științifică).

An English Photographic Form, de domnul Holmes (omagiu autorului).

Un anuar fotografic, în limba germană.

Dă cunoștințe despre regulamentul de procedură al Foto-Clubului de utilizare a atelierului și laboratoarelor și citește regulamentul Concursului de portrete care va avea loc în aprilie 1891.

Își informează colegii că instalația studioului este aproape finalizată și finalizată cu noi fundaluri, ecrane, covoare, perdele, accesorii de instalare și că camera de 40 χ 50 este acum disponibilă membrilor domnul Bourgeois demonstrează mecanismul ingenios care face posibilă. să varieze punctul pentru măriri în funcție de dacă se folosește o placă de gelatină-bromură sau o hârtie emulsionată plasată în spatele oglinzii.

Dispune de o foaie de jos degradată de la negru până la alb din aceeași țesătură și fabricată de Faller.

Prezintă medalii care îl reprezintă pe Alphonse Poitevin, oferite de dr. Labonne și care au scopul de a recompensa câștigătorii diferitelor concursuri ale căror programe sunt în studiu.

Președintele predă lui MM. de Gossellin, Ratisbonne, Binder, Alvarado, medaliile care le-au fost acordate de juriul concursului din 1890.

La propunerea domnului Delbruck, membru al London Camera-Club, domnul Alvarado, care urmează să plece în curând în Anglia, este delegat la Comitetul acestei Societăți în vederea obținerii schimbului de publicații ale sale și a stabilirii relațiilor. între Photo-Club de Paris și Camera-Club.

Adunarea mulțumește autorilor acestor diverse omagii, prezentări și comunicări.

Ordinea de zi fiind epuizată, sesiunea ordinară lunară se amână.

ÎNTÂLNIRE GENERALĂ EXTRAORDINARA

În conformitate cu hotărârile luate de ședința anuală ordinară din 1 decembrie o trecut, Președintele declară deschisă adunarea generală extraordinară.

A citit o scrisoare a domnului Simondet referitoare la raportul Secretarului General cu privire la ședința din 8 decembrie trecut. În ședința se recunoaște conținutul scrisorii sale al domnului Simondet.

El a anunțat că domnul Bezançon a fost numit membru de onoare al Societății. Această comunicare este salutată de aplauzele adunării.

Alegerea domnului Emmanuel Mathieu, făcută de Comitet pentru a-l înlocui pe domnul Rossignol, membru de onoare creat și care, în această calitate, nu mai poate face parte din Comitet, se supune adunării care o ratifică cu unanimitate de voturi.

Se trece apoi la discutarea, apoi la votul, articol cu articol, a modificărilor aduse statutului propuse de Comisie. Apoi, adunarea votează în unanimitate asupra tuturor acestor statute care vor fi înaintate autorității competente pentru a fi puse în aplicare (ï).

Ordinea de zi fiind epuizată, ședința s-a închis la miezul nopții un sfert.

Înainte de despărțire și pentru a încheia ședința, câteva colecții frumoase de probe datorate lui MM. Bourgeois, Guibert și Mathieu sunt proiectați în lumina oxihidrică.

Secretarul general^

domnule găleată.

Seara extraordinară a zilei de 4 februarie 1891,

O seară extraordinară fusese organizată de Comitet pentru 4 februarie. — În program, o prelegere a domnului Démeny, șeful laboratorului stației fiziologice din Parc des Princes, din Boulogne-sur-Seine, în regia domnului Marey, membru de onoare al Photo-Clubului; apoi o serie de proiecții ale „Misterului Patimilor”, prezentate la Oberammergau.

Un public numeros a umplut sălile Photo-Clubului, special amenajat pentru această sesiune; multi fac

1) Imediat după aprobarea acestora, statutele vor fi tipărite și trimise tuturor membrilor Clubului Foto.

a răspuns invitației trimise acestora. Nimeni, de altfel, trebuie să-și fi regretat seara, pentru că domnul Démeny a știut să facă foarte clar și foarte interesant un subiect cât se poate de dificil: explicația teoretică a disocierii mișcării la om și la animale.

După ce a descris dispozitivele ingenioase folosite de M. Marey, perfecţionate la cel mai înalt grad, şi astfel încât să poată da până la cincizeci de dovezi pe secundă, M. Démeny a trecut sub ochii asistenţei a numeroase proiecţii în sprijinul prelegerii sale. — De remarcat în mod special, ca având un foarte mare succes, descompunerea zborului porumbelului și al raței; apoi studiul mersului omului și al calului. — M. Molteni construise pentru ocazie un aparat ingenios care făcea posibilă trecerea pe ecran, succesiv și la intervale foarte apropiate, a unei serii de teste dând iluzia realității.

Domnul Démeny a avut amabilitatea să ne ofere un articol despre conferința sa pe care îl putem citi mai târziu.

M. P. Bourgeois a proiectat apoi o serie de fotografii care reproduc scenele principale din „Misterul Patimilor”, care a atras o mulțime atât de mare vara trecută la Oberammergau (Bavaria).

A reamintit în câteva cuvinte originile acestor reprezentări care datează din anul 1632. Ciuma a făcut multe victime în rândul locuitorilor: municipiul, pentru a înclina mânia cerului, şi-a pus o dorinţă; ea a hotărât să facă „Misterul Patimilor” la fiecare zece ani. Legenda spune că ciuma și-a încetat ravagiile.

Călugării din Ethal Abbey au fost cei care au compus libretul și au aranjat scenele pentru prima reprezentație, care a avut loc în 1634. În secolul trecut, teatrul a fost închis de mai multe ori ca urmare a numeroaselor dificultăți cauzate de guvern. În 1811, dramei a fost adăugată o parte lirică. De atunci, spectacolele au avut loc fără întrerupere, la fiecare zece ani.

Rolurile sunt ocupate exclusiv de locuitorii din Oberam-mergau; se împart celor mai merituoşi de către comitetul „Tainei Patimilor” prezidat de preot şi primarul satului. Este cu adevărat curios de văzut cu ce artă și cu ce simplitate toți actorii, meșteri ai satului în cea mai mare parte, reușesc să întruchipeze personajele pe care le reprezintă.

Au fost deosebit de admirate chipurile pline de caracter ale actorilor principali din dramă, precum și imaginile care au o compoziție remarcabilă prin simplitatea lor.

Toate negativele prezentate au fost reproduceri executate de domnul Bourgeois din fotografii realizate din Oberam-mergau.

1

Să adăugăm că domnul Molteni acceptase să vină, cu obișnuita sa curtoazie, să organizeze dispunerea aparatelor de proiecție și să treacă negativele pe ecran.

Sedinta de miercuri, 18 februarie 1891.

În absența Președintelui Comitetului Administrativ, M. P. Bourgeois ocupă scaunul președinției.

Secretarul general citește procesul-verbal al ultimei ședințe care este adoptat fără comentarii.

El anunță că

doamna SlPIÈRE,

MM. Louis Chauchat,

Fege,

Baronul de Forestier,

Jacques Lehideux, Gaston Tissandier, au fost admiși în numărul membrilor titulari ai Societății.

Îi informează pe colegii săi că Comitetul Administrativ, folosind opțiunea pe care i-o acordă articolul 13 din statut, a adăugat doi noi membri,

MM. Contele Desmazières, Paul Houdé, care a acceptat.

A citit o scrisoare a domnului Piaget, membru corespondent al Photo-Club de Paris, care aduce un omagiu Companiei cu două imprimeuri superbe 24/30, reprezentând două locuri pitorești din pădurea Saint-Bruno, lângă Grande-Chartreuse. , în timp ce un strat gros de zăpadă acoperea pământul și ramurile copacilor. Domnul Piaget a folosit plăci Lumière izocromatice, plasând un ecran galben pe diafragmă. Aceste dovezi sunt de mult admirate.

El pune pe birou cele mai recente publicații primite:

Buletinul Societății Franceze de Fotografie

Alette Phoio-G;

Primul număr al Foto-Jurnal;

Fotografie franceză:

Proiecție și mărire prin proiecție cu lumină artificială, publicată de M. Poulenc, omagiu al autorului. (Vezi Buletin);

Malurile Rinului și Valea Yosemiti și copacii giganți, prelegeri de MH Fourtier intenționate să fie citite în timpul

proiecția negativelor fotografice ale acestor țări care sunt în comerț, omagiu al autorului;

Călătorie în Siberia, de E. Boulangier, omagiu de la Editura Științifică.

Prezintă frumoasa reproducere a portretului lui Daguerre, de Charpentier, care este proprietatea Societății Franceze de Fotografie, oferită MM. Braun și Clement. Această amprentă remarcabilă de carbon va fi plasată într-una din încăperile Photo-Clubului.

Secretarul este responsabil cu exprimarea către MM. Braün și Clément mulțumirile Societății pentru acest tribut.

Președintele își informează colegii că Comitetul tocmai a luat o decizie motivată de extinderea zilnică în creștere a Societății și care, fără îndoială, va primi avizul lor.

Un organ special, Buletinul Photo-Clubului de Paris, va fi publicat sub conducerea Comitetului Administrativ și va constitui jurnalul oficial al Societății, trimis gratuit tuturor membrilor cu drepturi depline și corespondenților Foto-Clubului.

Se va avea toată grija necesară redactării și ilustrării acestui Buletin, care se va număra în curând printre cele mai interesante și frumoase publicații care se ocupă de arta fotografică.

Adunarea ratifică prin aplauze decizia luată de Comitet.

domnule doctor în științe Alpha. Berget, instruitul pregătitor al laboratorului Sorbonei condus de domnul Lippmann al institutului, expune cu o precizie și o claritate desăvârșită principiile pe care se sprijină procedeul descoperit de domnul Lippmann de a fixa pe placa sensibilă culorile spectru și prezintă rezultatele obținute. (Vezi comunicații.)

Aplauze repetate mărturisesc tot interesul pe care adunarea l-a purtat pentru comunicarea științifică a lui M. Berget.

Domnul Balagny aduce un omagiu Societății printr-o serie de printuri fotocolografice obținute prin procedeul său dintr-o poză realizată de domnul Bucquet și care sunt distribuite celor prezenți ca taxe de participare. Domnul Bucquet a citit o notă care rezumă diferitele operațiuni ale acestui proces rapid de imprimare cu cerneluri uleioase. (Vezi comunicații.)

Președintele îl întreabă pe domnul Balagny, prezent la ședință, dacă are ceva de adăugat la comunicarea care tocmai a fost citită și îi transmite toate mulțumirile Companiei pentru grațiosul tribut pe care îl are.

Domnul Balagny răspunde că mulțumește Photo-Clubului de Paris pentru că a acordat amabilitatea modului de funcționare al acestuia și se pune la dispoziție membrilor Societății care ar putea avea nevoie de sfaturi sau explicații.

Secretarul a citit o notă a domnului Ch. Gravier despre utilizarea fotografiei prin imprimare color, metoda folosită în prezent de Petit Journal pentru imprimarea sa color ilustrată. (Vezi comunicații.)

MM. Poulenc frères a prezentat o lampă elegantă din magneziu cunoscută sub numele de Flash Lamp, care producea o lumină frumoasă a cărei intensitate putea fi modificată în funcție de faptul dacă persoana apăsa puternic sau ușor pe becul de cauciuc care controla mecanismul.

Prezinta si un frame-press ingenios cu care se monitorizeaza venirea imaginii in toate partile ei datorita unui dispozitiv special al obturatorului, care se deschide in patru parti.

Domnul Hanau, constructor, arata o camera stereoscopica de mana, Duplex^ continand un magazie pentru 12 placi 9/18 si permitand instantaneu sau instalarea dupa bunul plac prin fixarea aparatului pe un trepied.

El prezintă Petit Photogène care, echipat cu o magazie pentru douăzeci de operații, este folosit pentru producerea blitzului magnetic.

Domnul Chambay, fotograful priceput al Grand-Hôtel, care a făcut o specialitate în portretele copiilor, prezintă dovezi imprimate pe hârtie de fildeș mat* ale cărei tonuri variază de la sepia deschis la negru gravat, sunt foarte vizibile. Această hârtie poate fi păstrată

sensibilizată în prealabil sau preparată cu o zi înainte de utilizare cu o sare specială de argint amoniacal.

Este de preferință răsucit cu următoarea soluție:

Apă distilată.............................. 1000 grame.

Acetat de sodă topit............................... 4 —

Aur și clorură de sodiu................... 1/4 —

Caolin... un strop.

Domnul Gers prezinta pozitive pe sticla (stereoscoape, proiectii, opal) executate de domnul Rouanet, de o foarte mare bogatie de tonuri si obtinute pe colodion. Opalele atrag în mod deosebit atenția ansamblului.

MG Mareschal prezinta lampa cu gaz a sistemului Auër care poate presta unele servicii in fotografie. Această lampă este alcătuită dintr-un arzător Bunsen care se folosește la sărurile metalice incandescente (cum ar fi oxidul de zirconiu) depuse pe un filament de bumbac sub formă de fitil. Lumina este orbitoare și amintește de cea a unui Γare electric. Photo-Clubul va avea instalat în studio un anumit număr din aceste lămpi, ceea ce va face posibilă realizarea de portrete seara, deoarece lumina este foarte fotogenă. M. de Férol, director al Société Auër, este dispus să ofere lămpile gratuit; Photo-Clubul îi mulțumește pentru ofertă, pe care o acceptă și îi cere domnului Mareschal să se ocupe de montaj.

Președintele adaugă că un credit special a fost votat de către Comisie în acest scop.

Domnul Bourgeois prezintă, în numele domnului Molteni, noile plăci „Alpha” de la Compania Ilford, în gelatină-bromură pentru tonuri negre care se dezvoltă cu orice dezvoltator. El trece prin lanternă câteva pozitive destul de obținute pe aceste plăci.

Domnul Henri Guérin proiectează câteva instantanee realizate pe lacul Bois de Boulogne, la Vésinet și la Versailles, și reprezentând scene amuzante de patinaj.

M. André Lehideux-Vernimmen trece printr-un felinar o serie fină de negative preluate din negative aduse de el dintr-o călătorie în India, însoțește fiecare dintre vederile care trec pe ecran cu explicații interesante; de remarcat în special o incinerare pe malurile Gangelui, o plecare pentru vânătoare, Canalul Suez etc.

M. Fourtier prezintă o colecție de vederi luate în timpul unei excursii de către Société Versaillaise de Photographie la Dampierre, Port-Royal, Vaux de Cernay și Chevreuse și oferă un rezumat plin de viață și plin de viață al unei zile atât de încărcate.

După sesiune, domnul Mareschal arată o altă aplicație foarte interesantă a lămpii Auër. Constă în înlocuirea lămpilor cu ulei cu două-trei fitil ale felinarelor de proiecție. Se testeaza un felinar de

amator astfel transformat si se constata ca este la fel de multa lumina ca la ulei. Avem imensul avantaj de a nu avea un miros urât și aproape deloc căldură; cheltuiala cu gaz este aproximativ jumătate mai mare decât la orice alt arzător, ceea ce explică căldura redusă produsă; poți chiar și după o oră de aprindere să atingi hornul felinarului fără a te arde. Există un avantaj real aici pentru amatorii care nu doresc sau nu pot folosi lumina oxihidric.

În final, se fac experimente cu lămpile de magneziu prezentate la sesiune.

Societatea mulțumește autorilor acestor diverse comunicări și prezentări.

Ordinea de zi fiind epuizată, ședința se amână la и ore și jumătate.

L c Secretar General3

domnule BUCQUET.

CONCURSUL A V-A

DE

CLUB FOTO PARIS

CONCURS DE PORTRET

La solicitarea mai multor membri ai Societății, Comitetul Administrativ a decis să amâne închiderea Concursului de Portret pentru anul 10 aprilie pentru a oferi concurenților, întârziați în munca lor de sezonul riguros prin care tocmai am trecut, timp liber pentru a-și pregăti transporturile.

REGULAMENTUL CONCURSULUI

Articolul Гγ. — O competiție de Portrete este deschisă între membrii titulari sau corespondenți ai Photo-Club de Paris și se va închide la 15 aprilie 1891.

Artă. II. — Numărul de teste (al căror format nu este determinat) nu poate depăși douăsprezece.

Artă. III. — Probele trebuie montate pe carton cu margini care nu depășesc 2-3 centimetri.

Artă. IV. — Fiecare transport trebuie să însoțească o notă explicativă. Acolo vor fi trecute numere de ordine corespunzatoare celor purtate de probe, cu toate informatiile despre obiectiv, diafragma, placi, timpul de expunere, revelatorul folosit. De asemenea, trebuie indicat dacă portretul a fost realizat la studio, în

orice încăpere decât un atelier, în aer liber sau folosind lumină artificială.

Artă. V. — Înscrierile trebuie să fi ajuns la Secretariatul Foto-Clubului până cel târziu la 15 aprilie: o Expoziție rezervată membrilor Foto-Clubului și persoanelor cu legitimații care poartă numele unui membru titular sau corespondent va avea loc din 20 aprilie. până la 10 mai, în saloanele Societății, 40, rue des Mathurins.

Artă. VI. — Premiile constând în medalii vermeil, argint sau bronz sunt puse la dispoziția juriului compus după cum urmează.

JURIU

Juriul concursului va fi format exclusiv din concurenții înșiși. Toți expozanții, sau reprezentanții acestora împuterniciți prin scrisoare (care nu pot fi în niciun caz luați dintre membrii expozanți), vor fi convocați de către Secretarul General al Foto-Clubului la o dată care va fi stabilită ulterior. Fiecare dintre ei va primi o listă de expozanți pe care nu va apărea numele propriu sau al expozantului pe care îl reprezintă. Pe această listă, el va înregistra, pentru toate colecțiile expuse, altele decât a lui sau a principalului său, un număr de puncte variind de la o la 20.

Doi dintre membrii juriului astfel format vor fi numiți ca colegi ai lor pentru a analiza acest buletin și a rezuma punctele acordate fiecărei culegeri. Rezultatul va fi anunțat imediat și nu poate fi, sub nicio circumstanță, modificat ulterior.

Buletinele de vot vor fi distruse imediat după proclamarea rezultatelor scrutinului.

Văzut și aprobat:

COMITETUL.

FOTOGRAFIE CULOARE

Prin metoda interferenţială a lui M. LIPPMANN.

Lumina, ca și sunetul, fiind rezultatul unei mișcări vibratorii, diferitele culori sunt cauzate de rapiditatea mai mare sau mai mică a acestor vibrații și sunt, ca să spunem așa, doar notele unei scale luminoase, mergând de la roșu la violet.

Faptul însuși al acestei mișcări vibratorii implică o consecință imediată: Dacă, la un moment dat, sunt în prezență două mișcări vibratorii egale și contrare, vibrația va fi distrusă, se va produce stingerea luminii. Ajungem prin urmare la această concluzie, că lumina adăugată la lumină poate produce întuneric; dispozitivele fizice fac posibilă verificarea acestui lucru.

Există o modalitate simplă și comună de a produce acest rezultat, este experimentul cu balonul de săpun. Când lumina este reflectată succesiv pe cele două fețe ale unei pelicule subțiri, cele două raze reflectate nu au parcurs același drum; ceea ce s-a reflectat pe a doua față a călătorit mai mult decât ceea ce s-a reflectat pe prima, de două ori grosimea filmului.

Dacă această diferență de cale ajunge la 1/4000° de milimetru, rezultă că ochiul percepe amestecul altor raze și în loc de lumină albă, care, după cum știm, este rezultanta tuturor culorilor spectrului. , vede un lumina colorata.

Acest lucru stabilit, iată principiul experimentului lui M. Lippmann: Pe o oglindă perfectă, să ne imaginăm un strat de substanță sensibil la lumină, dar fără granule, ca un strat de albumen sau colodion. În fața acestei oglinzi stratul va fi împărțit conform celor explicate mai sus în felii alternative de lumină și întuneric: două felii luminoase sunt îndepărtate, pentru galben, de exemplu cu 1/4000° de milimetru. Acum numai straturile strălucitoare impresionează stratul senzitiv, astfel că după dezvoltare și fixare materia sensibilă va fi tăiată prin pereți paraleli, constituite din planuri argintii reduse; vor fi, în medie, două sute într-o douăzecime de milimetru. Dar distanța față de aceste planuri este tocmai grosimea lamei subțiri care,

21

prin reflexie ar reproduce culoarea corespunzătoare; se va avea astfel, privind placa prin reflexie, senzatia culorilor care au impresionat-o. Aceasta este ceea ce experiența a arătat.

Expunerea a durat una până la două ore pentru roșu, zece până la douăzeci de minute pentru regiunea verde și câteva secunde pentru albastru și violet. Durata aparent excesivă de expunere pentru roșu nu este o excepție, ci o regulă care se aplică chiar și la cea mai rapidă gelatină-bromură care este aproape insensibilă la razele roșii.

Alfa. BANCĂ?,

doctor în științe,

Pregătitor al laboratorului Sorbona.

FOTO-COLOGRAFIE RAPIDA

(Comunicare făcută la ședința Foto-Club de Paris, 18 februarie i8дi, de către domnul Maurice BUCQUPT.)

Până în prezent, procesele de imprimare a plăcilor fotografice, folosind cerneluri grase, erau considerate a fi în afara domeniului amatorului și rezervate doar specialiștilor.

În urma lucrărilor îndreptate spre studiul acestor procese, domnul Balagny, care nu se află, după cum știm, la prima sa inovație, a fost condus să simplifice atât de mult manipulările cerute de acest gen de muncă, încât acum amatorii se preocupă de păstrarea lor. lucrările vor fi cu siguranţă seduse de însuşi cachetul artistic al dovezilor astfel obţinute.

Domnul Balagny a fost suficient de bun să ne facă la el acasă demonstrații practice ale procesului său și, în aceeași zi, dotați cu o instalație destul de primitivă, am ajuns la astfel de rezultate încât nu ezităm să le împărtășim colegilor noștri.

Prin folosirea directă a negativului pe sticlă se obține inevitabil o imagine inversată; dar procesul atât de ușor de a face contra-tipuri returnate, și care va face obiectul unei comunicări viitoare, face posibilă remedierea acestui inconvenient: pentru că este întotdeauna necesar, în opinia noastră, chiar dacă subiectul nu pare să necesite acuratețea riguroasă în poziția relativă a obiectelor, produce o imagine pozitivă fidelă.

Dacă, dimpotrivă, negativul se află pe un suport transparent, de o grosime nesemnificativă, este suficient să tipăriți placa care va fi folosită pentru imprimare, prin răsturnarea clișeului.

În toate procesele foto-colografice se folosește o suprafață gelatinizată scufundată într-o soluție de dicromat de potasiu pe care negativul de reprodus este imprimat la lumina zilei, după uscare bineînțeles: negrurile subiectului sunt imprimate sub influența luminii. , și devin insensibil la

acțiunea apei, în timp ce în părțile clare ale imaginii gelatina păstrează proprietatea de a absorbi Геаи, de a umfla, de a produce reliefurile plăcii care nu vor lua Tenere în momentul cernelării.

Astfel este expus prea sumar principiul fundamental al proceselor foto-colografice.

Tot gelatina o folosește domnul Balagny pentru pregătirea plăcii sale de imprimare, dar gelatină care conține fie bromură de argint, fie clorură de argint, a cărei granulație fină face posibilă obținerea unor rezultate extrem de blânde.

Oglinzile grele și ușor de spart sunt înlocuite cu orice suprafață netedă și plană: o piatră litografică, o foaie de zinc brut, lipsită de denivelări și mai ales plană; este acest ultim suport pe care l-am văzut folosit și pe care l-am folosit noi înșine; ni s-a parut cel mai practic pentru amatori.

Plăcile flexibile, fie cu gelatină-bromură de argint, fie cu gelatină-clorură de argint, din care stratul sensibil este mai gros, sunt pregătite special de MM. Ușoară, pentru treaba asta.

Acestea sunt scufundate timp de cinci minute într-o soluție de 3% de dicromat de potasiu (1 1/2 sau 2% este suficient chiar și în timpul sezonului de vară). Această baie trebuie menținută la o temperatură cât mai scăzută și chiar, dacă este necesar, se recurge la utilizarea gheții.

Se stoarce apoi pe o placă de sticlă foarte curată și uscată, pe care se aplică, gelatină contra sticlă, îndepărtând excesul de dicromat cu o racletă de cauciuc. Partea din spate a farfuriilor este șters cu grijă cu blotter.

Se desprind imediat de sticla si se usuca prin fixarea cu ace de o plansa de desen, cu fata in sus, intr-o incapere tinuta la o

temperatura usor ridicata si ferita de praf. Câteva ore sunt suficiente pentru uscare, iar plăcile gata de utilizare pot fi păstrate timp de patru până la cinci zile. După acest timp, rezultatele sunt incerte.

Toate aceste operatii se pot face la lumina unui cioc de

• gaz.

Expunerea plăcii dicromate cu lumină difuză se face sub negativ într-un cadru de presă obișnuit dotat cu mască care protejează marginile tiparului, și până la apariția ușoară a umbrelor mari pe revers. Progresul său este monitorizat în laborator ca și cum ar fi o dovadă pe hârtie.

Apoi pozitivul astfel obținut este returnat în cadrul de presă din care este îndepărtat negativul, iar subiectul este înlocuit exact în deschiderea cache-ului, apoi pozitivul este expus la Tenvers până când umbrele care îl nuanță încep să dispară· Imprimarea este acum complet.

La iesirea din rama, sau cateva ore mai tarziu, pozitivul este scufundat in apa curenta unde este tinut pana cand nuanta galbena produsa de dicromatul care se dizolva a disparut complet. Această spălare poate fi prelungită fără inconveniente, chiar avantajoase, pentru câteva ore. Cu cât poza este mai lungă, cu atât este nevoie de mai multă spălare.

Placa flexibila se scoate din apa si se aseaza pe o foaie de zinc de marime potrivita, la care se face sa adere prin intermediul unui strat de gelatina prin rotirea bulelor de aer si a excesului de apa cu ajutorul unui sucitor . Cu o cârpă îndepărtam, prin tamponare, apa care se află la suprafață.

O pensulă înmuiată într-o soluție de alaun până la saturație este trecută peste marginile gelatinei și ale plăcii, evitând orice cădere asupra imaginii în sine, pentru a preveni aderența în timpul imprimării; dupa cateva clipe placa se spala cu apa din abundenta, apoi se aseaza pe presa.

Reliefurile plăcii sunt apoi perfect vizibile.

Putem trece la tipărire: pot fi folosite toate presele, chiar și presele de copiat, prin interpunerea unei foi subțiri de cauciuc. Pentru cerneală trebuie folosite role de gelatină foarte fine; în ceea ce privește imprimarea în sine, se realizează prin metode obișnuite.

Am descris procedeul special al domnului Balagny, prin aceea că a ieșit din metodele folosite în mod obișnuit, pentru a-l indica amatorilor, și ne referim la tratatele speciale pentru restul operațiunilor.

Domnul Balagny a avut amabilitatea, cu obișnuita sa curtoazie, să se pună la dispoziția colegilor noștri care ar fi nerăbdători să vadă demonstrația practică a acestui procedeu de tipărire, care face posibilă obținerea unor dovezi inalterabile și de un efect atât de puternic.artistic.

CONFERINȚA MG DEMENY

DESPRE studiul mișcării omului și animalelor prin intermediul

DE FOTOGRAFIE

Realizat la Phalu-Cliib din Paris, 4 februarie 18^1.

Studiul mișcării omului și animalelor prin fotografie este împărțit în două părți destul de distincte;

iü Analiza mișcărilor în care există progresie a masei corpului;

2° Analiza mișcărilor la fața locului.

Când ne uităm la fotografiile vechi care au cerut

Λ

un timp îndelungat de expunere, ca anumite vederi ale monumentelor, anumite vederi ale piețelor publice, aproape întotdeauna se văd dungi vagi, estompări tulburi care arată ca niște fantome sau vapori fără forme bine definite. Aceste apariții nu sunt altceva decât întregul plic al unui corp mobil, trecător sau plimbător, mașină sau călăreț, care a pozat prea mult timp în fața obiectivului pentru a fi în stare să lase un contur clar. Ceea ce este deosebit la aceste imagini vaporoase este că conțin urma tuturor mișcărilor executate de subiect care au dat naștere acestui traseu vag și că ar fi suficient să le putem disocia pentru a face o analiză perfectă.

Profesorul Marey, maestrul nostru, a avut ideea să producă eclipse în fața plăcii fotografice și să obțină astfel, separate între ele prin intervale de timp egale și cunoscute, o serie de imagini cât de dese și-a dorit.

Pentru a face acest lucru, a fost necesar să se opereze în fața unui fundal foarte negru, o gaură în umbră care nu emite substanțial nicio lumină și făcea astfel posibilă descoperirea unui obiectiv puternic în fața lui timp de câteva secunde fără să existe nicio impresie. pe placa fotografica...

Obiectul de fotografiat, animal sau om sau orice proiectil. conca, era de culoare albă și la soare.

Întreruperile regulate obținute mecanic prin intermediul unui disc rotativ străpuns cu fante diametrale au permis luminii să treacă timpi extrem de scurti, aproximativ o miime de secundă, și totuși suficiente pentru a impresiona stratul sensibil dacă lumina era suficient de intensă.

Întreruperile, revenind de altfel la intervale egale de V & de secundă, lasă să ia pe aceeași placă, în același cadru și cu o singură lentilă seria de atitudini ale unui om care merge, aleargă sau sare, fără ca aceste imagini să se încurce, cu condiția însă ca, în intervalul care separă trecerea a două ferestre consecutive ale discului obturator,

spațiul parcurs de obiectul în mișcare în spațiu să fie mai mare decât grosimea acestui obiect.

Acest lucru limitează deja domeniul de aplicare a metodei a priori; dar vom vedea mai departe cum M. Marey, care nu este niciodată la sfârșitul resurselor sale de cercetare, a rezolvat dificultatea în cazurile cele mai defectuoase.

Astfel un ecran negru, astfel încât să existe lumină emisă doar de obiectul în mișcare și să fie fotografiat, un obiectiv Dallmeyer foarte puternic pentru portrete, nr. 3 seria C, o placă fotografică Semn albastru deschis, un disc din tablă subțire sau găurit zinc

■I

de fante diametrale și se rotesc de cinci până la zece ori pe secundă, iată toate instrumentele pentru realizarea fotocronografiei.

Înarmat cu acest nou microscop, ochiul poate vedea o întreagă lume de fapte care îi erau necunoscute și, pentru a preveni întrebarea pe care ni s-ar putea pune: pentru ce este? vom prelua conducerea și vom arăta aplicații imediate ale acestor metode de analiză.

Dacă se dorește să cerceteze legile locomoției oamenilor și animalelor, întrucât se găsește în această chestiune doar un număr insuficient de fapte demonstrate, adesea încă amestecate cu aprecieri subiective, trebuie apoi să abandoneze pentru o clipă studiile de fiziologie și să caute metode experimentale care ar putea, precum fotografia cronografică, să ofere noi documente indiscutabile.

Așa procedează M. Marey în multele întrebări la care se atinge.

Domnul Marey este convins că este de mai mare folos observând faptele și păstrând tăcerea asupra consecințelor lor, decât încântându-se în a construi teorii sau a broda lucrări de retorică pe subiecte puțin cunoscute. Acest maestru se străduiește să livreze practicienilor datele pe care nu le pot dobândi cu ajutorul observației directe, oricât de perfecționate ar fi acestea la anumite materii.

Astfel, pe măsură ce documentele se îngrămădesc, discuțiile devin mai simple și ajung să cadă înaintea evidentului.

În educaţia fizică, ca şi în orice învăţământ, profesorul nu are misiunea de a regla natura, ci dimpotrivă aceea de a se conforma legilor ei şi de a pune organismul uman în condiţiile cele mai favorabile perfecţionării funcţiilor sale.normale.

Predarea practică a educației fizice trebuie să se conformeze în toate privințele legile locomoției umane. Dacă nu este cazul în prezent în curriculumul armatei sau al școlilor, sunt reforme de făcut și toate aceste reforme trebuie îndreptate în această direcție.

G. DEMENIE.

(Urmat vrt.)

Şeful Laboratorului Staţiei Fiziologice.

FOTOGRAFIE CULOARE

ISTORIC – DESCRIEREA PROCEDURII DE OPERAȚIE A DOMNULUI LIPPMANN J

Obținerea directă a culorilor prin procedee fotografice i-a preocupat, încă de la originea invenției lui Niepce și Daguerre, pe oamenii de știință care au folosit aceste procedee.

În 1839, Herschel observase că clorura de argint expusă la lumină sub sticlă roșie a căpătat o nuanță de cărămidă, iar sub sticla verde o colorare verde închis.

În 1839, domnul Edmond Becquerel și-a început cercetările asupra modificărilor pe care le suferă clorura de argint, de culoare violet moale, când este produsă în straturi subțiri, pe o foaie de cupru placată cu argint, este apoi expusă la lumină într-o cameră întunecată. sau în spatele unui ecran colorat.

În 1848, M. Becquerel a indicat întregul său procedeu, care constă în producerea clorurii de argint pe o foaie placată cu argint, fie prin punerea acesteia într-o soluție de clorurare compusă din sulfat de cupru și clorură de sodiu, fie prin plasarea ei la polul pozitiv al o baterie Bunsen, acţiunea electrică având loc în apă acidulată, cu acid clorhidric, în care placa este scufundată.

Imaginile fotografice colorate obținute de M. Becquerel au dispărut dacă erau expuse la lumină, pentru că nu erau fixate, băile de fixare cunoscute făcând să dispară colorarea.

Din 1849 până în 1852, M. Niepce de Saint-Victor a preluat procesele lui M. Becquerel; a folosit băi de clorurare cu folie de cupru placată cu argint. A obtinut si reproduceri in camera intunecata, insa imaginile colorate nu au putut fi fixate iar cele pe care le-am vazut in ultima vreme si care apartin domnului Vidal, pastreaza in prezent doar un roz moale si un violet deschis, amintiri palide ale culorilor. Domnul Niepce ne-a arătat acum treizeci și cinci de ani.

În 1862, S.-D. Tillemann a enunțat o teorie a acţiunii fotografice a luminii bazată pe teoria undelor. Pentru el culorile nu sunt superficiale, sunt rezultatul unei structuri interioare.

Dar el a declarat că, cu compușii actuali ai chimiei, aceasta

Nu s-ar putea argumenta că ar putea fi pregătită o suprafață oferind întreaga gamă de culori permanente.

În 1865, domnul Poitevin a folosit o hârtie acoperită cu un strat de clorură de argint pe care a trecut un lichior compus din cloruri metalice pentru a obține fotografii colorate nu direct prin lumină, ci prin suprapunerea unui vitraliu colorat. încetineala tipăririi nu permitea folosirea camerei întunecate. Imaginile rezultate nu au fost stabile în lumină difuză și în prezent nu pot fi prezentate specimene din acest proces care să poarte urme de colorare.

În 1874, în 1882 și în 1890, domnul de Saint-Florent a trimis Societății Franceze de Fotografie note despre încercările sale de a reproduce ecrane colorate folosind lumina; el a folosit ca mediu care conținea clorură de argint sensibilă, fie gelatină, fie colodion, turnată pe hârtie; imaginile lui, puțin slabe la culoare, nu puteau fi păstrate în lumină.

Între timp, trebuie să subliniem că domnul Chardon a arătat și imprimeuri colorate obținute prin suprapunerea vitraliilor, dar a tăcut asupra mijloacelor folosite.

În 1890, M. E. Vallot a prezentat Societăţii Franceze de Fotografie exemplare foarte fine de imprimeuri colorate, obţinute prin suprapunerea vitraliilor, indicând complet modul de operare, care este o variantă a procedeului poitevin. Aceste ultime dovezi sunt mult superioare celor prezentate într-o ședință anterioară din partea domnului Verescz.

În rezumat, până la 6 ianuarie 1890 nu a fost prezentat niciun proces sau teorie având o bază științifică și este util, înainte de a continua, să recitim ceea ce scria M. Becquerel în 1868:

„Reprodusele imaginilor din spectru și cele ale camerei întunecate cu culorile lor naturale au încă doar un interes pur științific și nu ne putem gândi la aplicarea lor actuală, deoarece aceste impresii subzistă doar în întuneric și se schimbă puțin câte puțin în lumină.

Situația a fost așadar bine stabilită de acest savant.

Pe 2 februarie, un membru al Institut de France. M. Gabriel Lippmann, a făcut Academiei de Științe din Paris o comunicare din care desprindem următoarele paragrafe;

„Mi-am propus să obțin pe o placă fotografică imaginea spectrului cu culorile sale, în așa fel încât această imagine să rămână fixă și să poată rămâne expusă la nesfârșit la lumina zilei, fără a se altera.

-- 28 -

„Am putut să rezolv această problemă lucrând cu substanțele sensibile, dezvoltatorii și fixatorii obișnuiți în fotografie și prin simpla modificare a condițiilor fizice ale experimentului. Conditiile esentiale pentru obtinerea culorilor sunt doua la numar: continuitatea stratului sensibil; (2) prezența unei suprafețe reflectorizante susținute de acest strat. »

Întrebarea și rezultatul sunt expuse clar de profesorul învățat și, înainte de a trece la explicația științifică, vom indica modul de funcționare.

Sursa de lumină vara ar putea fi soarele, dar pentru teste este necesar să existe o sursă de lumină care să fie constantă pentru una sau mai multe ore iar domnul Lippmann, pentru moment, folosește focarul electric A al unei lămpi Canee de 800 de lumânări. Lumina, la ieșirea din condensatorul B, trece prin fanta unui ecran C, apoi o lentilă convergentă D; de acolo, este refracta in prisma E de unde iese

descompus intr-o raza spectrala. O cuvă G care conține o soluție care oprește razele care trebuie să acționeze numai la momentul oportun; raza sau razele libere trec prin obiectivul H, intră în camera întunecată I unde întâlnesc, în locul sticlei mate care a fost folosită pentru dezvoltarea spectrului de fotografiat, vasul K care conține mercur și care se formează (fig. 2) din un cadru de lemn b din care a fost scoasă partea superioară; fata frontala c a rezervorului este o placa de sticla a carei suprafata situata in interiorul rezervorului este acoperita cu stratul fotosensibil; faţa posterioară d a rezervorului este o placă de sticlă, dar poate fi arbitrară; cele două laturi sunt prinse de acest cadru trunchiat prin patru cleme / care etanșează rezervorul care conține mercurul.

Aici este intreaga instalatie; iată cum M. Bergct, instruitul pregătitor al lui M. Lippmann, operează o fotografie a spectrului sau a unui ecran color.

Știm că, în funcție de mediul în care are loc fenomenul de impresie luminoasă, care rămâne în stare latentă până în momentul în care compusul sensibil este în contact cu revelatorul, durata expunerii la lumină n nu este constantă. pentru aceeași rază de culoare; astfel, pentru preparatul folosit în timpul vizitei mele la laboratorul domnului Lippmann, dacă se punea o oră pentru raza roșie, trebuia să pună 5 până la 10 minute pentru raza verde și 20 până la 30 de secunde pentru raza albastră.

Pentru a fi siguri de durata unei expuneri, avem în fața ochilor un ceas care dă secundele. Începem prin a lăsa raza roșie și raza galbenă să acționeze timp de 50 de minute și, să se oprească

celelalte raze, una așează în fața obiectivului un rezervor care conține o soluție de heliantina (I); apoi, se trece la imprimarea razei verzi prin înlocuirea soluției de mai sus cu o soluție semiconcentrată de dicromat de potasiu (care oprește doar razele albastre și violete), apoi la imprimarea razei albastre, soluția de dicromat diluată este folosit pentru a bloca razele violete.

Dacă doriți să fotografiați un vitraliu, îl plasați între rezervorul de apă și rezervorul de soluție absorbantă prin îndepărtarea ecranului și a prismei.

Stratul sensibil folosit de domnul Lippmann a fost, în acea zi, albumen de colodion în urma procesului Taupenot, revelatorul a fost carbonat de amoniac cu puțin acid pirogalic, iar hiposulfitul fixator de sodă la 15 0/0.

Spectrul, foarte luminos, avea 6 milimetri lățime și 40 de milimetri lungime.

Înainte de a trece la însăși teoria științifică a domnului Lippmann, să examinăm „brutal” modul în care raza de lumină acționează asupra stratului: pătrunde în camera întunecată, întâlnește fața frontală a rezervorului, o traversează precum și stratul sensibil. care este în

contact cu mercurul; acolo, el este oprit, reflectat și trebuie să reia același drum; dar drumul nu e clar, altele....... (nu

să nu spunem cuvântul, prea științific pentru moment) sosesc, există un conflict, deci lucrare fotografică, adică tipărire.

Această lucrare fotografică se datorează, spune domnul Lippmann, unui fenomen numit de Young principiul interferenței.

În fizică se obișnuiește să se reprezinte cursul undelor sonore sau luminoase, prin curbe având o axă de simetrie.

Putem, cu ajutorul acestor date teoretice, să examinăm explicația științifică dată de domnul Lippmann.

Să urmărim printr-o linie orizontală punctată direcția unei raze care trebuie să impresioneze stratul sensibil; mișcarea de undă a razei incidente este apoi urmărită printr-o linie curbă solidă care indică o serie de unde luminoase de lungime L pentru o rază roșie și l pentru o rază violetă.

Am văzut că raza luminoasă, după ce a trecut prin stratul sensibil, este oprită și reflectată de mercur, așa cum o undă sonoră este oprită de fundul unei țevi; vom indica printr-o curbă punctată întoarcerea acestei raze reflectate și vom vedea astfel că o traversează pe prima în anumite puncte și că amplitudinile

(1) Soluțiile absorbante sunt titrate folosind un spectroscop manual Λ.

eu

în sens opus sunt întârziate cu jumătate de lungime de undă; există deci interferențe, iar la punctele de trecere ale curbelor, numite noduri în acustică, efectul va fi nul ca în undele sonore. Lucrarea rezultată din interferențe va fi deci efectuată în antinodurile curbei.

Dacă reprezentăm opera fotografică printr-o serie de plane verticale desenate la centrele de curbură ale undelor, vom vedea că, pentru o distanţă dată, numărul acestor planuri va fi mult mai mare pentru raza violetă decât pentru raza roşie. . Găsim în tratatele de fizică lungimile de undă pentru fiecare rază colorată, numărul acestor planuri va fi deci în direcția opusă lungimilor de undă.

În fizică se demonstrează că: colorarea strălucitoare a sidefului, irizația bulelor de săpun se datorează suprapunerii unor lame subțiri care produc fenomene de interferență. Domnul Lippmann a dedus că: dacă ar putea obține într-un mediu omogen o suprapunere de lucrări fotografice, ar avea o colorare. Experiența a dovedit perspicacitatea acestui om de știință drept; de-a lungul razei colorate are o suprapunere de straturi de argint redus care, după cum a dovedit Foucault, sunt transparente și sunt separate prin straturi de mediu (albumină, colodion sau gelatină) în care a fost împărțită sarea de argint.

Domnul Lippmann a calculat că pentru o grosime de 1/20* de milimetru numărul de straturi de argint este de 250 pentru violet, 225 pentru verde, 200 pentru galben și 166 pentru roșu.

Diagrama noastră arată, mult mărită, dispunerea straturilor ok pentru raza violetă și OK pentru raza roșie.

În concluzie, putem spune: că s-a făcut un mare pas din punct de vedere științific pentru obținerea culorilor prin fotografie. Prin înlocuirea mercurului cu plăci de argint sau dintr-un metal lustruit pe care s-ar turna o peliculă transparentă și sensibilă, care să fie îndepărtată după impresia luminoasă, acest procedeu ar putea fi folosit industrial. Daca prin sensibilizatori izocromatici putem obtine impresii colorate cu valori relativ egale cu cele ale vederii umane, vom reusi, de catre dezvoltatori energici, sa obtinem portrete.

În afară de marile deducții teoretice asupra fenomenelor luminoase pe care le întrezărim în descoperirea domnului Lippmann, putem spune, ca un modest fotograf amator, că, în fața acestui drum deschis, este de datoria noastră de patrioți să strigăm: Înainte. /

Ch. Pietriş.

EXPOZIȚII

SOCIETATEA FOTOGRAFILOR AMATORI din NEW YORK. — A patra expoziție anuală va avea loc la New York între 25 mai și 6 iunie în Fifth Avenue Ari Galleries. Străinii nu vor plăti o taxă de site. Articolele trimise trebuie să ajungă la New York cel târziu la 1 mai.

Pentru mai multe informații, solicitări de locație, etc., contactați domnul F^C Í Beachy Președinte Comitetul de Aranjamente, i33, JUcsi 38 th. Strada, Noua

Ș York US Λ.'

■r

< SOCIETATEA FOTOGRAFICĂ DIN NORDUL FRANȚEI. - O expozitie

Secția internațională de fotografie se va deschide la Douai pe 11 iulie 1891. Va dura o lună.

T Cererile de admitere trebuie trimise înainte de 15 aprilie la M. Eu·

Gene Cocheteux, 3, rue Notre-Dame-des-Wetz, în Douai. — Loturile trebuie returnate la sediul Societății înainte de 15 iunie 1891.

; Spațiul ocupat de exponate este acordat gratuit.

; 2· EXPUNEREA MUNCII. — PALATUL INDUSTRIEI (PARIS). —

í 23 iulie până la 2 noiembrie 1891. — Cererile de admitere trebuie

ț să vină la Secretariat, la Palais de l'industrie, înainte de 31 martie dacă provin din

? provin de la expozanți francezi, iar înainte de 30 aprilie dacă provin de la expozanți

străini.

Prețul șantierului: 40 de franci pe metru de fațadă.

EXPOZIȚIE FRANCEZĂ LA MOSCOVA. — Aflăm că lista expozanților din clasa a VI-a (fotografie) este închisă și că nu se pot primi noi intrări.

EXPOZIȚIE INTERNAȚIONALĂ DE FOTOGRAFIE ORGANIZATĂ LA BRUXELLES DE ASOCIAȚIA BELGANĂ DE FOTOGRAFIE. — 10 iulie - 5 septembrie 1891. — Cu ocazia celei de-a doua sesiuni a Congresului Internaţional de Fotografie care va avea loc la Bruxelles în iulie anul viitor, asociaţia belgiană invită amatori şi profesionişti din toate ţările la o expoziţie majoră.

* Cererile de admitere trebuie să ajungă la domnul Puttmans înainte de 1 mai,

; 59, rue du Moulin (Bruxelles).

Prețul locației: 5 franci pe metru pătrat sau fracțiune de metru pătrat,

REVIZUIRE

ALE

ZIARE ȘI PUBLICAȚII FOTOGRAFICE

BULETINUL SOCIETĂŢII FRANCEZE DE FOTOGRAFIE. — Acest buletin conţine o lucrare interesantă citită la şedinţa din 5 decembrie 1890 de M. Balagny despre hidrochinonă şi potasiu, şi metoda de dezvoltare pentru ouat şi instantaneu. — Apoi, relatarea unei comunicări făcută la aceeași sesiune de dr. Paul Bernard despre fotografia fosilelor cu jos relief. — Ca ilustrație, o semigravură reprezentând un basorelief al Capelei Sixtine. (Procesul lui M. Petit.)

BULETINUL ASOCIAȚIEI BELGIE DE FOTOGRAFIE. — Numărul din ianuarie conține o frumoasă fotogravură de MM. A. Lumière et fils reprezentând Meurthe la Saint-Dié; pentru a citi un articol interesant despre o nouă metodă de a extrage Гог și argint din reziduurile fotografice.

REVISTA FOTOGRAFIE ELVETIAN. — Numărul din februarie conține un articol despre iconogen, de domnul Pricam, dând o formulă bună de dezvoltare:

i Baie slabă:

(a) Apă caldă 1.000

Sulfit de sifon 75

Iconogen................................ 15

(b) Apa .... ï. oooo

Carbonat de sodiu.................. i5o

Pentru utilizare, luați trei părți din (a) și ï din (b),

2* Baie puternică:

(a) Apă caldă .... i.ooo

Sulfit de sodă...................... /5

Iconogen................................ 35

(b) Apă.............................. i.ooo

Carbonat de potasiu................ i5o

Această ultimă formulă corespunde aproximativ cu saturația de Ficonogènc, deoarece există încă cristale pe fundul sticlei.

Pentru utilizare, utilizați aceleași proporții ca și pentru baia slabă.

Se poate adăuga bromură în caz de supraexpunere.

Baia de fixare recomandată este următoarea:

Apă...............................ï. oooo

Sulfit de sodă 3o

Acid tartric .... ю

Hiposulfit de sodă 200

Ilustrații: Știri de țară. — Frumoasă fotocolografie de Royer de Nancy.

Un cap de copil fermecător, Angelo, imprimat în albastru pe gelatină mată, și cu un efect foarte artistic, colotip Thevoz de Genève.

FAMILY SCIENCE · — Nr. 102. — Un articol de citit despre Phantasmagoria folosind lanterne de proiecție ·

BIBLIOGRAFIE

PROIECȚIE ȘI MĂRIRE PRIN PROIECȚIE, prin intermediul luminii artificiale. Sub acest titlu MM. Poulenc, frații, cunoscuții producători ai străzii Vieille-du-Temple, tocmai au publicat un anunț interesant despre dispozitivele de proiecție și instrucțiunile de utilizare ale acestora; în câteva capitole foarte practice studiază

felinarul și diversele accesorii pe care le-au combinat în acest scop: aplicarea lor la măriri fie în pozitiv pe hârtie, fie în negativ pe sticlă: într-un capitol special își descriu detectivul ingenios și explică funcționarea acestuia. . În sfârșit, un ultim capitol este dedicat fotografiei cu cărbune: această parte a cărții, atent studiată, va fi un ghid excelent pentru amatorul care dorește să se apuce de un proces de imprimare prea neglijat astăzi, deși dă mereu aceleași tonuri în timpul tipăririlor și mai presus de toate are acest avantaj enorm de a fi absolut inalterabil.

Foarte frumos editat, împodobit cu numeroase gravuri, avizul MM. Poulenc va fi foarte apreciat de publicul special căruia i se adresează.

H.F

PARIS.

TIPOGRAFIE CHAIX, STRADA EIRGÊRE, SO. — 4380*3-91.

BULETIN INFORMATIV

DE

CLUB FOTO PARIS

Procesul verbal al ședinței

Sesiunea a 3-a din miercuri, 11 martie 1891.

În absența președintelui Comitetului, M. P. Bourgeois ocupă scaunul președinției.

Secretarul citește procesul-verbal al ultimei ședințe care este adoptat fără comentarii.

El anunță că:

MM. G. de la Bretonniere,

consolare,

Dupre,

Marchizul de la Ferronnays, De Gheest, Herrenschmidt,

au fost admişi în numărul membrilor cu drepturi depline ai Societăţii.

El reamintește că Expoziția Internațională a Ciub des Amateurs de la Viena (Austria) urmează să aibă loc în perioada 30 aprilie - 31 mai și că o expoziție de printuri fotografice și cadre de proiecție se va deschide în perioada 13 aprilie - 2 mai la Crystal Palace din Londra. .

După ce Comitetul a hotărât ca Foto-Clubul să participe la ΓExpo-siția de la Bruxelles, Secretarul solicită membrilor Societății care doresc să contribuie la expoziția colectivă să trimită secretariatului

amprentele lor montate pe carton gri teșit. cu margini care nu depășesc doi sau trei centimetri, înainte de 1 mai viitor.

El pune pe birou:

Aparat de proiectie si proiectie, de A. Molteni. Omagiu autorului. (Această carte va fi revizuită).

MH Fourtier face o comunicare foarte completă asupra diferitelor procese făcând posibil să recunoască dacă eliminarea hipo-

— 34 —

sulfitul de sodă este finalizat sau dacă spălările trebuie continuate. (Instanța pentru comunicații.)

Profesorul Rossignol oferă mijloacele practice de a le reda sensibilitatea plăcilor deja imprimate, atunci când s-a depus un accident, văl sau eroare. (Peră pentru comunicații.)

Domnul Petry a trimis tablete revelatoare de pironaftol. O parte din această corespondență este dată Comisiei de Experimente, care o va testa și va furniza raportul său, iar cealaltă parte mai multor membri ai Societății care vor face cunoscute rezultatele experimentelor lor personale.

Președintele își exprimă regretul că a văzut produse a căror absorbție este cu siguranță periculoasă, având în vedere forma de pelete sau capsule susceptibile de a provoca erori cu consecințe potențial fatale.

Domnul Monti prezintă un dispozitiv ingenios de volum mic și destinat să înlocuiască becul de cauciuc al obloanelor: noua Elice Automatică, constă dintr-un tub metalic nichelat în care se mișcă un piston pus în mișcare de un arc elicoidal, când acționează asupra declanșatorului.

MM. Vera si Martin prezinta noua lor hartie frantuzeasca dubla emailata, cunoscuta sub numele de Aristotype, care ofera probe mate, stralucitoare sau glazurate in functie de faptul ca sunt uscate pe sticla mata mata, in aer liber sau pe sticla de ebonita sau talc.

Sunt prezentate dovezi frumoase și pachete de mostre sunt oferite membrilor Photo-Clubului care le vor încerca. (Vezi formularele din comunicări.)

MM. Dehors și Deslandres prezintă o cameră de mână, Γ As de diamante oferind opt evenimente 5X5 cu un singur cadru dublu. — acest aparat este completat de un dispozitiv la care obiectivul camerei portabile este adaptat pentru a da mariri in 18 X 24 fara a fi necesara reglarea focalizarii.

Acestea prezintă, de asemenea, o cameră de buzunar de 9 X 12, numită Rail Camera, care se pliază și preia volumul unui suport pentru ocular din buzunar. Dovezile obținute cu aceste dispozitive sunt oferite membrilor Photo-Clubului.

Domnul Dessoudeix prezintă un dosar pentru farfuriile imprimate în timpul unei călătorii, și care constă într-un album cu pagini negre și două cutii supărate pentru a evita lumina.

De asemenea, este prezentată o instalație portabilă de laborator, cuprinzând, într-un volum limitat, un rezervor de apă, cuve, rezervor de dezvoltat și rezervor de spălare.

Dl. Merville prezintă un dispozitiv care se adaptează la partea frontală a camerelor întunecate și le transformă într-o cameră cu trei corpuri pentru măriri cu un rack pentru a modifica distanța de la negativele de mărit până la lentila specială folosită pentru acest tip de lucru.

El le arată membrilor Societății frumoase măriri obținute cu camera pe care tocmai a arătat-o prin folosirea, ca mod de iluminare a negativului, a arderii uneia sau mai multor sarcini de magneziu produse la 30 de centimetri în jurul acestui negativ acoperit cu o sticlă mată.

Dl. Poulenc prezinta obloanele Chavanon intotdeauna armate si permitand instalarea sau instantaneitatea printr-o simpla presiune asupra perei.

Domnul Martinet prezintă o cameră de 40x50 cu trei corpuri de formă elegantă și relativ foarte ușoară pentru dimensiunea sa. Această cameră, din mahon lăcuit, este de construcție foarte atentă și este admirată de mult timp.

Domnul Rouillé a vehiculat o serie frumoasă de imprimeuri fotocolografice care ieșeau din atelierele sale și reprezentând picturi, gravuri, desene și chiar acuarele. Un buchet de panselute reprodus color, printr-un procedeu nou, da iluzia absoluta a unei acuarele cu nuantele ei usoare.

Domnul Președinte adresează mulțumirile comisiei domnului Rouillé, care a fost suficient de bun pentru a promite că va ilustra următorul număr al Buletinului.

M. Bucquet prezintă probe pictate cu noi culori de albuș, de M. Faller, care se pretează deosebit de bine la iluminarea portretelor cu costume.

Domnul Molteni proiectează o serie de negative reduse, din negative ale domnului Bucquet, pe noi plăci Ilford pentru tonuri negre, reprezentând dahomeenii din Jardin d'Acclimatation şi diverse peisaje.

M. Bucquet prezintă apoi pe ecran câteva scene din eB¿v¿rencc, pantomimă a lui M. Le Corbeiller, fotografiate la Pboto-Club, şi iluminate cu culorile prezentate la această sesiune.

Domnul Faure prezintă subiecte de vânătoare atractive, iar domnul Bourgeois încheie sesiunea cu o serie frumoasă de fotografii făcute pe malul mării.Societatea le mulțumește autorilor acestor diverse prezentări și comunicări.

Ordinea de zi fiind epuizată, ședința a fost suspendată la unsprezece și jumătate.

Secretarul General, domnul Bucquet.

COMUNICAȚII

HÂRTIE FRANCEZĂ DUBLĂ SMALTĂ (NUMITĂ ARISTOTIP)

Expunem in frame-press, la lumina difuza a zilei, pana cand albusurile sunt putin colorate. Putem păstra dovezile pentru câteva zile înainte de a le întoarce. Nuanța ușor galbenă, pe care hârtia o dobândește în timp, dispare complet la fixare.

BAI COMBINATĂ DE TONIFICARE ȘI DE FIXARE

ÎApă................................800 cc

Hiposulfit de sodiu..................172 gr.

Sulfocianura de amoniu............. 25 —

Acetat de sodă..................... i5 —

Alum............................... 20 —

Clorura de sodiu (sare de gatit). . 40—

Abandonați în această baie resturi de hârtie sensibilă sau dovezi eșuate. După patru zile, filtrăm.

ɳ I Apă distilată ....200 cc

I Clorura de aur..................... 1 gr·

Adăugați B la A și baia este gata de utilizare. Ne dăm seama că este epuizat când dă nuanțe verzui.

Imprimeurile sunt scufundate în baia de tonifiere fără spălare prealabilă. Când au ajuns la tonul dorit, examinate prin transparență, se pun la spălare, cel puțin două ore în spălarea curentă sau reînnoită frecvent. Se trec apoi printr-o baie de alaun la 5 timp de zece minute. Apoi, spală din nou timp de patru sau cinci ore.

TONIFICARE PENTRU TONURI DE ALBASTRU

. Í Sulfocianura de amoniu..................

Soluția j Hiposulfit de sodă ....

A (Apă distilată.................

Soluție (Clorura de aur ....

B i Apă distilată ....

20 gr. o.5.000 cc

1 g*

100cc

Cu aceste doua solutii facem urmatoarea baie tonifianta pe care trebuie sa o preparam cu cel putin douasprezece ore inainte de a o folosi.

Rezolvarea A...........200 cc Ì

— B.....................   17 — ? Această baie poate fi păstrată și servită mult timp.

Apă distilată .... 100 —)

Imprimeurile sunt scufundate în baie, fără spălare prealabilă; cand au ajuns la tonul dorit se spala cateva minute si se fixeaza intr-o baie de hiposulfit la 20 ®/«.

TONIFICARE PENTRU TONURI DE NEGRU

B

t Apă...............................ï ,5oo cc

\ Sulfocianura de amoniu.............. 3ogr.

Í Alum............................... 3o—»

(Carbonat de amoniac................ 1—

Apă distilată........................1.800 cc

Clorura de aur............................. 1 gr.

3

— y1 —

Luați pentru utilizare:

Rezolvarea Λ............................... looc. vs.

— B............................... γ5 —

După o oră de repaus, amprentele spălate anterior sunt scufundate într-o baie de alaun la 5·/·· θη se înnegrează, se spală și se fixează în Thy-posulfit la 20%>.

ELIMINAREA HIPOSULFITULUI DE SODA

(Comunicare făcută de M. Fourtier la ședința din 18 februarie 1891.)

Eliminarea hiposulfitului de sifon, care a fost folosit pentru fixarea amprentelor pe sticlă, film sau hârtie, fie că sunt fototipuri sau planuri, este de o importanță capitală: știm cât de ușor se compromit amprentele dacă păstrează chiar urme ale fixării esențiale. agent; ni se pare că nu va fi lipsit de interes să dăm câteva procedee care să ne permită să recunoaștem dacă, în ultimele ape de spălare, hiposulfitul este într-adevăr eliminat.

Se continuă cu permanganat de potasiu. — Se prepară următorul reactiv:

Permanganat de potasiu.............. o gr., io

Carbonat de sodiu................. 1 gr. »

Apă distilată...................... 1000 cc.

Această soluție are o culoare roz frumoasă; puneți 8 până la 10 picături în ultima apă de spălare, în care fotografia trebuie să se fi înmuiat timp de cel puțin zece minute. Dacă apa este pură, permanganatul o devine roz, dacă conține hiposulfit, culoarea devine verde.

Procesul amidon-iodură. — Dacă faceți un amidon foarte ușor, prin fierbere gros ca o mazăre de amidon în 50 cc. de apă distilată și adăugați o picătură de tinctură de iod, amidonul va deveni imediat albastru. Cu toate acestea, un astfel de reactiv este decolorat de cele mai mici urme de hiposulfit. Este deci suficient să puneți puțin din acest amidon albăstruit într-o eprubetă, să adăugați în ea apă distilată pentru a-l extinde și să turnați câteva picături din ultima baie de spălare: va fi bine, ca contra-dovadă. , sa puna intr-o a doua eprubeta umpluta pe jumatate cu solutia usoara de amidon albastruit, cateva picaturi din apa folosita la spalare pentru a verifica daca nu contine o sare de var sau o materie organica capabila sa decoloreze amidonul.

Deoarece hârtia este de cele mai multe ori dimensionată cu amidon, reacția anterioară poate fi efectuată direct pe ea: este suficient cu o pensulă să răspândiți puțină soluție pe spatele imprimării.

τ'

Iodură de potasiu la o gr.2 5 la 1000 cc. de apa. Dacă hârtia capătă o culoare albastră, înseamnă că tot hiposulfitul a fost eliminat. (Pata albastră poate fi îndepărtată cu puțin sulfit de sodiu.)

Procesul cu azot cu argint. — Nitratul de argint este un reactiv foarte sensibil pentru indicarea ultimelor urme de hiposulfit. Într-o eprubetă se lasă să se scurgă testul și se fierbe apa astfel colectată: apoi se adaugă câteva picături dintr-o soluție de azotat de argint 1 sau 2%. Un precipitat negru dezvăluie o zece miimi de hiposulfit; pentru o cantitate și mai mică, dă un precipitat galben. Acest efect este, de altfel, binecunoscut sub o altă formă: dacă se atinge un test cu degetele impregnate cu hiposulfit, se determină o pată neagră sau galbenă, se datorează faptului că argintul se dizolvă în hiposulfit

doar când acesta din urmă este în mare exces, altfel. precipită în stare de sulfură.

În cele din urmă, vom cita un exemplu de necesitate a eliminării hiposulfitului.

Când pozitivele din sticlă sunt realizate cu gelatină-clorură și după ce le-au spălat când ies din fixator, se trec printr-o baie de alaun pentru a le întări, se întâmplă adesea ca părțile transparente să fie ușor voalate și chiar ca în alte puncte, se observă pete albe: aceasta este din nou o greșeală a hipo-sulfitului care a precipitat alumină insolubilă pe gelatină și, în acest caz, nu există nici un remediu... dacă nu să supravegheze mai bine spălările sale pentru următoarele evenimente.

UTILIZAREA FOTOGRAFII

л imprimare color

(Comunicare făcută de M. Ch. G RAVIE R¡ în şedinţa din 8 februarie 1891.)

Am observat apariția recentă a unei noi publicații săptămânale, ilustrată color, realizată de Petit Journal. Ni s-a părut interesant să indicăm modul în care fotografia a ajuns să contribuie la obținerea fotografiilor tipografice ale printului.

Marile tipografii ale lumii întregi au fost mișcate de apariția unei mașini tipografice care, primind hârtie albă în suluri, o transformă într-un ziar tipărit în patru culori și asta în ritmul de 12.000 de exemplare pe oră, ceea ce reprezintă o viteză de 120 de metri pe minut și 2 metri pe secundă.

Acest rezultat se datorează ingeniozității celebrului mecanic Marinoni care, pentru amplasarea diferitelor monocrome, a folosit fotografia.

eu

39 inchi

Tabloul color al artistului este fotografiat de MM. Frații Vallot care folosesc preparate izocromatice și ecrane colorate pentru a obține valorile relative ale diferitelor tonuri ale originalului.

Din acest negativ acești practicanți pricepuți trag patru amprente pozitive care sunt transferate pe lemn. Lucrarea merge apoi la atelierele artistului gravor M. Meaule, care gravează pe fiecare dintre lemn dimensiunile necesare obținerii tuturor liniilor care vor da același ton.

Lemnurile sunt apoi încredințate unui electroplater care modelează și depune cuprul în cantitate suficientă pentru a înlocui lemnul și a forma placa de metal care va fi folosită pentru imprimare.

Clișeul de cupru este întărit de un strat de plumb turnat în spate, apoi îndoit în funcție de diametrul cilindrului mașinii pe care este fixat cu ajutorul unui dispozitiv ingenios.

Foaia de hârtie se imprimă într-un singur ton trecând pe sub o primă placă; imediat apare sub al doilea care tipărește al doilea ton, la fel sub al treilea și în final sub al patrulea care limitează și formează linia prin tipărirea textului.

Cu aceste tonuri suprapuse și prin intervalele care permit să se vadă albul hârtiei, se reușește să se obțină tonurile deschise ale acuarelei, nu se are impastul litografiei.

Cu fiecare ediție nouă putem observa progresele semnificative înregistrate în utilizarea acestui proces.

Este de remarcat faptul că este vorba de imprimarea la o viteză de locomotivă, a cărei înregistrare se face mai bine decât în tipăriturile succesive manual; mecanicul Marinoni foloseste cerneluri uleioase Lorilleux pregatite special pentru aceasta lucrare, cerneluri care se usuca instantaneu si nu ingroasa dimensiunile, ceea ce era de temut.

Să adăugăm în concluzie că tipărirea color a acestei publicații este de un milion de exemplare.

DESPRE UTILIZAREA PLACILOR

CU BROMUR DE GELATINĂ DEJA IMPRESIONAT

(Comunicare facuta de profesorul ROSSIGNOL in sedinta din 1 / 18 martie oi).

Este general acceptat că trebuie să respingem ca inutilizabilă orice placă sensibilă care a primit în vreun fel impresia de lumină; ar rezulta, de fapt, fie un văl, fie o imagine dublă. Pierdem astfel un anumit număr de farfurii, dacă cutia care le conține a fost deschisă într-un loc

prea ușoară, dacă lumina zilei a pătruns printr-unul dintre unghiuri, dacă cadrul a fost prost adăpostit sau deschis accidental, dacă placa a primit două imagini succesive, sau chiar dacă negativul este recunoscut în prealabil, din greșeală de pozare etc.

Fără îndoială, pierderea cauzată de toate aceste neplăceri este nesemnificativă atunci când se operează pe plăci de format mic, dar singurul procedeu cunoscut până acum pentru ștergerea impresiei de lumină este atât de incomod încât nu se îndrăznește să-l folosească doar dacă este un chestiune de farfurii mari, al căror preț este destul de mare.

Acest procedeu constă în scufundarea gheții într-o baie de bicromat de potasiu la două procente timp de câteva minute, apoi spălarea timp îndelungat, foarte lung, pentru a elimina în întregime sarea cromică, iar la final se lasă să se usuce în întuneric absolut. Aceasta înseamnă

că reușește, dar nu întotdeauna, totuși și este necesar ca baia de bicromat să fie adăugată la o cantitate mică de acid sulfuric, sau mai bine, acid azotic. Mai mult, dicromatul este la fel de greu de îndepărtat din gelatină ca și hiposulfitul de sodiu.

S-a propus un procedeu mai convenabil: este să pui gheața gelatinizată pe o placă metalică, într-un lighean plin cu apă ușor acidulată și să treci prin ea curentul unei baterii slabe. Aceasta înseamnă că, dacă este bună, ar avea avantajul de a nu lăsa în stratul sensibil nicio substanță străină capabilă să dăuneze sensibilității sau perfecțiunii imaginii.

Dar nu avem nevoie de baterii, iar bicromatul poate fi înlocuit avantajos cu alte substanțe; acidul azotic, de exemplu, s-ar descurca foarte bine dacă nu ar provoca agitații.

Dintre toate produsele care pot fi folosite, ebroin ar fi incontestabil cel mai bun; este un lichid solubil în apă și foarte volatil și tocmai combinația de brom cu argint formează compusul imprimabil. Dacă, deci, supunem o placă sensibilă la o soluție de brom în i/iooo®, spălările ulterioare vor fi inutile, iar toată operațiunea necesară pentru a face să dispară efectul luminii va consta în această simplă scufundare. Din păcate, vaporii de brom care emană din cuvă sunt excesiv de acri și, după câteva minute, fac absolut imposibil să rămână în laborator.

Iodul produce puțini vapori, dar se dizolvă în apă numai în prezența iodurii de potasiu. Ar reuși bine, cu condiția însă ca farfuria să fie apoi spălată câteva secunde într-un vas cu apă sau sub robinet.

Bromura de iod, produsă prin amestecarea directă a celor doi compuși ai săi, este solubilă în apă, volatilă și mult mai puțin dezavantajoasă.

eu

J

L i

f!

r

r

κ l

el

!

■q-t*

M

Insfl UOJ яш»®»^

"*#"' rA

»=~=SI

O1WWNI1S3O 130 VZN3S3tìd NI 3HIU<W j

33ΠÍI VI 3W31

01

0 USD

зшшхюi în звдш хз .Ю шюл

□H3INOI VI INIVHO

V1VSS3H0V HSONWOUHd Λ N3Г 1IHЛ31O

W3H3AS O3Hd 1INVHHO

•P-Wju ÿ]SHHlTin

IV

-ядаду <?гЛт-?'

flOJMSlW

■

nino HUMO Г «ЗИП П ЛМЙ з?мк >paí>^№!f¡\ r^jx/

W&iï S9p ^í¿iT¿¿

>»'« „j, ;ftrf\\

*> o1Os

llWkttllSЙll'>^fflDαlШ1,,lll',

i ugn WO IKПB li»

ü*0î 9Й

Ш№ Й U

АГ ЯМ 3UM9UOH:·

plăcut decât bromul, al căruia are toate avantajele din punctul de vedere care ne priveşte, adică spălarea farfurii, după acţiunea băii, nu este deloc esenţială.

Am folosit cu mare succes următoarele proporții:

Mai întâi pregătiți apa cu brom turnând excesul de brom într-un balon plin cu apă și prevăzut cu un dop de șmirghel. (Apa se dizolvă aproximativ 3 0/0 brom). Pentru utilizare, amestecați:

Apa de brom................ 50 c. vs.

Tinctură obișnuită de iod. 20 —

Apă............................. ï litru.

Cantitatea necesară din acest amestec fiind turnată într-un lighean de porțelan, placa de regenerat este scufundată în acesta. Ar fi bine să acoperiți vasul cu o bucată de carton sau un vas mai mare. După două sau trei minute, placa se scoate, se clătește și se usucă.

Există, totuși, o precauție importantă care nu trebuie omisă dacă impresia care urmează să fie ștearsă există doar pe o parte a suprafeței sensibile: este aceea de a egaliza această impresie lăsând placa pentru câteva secunde în lumină difuză sau la o lampă. . Iată de fapt ce s-ar putea întâmpla: în umbrele transparente ale imaginii pe care s-ar obține prin noua impresie, fie în camera obscure, fie pe cadrul de presă, imaginea primitivă ar mai apărea, sub influența unui dezvoltator energetic, în timp ce în lumini sau în părțile cele mai opace, prima imagine ar apărea în valoare inversă. Astfel, pe o placă care nu a fost reexpusă, imprimarea originală pare să nu fi fost în întregime ștearsă și, dimpotrivă, pare ușoară dacă placa este supusă la o lumină slabă înainte de dezvoltare. Există așadar acolo un efect comparabil cu polarizarea sau inversarea imaginii și nu pot să nu observ că acest fapt, care nu are nicio legătură cu teoria chimică a separării elementelor brom și argint, mi se pare un argument în în favoarea ipotezei acţiunii fizice a luminii care ar determina, după intensitatea sau durata de acţiune, o polaritate diferită între aceleaşi elemente.

Trebuie să subliniez, în concluzie, că amestecul de brom și iod poate readuce la o stare impresionabilă o placă dezvoltată și, desigur, nesupusă acțiunii de dizolvare a hipo-sulfitului de sodă. Ar fi necesar, dimpotrivă, din moment ce testul este prost, să se continue dezvoltarea în zi, până

*

întreaga suprafață sensibilă apare uniform neagră. Spalam cu grija pentru a indeparta amestecul de revelator, apoi trecem placa in apa cu una sau doua sutimi de acid clorhidric care se combina cu ultimele urme de alcali, o clatim si o punem intr-o baie de bromura de iod de doua ori mai concentrata. , până când toată suprafața s-a albit. Noua

sensibilitate astfel obținută nu este atât de mare ca cea a noilor plăci, dar mijloacele pot fi uneori folosite cu folos.

SCHIMBURI BULETIN FOTO-CLUB

Suntem bucuroși să avem aici să observăm succesul obținut de primul număr al Buletinului nostru. Numeroasele scrisori pe care le-am primit de la colegii noștri și primirea simpatică pe care a primit-o publicația noastră, atât de la Societățile de Fotografie, cât și de la redactorii revistelor speciale cărora le-a fost adresată, sunt pentru noi o încurajare prețioasă.

Schimbul cu Buletinul a fost acceptat de o serie de ziare franceze și străine care sunt acum disponibile membrilor Photo-Club în Sala de lectură.

Dorim să exprimăm mulțumirile noastre președinților Societăților și directorilor revistelor care s-au grăbit să răspundă cererii noastre, și în special celor care au dedicat câteva rânduri binevoitoare tinerei noastre publicații.

COMITETUL.

PUBLICAȚII PRIMITATE

IN FRANCEZA :

Buletinul Asociației Belgiene de Fotografie.

Buletinul Societății Franceze de Fotografie.

Buletinul Societății de Fotografie din Nantes.

Buletinul Societății Fotografice din Nordul Franței.

Jurnalul Societăților Fotografice.

Helios.

Monitorul Fotografiei.

Fotografie franceză.

Fotogazeta.

Jurnalul foto.

Recenzia foto.

Revista Franței moderne.

Jurnalul Elvețian de Fotografie.

Știința familiei.

ÎN ENGLEZĂ C

Știrile de fotografie.

Jurnalul Britanic de Fotografie. Fotografie.

Fotograful de practică.

Jurnalul Clubului Camera. Fotograful amator.

EN Germană: Photographisches Mitteilungcn. Arhiva fotografica. Corespondenta fotografica. Revista săptămânală fotografică. Tur fotografic.

IN ITALIA:

Buletinul Associazione degli Amatori di fotografìa din Roma.

Buletinul Societății Fotografice Italiene.

IN PORTUGHEZA:

Boletim di gremio Portuguez di Amadores.

DE SULFIT

Când o bucată de sulf este arsă în contact cu aerul sau în oxigen, se formează un gaz sufocant cu un miros ascuțit, pătrunzător: acest gaz este foarte solubil în apă și produce ceea ce chimiștii numesc o dizolvare a acidului sulfuros.

Deși acidul sulfuros este principalul produs obținut, se formează și un corp mai bogat în oxigen care este acidul sulfuric, a cărui producție o însoțește întotdeauna pe cea a acidului sulfuros obținut prin arderea sulfului într-un balon umplut cu aer atmosferic și dizolvarea produșilor de ardere în apă. Această soluție de acid sulfuros este foarte instabilă, iar atunci când este expusă accesului liber al aerului, este transformată într-un corp mai stabil, care este acidul sulfuric, denumit în mod obișnuit sub denumirea de ulei de vitriol.

Facilitatea cu care acidul sulfuros se combină cu elementele de oxigen se extinde mai mult sau mai puțin complet la sărurile derivate din acesta (sulfiți). Pentru a demonstra toate aceste fapte experimental, luăm un balon plin cu aer în care vom arde o bucată de sulf, vom turna puțină apă și vom agita:

Io Să scriem cu această apă, pe cale de cerneală, câteva rânduri pe hârtie absorbant; să încălzim cu o lampă cu alcool: prezența acidului sulfuric se va dezvălui prin indicarea liniilor pe care le vom fi trasate; 2° precipitatul de seu de barita este solubil în apă acidulată cu acid clorhidric: seuul лг/έ de barita nu este. Prezența acidului sulfuric în lichidul provenit din balonul în care a fost ars sulful se demonstrează prin acidificarea unei părți din acest lichid cu acid clorhidric și adăugarea de clorură de bariu: se va forma sulfat de bariu.

Acidul sulfuros formează cu anumite baze săruri solubile în apă, printre care vom cita sulfiții de bariu, stronțiu, calciu, magneziu, sodiu, potasiu și amoniu: majoritatea celorlalți sulfiți sunt moft insolubile.

— 44 —

Sulfiții de sodă și potasiu sunt cei mai des utilizați în fotografie, primul în special care include patru tipuri de săruri:

Io Sulfitul neutru de sodă Na' SO3 -|- 7 HO;

2° Bisulfitul sau sulfitul acid de Na HSO3 de sodiu;

30 Metasulfit de sodiu Na2S2O'* sau Na2SO3SO2;

40 Sesquisulfit de sodiu Na2 SO3 2 Na HSO3 -|- Apa.

Sulfitul neutru de sodă comercial este preparat prin saturarea unei soluții de carbonat de sodiu cu acid sulfuros și adăugând, în timp ce lichidul este încă fierbinte, la fel de mult carbonat de sodiu cât era inițial; dar puținele precauții folosite în industrie fac ca multe mostre să conțină un mare exces de carbonat de sodiu, în timp ce o calitate pregătită cu grijă nu ar trebui să conțină niciodată mai mult de unu sau doi la sută.

Prezența unui exces de carbonat de sodiu în sulfit este o sursă de mare enervare pentru fotografi, deoarece această diferență de dozare face imposibilă adoptarea uniformității în formula lor de dezvoltare unde va apărea o cantitate fixă de carbonat și sulfit. Prezența carbonatului în sulfitul de sodiu este ușor de detectat. Această distincție se bazează pe faptul că acidul carbonic dă o culoare roșie frumoasă într-o soluție alcoolică de fenolftaleină, în timp ce acidul sulfuros nu produce nicio reacție acolo. Dacă, deci, dizolvăm câteva cristale de sulfit industrial, care conţin doar unul sau doi la sută de carbonat, şi adăugăm o cantitate mică de soluţie alcoolică de fenolftaleină (1), vom avea o culoare roşie din cauza acidului carbonic; apoi, adaugand cu grija o solutie de metasulfit (metasulfitul de potasiu este de preferat deoarece cristalizeaza mai bine decat cel de sifon si este mai stabil), pana cand culoarea rosie dispare, se va obtine o solutie pura de sulfit de sodiu neutru sau normal, cel sulfuros. acid combinat cu sodiu, care a fost inițial combinat cu acid carbonic. Problema obținerii unei soluții pure de sulfit de sodiu neutru sau normal nu mai prezintă așadar nicio dificultate pentru fotografi.

(1) Se poate folosi și hârtia pregătită cu această soluție (nota traducătorului).

45 —

În rezumat, am văzut că acidul sulfuros se oxidează puțin câte puțin și devine acid sulfuric și că sulfiții se oxidează mai mult sau mai puțin rapid pentru a se metamorfoza în sulfați și că sulfitul care a devenit parțial sulfat modifică puritatea sării vândute comercial ca sulfit. .

Modalitatea de conservare, fără alterare, a sării chimic pure, ar fi conservarea cristalelor în eter pur și în baloane bine închise, proces care ar împiedica oxidarea: volatilizarea eterului, cristalele sunt așezate pe bucher de hârtie până la uscare completă.

Fotografii au așadar la îndemână un mijloc de verificare pentru a distinge sulfații de sulfiți și pentru a recunoaște prezența carbonatului în sulfit; în sfârşit au, prin folosirea meta-sulfitului, posibilitatea de a obţine cu uşurinţă o soluţie pură de sulfit neutru sau normal.

Extras și tradus din Photographie News.

L. Herve.

ILUSTRAREA NOASTRA

Foto-colografia care însoțește acest număr este o reducere a unei fotografii de 21x27, realizată de domnul Maurice Binder și care a făcut parte din lucrarea sa premiată la ultimul concurs de tipărituri al Photo-Club.

Negativul a fost făcut la Tréport, în septembrie, cu vreme înnorat, pe o placă Paget dezvoltată cu acid pirogalic și amoniac: domnul Binder a folosit o lentilă Dallmeyer 4. D. echipată cu un obturator Thury și Amey.

Dorim să-i mulțumim domnului Rouillé care a avut amabilitatea de a oferi Buletinului această frumoasă reproducere, al cărei cașe artistic îl vor aprecia cititorii noștri.

FORMALITATI VAMALE

PENTRU CIRCULAREA PREPARATELOR SENSIBILE

Congresul de Fotografie din 1889 s-a preocupat pe bună dreptate de transportul preparatelor sensibile pentru a se evita deteriorarea, sau chiar pierderea absolută a negativelor, a căror obţinere costă uneori atâtea necazuri şi oboseală amatorului care le ia. înapoi dintr-o călătorie lungă sau îi trimite acasă în timpul absenței sale.

Congresul a exprimat următoarea dorință pe care o regăsim în Raportul asupra Congresului Internațional de Fotografie publicat de MS Pector, Secretar General al Congresului.

A NOUA ÎNTREBARE

„Pentru a evita daunele care pot apărea din inspecția vamală a plăcilor, hârtiei sau produselor sensibile utilizate în fotografie, atunci când această inspecție este efectuată fără precauții speciale și în lumina, Congresul își exprimă dorința ca în diferitele țări să se ia măsuri pentru atinge urmatoarele conditii:

„Io În toate birourile vamale, sau cel puțin într-un anumit număr de birouri alese corespunzător, și care vor fi desemnate în acest scop de către administrație, se vor face aranjamente astfel încât părțile

interesate să poată obține ca coletele care conțin preparate sensibile la lumină să fie deschise numai în prezența lor într-o cameră întunecată cu iluminare galbenă sau roșie pe care și le vor asigura ei înșiși;

2° Pentru aplicarea acestei măsuri, ambalajele care conțin preparate sensibile vor primi un marcaj exterior clar vizibil, constând dintr-o etichetă roșie care poartă un soare negru;

30 Această etichetă va purta o legendă scrisă în limba țării expeditoare și, dacă este necesar, în limba țării destinatare.

Această inscripție va fi concepută după cum urmează:

Teme-te de lumină. Deschide numai în prezența destinatarului. »

Datorăm amabilității redactorului-șef al La Photographie française, domnul Faller, plăcuța scoasă din text care însoțește acest număr. Afișele căii ferate Dccauville care au avut un succes atât de mare în timpul Expoziției Universale din 1889 i-au dat ideea de a reuni o serie de etichete scrise în toate limbile și de a realiza un set pe care ne bucurăm să îl putem oferi. pentru cititorii noștri.

REVIZUIRE

ALE

ZIARE ȘI PUBLICAȚII FOTOGRAFICE

BULETINUL SOCIETĂȚII FOTOGRAFICE DIN NORDUL FRANȚEI. — Suntem bucuroși să observăm îmbunătățirea adusă la publicarea acestui Buletin, care este însoțită de o frumoasă foto-colografie a casei Berthaud. La acest număr este atașată o nuvelă publicată de Companie, a cărei ilustrare folosind fotografie este scoasă la concurs. Această inovație pare destinată unui mare succes și exemplul dat de Société du Nord de la France va fi cu siguranță urmat de alte întâlniri ale amatorilor.

Jurnalul britanic de fotografie. — În timpul iernii, utilizarea unui hiposulfit de băi de sodă la o temperatură prea scăzută, precum și a apei de spălare prea rece , au o mare influență asupra păstrării amprentelor pozitive pe hârtie. Baia fixativa prea rece nu actioneaza. Prin urmare, nu ar trebui să fie mai mică de i8°. Dacă amprenta fixată corespunzător este spălată în apă prea rece, sărurile hiposulfit nu se vor dizolva bine și spălarea va fi defectă. Va fi bine, pentru a-i asigura conservarea, sa folosesti apa de spalat aproape calduta.

STIREA FOTOGRAFICA. — Este bine să atragem atenția amatorilor asupra efectelor care pot fi obținute prin utilizarea pozitivelor de proiecție colorate de o nuanță monocromă adecvată subiectului reprodus. Negativele pot fi tonifiate într-o baie de sulfocianuri; cele mai bune rezultate sunt obținute prin folosirea proceselor cu carbon. Hârtiile carbon de toate culorile sunt disponibile în comerț. Aplicarea procesului carbon la obținerea de pozitive pentru proiecții este prea mult neglijată de amatori, dintre care majoritatea nu sunt conștienți de cât de ușor este de manevrat și de ce efecte frumoase este capabilă să producă.

FOTOGRAFUL AMATOR. — Acolo găsim o formulă de dezvoltator cu hidrochinonă combinată și acid pirogalic, recomandată de Dr. Schleussner:

Soluția A. Apă distilată Ilidrochinonă 2.000 20
— B. Apa 5oo
Carbonat de potasiu 100
- C. Apa doO
Sulfit de sodă 6 O
Acid pirogalic Acid sulfuric: 5 până la 10 picături.20

Pentru utilizare, amestecați patruzeci de părți din soluția A cu zece părți fiecare din soluțiile B și C. Dezvoltarea este începută cu baia veche și se adaugă adăugări de baie nouă, după cum este necesar.

ÎNFORTAREA NEGATIVELOR

Extras dintr-o comunicare făcută Societății Fotografice din Philadelphia, de către Л/. Charles L. Miti Cheli.

Negativul (sticlă sau film) trebuie să fie bine spălat și uscat după fixare. Farfuria, odata uscata, se va pune deasupra gelatina intr-un lighean umplut cu apa, stratul se va freca usor cu o minge de vata pentru a alunga toate bulele de aer. După câteva minute, când stratul este impregnat uniform, apa va fi aruncată și se va turna o cantitate suficientă în lighean pentru a acoperi placa cu următoarea soluție:

Acid citric...................... 4 gr.

Perclorură de fier .... 4—

Apă............................... 570 cc.

Cuva este agitată timp de aproximativ un minut și soluția este turnată înapoi în balon; această soluție poate fi folosită mult timp fără a-și pierde proprietățile; folosirea lui are ca efect scoaterea voalului care ar putea exista pe placă și, de asemenea, pregătirea stratului pentru a primi depozitul de mercur după spălare cu apă curentă timp de cinci minute. Instantaneul este apoi cufundat în:

Biclorura de mercur............... 15

Sare de gătit................ 15

Apă............................... Э70

Negativul va rămâne în această baie, scuturând ligheanul, un timp proporțional cu intensitatea pe care se dorește să o obțină. Pentru a obține o densitate mare, placa trebuie lăsată până devine complet albă. Această baie poate fi folosită pentru a trata mai multe shot-uri, dar va fi de preferat să folosiți o nouă baie pentru fiecare armătură.

La ieșirea din această baie, negativul va fi trecut timp de un minut într-o soluție de sare de bucătărie la cinci la sută, apoi spălat în apă curentă timp de cinci minute. Obiectivul este acela de a dizolva

excesul de biclorură de mercur care poate fi găsit în strat și de a împiedica semifabricatele negativelor să preia particule de mercur redus în operația următoare.

O cantitate suficientă pentru a acoperi placa cu următoarea soluție va fi apoi turnată pe farfurie:

Sulfit de sifon.................... 85

Acid sulfuric................... 8

Apă................................ 570

Sulfitul trebuie dizolvat în 400 de centimetri cubi de apă clocotită; când soluția este rece, se adaugă 170 de centimetri cubi de apă în care se va fi turnat acidul sulfuric. La prepararea acestei soluții, se toarnă întotdeauna acidul sulfuric în apă și în cantități mici, și nu se procedează invers, ceea ce ar putea provoca accidente.

Când această soluție este turnată pe farfurie, capătă mai întâi o culoare maro, apoi neagră. Operația este completă când negativul este perfect negru și nu prezintă semne albe pe spate. Negativul va fi apoi perfect transparent și un frumos negru albastru.

După spălare câteva minute în apă curentă pentru a elimina toate urmele de sulfit, placa va fi lăsată să se usuce.

Soluția de sulfit poate fi folosită pentru mai multe injecții. Vom păstra într-o sticlă specială baia care a fost deja folosită, și vom avea mereu în rezervă o soluție nouă pentru a da energie băii vechi dacă este necesar.

Acest proces dă rezultate excelente, iar armătura produsă este inalterabilă.

Orice defecțiune va fi evitată dacă sunt respectate următoarele trei prescripții:

Io Toate solutiile trebuie sa fie filtrate, perfect limpezi si fara impuritati;

2° Negativul trebuie spalat bine dupa fixare si fara orice urma de hiposafit;

30 Negativul trebuie scufundat în apă înainte de prelucrare, astfel încât soluțiile să acționeze uniform asupra stratului.

Negativul poate fi armat imediat la ieșirea din apa de spălare, dar, în acest caz, densitatea obținută prin armătură nu va fi la fel de mare ca și când negativul ar fi fost tratat după uscare.

(Tradus din engleză din Ilrilish Journal of Pholography.)

1

SW —

REȚETE & FORMULE

*

Editarea Testelor

Primul mod de a face lipici:

Se ia cam o lingurita de amidon pudra, se pune intr-o vaza de marimea unui pahar; dizolvați acest amidon într-o cantitate suficientă de apă pentru a obține un terci subțire, pe de altă parte fierbeți puțină apă (aproximativ jumătate de pahar de băut)—când această apă fierbe, aruncați-o pe terci de amidon, având grijă să amestecați totul . — Obțineți imediat un adeziv transparent care nu se coagulează, nici măcar la răcire, și nu formează cocoloașe — acest adeziv este perfect și dă mai multă aderență decât oricare altul și nu deteriorează imprimeurile.

2. Pentru a lipi dovezile:

Luați o farfurie de sticlă puțin mai mare decât dovada de lipit; — cu o pensulă, treceți un strat de clei subțire pe sticlă, faceți testul pe care doriți să-l lipiți și aplicați-l pe sticlă ca și când ați fi vrut să-l fixați acolo — când este plat, îndepărtați-l, puneți-l pe cartonul destinat acestuia, acoperiți-l cu o foaie de hârtie obișnuită și treceți peste tot cu o racletă sau cu un cuțit de hârtie, astfel încât să scoateți bula de aer și pliurile; astfel, dovada nu va avea nici prea mult, nici prea putin lipici si va adera perfect.

(Mic Tort Fotografie,]

Baia de fixare

ï litru.

120 de grame.

i5 centigrame.

90 de grame.

ï kg.

3 litri.

Apă...........................*

Sulfit de suujc..................

După dizolvare, adăugați:

Acid sulfuric...................

alaun de crom ....

Se dizolvă și se toarnă într-o soluție de:

Hiposulfit de sifon ....

Apă...............................

Această baie întărește atât de mult stratul de gelatină încât negativele pot fi spălate în apă fierbinte, cu condiția să fi fost scufundate în această soluție un timp adecvat.

Placa trebuie ținută în soluție timp de zece minute după ce toate urmele albe de bromură de argint au dispărut.

(Foto-Ga țettc,)

Guma de șters pentru lipirea hârtiei pe metal

Gumă Tragacanth............... 1 gram

Gumă de salcâm................................. 4 —

Apă................................ 20 —

După dizolvare, adăugați:

o,o3 de timol în 4 părți de glicerină.

În cele din urmă, adăugați Геаи pentru a aduce volumul la 40 de părți.

EL1EL.

(Jurnalul britanic)

Reteta pentru indepartarea lacului de pe negative

cu gelatina.

Scufundați negativul într-o soluție de:
Alcool... ..joo cc.

Soda caustica sau potasiu.... o gr. 5

Lacul capătă o nuanță lăptoasă și poate fi îndepărtat scuturând vasul sau frecând cu degetul.

{Buletinul Asociației Belgiene,)

S-a redus intensitatea imprimărilor pozitive supratipărite.

După tonifiere, fixare, spălare și uscare, puneți-le într-o nouă baie de hiposulfit de sodă obișnuită la care s-a adăugat o cantitate mică de alcool; când se obține efectul dorit, puneți-le într-o baie saturată cu

clorură de sodiu timp de un sfert de oră; apoi reveniți la baia de fixare, spălați și uscați ca de obicei.

A, Donald,

BIBLIOGRAFIE

INSTRUCȚIUNI PRACTICE PRIVIND UTILIZAREA APARATELOR DE PROIECTIE. — Sub acest titlu, M. Molteni tocmai a publicat un pamflet foarte interesant despre folosirea proiectoarelor. Nimeni mai bun decât autorul nu a fost mai capabil să descrie diferitele instrumente folosite pentru proiecție.

După ce a studiat diferitele mijloace de iluminare și și-a dat părerea asupra fiecăruia dintre ele, face istoria felinarelor și a accesoriilor acestora și trece succesiv în trecere în revistă lanterna magică, lanterna americană, lampă-pascop, microscopul cu gaz, polyorama, un dispozitiv dublu folosit în mod curent astăzi.

Un capitol special indică mijloacele folosite pentru a produce efecte fantasmagorice.

În sfârșit, autorul insistă asupra marilor servicii pe care proiecțiile le oferă educației: „Nimic nu poate, de fapt, în inteligență, să înlocuiască ceea ce am văzut; lucrurile sunt astfel gravate într-o manieră mult mai profundă, mult mai durabilă, mult mai exactă. Nu putem îndemna prea tare pasionații să citească această cărțiță bine cercetată.

ANUNȚ

eu

CONGRES INTERNAȚIONAL DE FOTOGRAFIE

Am primit următoarea scrisoare, pe care o aducem la cunoștința cititorilor noștri, cerându-le să ne transmită cât mai curând posibil observațiile lor, pentru ca Comisia special însărcinată de Comitetul Administrativ al Foto-Clubului să examineze propunerile care ar putea fi înaintate . Congresului, poate fi sesizat în timp util.

Domnule presedinte,

Comisia Internațională, însărcinată de Congresul de Fotografie din 1889 cu pregătirea programului de întrebări ce urmează a fi depus următorului Congres, are onoarea să vă informeze că, în conformitate cu dorința exprimată de Congresul din 1889 de a vedea cea de-a doua Internațională. Congresul de Fotografie care se va reuni la Bruxelles, Asociația Belgiană de Fotografie își propune să convoace acest Congres în capitala Belgiei pentru a doua jumătate a lunii august 1891.

Comisia vă roagă să invitați stimata voastră Societate să întocmească propunerile pe care le consideră de natură să fie incluse în programul celui de-al doilea Congres și să le trimiteți textul cât mai curând

posibil, pentru ca aceasta să poată Гехашеп în timp util, și să pregătească, dacă este necesar, studiul de către Congres.

Comisia se bazează pe interesul dumneavoastră pentru progresul și dezvoltarea fotografiei pentru a o ajuta să-și îndeplinească sarcina și să o ajute să stabilească o bază solidă pentru discuții.

Vă rog să acceptați, domnule președinte, asigurarea celei mai înalte mele considerații.

Președintele Comitetului Permanent, JANSSEN,

Membru al institutului, Director al Observatorului din Meudon.

CONCURS DE PORTRET AL

CLUB FOTO PARIS

Reamintim colegilor noștri că probele admise să apară la acest concurs trebuie să fie, atât ca ipostază, cât și ca dezvoltare, munca personală a concurentului, care va însoți transmiterea acestuia a unei scrisori afirmative pe acest punct.

Toate dovezile vor fi returnate în termen de opt zile de la închiderea Expoziției.

PARIS. — PRINT·!· CHAIX, RUE BERGERE, 30. — 59$8-J-9I.

Girantul: J. LELU.

tu

BULETIN INFORMATIV

DE

CLUB FOTO PARIS

Procesul verbal al ședinței

Sedinta de miercuri, 15 aprilie 1891.

Dr. Labonne ocupă scaunul de președinție.

El explică că ocupațiile sale personale nu îi permit să participe atât de activ pe cât și-ar dori în activitatea Comitetului și că, având în vedere extinderea din ce în ce mai mare a Photo-Clubului, i s-a părut de interes pentru Societatea să aibă în frunte o persoană care să se poată dedica în întregime administrării și conducerii acesteia.

El și-a exprimat Comitetului regretul că nu-și mai poate păstra funcțiile de Președinte efectiv și i-a cerut să fie suficient de bun pentru a transfera lui D-lui Bucquet încrederea cu care a fost onorat.

În ultima sa ședință, Comitetul a acceptat demisia astfel formulată și l-a numit în locul și în locul său pe domnul Bucquet, Președinte al

Comitetului Foto-Club; speră că colegii săi vor ratifica această alegere. (Aplauze.)

Dr. Labonne predă domnului Bucquet președinția ședinței.

Domnul Bucquet ia cuvântul în acești termeni:

„Îți mulțumesc sincer, dragul meu președinte, pentru că m-ai ales în acest fel prin voturile colegilor mei din comitet și regret profund că munca științifică importantă pe care ai întreprins-o te obligă să te îndepărtezi de conducerea Fotografiei. -Club; dacă nu aș fi fost desemnat în mod special de tine,

— 54 —

Cu siguranță nu aș fi vrut să accept să înlocuiesc unul dintre fondatorii Foto-Clubului, care a contribuit atât de mult la constituirea și succesul Societății.

De asemenea, le mulțumesc colegilor mei din comitet pentru că au fost suficient de buni pentru a-mi acorda încrederea pe care v-au onorat și de care v-ați arătat întotdeauna atât de demn.

„Îmi face plăcere, domnilor, să vă informez că Comitetul dumneavoastră, la ultima sa ședință, i-a conferit doctorului Labonne titlul de președinte onorific al Comitetului, ca mărturie a recunoștinței sale pentru numeroasele și incontestabilele servicii pe care le-a returnat Fotografiei. -Club, în care, de altfel, poți fi sigur, va fi în continuare interesat ca și în trecut. (Aplauze.)

Domnul Houdé a fost, la aceeași ședință, numit Vicepreședinte al Comitetului; Nu trebuie să vă spun despre competența lui în materie de fotografie și rolul pe care îl joacă în conducerea Societății.

De asemenea, depinde de mine să vă prezint noul secretar general, domnul Paul Bourgeois; nu este o introducere pe care trebuie să ți-o fac, îl cunoști bine și știi cu ce ardoare și cu ce zel se ocupă de administrarea internă a Foto-Clubului, pe care îl are de reorganizat complet, ca să zic așa. : l-ai văzut la lucru, știi dinainte cine va fi secretarul tău general.

Domnul Darnis va îndeplini de acum înainte funcțiile de Bibliotecar-Arhivist, în care tocmai a fost numit.

Permiteți-mi să vă asigur de devotamentul meu complet față de interesele companiei noastre. Mă voi dedica și mai mult acesteia, dacă se poate, voi depune toate eforturile pentru a mă face demn de postul măgulitor care tocmai mi-a fost încredințat și mă bazez pe toți, dragii mei colegi, pentru a-mi facilita sarcina. atribuit mie. »

Aceste cuvinte sunt binevenite de aplauzele adunării.

Secretarul general a citit procesul-verbal al ultimei ședințe, care a fost adoptat fără comentarii.

El anunță că domnii. E. Bouzemont, Paul Corbin, Dailly, U. Debanne, Forester Count de Coubert, Gayant, Baron Goury du Roslan, Hardon, Lambert-Champy, Jules Lécuyer, Julien Potin, H. Renouard-Larivière, Count de Rochebrune, Albert Weheyre, au fost admiși în numărul membrilor cu drepturi depline ai Societății;

Și qnc domnul Edmond Toutain a fost admis ca membru corespondent.

El informează adunarea că la sediul Foto-Clubului va avea loc în data de 1 iulie viitoare un concurs de printuri instant. Această competiție va include doar evenimente cu obiecte în mișcare și va include două categorii:

Teste Io obținute cu dispozitive portabile;

2° Încercări realizate cu aparate montate pe suport.

(Regulamentul Tír, în Buletin).

El reamintește că, în condițiile articolului ю din regulamentul intern, conturile membrilor Foto-Club trebuie să fie închise și decontate la sfârșitul fiecărei luni; se bazează pe amabilitatea colegilor săi pentru a asigura respectarea acestui articol și astfel să faciliteze contabilitatea.

El pune pe birou:

10 The Works of the Amateur Photographer in Winter, de E. Chable;

2° Manualul fotografului amator, de F. Panajou;

3° Optica fotografică, de A. Soret;

4° Tratat de extindere, de Trutat;

5° Fotografie color, de A. Berget;

Omagiu de la domnii. Gauthier-Villars și fii. (Aceste lucrări diferite vor fi raportate în Buletin);

6° Ultimii șase ani ai Buletinului Societății de Fotografie din Nantes.

încântat să constate succesul din ce în ce mai mare obținut de Buletin; În prezent, schimbul cu toate publicațiile fotografice franceze și străine este asigurat.

El a vorbit în numele Comisiei pentru a-i mulțumi lui MM. Preşedinţii Societăţilor şi Directorii publicaţiilor care au răspuns cu atâta răbdare chemării Foto-Clubului.

El anunță că ședințe private vor avea loc cu regularitate în ultima vineri a fiecărei luni, la sediul Societății, la ora opt și jumătate

seara, fără preaviz. Comitetul speră astfel să răspundă dorinței exprimate de mulți membri ai Societății, de a putea desfășura, în comun, experimente care nu-și pot găsi locul în sesiunile lunare de miercuri.

Dl. Fleury-Hermagis prezintă o nouă cameră de mână cu magazin capabilă să conţină 12 oglinzi sau 25 de filme 9X12, numită Vélocigraphe.

O mișcare automată foarte simplă ridică obloanele, înlocuiește placa expusă cu următoarea și marchează numărul de plăci folosite. Pe această cameră este montat un obiectiv a cărui focalizare este reglată cu ajutorul unui șurub elicoidal ¿

Mecanismul este ingenios și practic, iar cabinetul foarte îngrijit.

Domnul Guilleminot prezintă un nou dezvoltator numit „Revelator-Tube". ". Produsul se vinde in tuburi asemanatoare celor care contin culori pentru pictura in ulei. Conținutul tubului este dizolvat într-o jumătate de litru de apă rece și revelatorul este gata de utilizare; solutia se pastreaza mult timp.

Se vor face experimente cu acest produs iar rezultatele vor fi comunicate la următoarea întâlnire.

Domnul Bucquet prezintă, în numele domnului Turiault, un nou obturator stereoscopic cu un volum excesiv de mic; acest instrument poate fi folosit și pentru poză și instantaneu; cele doua lame, prevazute cu o deschidere in forma de sector, sunt armate printr-o singura maneta iar obiectivele sunt demascate impreuna si in aceeasi directie. Obturatorul este montat pe două lentile rectilinii simple excelente, rapide, construite de domnul Balbreck.

Domnul Vacossin a prezentat, în numele dl. Profesorul Stebbing:

O soluție de conservare împotriva halou, care se extinde până în spatele plăcilor;

Sensito-colorometrul domnului Léon Vidal,

Și discuri de gelatină colorată plasate pe diafragme pentru utilizarea oglinzilor ortocromatice. (Vezi Buletinul în curând.)

M. Nadar prezinta o noua lampa din magneziu, care combina avantajele pretioase de a putea degaja un flash magnetic sau o lumina de mare intensitate care poate dura cateva minute.

Va fi experimentat la următoarea ședință intimă.

Domnul Gillon arată o serie de obturatoare construite în atelierele sale. Mecanismul meticulos al acestor instrumente face posibilă atingerea unei viteze de 1/300® de secundă. Diafragmele sunt formate din chiar discurile oblonului care se depărtează mai mult sau mai puțin în funcție de deschiderea pe care se dorește să o obțină. Acest obturator este, de asemenea, capabil să pozeze și să manevreze cu precizia unei mișcări de ceasornic.

Domnul Bourdilliat a prezentat filmele Cristallo, suporturile de peliculă și Aqua-Lac și a oferit fiecăruia dintre membrii prezenți câte o mostră din aceste produse diferite care vor fi testate de comisia de studiu și vor face obiectul unui raport la următoarea sesiune. .

Domnul Mendoza prezinta un cadru rulant ingenios pentru film, potrivit pentru toate camerele intunecate; acest dispozitiv permite

pentru a separa fiecare placă pusă prin intermediul unei lame ascuțite controlată de un buton extern. Un sunet anunță că noua placă a înlocuit-o pe cea anterioară. Prin intermediul unei chei, tensiunea filmului poate fi reglată după dorință.

M. Dreyfus prezintă un cadru pentru hârtie, format dintr-un bloc de cristal sub care unul. pune o fotografie.

M. Bourgeois prezinta o noua hartie emulsionata aristotipica capabila sa dea dovezi prin tiparire obisnuita pe rama-presa, sau altfel prin dezvoltare dupa o expunere excesiv de scurta, avantaj pretios pentru munca de iarna cand lumina este lipsita. Această nouă lucrare va face obiectul unor experimente care vor fi comunicate la următoarea sesiune intimă. (Vezi comunicații.)

Domnul Al varado, în numele domnului Masson, prezintă un nou obturator care se armează foarte rapid și capabil de o viteză foarte mare fără nicio smucitură și permițând expunerea prelungită.

Domnul Rossignol a informat Adunarea despre rezultatele obținute cu dezvoltatorii prezentați la ultima sesiune și a făcut o prezentare foarte interesantă asupra unui proces care permite obținerea de pozitive directe în camera obscure. (Vezi comunicații.)

Domnul Președinte a dat apoi cuvântul domnului doctor în științe A. Berget, eminentul asistent de laborator la Sorbona, condus de domnul Lippmann, al institutului.

Domnul Berget explică, cu claritatea și precizia pe care membrii Photo-Clubului au putut deja să o aprecieze, o metodă folosită de domnul Lippmann pentru a obține, prin procedee fotografice obișnuite, reproducerea valorilor exacte ale culorile. M. Molteni proiectează succesiv pe ecran trei imprimeuri reprezentând o dalie roșie, interiorul laboratorului lui M. Lippmann și o serie de decorațiuni obținute mai întâi pe plăci ortocromatice fără mediu colorat apoi pe aceleași plăci, dar cu după metoda lui M. Lippmann . . Diferența este izbitoare și foarte admirată. M. Molteni a proiectat apoi o fotografie a spectrului solar realizată de M. Lippmann pe colodion albuminos, cianurat, cu o expunere de șase minute fără interpunere de soluții colorate.

Adunarea a salutat comunicarea științifică a lui M. Berget cu aplauze repetate. (Vezi comunicații.)

M. Molteni prezintă o bună colecție de pozitive realizate de M. Bucquet, din negativele foarte interesante aduse de M. Toutain dintr-o călătorie în Balcani.

M. P. Houdé arată poze frumoase, reduse pe farfurii Ilford

în tonuri negre, din negative ce înfățișează peisaje fermecătoare, iar M. Gers două cadre obținute sub lumină de magneziu în timpul unei repetiții a lui Néron, la Hipodrom.

Domnul Molteni încheie proiectând o serie foarte curioasă de cadre realizate de el din vârful Turnului Eiffel și reprezentând panorama Parisului.

Compania mulțumește autorilor acestor diverse prezentări și comunicări.

Ordinea de zi fiind epuizată, ședința a fost suspendată la unsprezece și jumătate.

Secretarul general,

P. Bourgeois.

Sesiunea intimă din 22 aprilie 1891

Pe 22 aprilie, la Photo-Club a fost inaugurată seria de sesiuni intime de seară; în viitor, aceste seri instructive se vor desfășura, fără convocare specială, în ultima vineri a fiecărei luni (1) la ora 8:30 seara și este de dorit să le vezi frecventate cu regularitate. De fapt, în cadrul acestor întâlniri, unde fiecare va putea arăta rezultatele studiilor, ale cercetărilor personale, unde se vor face experiențe în comun, se vor stabili relații de mai mare intimitate între membrii societății. .

Domnul Bourgeois a descris procesul de operare pentru lucrarea „aristotip special” și a dezvoltat, în prezența colegilor săi, trei imprimeuri pozate timp de două minute în lumină difuză. A arătat rezultatele obținute de el, care dovedesc absolut calitățile acestei noi lucrări.

Pachete de mostre au fost date mai multor persoane care le vor încerca.

O foaie din această hârtie, plasată timp de treizeci de minute în lumină oxigenată, sub un negativ obișnuit, a fost scufundată în dezvoltare și, în ciuda absenței complete a imprimării vizibile, dezvoltatorul a determinat apariția unei urme de imagine. Sunt cu siguranță noi încercări de făcut în această direcție.

Apoi un grup de membri prezenți a fost făcut în atelier cu

(i) Vineri 29 mai, 26 iunie, 31 iulie, 30 octombrie, 27 noiembrie și, în mod excepțional, sâmbătă, 26 decembrie 1891.

o cameră de mână 13 X 18, echipată cu un obiectiv Zion și cu camera de atelier 18x24 care poartă un obiectiv „Phoenix”.

Apoi a fost pozat un portret cu aceleași camere, dar pe camera studioului a fost amplasat obiectivul de portret Hermagis.

Lampa Nadar a fost folosită pentru iluminarea subiectelor: lumină foarte strălucitoare, foarte intensă, continuitatea arderii având marele avantaj de a ilumina uniform și de a nu acapara brusc modelul, care de multe ori, cu ajutorul instrumentelor producătoare de blițul magnetic, se închide. ochii lui și capătă o înfățișare cadaverică.

Plăcile au fost dezvoltate pe loc, unele cu acid pirogalic iar altele cu revelatorul domnului Rossignol, hidrochinonă și iconogen. Rezultatele obţinute au fost foarte satisfăcătoare.

În final, sesiunea s-a încheiat cu proiecția, în lumină oxigenată, a fotografiilor realizate de domnul Bucquet în timpul unui spectacol de Néron, la Hipodrom, dimineața, și a fotografiilor aduse înapoi din Anglia de domnul Alvarado.

SCHIMBURILOR NOASTRE

4

? eu

Acest

I La lista publicaţiilor care au acceptat schimbul nostru

! Buletin, publicat în numărul din 1 aprilie, ne bucurăm

să adăugăm câteva nume care completează catalogul de ziare pus la dispoziția colegilor noștri în Sala de lectură a Foto-Clubului.

Câteva dintre articolele noastre au fost publicate atât în Franța, cât și în străinătate; este pentru noi dovada succesului obţinut de organul Societăţii noastre. Mulțumim în mod deosebit celor dintre colegii noștri care au indicat cu fidelitate proveniența articolelor pe care le-au reprodus.

IN FRANCEZA :

Analele fotografice. Industria fotografică. Jurnalul Cercului Militar.

ÎN LIMBA ENGLEZĂ :

Buletinul de fotografie Anthony*®.

Farul.

Reporterul de fotografie^

The Photography Quarterly.

The Photography Herald,

The Photography Times.

Fotograful Saint Louis.

Jurnalul American de Fotografie

EXPOZIȚIA DE PORTRET

DE

CLUB FOTO PARIS

La Foto-Club tocmai s-a deschis expoziția cu printurile trimise de membrii competiției Societății pentru Portrete.

Douăzeci de expozanți au răspuns apelului Comitetului, iar lucrările lor arată că portretul este departe de a fi una dintre ramurile artei fotografice rezervate doar profesioniștilor: o serie de colecții dovedesc în mod covârșitor contrariul și pot concura cu producțiile primilor fotografi celebri. .

Juriul acestei expoziții este format exclusiv din concurenții înșiși; este o inovație, vom vedea care va fi rezultatul practic și dacă clasamentul va răspunde sentimentului general.

Expoziția va rămâne deschisă până pe ю mai: lista premiilor va fi publicată în numărul următor al Buletinului, împreună cu Raportul Juriului.

LISTA EXPOZANȚILOR:

DT H. Basset de Severin. Maurice Binder.

Paul Bourgeois. Maurice Buquet. Contele de Coubert.

Dr Cousin.

C. Criza.

DA CüHNA.

A. Darnis.

G. Delbruck.

contele Desmazieres. Dupre.

Gabriel.

Paul Gers.

G. de Gosselin.

Louis Joret.

abatele Leris. Emanuel Matei. Contele de Brown Rock. Clemente dos Santos.

Cardurile de invitație sunt disponibile membrilor Societății, care le pot ridica de la Secretariat.

CONCURS DE INstantanee

Deschis între membrii Photo-Club de Paris

REGULI

Io Un concurs de instantanee este deschis între toți membrii Photo-Club de Paris și se va încheia pe 29 iunie 1891.

20 Acesta va cuprinde două categorii:

ire Categoria. — Teste obținute cu dispozitive portabile.

Categoria a 2-a. — Încercări obținute cu aparate în picioare.

Vor fi acceptate numai imprimeuri care reprezintă subiecte în mișcare.

3° Numărul de probe trebuie să fie de douăsprezece.

4° Se vor monta pe carton cu o margine de cel mult 2 până la 4 centimetri. Un număr de serie corespunzător unei liste care însoțește fiecare expediere va fi plasat pe spatele fiecărei dovezi.

Această listă va indica subiectul, aparatul foto, obiectivul, obturatorul, viteza, plăcile, revelatorul utilizat și categoria în care ar trebui să se încadreze fiecare imprimare.

Membrii trebuie să ajungă la Secretariat înainte de 20 iunie și expediate înainte de 29 iunie.

5° O expoziție va avea loc din 1 sau 15 iulie în sălile PhotoClubului.

6° Juriul va fi desemnat de către Expozanți. — O listă va fi trimisă membrilor care vor vota prin corespondență.

Deciziile juriului sunt definitive.

70 de premii constând în medalii vor fi puse la dispoziția juriului.

8° Colecțiile premiate vor rămâne în proprietatea Photo-Clubului și vor fi reunite într-un album.

Comitet.

COMUNICAȚII

TESTE POZITIV DIRECT ÎN CAMERA ÎNTUNECĂ

Comunicare facuta de M. Rossignol la sedinta din 18 aprilie yii.

Toate procesele fotografice utilizate în prezent oferă imagini inverse ale subiectului, adică albul modelului este reprezentat de negru. Acest rezultat, care deseori îi deconcertează pe începători, devine curând

atât de firesc pentru noi încât îl considerăm aproape indispensabil. Mai mult, negativele astfel obținute din natură ne oferă în tipărire, printr-un efect asemănător, toate dovezile pozitive pe care ni le putem dori.

Totuși, nu există nicio îndoială că, în multe cazuri, ar fi nevoie să obținem imagini direct conforme cu subiectul, deoarece operația dublă necesară pentru a realiza acest lucru are ca rezultat o pierdere considerabilă de finețe și modelare. Acest dezavantaj este remarcabil mai ales când vine vorba de extinderi.

Deja în 1882, cu scopul de a obține negativele inverse necesare tipăririi amprentelor carbon, căpitanul Biny a propus o metodă, bazată pe insolubilizarea gelatinei prin lumină în prezența unui dicromat, și care a făcut posibilă obținerea reproducerii. a unei imprimări negative sau pozitive direct de pe frame-press. Acest proces a fost modificat și aplicat cu succes de domnul Balagny pentru printuri fotocolografice.

Acest procedeu foarte ingenios, excelent pentru tipărirea pe presă, necesită o expunere comparabilă cu cea a hârtiei albume și oferă printuri de aceeași dimensiune ca și placa: este, prin urmare, nepractic în camera întunecată și în toate cazurile în care ar trebui să se obțină. o reducere sau o mărire.

Potrivit colonelului Waterhouse, unele dintre substanțele cunoscute sub denumirea de sulfocarbamide posedă, atunci când sunt adăugate la revelator (hidrochinonă sau iconogen), proprietatea de a inversa imaginea și de a dezvolta astfel o imprimare pozitivă. Cele două corpuri care

par deosebit de dotate cu această proprietate sunt tiozinina-mina (C4HHAz2S) și monofenilsulfocarbamina (C7HHAz2S); nu sunt disponibile comercial, dar pregatirea lor va fi usoara daca incercarile repetate si imbunatatirile probabile ale acestui proces, inca nou, le vor da un loc in laboratorul fotografilor.

Rezultatul nu este încă perfect și efectul este adesea inegal, deoarece nu se cunoaște cauza inversării acțiunii revelatoare și, mai mult, dovada obținută este întotdeauna voalată. Imaginea, de fapt, pare inițial negativă sub influența dezvoltatorului și numai după reparare efectul pozitiv este bine observat. Să sperăm că în curând modificările în utilizarea acestor noi agenți vor face posibilă obținerea unor rezultate comparabile cu dovezile frumoase pe care suntem obișnuiți să le vedem.

Așteptând ceva mai bun, iată un proces cu totul diferit, ușor și absolut sigur, prin care obținem dovezi directe satisfăcătoare din toate punctele de vedere. Se bazează pe faptul că imaginea negativă dată de dezvoltator este produsă în detrimentul stratului sensibil; cu alte cuvinte, baia de dezvoltare reduce bromura de argint sensibilă într-o cantitate proporțională cu lumina primită. Așadar, dacă reușim să dizolvăm argintul metalic care formează imaginea negativă, pe placă va rămâne bromură neatacată, având grosimi variate și exact invers față de porțiunea redusă, adică corespunzătoare umbrelor din subiect. Daca apoi punem din nou placa in baia de revelator, sarea argintie se va innegri si va da o amprenta pozitiva.

Dar solvenții de argint sunt puțini la număr și atacă gelatina chiar mai bine decât metalul redus. Este deci necesar să ocolim dificultatea și să transformăm partea metalică neagră într-o sare mai mult sau mai puțin insolubilă, dar mai presus de toate incapabilă de a fi din nou redusă: este dicromat de potasiu, printre produsele uzuale, care ne va oferi cele mai bune pozitive, în funcționare după cum urmează:

Indiferent de modul de printare pe care l-ai ales, frame-press sau camera obscură, trebuie să eviți să pozezi prea mult: o imprimare scurtă, urmată de o dezvoltare energică și perfectă va da cele mai bune rezultate. Când imaginea negativă este completă, spălăm cu grijă, pentru a elimina cât mai complet reactivul revelator care s-ar opune acțiunii băii următoare și, fără a trece prin hiposulfit desigur, punem placa într-o soluție de dicromat, a căror doză poate varia între 2 și 5 0/0. De obicei, imaginea neagră este formată din

începe să se îngălbenească după câteva secunde de scufundare; dacă nu este așa și efectul nu apare, adăugați câteva picături de acid azotic. Această operație și următoarele se fac la lumina zilei.

Deoarece cromatul de argint este mai închis la culoare decât bromura, imaginea dezvoltată nu dispare în întregime, dar placa trebuie lăsată în soluția cromatică până când toată colorația, neagră sau gri, a dispărut complet. Apoi se spală din belșug și se poate observa că, printr-o spălare prelungită sub robinet, imaginea primitivă este slăbită de dizolvarea lentă a cromatului de argint din care se formează.

Să punem apoi placa în revelatorul obișnuit, care de preferință va fi o baie veche. Încetul cu încetul, bromura care nu a fost atacată capătă mai întâi o culoare gri ardezie, apoi aproape întregul strat pare să se înnegrească și se poate crede că întregul s-a pierdut. Nu este așa, când efectul reductorului se produce pe toată grosimea, spălăm și fixăm cu hiposulfit care doar dizolvă cromatul pe care baia de revelator nu l-a atacat și apare imaginea pozitivă.

Acesta este procesul pe care îl studiasem deja anul trecut, pentru a-l aplica mai ales la mărirea micilor negative. Știm că nevoia de a trece printr-un pozitiv pentru a obține un negativ mărit provoacă o pierdere considerabilă de finețe și mai ales de modelare, deoarece rapoartele de umbre și lumină sunt întotdeauna prost respectate. Din acest punct de vedere, metoda pe care o propun este mult superioară, deoarece se reduce la o singură expunere precum măririle pe hârtie. Utilizarea sa nu se limitează la reproduceri, ci poate fi aplicată la toate utilizările: este astfel posibil să se obțină în camera obscure și din natură printuri pozitive directe în loc de negative.

Se va observa ca prin functionarea conform conditiilor obisnuite de mariri, negativul amplificat este inversat, ca in procesul cu pres-a-cadru. Se poate obține fără nici cea mai mică dificultate în adevăratul sens, pentru imprimare pe hârtie clorură, prin răsturnarea plăcuței, cu partea geamului îndreptată spre obiectiv. Dacă suprafața exterioară este curățată cu atenție, așa cum este și indispensabil în poziția

normală, rezultatul este la fel de satisfăcător și la fel de fin ca și când nu ar exista grosimea sticlei între imagine și obiectiv.

În sfârșit, voi adăuga că vălul imaginilor, atât de dezagreabil pe negativele obișnuite, este aici complet îndepărtat odată cu dispariția impresiei care formează prima imagine.

ORTOCROMATISM ÎN FOTOGRAFIE

PRIN METODEA LUI M. LIPPMANN

(Comunicare făcută în ședința din 15 aprilie 18gi.)

Este foarte dificil de definit ce se înțelege de obicei prin cuvântul „ortocromatism”. Este înainte de toate o proprietate subiectivă; este rezultatul unei serii de senzaţii vizuale.

Când ne aflăm în prezența unei imagini foarte variate în culori, unele ni se par clare, altele întunecate. Sunt desene care, reproducând același tablou, ne vor da aceeași impresie. Astfel, un bun desenator va reda printr-o nuanta deschisa tot ceea ce corespunde rosiilor si galbenilor obiectului de reprodus, in timp ce albastrul inchis si mov vor fi redate prin tonuri de negru, incarcate in creion.

Fotografia, după cum știm, face, din păcate, contrariul; redă lumină albastră și violet, în timp ce dă o nuanță închisă obiectelor roșii și galbene în mod natural. Ne-am hotărât cu privire la această anomalie; dar acesta nu este un motiv să nu încerci să o faci să dispară.

De unde vine această inegalitate în impresia fotografică în funcție de natura luminii incidente? Ea provine din activitatea inegală a diferitelor lumini emise de părțile colorate ale unui obiect. Mijloacele de obținere a ortocromatismului ar fi așadar să reușești să provoace razele roșii emise de părțile roșii ale obiectului să se odihnească pentru timpul necesar pentru a impresiona placa; in acest fel, vor da pozitivului senzatia unei nuante usoare.

Este necesar să se efectueze această instalare a părților roșii interceptând razele violete, albastre și verzi care, mai active, ar solariza placa și ar da doar ca rezultat un văl general. Este suficient ca acesta să interpună între obiectiv și placa sensibilă un pahar roșu, fizic roșu, adică care, examinat cu spectroscopul, nu lasă decât partea roșie a spectrului. Un astfel de pahar va fi o adevărată sită care va lăsa să treacă doar razele emise de părțile roșii sau care conțin roșu în proporție mai mult sau mai puțin variabilă.

Din punct de vedere, deci, al sensibilității, există trei regiuni principale în spectru: cea a roșului, cea a verdelui și cea a violetului.

După ce am pozat suficient timp razele roșii, prin sticla roșie, vom poza razele verzi printr-un pahar verde, apoi razele albastre printr-un pahar albastru.

Aceste trei ipostaze se realizează cu ușurință cu ajutorul unui revolver plasat pe parasolar, analog unei diafragme rotative, și ale cărui trei orificii poartă cei trei ochelari în cauză.

Cu așa-zișii ochelari izocromatici, expunerea la roșu este de aproximativ două ore; cea de verde, zece minute; cea de albastru una sau două secunde. Aceste expuneri variază în funcție de natura plăcii, dar oricare ar fi aceasta, metoda anterioară imaginată de domnul Lippmann în 1889 și publicată de el la acea vreme, în rapoartele Academiei de Științe, este absolut genială.

Trei dovezi tipărite prin acest procedeu au apărut la Expoziția din 1889 din holurile Ministerului Instrucțiunii Publice; fiecare dintre ele era însoțit de un imprimeu al aceluiași subiect desenat pe o oglindă obișnuită. Contrastul era izbitor. Aceste trei printuri, reduse în format de proiecție de domnul Bucquet, au fost proiectate în cadrul sesiunii Photo-Club.

Am încercat să obținem izocromatism prin încorporarea în emulsie a urmelor unei substanțe colorante: eozină, azalină etc. Acestea sunt înghețatele de MM. Vogel, Boissonas, Perütz, Attout-Tailfer. Acești ochelari nu realizează ortocromatismul complet, ci sunt un ajutor pentru metoda domnului Lippmann, făcând posibilă reducerea expunerii la roșu.

Adevăratul izocromatism este caracterul pe care îl prezintă plăcile care au servit pentru experimentele domnului Lippmann asupra fotografierii, în culoare, a spectrului solar; una dintre dovezi a fost obținută direct, fără interpunerea de medii colorate, în șase minute, și a dat un spectru magnific cu toate culorile sale. Acesta este cel pe care domnul Molteni a proiectat-o la sesiunea Foto-Club. Gheața folosită pentru acest test este cu adevărat o gheață izocronică.

A. BERGET.

Doctor în științe pe lângă laboratorul lui M. Lippmann.

HÂRTIE „SPECIAL AR1ST0TYPE”

PENTRU TIPARARE RAPIDA

(Prezentat la ședința din 15 aprilie, i8gr.)

Această nouă hârtie este special pregătită pentru a oferi dovezi fie prin expunere în rama de presă, urmată de tonifiere ca hârtia albumenă obișnuită, fie prin expunere.

dezvoltare foarte scurtă în lumină difuză urmată de dezvoltare și tonifiere sau pur și simplu fixare. Dovezile obținute prin oricare dintre aceste procedee sunt la fel de frumoase și cu mult superioare ca finețe și bogăție de ton față de cele oferite de hârtia albumen.

Aristotipul special, care este cu aproximativ o treime mai sensibil decât hârtia albumenă, trebuie păstrat cu grijă ferit de lumină și

umiditate; isi pastreaza calitatile foarte mult timp. Hârtia îngălbenită de timp poate fi folosită fără inconvenient, această culoare dispărând complet la fixare. Ramele trebuie încărcate cu lumina galbenă sau roșie a laboratorului.

Imprimare obișnuită. — Expunem în frame-press la lumină difuză, până când negrurile sunt ușor bronzate și albul ușor nuanțat. La ieșirea din șasiu, amprentele sunt puse în apă curentă timp de aproximativ cincisprezece minute, apoi scufundate în baia de tonifiere.

Toate formulele de tonifiere sunt potrivite pentru această hârtie, totuși iată o formulă care este recomandată în special:

Podea. A   Apa..................... looc. vs.

Sulfocianura monoamonică. .   20 gr.

Podea. B   Apă...........400c. vs.

Clorura de aur................... 1   gr.

Clorura de potasiu.........   1gr.

Se toarnă B în A și se lasă să stea patruzeci și opt de ore; baia este apoi gata de utilizare.

Imprimele tonifiate se spală în mai multe ape și se scufundă timp de zece minute într-o soluție de hiposulfit de sodiu 7%.

Spălarea timp de o oră sub jet de apă este suficientă pentru a elimina toate urmele de hiposulfit.

Imprimare rapidă urmată de dezvoltare. — Hârtia destinată furnizării probelor prin acest procedeu trebuie ținută departe de orice lumină albă; expunerea este oprită când toate detaliile imaginii sunt vizibile. Timpul de expunere poate varia de la 15 la 30 de secunde la soare, de la 1 la 5 minute la umbră și de la 5 la 10 minute pe vreme înnorat.

Subexpunerea are ca rezultat imagini gri, în timp ce supraexpunerea este bună și poate fi corectată cu ușurință folosind un dezvoltator diluat.

Dovezile pot fi păstrate câteva zile înainte de procesare.

Dezvoltarea trebuie efectuată sub lumină galbenă sau roșie și trebuie utilizate numai cuve de porțelan absolut curate.

După expunere, imprimeurile sunt scufundate unul câte unul, și fără spălare prealabilă, în următoarea soluție:

Apă............................... ijoooc.c.

Acid galic 7   gr.

Acid acetic.......................... 7   gr.

Se adaugă, după dizolvarea completă, 10 cc. a unei soluții de azotat de plumb la ю o/o.

Cu negative slabe și fără opoziție, ar trebui folosit un dezvoltator mai puternic preparat cu 500 cc. numai de apă.

Este o idee bună, în timpul dezvoltării, să treceți o perie de bursuc peste suprafața imprimării pentru a îndepărta bulele de aer și pentru a uniformiza acțiunea dezvoltatorului.

Cand amprentele au capatat intensitatea dorita se spala, apoi se transfera in baia a carei formula am indicat-o si se fixeaza intr-o solutie de hiposulfit 7%. Fixarea imprimărilor fără tonuri va avea ca rezultat tonuri sepia.

O suprafață strălucitoare poate fi dată acestei hârtie prin uscare pe sticlă cerată sau talată, sau pe o farfurie de ebonită.

De asemenea, prin satinare la cald este posibil să se confere imprimeurilor un luciu mult mai mare decât cel al hârtiei albume.

ILUSTRAȚIILE NOASTRE

Datorăm amabilității lui MM. Berthaud frères, din Paris, și Thevoț, din Geneva, cele două fotocolografii care însoțesc acest număr.

MM. Berthaud a reprodus, într-un mod destul de remarcabil, două fotografii încredințate nouă de domnul Demeny. Această pagină își completează prelegerea, al cărei final îl publicăm astăzi, arătând că negativele obținute la Stația Fiziologică din Parcul Princes nu sunt doar documente, ci constituie și cadre foarte bune din punct de vedere fotografic.

Frumoasa reproducere a picturii de Ed. de Palépieux, Le Retour du marché (Musée Rath, Geneva), trimisă nouă de domnul Thevoç, este executată cu meticulozitate și face mare merit atelierelor sale.

Prin prezenta, transmitem mulțumirile noastre domnilor. Berthaud și Thevoț pentru rolul pe care l-au avut cu amabilitate în ilustrarea Buletinului nostru și pentru care le suntem foarte recunoscători.

»

d.

FIZIOLOGIC;

AUTORIZAȚII NECESARE

A FOTOGRAFIA

Iată că vine sezonul excursiilor, iar primele zile frumoase îi invită pe amatori să-și ia aparatele foto și să plece. Mulți nu sunt siguri

dacă pot lucra pe drumurile publice, în piețe, în muzee etc. Credem că suntem de acord cu ei indicându-le în ce condiții își pot îndrepta dispozitivul fără teama de a fi obiectul unor observații mereu plictisitoare, din partea gardienilor sau agenților.

De anul trecut este permisă fotografierea pe drumul public, la Paris, fără autorizație prealabilă, cu condiția însă să nu împiedice sau să nu întrerupă traficul.

În piețe, grădini și plimbări, Bois de Boulogne, Vincennes, Saint-Mandé, Buttes-Chaumont, Parc Monceau, este esențial să aduceți un card care este eliberat de oficiile orașului Paris. O cerere pe hârtie ștampilată la o fr. 60 c. se adresează lui M. Alphand, director de lucrări la Paris (divizia 1, biroul 1), iar două săptămâni mai târziu se primește o autorizație; se prescrie depunerea la administraţie a câte două dovezi pentru fiecare negativ.

Pentru Luvru și muzee, cererile trebuie trimise fie curatorilor, fie administrației de Arte Plastice. Pentru monumentele istorice care sunt proprietatea statului, administrația rue de Valois emite autorizații speciale pentru fiecare monument desemnat. In interiorul anumitor monumente istorice apartinand persoanelor fizice este necesar sa contactati proprietarii care rareori refuza permisiunea solicitata.

Pe Turnul Eiffel a fost acordat un privilegiu de către compania de exploatare; ca urmare, accesul la camerele de luat vederi este interzis, chiar si la cele mai discrete, deoarece supravegherea se face cu o atentie deosebita.

Turiștii ar trebui să ia măsuri de precauție pentru a nu opera în zonele militare de forturi, arsenale și locuri fortificate, pentru a evita conducerea la secția de poliție, interogatoriu și uneori chiar distrugerea plăcuțelor conținute în bagajele lor.

4

— 7° —

Cât despre dificultățile care pot apărea între amatorul care tocmai și-a îndreptat obiectivul spre un trecător și acest model în ciuda lui, care poate fi de un caracter dificil sau are motive să nu-și lase imaginea dusă în anumite împrejurări în seama posterității , nu avem niciun sfat de dat în afară de acesta: fiți amabili... și prietenoși. Este cel mai bun lucru de făcut, pentru că fără

intra aici într-o discuție juridică a chestiunii, ni se pare fără îndoială că nu poți folosi sincer mijloacele atât de perfide pe care bromura de gelatină le pune la dispoziție, pentru a surprinde o mișcare, o atitudine, orice situație, fără autorizația prealabilă a model.

Vom reveni pe larg la acest subiect interesant care merită studiat cu atenție.

FOTOGRAFII DEGRADATE

FOND DESCHIS, FOND GR ȘI FOND NEGRU OFERITĂ IMPRIMURI DIRECT DEGRADATE, FĂRĂ UTILIZAREA NICIUN FEL DE DEGRADATOR, PRIN O SIMPLUĂ ORDINARĂ IMPRIMARE COMPLETĂ.

Este ușor să obțineți fotografii degradate prin plasarea unui degradator în camera întunecată; diverși producători au creat chiar și altele speciale pentru acest tip de fotografie. Dar negativele pot oferi doar acele amprente pozitive pe un fundal negru cunoscut în Franța sub numele de Fonds russes, cartes Mer cedes t etc. ; nimic mai mult.

Prin procesul descris mai jos, reușim să avem nu doar o degradare mai perfectă a imaginii, ci și un negativ care face posibilă desenarea direct, fără ajutorul vreunui fel de degradant, a imprimeurilor degradate pe fond negru, mai mult sau mai puțin gri închis sau chiar fundal alb; și asta, prin simpla plasare a degradatorului opus a ceea ce se face de obicei, adică și în afara camerei obscure.

Prin acest mijloc, degradatorul, în funcție de faptul că este mai mult sau mai puțin alb, mai mult sau mai puțin iluminat, reflectă în schimb mai mult sau mai puțină lumină pe placa sensibilă și, în consecință, dă negative cu fundal mai mult sau mai puțin clar, ceea ce nu se poate întâmpla. când degradatorul este plasat în întunericul camerei întunecate.

7Ï

DESCRIEREA PROCESULUI

Într-un pătrat de carton alb de aproximativ 01", 30X0™, 40, se decupează o deschidere ovoidă de dimensiuni adecvate formatului negativului de obținut (0,08 X 0,06 pentru cardul portret; 0, 10X0' ^075 pentru albumul portret). ; o“,i2XO”o9 pentru portret-salon).

Periferia acestei deschideri este tăiată în formă de dinți de ferăstrău; cresta trebuie să fie mai mare, mai adâncă, în partea de jos a degradatorului decât în partea de sus unde trebuie să fie mai fină și mai mică; cartonul este străpuns cu două găuri mici spre colțurile vârfului foii; prin fiecare gaură se trece o bucată de sfoară, fiecare dintre ele se termină într-un inel care va fi folosit pentru suspendarea degradatorului de tija orizontală a unei tetiere.

Este acest tip de dispozitiv degradant care este plasat în fața lentilei, la o distanță de aproximativ 30 până la 40 de centimetri, în fața lentilei.

mișcarea tijei orizontale a tetierei este folosită pentru a împinge degradatorul spre dreapta sau spre stânga și că a tijei verticale pentru a ridica sau a coborî acest degradant: stereotipul se face apoi ca de obicei.

COMENTARII

Obținerea de fotografii degradate cu un fundal foarte luminos necesită ca degradatorul, care este foarte alb, să fie iluminat cât mai mult posibil pe partea sa îndreptată spre obiectiv, este util să se

stabilească un reflector pe partea din față a camerei întunecate la utilizarea unei foi de carton alb sprijinit pe montura obiectivului printr-o deschidere circulară tăiată în mijloc.

Fotografiile degradate, cu un fundal mai mult sau mai puțin întunecat, se obțin cu degradatoare decupate din carton mai mult sau mai puțin închis și observând că degradatorul este mai mult sau mai puțin iluminat în timpul de expunere.

În orice caz, cele mai frumoase fotografii degradate vor fi întotdeauna acelea pentru care nuanța degradatorului și cea a fundalului care se află în spatele persoanei care pozează, vor fi mai mult sau mai puțin la fel, văzute pe sticla mată a camerei obscure; adică el

Trebuie să plasați un fundal alb sau un fundal gri sau un fundal negru în spatele modelului pozat, în funcție de dacă doriți să utilizați un gradient alb, gri sau negru.

Fără a fi o necesitate absolută, această precauție este bine de luat și trebuie să o abordăm cât mai mult posibil.

Pentru a încheia această descriere trebuie remarcat faptul că fotografiile degradate sunt ireproșabile atunci când au fost realizate cu o lentilă aplanatică, în timp ce un obiectiv dublu de portret dă întotdeauna puțină ceață în negrul mare al imaginii.

Trebuie să avem în vedere că fotografiile degradate necesitând claritate doar pe o mică întindere a imaginii, putem opera cu o diafragmă mare în obiectiv, aceasta permițând nu doar reducerea timpului de expunere și utilizarea avantajoasă a planurilor, dar și obținerea mai multor artistice. efectele gradației se amestecă mai bine decât cu diafragmele mai mici.

(É. Faller. – Extras din fotografia franceză,)

RETETE & FORMULE

Reproducerea pozitivelor în mărime naturală.

Când burduful camerei întunecate pe care Pon le are la dispoziție nu permite un tiraj suficient, se poate proceda în felul următor:

O placă uscată de bromură de gelatină obișnuită este plasată în cadrul de presă, apoi imediat deasupra originalului, astfel încât imaginea să fie în contact direct cu stratul sensibil. Este de la sine înțeles că, dacă dovada a fost lipită de carton, aceasta trebuie dezlipită. O nouă placă de sticlă este așezată peste întreg, apoi expusă în așa fel încât lumina să nu ajungă în sticla sensibilă până nu a trecut prin sticlă și prin imprimare. Expunerea durează, în lumină difuză, de la 1/2 secundă până la 5 secunde. Negativul este dezvoltat ca de obicei și se obține o reproducere perfect clară, fără umbră de granulare, așa cum s-ar putea teme din cauza interpunerii hârtiei. AB

(Foto-G alette t de la Der Amateur Photographe)

Imprimarea pozitivelor.

La London Photographic Лдеос*дПоя, MJ-S. Teape a prezentat recent trei dovezi, dintre care două au fost tipărite sub sticlă verde, iar cealaltă sub sticlă albă.

Probele obtinute sub sticla verde sunt de o nuanta neagra foarte bogata, imposibil de obtinut atunci cand tiparirea are loc sub sticla alba. Domnul Deben ham consideră că efectul bun astfel produs de imprimarea la lumină slabă depinde în primul rând de faptul că clorul, expus foarte lent, are suficient timp să se decupleze complet, în timp ce atunci când tipărirea are loc prea repede, aceasta gazul este reținut mai mult sau mai puțin, în detrimentul imaginii

(Monitor de fotografie,)

73 —

Baie de tonifiere și fixare simultană pentru pozitive pe placa Ilford-Alpha.

Se dizolvă la rece sau la temperatură scăzută:

Apă distilată................................1.000   cc

Hiposulfit de sifon.................... 233 gr.

Acetat de sodă................................ 47   —

Sulfocianura de amoniu................................ 23   —

Soluție de clorură de aur 1/30............   23 cc

În această baie, pozitivele de pe placa Ilford-Alpha sunt scufundate după dezvoltare. Le lasam acolo pana au tonul dorit. Puteți chiar să aduceți înapoi dovezi vechi care nu au tonul dorit.

Când baia este epuizată, se adaugă câteva picături din soluția de clorură de aur folosită mai sus.

Molteni.

Dezvoltator de hidrochinonă și iconogen pentru pozitive pe hârtie de sticlă și bromură de gelatină.

Facem următoarele două soluții:

LA

B

Apa distilata............

Hidrochinona..........

Iconogen................

Metabisulfit de potasiu. . Apa distilata............

Carbonat de potasiu. . . Carbonat de sodiu. . . . Ferocianura de potasiu

ï. 000 cmc

12 g.

12 g.

12 –

1.000 cmc

63 g.

63 –

63 –

James Colgrove (Chicago Camera Club, – Times Photography),

Cerneală pentru marcarea probelor pe hârtie cu săruri de argint.

Pentru scrierea pe dovezi de argint se poate folosi următorul lichid, care este folosit ca cerneala:

Apă..............................

Iodură de potasiu..............

Iod cristalizat..............

Gumă arabică..................

2ЭO CC

82 g.

In contact cu argintul se formeaza iodura de argint iar liniile ies in evidenta in alb pe fundalul negru pe care au fost trasate.

(Știri Fotografie.)

CONFERINȚA MG DEMENY

DESPRE studiul mișcării omului și animalelor prin intermediul

DE FOTOGRAFIE

Realizat la Photo-Club de Paris, 4 februarie 1891.

– Continuare și sfârșit (1) –

S; dacă impunem unui copil, de ceva timp, o educație fizică artificială, acesta din urmă se poate obișnui într-o anumită măsură cu ea; totuși, dacă educația urmată nu este legată de structura organelor musculo-scheletice și de mecanismul de mișcare, nu va fi atins tot beneficiul pe care l-ar fi putut obține din mijloacele naturale.

Cum putem ajunge să definim această metodă de educație cea mai avantajoasă? Este cu siguranță prin reunirea observațiilor acumulate de mult timp de către practicieni, prin controlul lor și prin căutarea motivului lor în fenomenele fiziologice. Practicantul trebuie în mod evident consultat, dar el singur nu poate da o soluție completă și sigură. Practicantul este într-adevăr ghidat doar de sentimentele sale personale; obiceiul pe care îl dobândește cu o anumită metodă de educație, dificultatea și uneori chiar imposibilitatea pe care o are pentru el de a se familiariza cu metodele noi într-un mod perfect, îl fac în mod firesc să ia pentru bine, pe aceea a metodelor la care el este rupt. Această iluzie având loc pentru toată lumea, putem astfel explica de ce există uneori atâtea opinii câte practicieni există.

Mai mult, intuiția și perspicacitatea ne înșală chiar în felul în care procedăm în execuția mișcărilor automate. De aceea trebuie să recurgem apoi la metode riguroase de observație. Datorită lor am putut merge mai departe în cunoașterea mersurilor subiecților exersați care au dobândit o reală superioritate.

Metodele fotografice inaugurate la fiziologia

(1). Vezi pagina 23.

gic sub îndrumarea domnului Marey, dați soluția completă a analizei mișcărilor, indiferent de viteza și complexitatea lor. În prezent reușim să luăm, din atitudinile unui subiect în mișcare, o sută de imagini diferite timp de o secundă și întrucât timpul de expunere este redus la o fracțiune de miime de secundă, imaginile sunt foarte clare și nu prezintă ceea ce este aceasta. se numește speed blur.

Este de la sine înțeles că pentru a obține dovezi bune trebuie să te pui în condiții speciale. Subiectul din experimentul alergătorului sau săritorului trebuie să fie îmbrăcat în alb, luminat de un soare strălucitor și să progreseze pe un fundal total întunecat care nu impresionează vizibil placa fotografică.

Dacă prin orice proces se produc intermitențe de lumină și întuneric, imaginea subiectului experimentat va fi pictată, în serie, la momente cunoscute și în diferite puncte ale plăcii sensibile care depind de mișcarea acestuia în spațiu. .

Aparatul numit foto-cronograf face posibila realizarea de imagini succesive pe aceeasi placa, la intervale de timp egale. În figura opusă, partea de jos a camerei a fost îndepărtată pentru a arăta discul străpuns de ferestre care se rotește în fața plăcii fotografice. Dacă fereastra îmbrățișează al 200-lea din circumferința discului și discul face cinci rotații pe secundă, timpul de expunere va fi pentru fiecare

punct al plăcii 7^7 dintr-o secundă, iar dacă discul conține 10 fante, va avea 50 de cadre pe secundă.

Dacă fotografiem cu acest aparat un alergător îmbrăcat în alb care trece la soare prin fața fundalului negru, obținem un test ca cel al alergării lente (nu gimnastică) de vizavi și în care vedem atitudinile succesive pe care subiectul le-a experimentat. la fiecare cincime de secundă. ·— Scara figurii este dată de o scară metrică fotografiată în același timp cu alergătorul.

Camerele fotocronografice îndreptate în direcții diferite, de sus în jos, de exemplu, vor da atitudinile succesive ale aceluiași alergător văzut de sus.

Dacă completăm aceste documente cu o a treia dovadă făcută față, avem toate documentele pentru a reconstrui orice atitudine a unui alergător în spațiu cu toată modelarea ei.

O încercare de acest fel a fost făcută de un talentat sculptor, domnul Georges Engrand, care s-a inspirat din cunoașterea naturii prin intermediul documentelor stației fiziologice pentru a realiza o drăguță statuetă a unui alergător.

Camera fotocronografică este aranjată să ofere, dacă se dorește, o singură imagine în timpul foarte scurt de o secundă. Devine apoi unul dintre cei mai rapizi obloane, pentru că își datorează vitezei discului său care este mereu în mișcare, așa s-a obținut calul în galop cu călărețul său îmbrăcat în alb care apare în plăcuțe în afara textului.

Fotografia originală arată claritate în copită, care este atât de greu de obținut pentru imaginile cailor văzuți de profil, la mers vioi.

Același aparat a servit profesorului Marey în studiul delicat al zborului.

Cifrele care arată atitudinile succesive ale unui pescăruș zburător, luate cu o rată de 25 sau 50 de imagini pe secundă, sunt aplicații interesante ale acestei metode de analiză.

Limita metodei este deci în suprapunerea imaginilor care apare dacă obiectul de fotografiat are o grosime mai mare decât spațiul parcurs de acesta între două imagini succesive.

Domnul Marey a rezolvat problema disocierii imaginilor folosind un aranjament care permite mișcarea suprafeței sensibile; dar fără a recurge măcar la acest mijloc foarte delicat, se poate împinge analiza mișcărilor și mai departe folosind metoda fotografiilor parțiale.

Astfel, un bărbat îmbrăcat în negru și purtând benzi albe și puncte strălucitoare la articulații și de-a lungul membrelor, va lăsa doar urma acestor benzi și puncte pe placa fotografică. — Grosimea subiectului fiind astfel redusă la minim, se va putea înmulți numărul de imagini și se va obține o analiză a mișcărilor acestuia împinse la extrem.

Reproducerea unui instantaneu astfel obținut cu cincizeci de imagini pe secundă, arată sinuozitatea traiectoriilor capului, umărului, șoldului, genunchiului și gleznei la un bărbat care a fost îmbrăcat în costumul său negru cu pete luminoase; figura este chiar destul de complexă, deoarece oferă mecanismul de trecere de la mers la alergare.

Toate cele mai delicate nuanțe care pot diferenția un ritm de altul nu pot scăpa prin acest mod de analiză și de aceea, în problemele de locomoție, această metodă este chemată să ofere cel mai mare serviciu punctului de vedere.

G. DEMENIA,

Şeful Laboratorului Staţiei Fiziologice.

Bărbat îmbrăcat într-un costum de catifea neagră pe care axul membrelor este tras de șnururi albe.

Fotografii parțiale. Tranziție

alergare.

5o cadre pe secundă.

*-

IP-uri

t-

El

ț

&

Imagini succesive ale unui pescăruș zburător.

25 de cadre pe secundă.

Imagini succesive ale unui pescăruș care arată diferitele atitudini ale aripii în zbor. 5o cadre pe secundă.

Alergător văzut de sus.

Imagini succesive, 5 imagini pe secundă.

eu

DISCUȚII DE DEZVOLTARE

I. — TEORIA DEZVOLTĂRII

Odată cu simplificarea materialului, amatorul, niciodată mulțumit, a dorit să simplifice și mai mult seria operațiilor chimice, care scoate în evidență imaginea latentă. Atunci am văzut nașterea tuturor acestor dezvoltări automate (unul dintre acele nume care te fac să visezi!) prezentate sub formă de pulberi și pelete de toate culorile. Cât de simplă devine atunci fotografia! Se dizolvă două-trei pelete în atâția centimetri cubi de apă, se pune placa expusă în infuzie, dacă expunerea este scurtă sau lungă, dacă lumina a fost puternică sau nu, nu contează, în câteva clipe producem ... o capodopera. Să sperăm că va veni o zi norocoasă, în care va fi suficient să punem ingredientele în cauză pe o farfurie goală și să ne gândim cu tărie la subiectul pe care am fi vrut să-l fotografiem, asta va fi de ajuns! Mister și sugestie fotografică!

Într-adevăr, nu se poate vorbi în serios despre toate aceste preparate farmaceutice, întrucât au fost atât de bine stigmatizate: nimic nu este mai ridicol decât a crede că printr-o dezvoltare de valoare constantă se va putea compensa toate neconcordanțele, toate variațiile în ușoară: chiar și adăugând apă filtrată, dacă este necesar, pentru a modera acțiunea dezvoltatorului (vezi pliante!).

Pe lângă amatorii care fac averea acestor lucruri automate, există, din fericire, și foarte numeroși, clasa de amatori conștiincioși pentru care dezvoltarea este o muncă delicată, care vor să folosească doar preparate din care știu formula exactă, formulă în mod constant. modificat conform cerintelor lucrarii. Într-o carte foarte atent studiată, excelentul nostru coleg și prieten, MA Londe, a definit și expus practica dezvoltării: în această discuție nu vom căuta să refacem o lucrare la care nu este nimic de adăugat, dar vom trata subiectul din punct de vedere chimic; studiind rolul agenților de dezvoltare, vom vedea ponderea fiecăruia dintre ei și ne vom strădui mai ales să scoatem la iveală care sunt

cantități strict utile, cantități prea des exagerate și asta întotdeauna, așa cum vom demonstra, în detrimentul calității imaginii.

Dar mai presus de toate, va fi util să precizăm condițiile în care se formează și se dezvoltă imaginea fotografică: se înțelege că în toate explicațiile care vor urma, avem în vedere doar procesul gelatin-bromur și dezvoltarea alcalină numită și dezvoltarea chimică.

Placa, după cum știm, este constituită pur și simplu dintr-un strat de gelatină în interiorul căruia este distribuită, cât mai uniform , bromură de argint, un material pulverulent cu granule mai mult sau mai puțin grosiere, de culoare verde-gălbui. Sub influența razelor superioare ale spectrului (*) (verde, albastru indigo, violet) bromura suferă o descompunere sau mai bine zis capătă un nou aranjament molecular: bromul are cu atât mai puțină afinitate cu argintul cu cât a fost mai impresionat de lumină. iar metalul eliberat este, prin urmare, capabil să se combine cu oxigenul pentru a forma un oxid și, în consecință, o sare cu reductorul utilizat; această ultimă ipoteză este pe deplin confirmată de culoarea diferită pe care o îmbracă imaginea cu diverșii reductori: dintr-un galben-brun fin cu acid pirogalic, este

sepia cu granulație grosieră cu hidrochinonă, gri albăstrui foarte fin cu iconogen, verde negru. cu guaiacol etc.

Astfel, după expunerea la camera întunecată, bromura de argint tinde să se disocieze, cu atât mai complet cu cât acțiunea luminii a fost mai profundă sau mai intensă. O întrebare care se pune deci este următoarea: care este timpul necesar pentru ca această disociere să se realizeze? Din lucrările efectuate până în prezent, se pare că această durată de expunere variază în funcție de sarea halogenură: cea mai lent de impresionat ar fi clorura, apoi iodul, în final bromura și, în sfârșit, cea mai activă ar fi bromura modificată de operatie numita maturare. Acum, credem că activitatea chimică a luminii este mai mare decât se crede în mod obișnuit, iar dacă plăcile nu au dobândit aparent toată rapiditatea dezirabilă, aceasta se datorează faptului că nu avem încă un agent de dezvoltare destul de puternic și dovada este că cu cât acest lucru este mai mare. problema progreselor dezvoltatorilor, cu atât reușim să dezvoltăm cu o intensitate adecvată plăci care odată erau considerate prea lente: în ceea ce privește acceleratoarele va trebui să revenim la acest punct.

(i) Vom reveni la acest punct când vorbim de ortocromatism.

În opinia noastră, formarea imaginii este instantanee la suprafața plăcii dacă lumina este actinică; de îndată ce o anumită cantitate de raze chimice este absorbită, imaginea se formează și, în acest sens, vom protesta împotriva tuturor acelor fotometre care evaluează durata expunerii prin inspecția imaginii pe sticla mată: imaginea fizică este de fapt formată mai ales din partea inferioară a spectrului (roșu, portocaliu, galben) care are o acțiune mai mică asupra bromurii de argint.

Examinarea imaginii sau a subiectului printr-un pahar albastru, așa cum a propus domnul Tondeur, dă rezultate mai apropiate de adevăr. În orice caz, dacă este util să prelungim puțin poziția, este să împingem mai profund alterarea bromurii și, în consecință, să obținem, cu evoluțiile noastre prea slabe, intensitatea dorită.

Cu toate acestea, este util să rețineți că o expunere scurtă oferă un rezultat mai bun decât o expunere lungă; prin supraexpunere imaginea tinde să se inverseze și să dea un pozitiv. Fenomenul a fost deja observat de mai multe ori și este o experiență ușor de repetat. Îndreptați o lentilă către o parte slab luminată, de exemplu interiorul unei biserici, dar în punctul de vedere ales există o ușă deschisă, cu vedere la un peisaj rural în mare măsură luminat: să pozem mult timp pentru a avea detaliile interiorului din biserica, dezvoltării acestea vor oferi un negativ bun, în timp ce peisajul văzut prin golful luminat ne va oferi un pozitiv.

Ca urmare a acestei tendințe de inversare, o fotografie supraexpusă dă doar o imagine gri: de fapt, negrurile (albul mari ale modelului) prin supraexpunere au tins spre pozitiv și, în consecință, au devenit mai clare, pe pe de altă parte, în albi (umbrele modelului) imaginea pozitivă a căutat să se formeze în negru: din această împingere inversă de la alb la negru rezultă o imagine fără opoziție și în acest caz

toată arta operatorului va tinde să scoată în evidență imaginea negativă și pentru a preveni dezvoltarea pozitivului: un dezvoltator moale va fi util, în plus, va fi avantajos să încărcați baia de brom, fie liberă, fie în combinație, astfel încât aceasta, recombinându-se cu banii abia disociați de imaginea pozitivă. , nu îi permite să apară. Dacă am citat acest exemplu, este pentru a arăta că o dezvoltare automată cu greu ar fi fost potrivită aici și că operația de dezvoltare trebuie să fie ceva raționat și nu mecanic.

În schimb, dacă procesăm o imagine puternic supraexpusă de o dezvoltare foarte alcalină, obținem cu siguranță o imagine pozitivă: acest experiment care reușește în special cu colodoanele iod-bromură.

— 8o —

dă ceea ce odinioară se numeau imagini amfilipice, adică capabile să se dezvolte într-una sau alta direcție.

Oricum, placa fiind expusă și dusă înapoi în laborator luminat cu lumină roșie, să încercăm să stabilim ce se va întâmpla în timpul dezvoltării. Bromul, după cum am spus, este în prezent mai mult sau mai puțin fără afinitate pentru argint, să-i furnizăm un corp cu care se poate combina pentru a forma o sare solubilă, un alcali: dacă acesta este pur și simplu un oxid, combinația va avea loc. imediat; daca este un carbonat, va fi necesara deplasarea acidului carbonic, de unde o incetinire a actiunii, ceea ce ne da cheia acestui fapt de observatie ca dezvoltarile cu soda caustica si potasiu sunt mai energice si mai rapide decat cele cu carbonat. . Cu toate acestea, această bromură alcalină care se va forma nu are formula MBrn, ci într-adevăr are formula MHBrn ca rezultat al afinității bromului pentru hidrogen. Acesta din urmă este furnizat de apă, al cărei oxigen este transportat către argintul liber care formează imediat o combinație cu agentul reducător utilizat, pirogalol, hidrochinonă etc.

Acest lucru fiind stabilit, să examinăm ce se întâmplă când alcaliul sau agentul reducător sunt într-o proporție mai mare decât celălalt: cu o baie foarte alcalină se împinge până la detaliu, căci tot bromul disociat poate intra cu ușurință în combinație; nu este la fel cu argintul, care se depune mai ales în stare de oxid, imaginea este detaliată, dar fără vigoare. Daca predomina reductorul, dimpotriva, placa este impinsa puternic la negru, alcalinul se combina doar cu bromul complet disociat de marile lumini, detaliile se pierd, imprimeul dur si inegal. Acestea sunt motivele care l-au determinat pe domnul Londe să recomande dezvoltarea prin împingerea la detaliu printr-o baie alcalină, și prin aducerea la intensitate, apoi, printr-o baie bogată în reductor.

H. Fourtier.

(Va urma.)

Se trece la dicromat de potasiu fie al oglinzilor, fie al plăcilor flexibile cu gelatină-bromură de argint. Plăcile flexibile ■ sunt de preferat deoarece se aplică foarte bine în rame

împotriva negativelor. Întotdeauna le-am folosit pe cele făcute pentru noi de casa Lumière și am avut întotdeauna rezultate identice. Fie că iei înghețată sau farfurii flexibile, acestea trebuie să fie pure, adică nu voalate.

Sunt scufundate într-o soluție de:

$

i   Dicromat de potasiu..................... 3grame

Apă................................... ï   litru.

unul câte unul și strat deasupra.

Ar trebui lăsate acolo cel mult cinci minute.

Apoi se scot, se aplică pe un strat sensibil de sticlă pe sticlă și se stoarce cu o rolă de cauciuc sau cu o racletă pentru a îndepărta orice exces de dicromat.

Ele sunt apoi lipite pe o planșă de desen, mereu culcate deasupra, prin intermediul a patru chinuri așezate la cele patru colțuri și lăsate să se usuce în întuneric absolut.

A doua zi dimineata intram cu felinarul (aprins afara) in laborator. Plăcile dicromate sunt detașate și stivuite una peste alta într-un cadru de presă. Această precauție este de a preveni înfășurarea.

Farfuriile astfel pregătite sunt bune pentru cel mult patruzeci și opt de ore.

Facem apoi poza pe care vrem să o copiem, o punem în partea de jos a cadrului; peste ea se pune o placă dicromat, se închide cadrul și lumina este expusă la lumină difuză pentru o perioadă de timp care variază în general de la zece la treizeci de minute. De altfel, venim din când în când să vizităm imaginea cu felinarul laboratorului și când tot desenul clișeului este marcat pe fața plăcii dicromat fără a fi necesar ca aceasta să fie foarte energică, oprim decorul. ușoară.

"

Deschidem rama, luam farfuria si o scufundam in apa reinnoita constant pana cand dicromatul nu mai ingalbeneste apa. Acest lucru durează aproximativ un sfert de oră.

Toate operațiunile de mai sus de la început trebuie făcute strict sub lumină roșie.

În timpul spălării plăcii dicromate, se prepară o cuvă cu fund de sticlă și o baie de dezvoltare. Fierul sau hidrochinona sunt deosebit de potrivite. Este nevoie de o baie de mers destul de vioi, fără a

folosi totuși o baie care ar fi bună pentru a dezvolta o imagine instantanee.

O baie care dezvoltă fotografii bine pozate este bună pentru duplicat.

Dacă se folosește hidrochinonă, înainte de a începe, adăugați în baia veche aproximativ 25% din volumul acesteia de baie nouă și 5 centimetri cubi de soluție alcalină. Vechea baie va fi astfel suficient de trează pentru a funcționa corect.

Vom scoate apoi farfuria din apa si o punem deasupra intr-un lighean opac, apoi vom acoperi totul cu carton si o vom prezenta in lumina difuza a unei ferestre. Ridicați cartonul și expuneți placa timp de zece secunde la lumină albă; bolul va fi ținut vertical pe durata acestei expuneri.

Ne vom întoarce în laborator și ne vom dezvolta mereu folosind lumină roșie. Imprimarea de pe placa flexibilă a fost pozitivă. Am întunecat albul la lumina zilei: se vor dezvolta prin urmare pentru că nu au fost atinși în timpul expunerii la rama de presă. Ei și-au păstrat capacitatea de a absorbi revelatorul în timp ce, dimpotrivă, negrurile imprimeului pozitiv au fost puternic bronzate de lumină. Ele nu mai pot absorbi lichidele de dezvoltare. Deci nu vor crește. De asemenea, vedem mai întâi contra-tipul devenind pozitiv, apoi imaginea părând a dispărea și, în cele din urmă, se întoarce și devine negativă. Îl poți împinge cât de mult vrei sau îl poți slăbi. Aceasta este o modalitate excelentă de a întări sau de a diminua un clișeu, și un mijloc care nu eșuează, atunci când cineva este bine familiarizat cu această operație de contra-tip.

După dezvoltare, fixăm în următoarea baie de hiposulfit care va fi folosită o singură dată:

Apă............................... ï litru.

Hiposulfit de sifon .... a5o   grame

Luăm o porție pentru fiecare eveniment.

Aici poate avea loc un accident:

Când se folosește o baie veche cu hiposulfit, sau când nu s-a făcut suficientă spălare pentru a extrage tot dicromatul înainte de dezvoltare, uneori se formează pustule la fixarea în albus. În general, acestea cad în timpul uscării, dar este mai bine să evitați acest lucru printr-o spălare bună și un nou hiposulfit.

Dacă totuși accidentul se mai produce, ar fi necesar să se repare în următoarea baie:

Apă............................

Cianură de potasiu ....

ï litru.

60 de grame.

setați rapid și folosiți baia o singură dată.

După aceste operații, se efectuează o spălare temeinică.

Contorul este apoi scufundat timp de cel puțin două ore în următoarea baie:

Apă..............................

Glicerină........................

eu litru.

5o grame.

La sfârşitul şederii în această baie se scot, se scurg, se trec rapid printr-un buvar şi se lasă la uscat suspendate de un ac.

Procesul este ușor dacă aceste instrucțiuni sunt respectate foarte exact și oferă serviciul incontestabil de a putea dubla imediat o imagine, în timp ce o are filmată și întoarsă în direcția potrivită pentru imprimarea cu cărbune sau cerneală.

Ca întotdeauna, stau la dispoziția persoanelor care și-ar dori să le fac operația sub ochii lor.

G. Balagny.

BIBLIOGRAFIE

FOTOGRAFIE CULOARE, de A. Berget(i). —Colegii noștri și cititorii noștri sunt familiarizați cu frumoasa descoperire a lui M. Lippmann, pe care M. Berget a fost suficient de bun să vină să o explice într-o manieră atât de clară și precisă, la una dintre ultimele ședințe ale Photo-Clubului. Toată lumea a putut aprecia modul în care a fost făcută această comunicare. Tânărul doctor în științe tocmai a publicat un studiu foarte complet, ilustrat cu multe cifre, despre metoda savantului său profesor, care nu va lăsa să citească pe toți cei care sunt interesați de progresul științei fotografice.

OPTICA FOTOGRAFICĂ, de A. Soret (s). — Puţini amatori, trebuie să recunoaştem, sunt conştienţi de noţiunile de optică, chiar şi cele mai elementare, poate din cauza greutăţii reale pe care o au în a găsi o lucrare clară şi concisă asupra acestei chestiuni.atât de interesantă şi de complexă . În această broșură, domnul Soret studiază traseul unei raze de lumină printr-o lentilă, diferitele combinații optice folosite în fotografie și alegerea unui obiectiv adecvat tipului de lucru care trebuie efectuat. Locul acestui tratat de optică este marcat în biblioteca oricărui amator dornic să realizeze instrumentele pe care le folosește.

OPERA FOTOGRAFULUI AMATOR ÎN IARNA, de E. Chable (3). – Simpaticul președinte al Foto-Clubului Neufchâtel dă, sub acest titlu, o serie de sfaturi practice pentru executarea negativelor de proiecție, pozitive pentru stereoscoape și măriri pe care amatorul le poate executa atunci când rigorile sezonului ne obligă să rămânem. acasă și să renunțe la muncă în aer liber. Bună publicație care denotă la autorul său o cunoaștere temeinică a subiectelor pe care le tratează.

MANUALUL FOTOGRAFULUI AMATORI, de F. Panajou (4). – Sub acest titlu M. Panajou, şeful serviciului fotografic de la Facultatea de Medicină din Bordeaux, publică un ghid foarte metodic destinat începătorilor, care îl vor citi cu fructe.

MĂRRI FOTOGRAFICE, de M. Trutat (5). – Primul volum al acestei lucrări este un studiu complet al materialului esențial pentru turistul care dorește să aducă înapoi din excursii note de călătorie, documente care îi vor permite la întoarcere să facă lărgiri care vor deveni astfel mai complete, mai vii.

Al doilea volum (în presă) va conține studiul proceselor de extindere.

MOZACELE FOTOGRAFICE, de E.-L. Wilson, New York 1891. ln-12·. – Această publicație anuală, aflată acum la cea de-a 27-a ediție, este un rezumat util al activității anului precedent și conține articole originale despre multe probleme interesante.

ERRATUM. –> Pagina 41, citiți solarizare în loc de polarizare.

(I) A vol.in-x8 Jesus.–Paris, Gauthier-VillarsetFils, 1891.

(a) A vol.in-i8 Jesus.–Paris, Gauthier-VillarsetFils, 1891.

(3) Blugi Unvol.in-18.–Paris, Gauthier-VillarsetFils, 1891.

(4) Unvol.in-18 isus.–Paris, Gauthier-VillarsetFils, 189t.

(5) Două voi. in-18 Iisus. – Paris, Gauthier-Villars and Sons, 1891.

ГЛКII. – IИPK1MEЖГB CIIAIX, STRADA BBBStKE, ao. – 9576-4-91.

The Giretti: J. LE LU.

eu

BULETIN INFORMATIV

gol

CLUB FOTO PARIS

IMAGINI DAGUERIENE

CONSERVAREA LOR – RESTAURAREA LOR

(Comunicare făcută în ședința din 13 mai

Președintele dumneavoastră, după ce a văzut în mâinile mele imagini ale lui Daguerriennes, care sunt foarte bine conservate, deși datează din 1843 și 1846, s-a gândit că ar fi interesant să vi le comunice, mai ales că lucrarea domnului Lippmann a atras recent atenția asupra culorii. procesele de reproducere a MM. Becquerel și Niepce de Saint-Victor pentru care acești savanți au folosit placa de argint a procedeului lui Daguerre.

Știm în ce a constat acest proces; o foaie de cupru placată cu argint a fost expusă succesiv la vapori de iod și brom într-o cutie adecvată acestui scop; La suprafață s-a format o iod-bromură de argint, produs foarte sensibil la lumină; durata expunerii în camera întunecată era variabilă: depindea, ca în procesele curente, de subiect, de lentila folosită, de mărimea Finíasei, de puterea acriniotidă a luminii:

A'OO'IT.J _

nu a fost mai puțin de o secundă și pentru portretele din studio, timpul de expunere a variat de la 5 la 150 de secunde. Imaginea a fost dezvoltată prin plasarea plăcii sensibile într-o cutie care conținea mercur care a fost încălzită la 50o, metalul vaporizat condensat pe locurile lovite de lumină în granule foarte neregulate și mai mult sau mai puțin apropiate între ele în funcție de intensitatea luminii de la subiect. Aspectul imaginii era albicios, iar strălucirea argintului formata prin contrast, negrul.

1

eu

Imaginea a fost fixată prin îndepărtarea într-o soluție de hiposulfit de sodiu a iod-bromurului de argint nemodificat de lumină, apoi placa a fost acoperită cu un înveliș excesiv de subțire de aur, care a sporit vigurele și luminile și care a făcut imaginea de neșters fără a se altera. ascuțimea sa în cel puțin.

J

Lăsând o placă de argint iodat în camera întunecată pentru un timp destul de lung, se obține o imagine imediat vizibilă, fără a fi nevoie să o supui vaporilor de mercur; atunci este negativ; dar cu mult înainte ca lumina să poată opera descompunerea suprafeței, ea comunică stratului sensibil afinitatea pentru vaporii de mercur care îi conferă aspectul unei imagini pozitive.

Imaginile daguerreane sunt inversate, adică transpuse de la dreapta la stânga, și invers, este reproducerea simetrică a subiectului, ca în imaginile negative ale proceselor curente examinate prin reflexie (știm că imprimarea pozitivului restaurează ordinea naturală). Această inversare poate fi evitată prin utilizarea unei oglinzi sau a unei prisme plasate în camera întunecată.

Probele dagherreane prezentate sunt reproduceri de portrete, peisaje, monumente, realizate la dimensiunile 18 X 24 si 9 X 12, dateaza din

1843 si 1846, sunt perfect conservate, doua dovezi stereoscopice luate in galeriile Expozitiei din I85 5. sunt de asemenea foarte pure.

Alterarea dovezilor dagueriene provine în principal din două cauze; una se datorează faptului că amprenta prost înrămată nu s-a păstrat de emanațiile sulfuroase care apar frecvent aproape peste tot; celălalt imprimeu fiind plasat pe un perete fierbinte sau la soare, mercurul s-a vaporizat și a invadat toată sau o parte a plăcii.

Această ultimă alterare este iremediabilă, dar prima poate dispărea cu ușurință; este suficient să spălați placa mai întâi în alcool pur, apoi să o puneți într-o soluție de cianura de potasiu la 1 la 100 de apă distilată; cand sulfurarea a disparut, placa se spala in apa si poate fi incadrata din nou, evitandu-se sa se lase fisuri pe marginile passe-partout-ului care se pune in rama; este astfel sigur de o conservare nelimitată.

Ch. Pietriş.

PROCEDURA M. VICTOR ARTIGUE

PERMITĂ SĂ OBȚINEREA IMPRIMĂRII NEALTERABILE ALE IMPRIMATURILOR ÎN SEMITONURI

(Comunicare făcută în ședința din 13 mai

Cand o sare bicroma este amestecata cu una din substantele cunoscute sub numele de L-5 sub denumirea de materii albuminoide, materii amilacee, materii zaharoase, se observa ca puse in lumina, acestea devin insolubile si impermeabile.

Această proprietate a sărurilor de crom este utilizată în diferite procese fotografice.

Modificarea substanţei folosite, în stare de strat pe orice suport, este cu atât mai profundă cu cât acţiunea luminii este mai intensă sau mai prelungită.

Dacă înainte de expunerea la lumină se adaugă amestecului o pulbere colorată (cărbune, sânge etc.) fără nici un efect asupra materialului folosit, după expunere aceasta va fi închisă în masă și o va face mai mult sau mai puțin opac.

În procedeul cunoscut sub numele de procedeu cu carbon, zahărul, glicerina și o pulbere colorantă sunt amestecate cu o soluție apoasă de gelatină, această compoziție se întinde pe hârtie; când stratul este uscat, hârtia amestecată este scufundată într-o soluție de dicromat de potasiu și lăsată să se usuce la întuneric.

Prin expunerea la lumină a acestui strat colorat, plasat în spatele unei plăci, acesta va fi insolubilizat, dar într-un raport invers proporțional cu opacitatea plăcii, așa cum indicăm mai sus.

Această insolubilitate va avea loc începând cu suprafața stratului în contact cu clișeul, astfel încât părțile opace ale acestuia din urmă îl vor întârzia când este complet până la hârtie, în punctele transparente.

Daca in acest moment ne scoatem hartia mixta si daca o punem in apa fierbinte, gelatina nesolubilizata se va dizolva tragand partile de film insolubil puse deasupra, pe hartie vor ramane doar partile din stratul complet modificat. Printr-un artificiu se evită un accident.

Este suficient ca suprafata expusa sa adere la un suport impermeabil, sa punem ansamblul in apa fierbinte, hartia

4

— 88 —

se desprinde din strat, gelatina solubila se dizolva si ramane pe suport toate partile insolubilizate de lumina, care constituie imaginea.

Acest mod de operare este cunoscut sub numele de proces carbon. Este obligat să folosească un transfer pe un suport pentru a dezlipi (expresie de preferat în acest caz pentru a dezvolta) imaginea păstrând semitonurile, pe care se poate evita dacă este vorba despre o reproducere cu trăsătura.

Acest preambul lung a fost necesar pentru a preciza ce este original în procesul pe care urmează să-l descriem, ceea ce face posibilă obținerea de reproduceri semitonale fără transfer, adică prin stripare directă.

Pentru reproduceri fără semitonuri, cum ar fi planurile de inginerie, se poate folosi o hârtie acoperită cu un amestec de negru de fum și gumă. Această hârtie este dicromata cu capul în jos și odată uscată, dacă este expusă în spatele unui negativ, atunci poate dezlipi imaginea punând foaia de hârtie în apă rece și trecând o perie moale peste suprafață.

Acest procedeu care dă dovezi de linie, inalterabil, a fost indicat de Poitevin în 1855, m;ds este cunoscut sub numele celui care l-a propagat și care l-a vândut, domnul Frédéric Artigue.

Fiul său, domnul Victor Artigue, și-a imaginat un proces care a fost indicat de lili abia în 1889. Acest proces face posibilă obținerea semi-tonurilor fără transfer, pare la prima vedere a inversa ceea ce tocmai a fost expus anterior, pe formarea imaginii pe fața așezată pe placă și asupra necesității dezlipirii acesteia de către fiice opusă pentru a păstra semitonurile.

Totul rezidă în mijloacele de spălare a imprimării după insolația sub imaginea negativă.

O hârtie este acoperită cu negru de fum amestecat cu un aglutinant care ar trebui să fie solubil doar la o temperatură de 20 până la 23 de grade; când este uscat, poate fi păstrat pe termen nelimitat; la utilizare, este bicromat pe revers; uscat din nou în întuneric, este

expus la lumină în spatele unei plăci, apoi imaginea este scanată. Testul se fixează cu cleme americane de o riglă plată ținută în mâna stângă de un capăt, foaia se scufundă pentru o secundă într-un vas pentru a o umezi uniform, apoi se ia cu o vază cu gât ca la recipientele florentine sau ulcioarele vaselor de cafea, apă pură, la o temperatură de aproximativ 23 de grade, în care s-a aruncat rumeguș foarte fin, care rămâne parțial în suspensie. Acest rumeguș se depune și se formează pe suprafața care urmează a fi decupată a

1

-B;

-W

o veritabila retea, Keau amestecat cu rumegus care curge prin gat actioneaza ca o pensula lichida, circula prin depozitul usor de rumegus si protejeaza imaginea astfel incat sa se pastreze toate semitonurile. Amprenta este apoi spălată pentru a îndepărta tot dicromatul solubil.

Teoria acestei decoperiri nu este încă făcută, ar fi necesar să avem o anumită cantitate din această hârtie pregătită pentru a ne face cercetările și inventatorul ne-a dat doar branțuri de hârtie sub farfurie și gata de a fi decapate.

Imaginile obtinute prin acest proces! ușoare, sunt de o mare frumusețe, niciun proces nu dă o vigoare similară și cachetul artistic deosebit pe care Гоп îl obține, face să se îndoiască că este un proces fotografic, se crede că se află în prezența unui desen cu creion negru.

Numărarea este foarte simplă, după cum au văzut membrii PhotoClub-ului.

Este regretabil că dl Artigue nu și-a scos încă hârtia la vânzare sau a publicat un anunț despre cum să o facă.

Poate că în locul carbonului se va putea folosi o pulbere de rășină sau o pulbere vitrificabilă și prin transport, pe o suprafață metalică, să se obțină o gravură foarte fină, de către acizii folosiți de fotogravori.

Ch. Pietriş.

SENSITOCOLOROMETRUL LUI M. VIDAL

SI ECRURI GELATINE COLORATE PENTRU UTILIZAREA INGHETATA

ORTOSCOPIC.UES.

(Comunicare domnului le. Projesseur Stebbing, făcută în ședința din aprilie тр iSpr.)

*1—· Utilizarea oglinzilor ortoscopice devine foarte generală, mai mulți producători le pregătesc, dar pentru a le folosi în mod util, este necesar să se țină seama foarte exact de diferitele calități prezentate de plăcile care sunt folosite.

M. Vidal, care a fost unul dintre primii care a studiat această întrebare, și-a imaginat un aparat căruia i-a dat numele de seiisilocoiorometrc.

Asemănător în construcție cu sensitometrul, acest instrument este format din opt benzi orizontale de gelatină albastră, verde, galbenă și roșie, fiecare în lumină și întuneric. Aceste benzi sunt împărțite, pe direcția verticală, în patru coloane de aplicație

din patru fâșii de gelatină galbenă cu intensitate variabilă, în final o cincime păstrează culoarea originală.

Dispozitivul, închis între două oglinzi, cuprinde așadar patruzeci de cutii de culori și intensități variate și fiecare purtând un semn distinctiv: pentru a-l folosi, este plasat pe oglinda a cărei emulsie se dorește să o testăm și se expune întregul timp de un minut la la o distanță de un metru de o lumânare a Stelei; ne dezvoltăm, și vedem ce culoare corespunde gradului de ortoscopie a gheții.

Să presupunem că gheața a manifestat o mare sensibilitate la roșu, este sigur, iar experiența însăși o indică, că albastrul, verdele vor fi prea slabi; va fi deci avantajos să-i încetinească acţiunea prin interpunerea unui ecran de culoare adecvată, adică galben. În loc să folosim pahare colorate în acest scop, tăiem discuri de gelatină cu o colorație galbenă mai mult sau mai puțin intensă și absolut asemănătoare cu cea a benzilor sensitocolorometrului, și în consecință dând rezultate identice. Pentru a le folosi, o bandă de carton negru este pliată în jumătate și tăiată la dimensiunea exactă a unei diafragme cu o gaură de diametru adecvat, gelatina de culoarea potrivită este introdusă în ea și diafragma este înlocuită cu acest card.

Cu ajutorul unei colectii a acestor discuri se pot obtine indicatiile date de sensitocolorometru si astfel oglinzile ortoscopice pot fi folosite in mod normal.

REPORTAJUL FOTOGRAFIC

Până acum, Bulletin du Photo-Club a urmărit cu fidelitate programul pe care și-o impusese și a fost doar reporterul exact al sesiunilor și al muncii desfășurate, dar, având în vedere succesul acestei publicații, abundența din ce în ce mai mare . de materiale, comitetul a hotărât să-și extindă domeniul de aplicare.

Aveam doar lucrări înrudite, oarecum teoretice, dar văzând numeroasele printuri afișate zilnic la Photo-Club, dintre care majoritatea au fost realizate cu aparate de fotografiat de mână, a avut un caracter cu totul special prin faptul că retraiau scene interesante și pline de actualitate, am considerat necesar să facem o alegere între aceste dovezi și să dăm reproducerea lor cititorilor noștri, comentându-le cu câteva rânduri de text.

Vom inaugura astfel un fel de reportaj fotografic care va fi bine văzut, suntem convinși de el, de toți cititorii noștri. Aceasta va fi

dovada materială a muncii considerabile depuse la PhotoClub; toți membrii săi vor deveni astfel colaboratorii noștri și avem încredere că toți vor fi dispuși nu doar să ne aducă testele pe care le-au făcut, ci și, punându-se în căutarea unor lucruri noi, vor căuta să sporească actualitatea și importanța. a acestor documente. Facem apel la membrii corespondenți din provincie și din străinătate rugându-le să ne comunice dovezile de acest fel pe care le-ar fi putut face, atașând la acestea câteva note destinate să însoțească reproducerea operei lor.

Buletinul va căpăta astfel un interes cu totul aparte, va forma un album de actualitate plăcut de răsfoiat, iar nerămanând într-o notă pur tehnică, se va adresa unui număr mai mare de cititori.

Colegiul de redacție.

92 –

Mlu' JEANNE LUDWIG

de la Comedie Francaise.

În urmă cu aproximativ două luni, câțiva curioși s-au adunat la ușa de la

Photo-Club a privit cu admirație ieșind dintr-un coupe elegant o răpitoare servitoare Ludovic al XV-lea, foarte delicată și grațioasă în fusta ei de tul brodat, corsetul și coșurile ei de mătase verde și roz, cu chipul strălucitor de răutate și veselie sub pudră. Un tânăr chipeș i-a întins mâna, care și-a arcuit silueta elegantă sub uniforma strălucitoare a gărzilor franceze. Curând, o Cassandre maiestuoasă a coborât dintr-o altă trăsură și, o clipă mai târziu, un Pierrot de Watteau petulant.

Întreaga trupă veselă a fost grupată în douăzeci de scene diferite în studioul Photo-Club, sub obiectivul impecabil operat cu obișnuită bunăvoință și măiestrie de necontestat de unul dintre cei mai asidui amatori din societate.

Cassandre și Pierrot au fost și ei amatori, întrucât primul ocupă un loc înalt într-o bibliotecă națională, iar cel din urmă este unul dintre cei mai distinși diplomați și publiciști ai noștri. Garda Franceză a fost pur și simplu un membru al Comédie-Française, domnul Georges Baillet, și al Colombinei M" Ludwig, încântătoarea soubrette a casei Molière. Scuzați-l pe mic. Cât despre operator, era bătrânul meu prietenul Maurice Bucquet.

Aceşti cinci virtuozi se adunaseră cu scopul de a fixa amintirea unei seri încântătoare pe care tocmai o dăduse în saloanele ei doamna Aubernon de Nerville.pantomima (i) de către publicul cel mai literar, cel mai delicat, cel mai A f gate.

Acest public, care în ultima vreme îl aclamase pe M",c Pasca în Ideile lui M'"' Aubray, M. Worms in the Misanthrope, Mll; Reichemberg în Divorcons, Mllc Réjane și M. Antoine în La Parisienne, se interesaseră, datorită lor, de aventurile lui Pierrot și Colombine. Ce-i drept, muzica rafinată a lui Paul Vidal a avut ceva de-a face, chiar foarte

mult, dar și pentru că au pus în ea acel har irezistibil pe care doar comedianții rasiali știu să o adauge celor mai ușoare lucrări.

(O Λα Révérence, pantomimă de M. M" Le Corbeiller, muzică de M. Paul Vidal. (Nota editorului)

Așa că, între o mie de râs și o mie de nebunii, Pierrot i-a cântat lui Colombine madrigalul, Cassandre s-a aruncat la picioarele perversului, Lescaut a sărutat-o cu îndrăzneală, Colombine, păcălindu-i pe rând, i-a reținut pe toți trei și douăzeci sau Treizeci de scene s-au născut în fața aparatului de fotografiat al fotografului, douăzeci sau treizeci de scene, una mai grațioasă decât alta și care astăzi, mi s-a spus, împodobesc secțiunea de fotografie din Moscova.

Se cuvine ca Photo-Club să vadă și aceste fotografii fermecătoare, care totuși îi datorau lumină și am observat câteva dintre ele la ultima expoziție de portrete.

Însă domnul Bucquet a dorit să distragă perla colecției pentru Buletinul dumneavoastră și iată-l, în forma seducătoare a portretului Colombinei însăși, desenat cu toate resursele unei arte noi și într-o nuanță care joacă pe a fi înșelată, strălucirea cu care natura a luminat una dintre capodoperele ei.

Și cred că pot spune că acesta este cel mai de succes portret al domnișoarei Jeanne Ludwig; din ceea ce Conservatorul a vrut să-l renunțe doar cu un premiu întâi, pe care Comédie-Française a vrut să-l atașeze imediat; a celei care a făcut pe rând mai grațioase și mai seducătoare rolurile lui Zanetto, ale Lucettei, ale Toinettei, care i-a succedat bietului Samary în The world where Гоп s'bored și ГEtincelle, care a avut premiera la Théâtre-Français ΐAutographe, de Meilhac. și Halévy, și abia ieri fermecătorul escholier de Griselidis; în sfârșit, a celei care are mai mult farmec în zâmbet și mai multă inteligență în ochi decât toate fiicele Evei puse laolaltă!

De asemenea, arătați-vă demni de un asemenea noroc și depuneți mărturie incomparabilului artist și președintelui dumneavoastră toată recunoștința voastră, vă implor. Vei ușura astfel puțin datoria fericită, dar foarte grea, a celui care este prima cauză, deși neînsemnată, a atâtor și atât de frumoase lucruri și care singur nu ar putea plăti pentru ea în întregime.

Maurice LeCorbeiller.

ORTOCROMATISM

folosind o succesiune de fundaluri variate colorate

Recent, AL Berget, la ședința Photo-Club de Paris VîJ din 15 aprilie 1891, a amintit de metoda publicată în 1889 de M. Lippmann pentru a completa utilizarea plăcilor ortocromatice.

prin interpunerea mai multor medii colorate fie dintr-un pahar roșu, un pahar verde și un pahar albastru.

Aceste diverse medii constituie fiecare o veritabilă sită care ar trebui să treacă doar: prima, doar razele regiunii roșii a spectrului; al doilea, că razele regiunii verzi, iar al treilea că razele regiunii albastre.

Evident ca durata expunerii prin fiecare pahar este reglata intr-un raport egal cu cel al gradului de actinism al culorilor pe care le lasa sa treaca. Albastrul, fiind razele cele mai active, va poza mai puțin timp decât verdele și cei din urmă mult mai puțin decât roșii.

Dacă folosim plăci ortocromatice pentru a face acest experiment, spune M. Berget, expunerea la roșu este de aproximativ două ore; cea de verde, zece minute; cea de albastru, una sau două secunde.

M. Berget nu ne spune ce fel de placă ortocromatică este. Sunt plăcile deosebit de sensibile la galben și verde? Acest lucru este probabil, deoarece în cazul plăcilor sensibile în mare parte galbene și roșii, timpul de expunere prin mediul roșu nu ar fi la fel de lung.

În opinia noastră, dacă sunt disponibile plăci ortocromatice, cernerea razelor colorate prin diverse medii colorate este inutilă; ar fi deci necesar să se folosească acest procedeu numai dacă sunt disponibile doar plăci obișnuite și, în acest caz, trebuie să ne așteptăm la un timp de expunere considerabil, mai ales prin mediul roșu.

Dar într-adevăr este atât de ușor să ai sau să prepari plăci ortocromatice, încât nu concepem utilitatea unei metode complicate și care necesită timpi de expunere mai mult sau mai puțin lungi.

Potrivit savantului autor al comunicării care ne ocupă, plăcile ortocromatice ar fi un ajutor pentru metoda domnului Lippmann și ar face posibilă reducerea ipostazei pentru roșu.

Nu am putea inversa mai degrabă termenii acestei afirmații spunând că utilizarea suporturilor colorate este un ajutor pentru utilizarea plăcilor ortocromatice? Și totuși ne putem descurca fără el.

Într-adevăr, putem avea plăci de acest fel care sunt sensibile la verde, galben și roșu, și cu atât mai mult la albastru.

Pentru a obține un efect ortocromatic complet, este necesar doar să moderați acțiunea albastrului, iar un ecran galben-portocaliu duce la acest rezultat. Este într-adevăr un mediu colorat care vine în ajutorul metodei plăcilor ortocromatice; doar unul în loc de trei, iar expunerea, cu acest mediu, este de doar de două până la patru ori mai mare decât a aceleiași plăci folosite fără ecran.

— al 9-lea)

Am recunoscut că cu ajutorul acidului picric se realizează un efect asemănător cu cel al unui ecran galben portocaliu, ceea ce face posibilă dotarea plăcii cu toate calitățile dorite fără a recurge la vreun auxiliar din exteriorul acesteia.

Dacă, în loc să se limiteze la o simplă corectare a valorilor reale, se dorește, în vederea unei sortări a culorilor, să exagereze acțiunea galbenului și roșului, atunci este necesar să se vină în ajutorul metodei ortocromatice. farfurii cu un mediu colorat; de exemplu, dacă dorim ca roșul să producă un efect și mai marcat decât cel al albastrului, va fi necesar, după timpul normal de expunere specific impresiei complete a imaginii, să se interpună un mediu care să lase doar trecerea razelor. roșu; aceste raze continuă apoi să acționeze; efectul lor va produce asupra negativului o opacitate egală cu cea a razelor cele mai active, superioară chiar și celei albastre, care ar fi putut fi moderată și care nu ar fi putut trece prin mediul roșu.

M. Berget este de altfel de o opinie care pare a fi conformă cu a noastră când, la sfârşitul notei sale interesante, spune: „Una dintre dovezi a fost obţinută direct, fără interpunerea de medii colorate, în şase minute, şi a dat un spectru magnific cu toate culorile sale.

Inghetata care a fost folosita pentru acest test este cu adevarat o inghetata ortobocbromatica. »

Utilizarea mediilor colorate este deci doar un mijloc de compensare a existenței unor plăci ortocromatice bune, capabile să ofere toată corectarea dorită; dar sunt inutile dacă cineva are farfurii de acest fel. Metoda lui M. Lippmann este, prin urmare, un ajutor pentru ortocromatism mai mult decât acesta din urmă este pentru metoda menționată.

În plus, există plăci care sunt cu adevărat ortocromatice și astfel încât să se poată folosi direct fără cel mai mic auxiliar. Domnul Berget ne spune pe de o parte, iar pe de altă parte, a publicat un mijloc de producere, care constă în sensibilizarea la roșu a plăcilor ortocromatice din comerț, deja sensibile la verde și galben. Este suficient ca sa le inmoaie intr-o baie de cianina apoi dupa uscare, sa le scufundam intr-o baie cu acid picric.

Pe scurt, cu ajutorul a două băi succesive, ceea ce este într-adevăr foarte simplu, oricine poate pregăti plăci ortocromatice sensibile în același timp la toate culorile refractare, galben, verde și roșu, și foarte puțin sensibile la albastru și violet. farfurii care, desigur, vor fi folosite fără nici un mediu colorat extern. Noi

se poate face, evident, fără colorarea adecvată pentru a încetini acțiunea vânătăilor, dar în acest caz este necesară asistența unui ecran galben-portocaliu.

Leon Vidal.

DISCUȚIE DE DEZVOLTARE

II. - AGENȚI DE DEZVOLTARE

|~*după ce s-a stabilit, în liniile sale principale, teoria for-(чЛ-^тагioп a imaginii și cea a dezvoltării, este indicat să se studieze constituția și rolul diferiților agenți care vor trebui să contribuie la apariția imaginii negative.

Acești agenți sunt în număr de cinci:

ï" Reductoarele, a căror funcție este de a separa argintul imprimat de combinația lui cu bromul pentru a forma sarea de argint care va constitui imaginea;

2° Conservantul, care împiedică reductorul să se combine cu oxigenul aerului pentru a forma apoi cu apa o combinație hidratată stabilă, adică fără acțiune asupra argintului; conservantul, după cum vedem, nu contribuie direct la dezvoltare, ci face posibilă menținerea agentului reducător în soluție și îl împiedică, în timpul dezvoltării, să se oxideze în aer în detrimentul viitoarei combinații de argint.

3. Alcalii, care, intrând în posesia bromului devenit liber, îl transformă în bromură solubilă;

4° Întârzietoarele, care atacă imaginea pozitivă a supraexpunerii nu lasă apariția acesteia și, formând duble combinații cu argintul în procesul de reducere, moderează acțiunea reductorului; ca urmare, imaginea nu mai este impastata de voalul general sau parțial și, în consecință, iese mai strălucitoare.

5° Acceleratoarele, al căror scop, după cum indică numele lor, este să accelereze venirea imaginii prin favorizarea reacțiilor.

A indica organismele care pot juca unul sau altul dintre aceste roluri, a preciza în ce caz vor putea presta serviciul solicitat, a găsi cantitățile necesare din fiecare dintre ele, acesta este scopul pe care va trebui să-l urmăm. .

Reductoare Io. —- Reductorii utilizaţi în prezent în dezvoltarea alcalină aparţin domeniului chimiei organice şi aproape toţi aparţin acestei clase, atât de bogate în produse moderne, fenolii.

µ

Nu este important pentru noi să facem aici un studiu detaliat al fiecăruia dintre ele, ne vom mulțumi să le citām dând formula lor care, clarificându-le constituția, arată cât de apropiate sunt toate aceste corpuri.

Fenol monoatomic Fenol.............. Cc   Hc O

(Hidrochinonă...Ì

Fenoli diatomici. <   Pirocatechina...IC° H° O*

(Resorcine........'

Fenol diatomic. . eu ! Acest HG O'

1   (Floroglucină..|

Vedem din această imagine cât de puțin diferă aceste corpuri între ele; mai multe au formula lor identică, dar efectele lor practice în fotografie sunt departe de a fi similare. Dacă hidro-chinona este un dezvoltator excelent de rapiditate medie, pirocatechina este lentă, dimpotrivă, iar resorcinolul nu dă intensitatea izomerului său. Pirogalolul nu se menține bine în soluție și baia devine în curând maro la aer.

Alături de acești dezvoltatori derivați din fenol, există o serie întreagă de alte substanțe folosite succesiv: kino-cianina, extrasă dintr-o culoare anilină, gaiacolul, furnizată de rășina lemnului de gaiac, tectochinona, rășina lemnului de tec. În cele din urmă a venit ultimul iconogenul care este un derivat sulfoconjugat al naftolilor. Seria naftol va oferi fără îndoială o cantitate de produse similare care, mai devreme sau mai târziu, vor fi prezentate și vor face obiectul unei nebunii trecătoare.

Parafenilendiaminele, fenilhidrazinele au fost încercate și au dat rezultate destul de bune, dar instabilitatea lor mare și cu atât mai mult dificultatea lor de fabricare nu vor permite, fără îndoială, să fie puse în practică.

În fine, în seria compusului amoniac se folosește clorhidratul de hidroxilamină și este mai mult decât probabil ca cercetările în această direcție să ducă la descoperirea de noi revelatori.

După ce am dat formulele de constituire a dezvoltatorilor extrași din fenol, va fi indicat să le notăm pe cele ale principalelor organe pe care tocmai le-am semnalat; studiul acestor formule ne va dezvălui mai bine modul lor de formare.

Gaiacol..........................

Tectochinona.................

Paraphcny lendiamine ....

Clorhidrat de hidroxilamină. .

Iconogon................................

C: H” O2

C' H* O

Cr II» (Az H'i' Az H» O, HCL

C1* Hc (Az H') So' Na.

Toate aceste corpuri sunt produse de laborator, în afară de ele găsim, printre sucurile plantelor, mulți compuși

capabil să scoată în evidență imaginea latentă; în general, acţionează prin taninul pe care îl conţin. M. Mercier a subliniat ycserina, sau principiu activ al fasolei Calabar, folosit în tratamentul bolilor oculare. Este una dintre cele mai violente otravuri care, spre

deosebire de atropina, are puterea de a contracta puternic irisul. Eserine acționează lent ca un dezvoltator, dar dă nuanțe foarte moi. O infuzie de flori albe de bulion, cafea verde, ceai, chiar și cerneală indiană, sunt capabile să dezvăluie imaginea, dar foarte încet. În general, orice corp bogat în tanin va îndeplini același rol: scoarță de mesteacăn, nuc verde etc. Au toate caracteristicile recunoscute dezvoltatorilor industriali; se oxideaza usor la lumina in prezenta oxigenului aerului, dau in aceste conditii cu nitratul de argint un precipitat pulverulent negru brun.

Astfel, așa cum se vede prin această prezentare rapidă, suntem bogați în substanțe capabile să reducă sarea de argint, prea bogată poate și este necesar să facem o alegere argumentată.

In laborator, acidul pirogalic va fi intotdeauna de preferat datorita facilitatii cu care baia poate fi modificata constant in functie de circumstante; baia poate fi pregătită doar în momentul utilizării.

Pentru dezvoltatorii completi, adică pregătiți în prealabil și care conțin toate substanțele utile pentru dezvoltarea imaginii, se va căuta de preferință hidrochinona și iconogenul.

Dar mai presus de toate este o practică excelentă de a combina împreună diferiții dezvoltatori în așa fel încât să compenseze defectele unora prin calitățile altora, astfel vom reuși să constituim băi mai potrivite pentru anumite operațiuni.

Iconogenul amestecat cu hidrochinonă dă rezultate foarte bune, așa cum a demonstrat prima dată colegul nostru, M. Rossignol; o astfel de baie face ca imaginea să apară viu grație iconogenului și îi conferă densitate datorită hidrochinonei. Dar proporția celor două corpuri are o mare influență, iar efectul maxim este produs de 3 de iconogen pentru 1 de hidrochinonă; acest amestec va fi folosit mai ales pentru momente.

Resorcinolul, dimpotrivă, a cărui acțiune este lentă, va servi drept moderator pentru iconogen; în caz de supraexpunere, va împiedica imaginea să vină prea repede și, prin urmare, în loc de un fototip gri fără opoziție, va oferi o fotografie excelentă detaliată și densă.

Pirocatechina se deteriorează doar lent în aer, face ca imaginea să apară viu și, prin urmare, va fi folosită cu succes.

în soluţiile de pirogalol pe care le va conserva. Proporția care pare cea mai bună este 4 de pirogalol pentru 1 de pirocatechină.

Floroglucina are doar o putere reducătoare foarte mică; după câteva încercări, a fost abandonat.

Clorhidratul de hidroxilamină, mai stabil decât toate precedentele în prezenţa aerului, este adesea folosit din acest motiv cu acidul pirogalic, a cărui îngălbenire întârzie; raportul cel mai frecvent utilizat este 8 pirogalol la 1 clorhidrat de hidroxilamină. De remarcat faptul că doar acest corp dă cadre de un gri de oțel foarte moale, destul de comparabil cu cadrele obținute cu colodion umed și potrivite în special pentru portrete.

Este o ultimă observație utilă de făcut asupra tuturor reductoarelor avide de oxigen, acestea atacă mai mult sau mai puțin profund pielea (1) și acțiunea lor este activată de prezența alcalinelor, determină în consecință la vârful degetelor, mai mult sau mai puțin mai rapid, vezicule, ulcerații, care se pot transmite cu ușurință prin atingerea gâtului și a feței. În mai multe rânduri, în ateliere, au fost observate astfel de accidente, în special în Austria; s-a făcut o comunicare medicală la Arienne în urmă cu vreo doi ani, în urma unei epidemii de acest fel apărute în rândul fotografilor care lucrează. Aceste accidente apar mai mult sau mai puțin rapid cu hidrochinona, foarte repede cu guaiacol și tectochinonă. Remediul este vaselina, amidon glicerol, mai bine lanolină.

Pe de altă parte, aceleași corpuri sunt toxice; în doze mici, acidul pirogalic este o otravă; deși hidrochinona a fost susținută cândva ca febrifug, în America, în doze minime, nu suntem convinși de inofensivitatea ei.

Oricum ar fi, toate aceste corpuri în soluție absorb oxigenul din aer, tind să capete o colorare brună și, în consecință, își pierd puterea; este deci necesar să se adauge acestora un organism destinat să întârzie această acţiune şi care se numeşte curator. Vom explora această problemă într-un articol viitor.

(Va urma.)

H. Fourtier.

J

(1) Această acțiune este cel mai adesea indicată de culoarea pielii roz pentru iconogen, maro pentru pirogalol.

Alexandre-Edmond BECQUEREL

V |*NE dintre cele mai importante personalități ale științei franceze tocmai a încetat din viață: Alexandre-Edmond Becquerel, membru al institutului, profesor de fizică la Muzeu și la Conservatoire des Arts et Métiers, membru al Academiei Regale din Londra, comandant al Legiunii de Onoare, tocmai a fost scos din știință.

Născut la Paris la 24 martie 1820, al doilea fiu al lui Antoine-César Becquerel, profesor la Muzeu, Becquerel a fost admis la École Normale în 1837 și la École Polytechnique în 1838.

Totodată (1838), este numit asistent la cursul de fizică aplicată, predat de tatăl său la Muzeu. Doctor cs-stiinte in 1840, a facut ca suplinitor, cursul de fizica la facultatea din Paris.

In 1850 a fost numit, in concurs, profesor de fizica si meteorologie la institutul agronomic din A'ersailcs. După desființarea acestei instituții în 1852, la 31 decembrie a aceluiași an, a fost numit profesor de fizică aplicată la Conservatoire des Arts et Métiers.

La 18 mai 1863 devine membru al Academiei de Științe (secția de fizică). La moartea tatălui său, în 1878, i-a succedat ca profesor-administrator la Muzeu.

Din 1838, numeroase memorii despre fizică, electricitate, magnetism, optică și meteorologie au fost publicate de el în analele de chimie și fizică, în actele Academiei de Științe și ale institutului agronomic, al Muzeului și al Conservatorului de Arte și Meşteşuguri.

Menționăm în mod deosebit cercetările sale asupra energiei electrice: legile descompunerii electro-chimice, căldura datorată trecerii electricității prin circuite, eliberarea energiei electrice prin acțiuni mecanice, fizice și chimice.

Din 1849 până în 1855 a studiat acțiunea magnetismului asupra tuturor corpurilor, a arătat că oxigenul este magnetic și este, în raport cu alte gaze, ca fierul cu alte metale.

Prima, el și-a îndreptat cercetările asupra spectrului solar, arată identitatea razelor luminoase calorice și chimice și acțiunea continuă a razelor roșii.

BULETIN FOTO-CLUB PARIS

Foto-colografie 1'. T и évo z Л C'   *Fototip Ch. Jacquin

Apus DE SOARE ÎN ȚROUYILLE

Concurs i8qo

Medaliat cu vermeil

5

iiЧ-í

H,1 7

1

la

În 1848, a descoperit sensibilitatea subclorurii de argint la razele de diferite culori, din care a păstrat urme. Acestea sunt primele imprimeuri fotografice color care se estompează în lumină, dar durează la infinit în întuneric. În cele din urmă, a lăsat o muncă considerabilă asupra fosforescenței și și-a imaginat construcția fosforoscopului, un instrument de măsurare pentru acțiunea luminii asupra corpurilor fosforescente.

Printre alte lucrări, Ed. Becquerel a publicat sub titlul: Light, its causes and its effects, două volume care sunt rezumatul lucrării sale pe acest subiect.

În curând vom dedica un articol cercetării lui Becquerel asupra acțiunii luminii și, în general, a tot ceea ce ține de fotografie.

Domnul Peignol, șeful laboratorului de fizică de la Conservatoire des Arts et Métiers, ne-a promis cu amabilitate un portret nepublicat al regretatului său profesor și îl vom publica în numărul din iulie, dorind să aducem un modest omagiu memoriei ilustrului savant. .

CONCURSUL DE PORTRET

DE

CLUB FOTO PARIS

Ni s-a părut interesant să cerem unui amator distins, un pictor talentat la vremea lui, o trecere în revistă a tuturor lucrărilor trimise de membrii Foto-Clubului la concursul de portrete. Prietenul nostru dorind să rămână anonim, îi respectăm dorințele. Iată scrisoarea pe care ne-a scris-o cu amabilitate și pentru care îi mulțumim sincer:

Prietenul meu drag,

Paris, aceasta 22 aprilie, ¡Sqi.

Îmi cereți să vă apreciez expoziția de portrete care tocmai s-a deschis la Photo-Club, este marea mea onoare! Trebuie să recunosc că frumoasele colecții reunite în rue des Mathurins dovedesc că celebrul vers este greșit:

I..1 entupir este .lisce iar arta este grea.

Este exact opusul sentiment pe care îl am acum, pentru că se pare că este doar un joc pentru colegii tăi să obțină acei sâni drăguți.

căruia o distribuire pricepută a luminii și umbrelor, o ipostază artistică și naturală îi dau atât de multă grație și farmec, iar eu sunt cel care mă găsesc foarte stânjenit!

De altfel, în multe dintre subiectele expuse există un adevărat talent, o profundă cunoaștere a esteticii care ne permite să clasificăm fotografia, astfel interpretată, drept una dintre cele mai interesante ramuri ale artei . Nu este dat celui care deține un dispozitiv, chiar și cel mai perfecționat, să știe să-și aleagă și să-și plaseze modelul, să-și găsească o atitudine, o mișcare în armonie cu fizionomia lui și permițând să-și scoată în evidență toată originalitatea. Există o întreagă operă, un întreg studiu care constituie pecetea personală și caracteristică pe care artistul o imprimă operelor sale.

După părerea mea, retuşarea este prea importantă în multe dintre portretele expuse la Photo-Club, astfel încât este greu de judecat cum

ar trebui, anumite imprimeuri la care munca retuşatorului, pe care uneori ne bazăm prea mult, modifică. negativul atât de mult încât asemănarea este alterată și este imposibil de găsit trăsăturile modelului sau adevărata expresie a fizionomiei.

Observ în mod deosebit portretele mari directe ale lui M. Gabriel care sunt lipsite de retușuri și care, în ciuda acestui fapt, poate chiar și din această cauză, au un mare efect artistic și denotă în autorul lor o căutare demnă a adevărului de raportat.

Știu foarte bine că toate femeile drăguțe ale căror portrete apar în cadrele Photo-Clubului ar fi fost nemăgulite dacă li s-ar fi arătat printuri neretușate și nu și-ar fi scutit reproșurile la amatorul prea realist care nu le-ar fi avut. recurgerea la o mână pricepută pentru a corecta brutalitatea uneori excesivă a lentilei. Nu credeți, însă, că s-ar încerca să se facă în această direcție pentru un viitor concurs, la care să fie admise doar probe neretușate? Din același punct de vedere, și mie mi se pare că probele de platină, care însă, se potrivesc perfect anumitor subiecte, ar trebui interzise din concursurile tale; sunt modificate de retușor care o face aproape complet o lucrare personală și lasă munca fotografică prea secundară.
eu

Cum să facem o paralelă serioasă între portretele simple, prin care mă refer la capete sau busturi, care impun artistului o cunoaștere mai profundă a luminii, a modelajului, cu portrete în lungime în care costumul joacă uneori un rol prea important, pentru în detrimentul portretului în sine?

În expedierile lui MM. Binder, Cousin, Delbruck, Comte Desmazières, de Gossellin, Abbé Léris, Mathieu, admirăm studiile savante redate cu o pricepere rară. MM. Bucquet, de Coubert, da Cunha, Dupré, Gers, i

ne arată ipostaze fermecătoare, elegante și grațioase în același timp, care denotă un simț artistic foarte dezvoltat.

Ce portrete amuzante ale copiilor în cadrele lui MM. Bourgeois, Criesis și Darnis! aceasta este o cale deschisă pentru amatorii care pot produce adevărate capodopere de grație și moliciune, prin studierea acestor mici modele care, este adevărat, sunt adesea foarte greu de realizat.

Unul dintre cele mai artistice efecte noi pe care fotografia le redă minunat,

este produsă prin iluminarea à la Rembrandt care, lăsând într-un întuneric i

relativ cea mai mare parte a feței, concentrează lumina doar pe o parte

a subiectului și produce un fel de lumină de fundal. eu

cap de tânără

o mantilă și portretul lui MIU Ludwig, de la Comédie-Française; MM, Gers f<

si Mathieu au facut incercari in aceasta directie. V

Este dificil să trecem în revistă toate exponatele adunate la Foto-
'

Club; fiecare dintre ele conține o cantitate foarte interesantă de muncă și, mai presus de toate ,

totul, nicăieri, vedem vreuna din aceste ipostaze constrânse care ne simțim luate atât de bine, ca să spunem așa cu forța, la indicația operatorului grăbit să treacă 4

unui alt client. ¡

Avem în fața ochilor doar mișcări naturale și grațioase, doar fețe zâmbitoare, și asta pentru că de cele mai multe ori, relații de prietenie

existenta intre amator si model transforma sedinta din atelier intr-o placere.

Multă vreme s-a crezut că portretele sunt monopolul profesioniștilor și puțini amatori au îndrăznit să se apropie de el. Expoziția Photo-Club ne arată că nu este cazul și este ușor să te convingi de acest lucru văzând gradul de perfecțiune atins de cei dintre colegii tăi care participă la această competiție.

Cu stimă.

Informațiile adesea prea incomplete care însoțesc transporturile nu ne permit să stabilim o declarație exactă a obiectivelor, plăcuțelor și dezvoltatorilor utilizați. Cu toate acestea, lentilele de marcă franceză sunt în majoritate și majoritatea portretelor executate la atelierul Photo-Club au fost obținute cu lentile Darlot și Hennagis care sunt disponibile membrilor Societății. Dezvoltatorul cel mai folosit ni se pare a fi acidul pirogalic; câțiva rari susținători ai fierului arată că pentru portretul, pozat în mod normal, poate încă această dezvoltare este cea care dă cele mai blânde și mai armonioase fotografii. Hidro-quinoncul, formula domnului Rossignol, cristalourile au și ele adepții lor. Cât despre farfurii, Lumières, Guilleminots, Perrons sunt cei care țin prima linie, apoi vin Monk-hoven și Bernaert.

Din 189 de tipărituri expuse, numărăm: 45 în platină, 133 pe hârtie albumen, 9 pe hârtie aristotip și 2 pe hârtie gelatin-bromură.

În conformitate cu Regulamentul Competiției, toți expozanții au fost chemați la Photo-Club miercuri, 29 aprilie, pentru a vota și a trece la clasificare.

Buletinul de vot a rămas deschis de la ora unu până la patru.

Fiecare expozant a primit, la intrarea în sala de expoziție, un plic pe numele său, care conținea nouăsprezece buletine de vot plasate în tot

atâtea plicuri separate, purtând numele fiecăruia dintre concurenții săi.

Notele acordate trebuiau reprezentate printr-un număr de puncte variind de la o la 20.

La ora patru, buletinul de vot a fost închis și numărătoarea a fost făcută de MM. Alvarado (reprezentând M. Dibruck), Bucquet, da Cunha, Comte de Coubert, Darnis, Comte Desmazières, Dupré, Joret.

Au participat la vot: MM. Basset de Séverin, M. Binder, Bourgeois, Bucquet, Count de Coubert, Cousin, da Cunha, Darnis, Dclbruck (M. Alvarado), Count Desmazières, Dupré, Gabriel, Gers, de Gosscllin, Joret, Abbé Léris, Mathieu, Clemente dos Santos (D1 Nitot).

Nu a participat la vot: MM. Criesis și Rochebrune.

Citirea buletinelor și indicarea notelor au fost făcute simultan de MM. Bucquet, de Coubert, Darnis. Dupre și Joret. iar rezultatul a fost declarat imediat.

LISTA DE RECOMPENSE

MM. Maurice Buquet. . . . Medalie cu argint aurit. 280 de puncte.
Maurice Binder J_t (medalia de argint. . 251 —

C° Desmazières JeЛ αιI'ω l Medalia de argint. . 251 G. de GpsSELLlN .... Medalia de bronz246—

D“ Văr............. Medalie de bronz.223—

A. Darnis............... Mențiune de Onoare.219—

P. Bourgeois........... Mențiune de onoare.215—

Secretarul general,

P. BURGEZI.

ILUSTRAȚIILE NOASTRE

Astăzi oferim cititorilor noștri o reproducere fermecătoare a portretului lui M.,,e Ludwig, care a apărut la ultima noastră expoziție. Această placă frumoasă iese din atelierele SIM. Hervier și Chauvet, cărora le mulțumim, în numele Photo-Clubului, pentru tributul lor grațios: vom descrie în curând procesul special care le permite să producă astfel de efecte artistice.

Negativul realizat de domnul Bucquet în atelierul Photo-Club, în februarie, în jurul orei trei după-amiaza, cu un obiectiv de portret (trei inci) de la Hermagis, pozat timp de 3 secunde, a fost dezvoltat cu oxalat feros.

A doua noastră ilustrație reprezintă un splendid apus de soare: acest tipar a făcut parte din transportul domnului Ch. Jacquin, care a obținut o medalie vermeil la expoziția din noiembrie 1830. Fotocolografia a fost executată de domnul Thcvoț, de la Geneva.

FOTOGRAFIE LA EXPOZIȚIA FRANCEZĂ

IN MOSCOVA

Inaugurarea Expoziției Franceze de la Moscova tocmai a avut loc cu tot ceremonialul rusesc obișnuit și suntem bucuroși să aflăm că secțiunea de fotografie îi va onora pe amatorii și profesioniștii care au luat parte la această mare manifestare a artei și industriei franceze.

Patruzeci și trei de expozanți au răspuns apelului Comitetului de Organizare prezidat de domnul Davanne; doar trei societăți fotografice sunt reprezentate la Moscova: Societatea Franceză, cu o colecție importantă a publicațiilor sale, Societatea Versaillaise și Photo-Clubul din Paris, cu o selecție remarcabilă a lucrărilor membrilor lor.

Domnul Lippmann a fost suficient de bun să încredințeze secretarului clasei VI două fotografii foarte fine ale spectrului solar făcute la Sorbona și nu avem nicio îndoială că prezența acestui exemplar din descoperirea savantului profesor, care apare pentru prima dată. timpul într-o expoziție, atrage mulți vizitatori la secțiunea de fotografie.

Vom da în curând o relatare detaliată a acestei părți a expoziției și ne limităm astăzi la publicarea listei expozanților:

MM. Balagny, Maurice Binder, Benque, Maurice Bucquet, Braun, Chambay, Collin, Darlot, Demaria, Dessoudeix, D. Doyen, Faller, Giraudon, frații de Jongh, Levy, Londe, Mackenstein, D. Marey, Mathieu Déroché, M. Mendoza , Nadar, Papeterie de Renage, Perron, Photo-Club de Paris, Picard, Pirou, Poulenc, Rouillé, Societatea Franceză de Fotografie, Societatea de Fotografie Versailles, Contele de Saint-Pricst, Uniunea de interes local Ajaccio, Uniunea producătorilor și comercianților de materiale fotografice (inclusiv domnii Atout-Tailfer, Berthiot, Chauvet, Fleury-Hermagis, Hanau, Joubert, Martin, Mattioli, Merville, Nacivct), L. Vidal.

EXPOZIȚIA INTERNAȚIONALĂ DE FOTOGRAFIE DE LA BRUXELLES

D 10 iulie până în septembrie d iSyt)

Cu ocazia celei de-a doua sesiuni a Congresului de Fotografie care va avea loc la Bruxelles în iulie anul viitor, Asociația

Asociația belgiană organizează o expoziție internațională majoră care va cuprinde toate ramurile fotografiei: procese, aplicații, dispozitive etc.

Comitetul, dorind să sporească atractivitatea acestei Expoziții, a decis să facă apel la toți amatorii și profesioniștii și le cere să contribuie la partea retrospectivă a acestei interesante manifestări a

artei fotografice. Le roagă să-i încredințeze cu amabilitate toate documentele care l-ar putea ajuta să organizeze o expoziție de istoria fotografiei, precum: aparate foto vechi, printuri sau negative obținute prin procedee vechi sau uitate, cărți etc., etc.

Am fi foarte nerăbdători din partea noastră să vedem că această secțiune reunește un număr mare de documente și sperăm ca toți cei care au în posesie obiecte care ar putea prezenta un anumit interes din acest punct de vedere retrospectiv, nu vor ezita să încredințeze la Asociația Belgiană care cu siguranță o va avea. îngrijire mai mare.

De asemenea, este important ca Franța să fie reprezentată demn la această mare Expoziție la care un număr de amatori și profesioniști străini și-au trimis deja calitatea de membru.

Îndemnăm în mod deosebit colegii noștri să-i îndemne să participe și să nu mai întârzie să sesizeze Secretarul General al Asociației.

(Pentru toate informațiile, contactați domnul Ch. Puttemans, Secretar General, Școala Industrială, boulevard du Hainaut, Bruxelles. Taxa de înlocuire este stabilită la y fr. pe metru pătrat sau porțiune de metru pătrat.)

EXPOZIȚIA SOCIETĂȚII FOTOGRAFICE DIN NORDUL FRANȚEI

Societatea Fotografică din Nordul Franței ne informează că Comitetul de Expoziție a decis prelungirea până în iunie ю termenul limită pentru cererile de admitere și până la 20 iunie data de trimitere a obiectelor care urmează să fie expuse.

Procesul verbal al ședinței

Sesiunea de miercuri, 13 mai 1891.

5JL£* Bucquet, președintele Comitetului, a preluat președinția.

Secretarul general citește procesul-verbal al ultimei ședințe care este adoptat fără comentarii.

El anunță că:

MM. Bonson,

H.Bryon,

G.Manceaux,

De la Suze,

domnule Tetart

au fost admiși la numărul de membri titulari ai Societății și că M. Lepiez, în Panama, a fost admis ca membru corespondent.

A citit raportul despre concursul de portrete și a proclamat lista premiilor care fuseseră acordate de juriul format din înșiși toți expozanții. (Vezi comunicații.)

El și-a informat colegii că dr. Labonnc, devenit membru de onoare, a încetat să mai facă parte din Comitetul Administrativ. El a fost înlocuit la ultima ședință a Comitetului și în locul său a fost ales domnul Maurice Binder. Domnul André Toutain a fost, de asemenea, adăugat în Comitet în virtutea articolului 13 din statut.

Adunarea ratifică prin aplauze alegerea lui MM. Binder și Toutain.

Președintele își informează colegii că Comitetul Administrativ, având în vedere extinderea tot mai mare a Societății, a considerat că localul Foto-Clubului nu mai era suficient pentru

satisface nevoile membrilor săi. În ultima sa sesiune s-a decis crearea de noi laboratoare, îmbunătățirea amenajărilor interioare și amenajarea unei săli de ședințe care să permită participarea unui număr mai mare de persoane la ședințe; expozițiile se vor desfășura într-o sală specială care va fi amenajată în acest scop. El speră ca aceste diverse lucrări să dea satisfacție tuturor membrilor Societății și să îndeplinească toate cerințele.

Domnule Președinte mulțumește, în numele Photo-Clubului, domnului Ratisbonne care a avut amabilitatea de a aduce un omagiu Companiei pentru o piesă de mobilier foarte frumoasă pentru atelier.

El anunță că domnul Félix Régamey, cunoscutul pictor talentat, i-a promis că va realiza o compoziție pentru a ilustra coperta Buletinului. Își exprimă, în numele colegilor săi, toate mulțumirile sale amabilului artist care dorește să contribuie în acest fel, în mare parte, la succesul apariției Foto-Clubului.

Secretarul îi informează pe colegii săi că la Tours se înființează o nouă Societate Fotografică, la inițiativa unui membru corespondent al Societății, domnul Deslis; dorește prosperitatea acestei noi Societăți și o salută.

El pune pe birou:

10 Tratat elementar despre obiectivul fotografic, de E. Wallon; Omagiu domnilor. Gauthier-Villars and Sons.

2° Les Epreuves à projections, de E. Trutat;

3° Forma fotografică, de P. Jouan;

Omagiu de la Librăria Family Science.

4° Pt.ris-Pholograpbe, publicație lunară, editată de M. P. Nadar, care propune schimbul cu Buletinul.

O relatare a acestor diverse lucrări va fi dată în Buletin.

5° Un reportaj interesant despre Expoziția Universală din 1889 (secțiunea de fotografie), făcută Consiliului de Stat elvețian, de către M. E. Mai, delegat muncitoresc;

6“ Programul de premii şi medalii scoase la concurs de către Societatea pentru Încurajarea Industriei Naţionale;

7“ Ultimul număr al Revue des Sports, care urmează să fie schimbat cu Buletinul;

8. Primul număr al Photo-American Journal, organ oficial al Societății Fotografilor Amatori din New York, care va face schimb și cu Buletinul.

Președintele citește raportul Comisiei de studiu asupra tubului Revealer, prezentat de domnul Guilleminot în ședința din 15 aprilie 1891; arată instantanee,

— Ю9

portrete și peisaje pozate, care au fost dezvoltate cu același succes cu acest dezvoltator.

Domnul Președinte dă cuvântul domnului Gravier care prezintă o serie de dovezi daguerite și comunică Societății diferite proceduri pentru restaurarea acestor dovezi. (Vezi comunicații.)

Domnul Gravier expune un nou procedeu de tipărire pe hârtie, datorat domnului Artigue, și arată dovezi superbe obținute de acesta și care sunt foarte admirate. Domnul Gravier și-a încheiat prezentarea foarte interesantă, dezvoltând în sesiune o probă pe hârtie pregătită de domnul Artigue. (Vezi comunicații.)

Domnul Bucquet prezinta in numele domnului Radiguet Y Electro-fotofor. Acest aparat destinat iluminarii laboratoarelor este alcatuit dintr-un sistem portabil de baterii electrice care face posibila trecerea curentului intr-o mica lampa incandescenta amplasata in partea superioara a recipientului care contine elementele. Lumina, protejată de un pahar galben sau un pahar roșu, face posibilă urmărirea dezvoltării unui negativ.

Domnul Fourrier prezintă:

i° O nouă cameră de detectivi 9 X 12, construită de casa Láveme și dotată cu o lentilă rectilinie excelentă, un obturator capabil să ofere instantaneul sau expunerea după bunul plac și o magazie care conține douăsprezece plăci, dintre care schimbarea, după fiecare poză. , rulează rapid și fără dificultate. Prezintă dovezi obținute cu acest dispozitiv.

2° Photoscriptul, pentru a marca dovezile. — Acest instrument este format dintr-un composter și caractere din cauciuc vulcanizat, opusul celor utilizate în tipărire, adică producând inscripții inversate la imprimare. Subiectul testului compus folosind aceste caractere, se tipărește pe placă, într-un loc adecvat, se reproduce în alb pe testul

pozitiv. Acest mic dispozitiv trebuie să-și găsească locul în echipamentul oricărui amator.

M. Bourdicr prezinta un cadru dublu de targa pentru filme de volum excesiv de mic, care, prin constructia sa ingenioasa, elimina utilizarea suporturilor de membrane sau a ramelor metalice destinate intinderii filmelor. Se incarca din partea inferioara a cadrului fara a fi nevoie sa il deschida. Pelicula care trebuie tăiată în lungime dublă, adică 13 X 36 pentru 13 X 18, se întinde perfect folosind o placă de ebonită ținută în două șanțuri căptușite cu catifea.

Domnul Ross prezintă mai multe genți pentru aparate foto și huse pentru obiective, de execuție foarte îngrijită.

Eu IO

M. Bucquet arată în numele lui M. Merville rezultatele obținute cu ajutorul plăcilor ortocromatice de la Edwards, Londra. Sunt foarte admirate aceste dovezi reprezentând buchete compuse din flori de diferite culori. Utilizarea ecranelor colorate dă rezultate superioare celor oferite numai de plăci.

ΛIM. Bezu și Hausser prezintă un obturator simplu și un obturator stereoscopic, cu expuneri variabile construite în atelierele lor. Aceste dispozitive cu un mecanism ingenios sunt de o greutate relativ ușoară și extrem de subțiri, ceea ce face posibilă plasarea lor între lentilele oricărui obiectiv; un arc de tensionare face posibilă gradarea vitezelor pentru cele instantanee.

Domnul Weyher arată un picior de câmp pe care l-a construit conform planurilor sale și intenționează să faciliteze nivelarea aparatului. (Vezi comunicații.)

Președintele mulțumește, în numele Societății, autorilor acestor diverse prezentări și comunicări.

Domnul Weyher arată o colecție foarte bună de fotografii făcute de el în timpul unei călătorii în Elveția. Toate aceste pozitive de execuție remarcabilă au fost obținute în camera obscură pe plăci Guilleminot special pregătite pe sticlă extra-subțire.

Domnul Fourtier arată apoi pe ecran o serie de fotografii aduse înapoi dintr-o excursie a Société Versaillaise de photographie și a Commission des Antiquités de Seine-et-Oise la mormintele merovingiene descoperite în 1890, la Andresy, în urma săpăturilor efectuate pentru construirea noii linii de cale ferată; aceste proiecţii au fost însoţite de λí. Fourtier pentru o intervenție foarte interesantă și foarte învățată care a fost întâmpinată de aplauzele tuturor ascultătorilor și care va fi publicată în Buletin.

Domnule Președinte, în numele colegilor săi, îi mulțumesc călduros domnului Fourtier.

Ordinea de zi fiind epuizată, ședința a fost suspendată la unsprezece și jumătate.

Secretarul general,

P. BURGEZI.

ï 111

■+

La

T

4

> PICIOȘTE PENTRU NIVELARE UȘORĂ A APARATORULUI

*■

Prezentat de domnul Si. Weyher la sedinta din 13 mai 1891 "

o figură ï reprezintă piciorul care își poartă aparatul și gata de funcționare.

Se compune dintr-un cap metalic pe care sunt articulate trei ramuri culisante, ca la un picior obisnuit, dar aceste ramuri pot fi mai scurte; înălţimea suplimentară se obţine printr-un tub subţire de oţel A alunecând cu frecare moale

într-un alt tub atașat de cap.

i se va găsi partea superioară şi apoi putem varia ha

Tragând mai mult sau mai puțin acest tub, puteți varia înălțimea dispozitivului, precum și orientarea acestuia; se foloseste piulita B pentru fixarea acestuia in pozitia aleasa.

Înțelegem atunci că dacă cele trei ramuri sunt dispuse pe sol în așa fel încât să dea tubului A o poziție exact verticală, dispozitivul fixat să fie bine nivelat în toate direcțiile, precum și orientarea fără

nu au setări noi de făcut.

Poziția verticală se obține cu cea mai mare ușurință folosind un plumb sau mai degrabă un pendul cu tijă rigidă, adăpostit în

tub a.

smochin. 2 prezintă modul de suspendare a acestui pendul folosind o sferă mică S sprijinită pe o placă fixată în tub la aproximativ 2 centimetri de vârf.

În aceste condiții, masa M care termină pendulul la celălalt capăt al său, se balansează liber la o distanță foarte mică de fundul tubului și este de imaginat că este suficient să-l aducă în prelungirea sa pentru a fi asigurat de verticalitate. ca urmare a nivelării dispozitivului.

Când piciorul nu este folosit și pentru transport, masa M este găzduită parțial în tubul de oțel, unde este ținută de un fiting baionetă rotativ.

UN CIMITIR MEROVINGIAN LÂNĂ PARIS

Conferință de discuție arec proiecții, realizate de Л/. Broker la sesiunea din mai id i8gr.

fl

Domnilor, trebuind să vă prezint în această seară o serie de puncte de vedere luate de Societatea de Fotografie Versailles în timpul uneia dintre excursiile sale, v-aș cere permisiunea de a comenta aceste proiecții cu câteva cuvinte menite să vă indice interesul lor deosebit: va urma în aceasta o practică americană care dorește ca fiecare serie de vederi proiectate să fie însoțită de o lectură, o practică foarte practică datorită căreia se evită o luptă adesea dureroasă împotriva expresiei care nu vine, în timpul unei improvizații rapide.

Comisia de Antichități și Arte din Seine-et-Oise și Societatea de Fotografie Versailles și-au unit forțele pentru a studia amintirile istorice ale departamentului; Acordându-se reciproc sprijin reciproc, cele două Societăți au făcut o muncă utilă, iar descrierea descoperirilor arheologice este acum completată de documentele fidele oferite de fotografie. Urmează să vă prezint rezultatele primei excursii foto-arheologice făcute de cele două Societăți la 6 august 1890. Comisia de Antichități și Arte fusese informată că tocmai fusese dezgropat un important cimitir din perioada merovingiană, în perioada săpăturile necesare pentru stabilirea liniei de cale ferată de la Argenteuil la Mantes; se hotărâse să meargă să exploreze un domeniu care părea să fie fertil în descoperiri și invitase cu bunăvoință Societatea de Fotografie din Versailles să i se alăture. Vă voi spune povestea acestei excursii ca simplu fotograf, adăugând ici și colo puținele informații speciale pe care le-am putut aduna într-o companie atât de învățată.

Pe 6 august, membrii celor două Societăți, unii plecați de la Paris, alții de la Versailles, s-au întâlnit la Acheres, scenă pe care un fotograf s-a grăbit să o surprindă pentru posteritate. În câteva minute, un tren i-a dus pe excursionişti la Conflans, unde ei

mergea la casa lui M. Cosserat, priceputul dirijor al lucrărilor căii ferate de vest, care a știut să culeagă cu nemărginită grijă și metodă prețioasele rămășițe păstrate cu fidelitate de pământ până astăzi. Un fotograf, nu chiar arheolog, s-a mulțumit să ia vederea casei, sedus mai ales de scena rurală din prim plan; ceilalți se alătură arheologilor și înfățișează acest raft mare în care sunt adunate principalele piese descoperite. Sus, craniu strâmbător

a unui merovingian care pare uimit într-un rânjet sinistru, de tributul de admirație pe care ne grăbim să-l acordăm lucrărilor concetățenilor săi: ceramică drăguță cu laturile rotunjite împodobite cu linii negre

și zig-zaguri pe fond gălbui; ceea ce ne frapează mai presus de toate este o ceașcă din sticlă albăstruie, al cărei perete este împodobit cu perle în relief și un filigran triplu asezonat cu email alb; lângă un pahar lung de băut al cărui fund sferic nu-i permite decât să stea cu capul în jos: atenție delicată bacanală. Sub acțiunea timpului, sticla s-a descompus și devine irizată cu tonuri strălucitoare minunate. În sfârşit, vă voi arăta aceste bucăţi lungi de fier desfigurate de o lepră îngrozitoare, aspre, de rugină: ni se spune că sunt scratiiasa.xes, feluri de săbii scurte cu un singur tăiş pe care strămoşii noştri le purtau la brâul Et. .

Această altă fotografie ne arată o întreagă colecție de bijuterii: un ac cu un cap mare rotund împodobit cu mărgele roșii tăiate în triunghi, plăci de curea, nasturi de os, cercei de argint, un fragment de pieptene și pe lângă toate aceste rămășițe nerafinate ale antice. eleganță, câteva monede de argint care poartă numele lui Iustinian al II-lea subliniate, ceea ce face posibilă datarea aproape exact a perioadei cimitirului.

Înainte de a merge acolo, vizităm Conflans: pe malul foarte abrupt al Senei, se înalță o construcție pătrată de aspect solid care se numește în țară Baronia; Conflans a fost cândva un loc fortificat, cu vedere la Sena, așa cum se vede în această priveliște luată la poalele vechiului donjon. A fost considerată în 898 ca fiind suficient de păzită pentru ca un locuitor din Graville, sub domnia lui Carol cel Simplu, să-i încredințeze moaștele Sfintei Honorine pentru a le proteja de incursiunile Northmans. De atunci Conflans-sur-Oise a luat numele pe care trebuia să-l păstreze de la Conflans-Sainte-Honorine.

La mijlocul secolului I, domnii din Beaumont-sur-Oisc au construit o biserică pentru a conține prețioasele relicve; construit și reconstruit de mai multe ori, tocmai a fost complet restaurat. Portalul pe care îl vedeți datează din secolul al XVI-lea, naosul și coridoarele sunt de stil ogival, dar partea cea mai veche, și în același timp cea mai elegantă, este clopotnița; ferestrele sale înalte arcuite, turla ei zveltă, în piatra delicat lucrată, împodobită la bază cu pirandine, ne indică suficient, prin arhitectura lor, că această porțiune datează din secolul al XII-lea.

În interior, există o serie de părți interesante, inclusiv această lespede înaltă care tocmai a fost restaurată și fixată pe unul dintre stâlpii pătrați ai naosului. Este piatra funerară a unui Montmorency

după cum aflăm dintr-o inscripție în frumos gotic, incizat în jurul perimetrului: în centru, vedem gravat în linie, într-un desen naiv, neexceptat de grație, portretul înaltului domn încadrat într-o frumoasă compoziție de stil gotic: lateral atârnă un scut pe care ridicăm brațele familiei nobiliare: de aur până la crucea gurii, cantonat cu șaisprezece alerioni de azur.

Nu departe de biserică vizităm o criptă a cărei fotografie o facem grație magneziului, era un oratoriu subteran, așezat sub capela mănăstirii Sfânta Honorine. Vai! unde se cantau cu evlavie Liturghii si utrenie.....cultivam

ciuperci acum.

Dar abia asteptam sa ajungem la Andresy, unde un omnibus ne duce repede dupa ce ne-a facut sa traversam Oise pe un pod suspendat care oscileaza intr-un mod ingrijorator.

Oricât de serioasă ar fi o excursie, mereu luăm prânzul și mereu un fotograf, spre finalul agapei, face fotografia obligatorie aici. În fine, plecăm spre cimitir, nu fără să înfățișăm Sena, atât de drăguță în fața lui Andresy, cu File Nancy în fundal, toate plantate cu plopi înalți. Intrăm pentru o clipă în biserica foarte interesantă, a cărei partea dreaptă, în special, datează din secolul al XIII-lea. Ni se spune că în 1592 s-au ținut acolo conferințe învățate pentru convertirea lui Henric al IV-lea, amintirea este curioasă de remarcat.

În fine, iată-ne la poalele șantierelor pistei: dealul este adânc eviscerat pentru trecerea căii ferate: ici-colo, pe versant, se vede o piatră cioplită proeminentă, este cel mai adesea unele sarcofag care va fi vizitat pe rând. Pe o potecă întortocheată urcăm în vârf și ne aflăm în prezența mormintelor merovingiene: la momentul în care ne-am făcut vizita, fuseseră deja descoperite o sută șaptezeci și două de morminte, cele mai multe sunt în ipsos și par a fi au fost construite pe loc, abia douăzeci sunt din piatră. În general, sunt jgheaburi mari dintr-o singură bucată, care afectează mai degrabă forma sicrielor noastre moderne. Unele sunt decorate cu un fel de intalio emblematic, o rozetă inclusă într-un cerc, celelalte cu un fel de cruce malteză desenată grosier. Unii chiar poartă, în special pe capac, o adâncitură adâncă în formă de topor: vă las să vă imaginați dacă atunci încep să se schimbe comentarii profunde, în timp ce fotografii se străduiesc să facă clișee pe clișee.

Cea mai interesantă parte a cimitirului se află chiar pe versantul săpăturii, unde au loc săpăturile. Unul dintre morminte este deschis în fața noastră: în același sicriu

— iiș —

din ipsos, două schelete se află unul lângă altul: forma oaselor indică faptul că acestea sunt rămășițele unui bărbat și ale unei femei. Am admirat deja această constanță în fidelitate care a ținut împreună până și în mormânt doi soți foarte dragi........

când ni se spune că mormântul vecin conține trei schelete! Un arheolog pune repede capăt oricărui comentariu spunându-ne că străbunicii noștri, oameni foarte practici, redeschideau frecvent mormintele pentru a pune altele noi în ele...

chiriașilor. El adaugă că cimitirul trebuie să fi început să fie populat sub dominația romană: pe atunci datează înmormântările în care găsim schelete îmbrăcate și înarmate. Apoi a venit perioada merovingiană, a fost vremea când creștinismul, cu Sfântul Denys și Sfântul Martin, a adus noi credințe și noi obiceiuri în Galia; cadavrele sunt apoi îngropate fără niciun mobilier funerar, unele chiar sunt îngropate fără nicio bere. Toate cadavrele sunt orientate astfel încât să aibă picioarele spre râu, nu în rânduri regulate, ci datorită formei însăși a sarcofagului, îngustat pe lateralul picioarelor,

mormintele, unite între ele, iau un evantai. asemenea aranjament care a exercitat sagacitatea arheologilor de mai multe ori.

Din vârful observatorului nostru, aruncăm o ultimă privire la Andresy, unde au trăit acești bărbați ale căror rămășițe le vedem, ni se reamintește că antica Anderesia era locul de adunare al unei importante flote romane, al cărei prefect locuia la Paris. Se face târziu, curiozitățile sunt satisfăcute, targiile pline de...documente viitoare, excursioniştii urmăresc

sunt la gară, mulțumiți de o plimbare interesantă pe care am încercat să vă spun cât am putut de bine.

H. Fourtier

O aplicație de fotografie

Шоит lumea cunoaște trucurile minunate executate de jonglerii orientali: indienii îi depășesc în special în iscusință pe cei mai pricepuți prestatori și fizicieni ai noștri europeni. Trucurile lor nu necesită pregătire, nicio complicație a aparatului; cele mai simple mijloace sunt suficiente pentru operator sau

fachirului care se instalează în general în aer liber și în plină lumină.

Unul dintre trucurile lor cele mai frecvente constă în a semăna câteva semințe în puțin pământ și a acoperi întregul cu o foaie: după câteva momente, operatorul scoate foaia și expune un arbore de mango sau orice alt arbore în plină creștere, de vreo două picioare. înalt. Foaia este înlocuită, iar cinci sau șase secunde mai târziu, vedem ceva mișcându-se dedesubt: fachirul își ridică cearceaful și vedem, viu, un copil foarte mic. Cearşaful se întinde din nou peste copil; apoi fachirul o înjunghie pe biata creatură în toate direcțiile, care ar trebui să o înjunghie infailibil pe biata creatură, dar... ți se arată că a dispărut.

Doi amatori au asistat recent la un spectacol de acest gen, dar au vrut să înregistreze și să controleze prin experiență aceste lucruri extraordinare. Unul era un desenator care, înarmat cu creionul său, a făcut o schiță rapidă a ceea ce vedea, celălalt era un fotograf care stătea gata să facă câteva instantanee cu trucurile jonglerului indian.

Acești domni au publicat rezultatul experimentelor lor ciudate într-un ziar american care desemna localitatea în care a avut loc scena, un orășel numit Guya, la sud de Dinapour.

În afară de trucurile mai sus menționate, fachirul care a oferit spectacolul a mai executat unul și mai extraordinar. Ținând între dinți capătul unui ghem de ață, îl aruncă în aer, drept, cât vedea cu ochii: mulțimea de spectatori urmărea operația cu cea mai mare atenție. Când toate privirile au căzut asupra fachirului, acesta nu mai era singur, ci avea un copil mic lângă el. La un gest al stăpânului său, copilul s-a urcat pe sârmă, ca o maimuță, și a dispărut treptat în aer.

Toate detaliile acestui spectacol minunat au fost desenate și fotografiate chiar în momentul în care s-au produs cu cel mai mare interes, apoi cei doi amatori ai noștri au comparat rezultatele obținute.

Albumul a reprodus clar tot ce văzuseră cei doi operatori. Cât despre fotografii, acestea arătau clar imaginea fachirului, dar nu era nici urmă nici a copacului, nici a copilului.

Concluzia acestei duble experiențe justifică teoria propusă de anumiți autori, și anume că acești fachiri au secretul de a-și magnetiza și de a fascina ascultătorii, dar că cea mai minunată latură a trucurilor stă în imaginația spectatorilor. Cu toate acestea, ei nu au reușit încă să hipnotizeze o cameră întunecată care refuză să reproducă un obiect care nu are realitate.

Să admitem această explicație, dar trucul este totuși

minunat. În fine, cum se face că bărbații care posedă o influență atât de magnetică asupra vulgarului se coboară până la punctul de a-și circula pălăriile în public la sfârșitul fiecărei reprezentații. Un om care avea talentul de a magnetiza astfel un întreg public ar face repede avere într-o capitală europeană!

Extras și tradus din Photographic-Ncws, de L. Hervé.

FOTOGRAFUL AMATOR

cu G/italianul din mai, un Domino oferă următoarea definiție a fotografului amator:

„El renaște cu florile!” Când primăvara frunzează printre copaci, răsare din toate părțile, o pungă galbenă sau cenușie în mână sau pe spate, cu toate accesoriile sale bizare. Specia oferă multe varietăți. Există unul care operează la scară mare și unul care lucrează la scară mică. Acesta ia de obicei drumul spre gări. Se răspândește prin mediul rural, cade printre prietenii care nu-l așteaptă. Cu orice preț, le pictează portretul, cel mai adesea în grup. Grupul este specialitatea lui. În zbor, ia un peisaj, un tren care trece, o vacă la păscut, o turmă de oi. El este

fericit.

Seara, vine acasă încărcat cu înghețată, pe care o spală în lighere cu guta. Oglinzile îi dau înapoi mai mult sau mai puțin ceea ce a văzut. Indiferent, bucuria lui nu cunoaște limite și îi obligă pe toți să-și admire capodoperele.

Acesta este mai periculos, ai grijă de el. O cutie trădătoare în mână, îți surprinde fața fără să te gândești la asta. O doamnă la baie, o domnișoară în neglije, nu contează puțin pentru el. Totul este bine pentru el. Este peste lună când poate spune că aduce înapoi în atelier de la 80 la prea multe clișee.

„Istoria naturală îl plasează pe fotograful amator printre marmote, care se odihnesc iarna”.

Nu, dragul meu Domino, fotograful amator nu poate fi clasificat drept marmotă. Iarna pentru el este departe de a fi o odihnă; clasifică lucrările sezonului estival, realizează portrete în studio, mărește micile negative aduse din călătorii, își pregătește cadrele de proiecție etc. etc Nu există extrasezon pentru amatorul serios și scenele de iarnă au pentru el la fel de mult farmec și neașteptate ca peisajele însorite și animate ale zilelor frumoase.

RETETE & FORMULE

Guilleminot Developer-Tube

Dizolvați conținutul tubului în 5oo cc. apă: folosiți-l doar pentru cele mai rapide instantanee.

Pentru portrete și subiecte pozate, acoperiți cu jumătate de apă și chiar două treimi dacă a existat supraexpunere. Puteți folosi mai multe cuve care conțin diferite doze și procedați, ca să spunem așa, prin întăriri succesive — Plăcile sunt de un frumos ton albastru negru favorabil imprimeului. Spălați bine înainte de fixare.

Adăugați bisulfit de sodiu în hiposulfit și scoateți plăcile din această baie numai după fixarea completă; trece prin alaun la 5 o/o.

Dezvoltarea de pozitive pentru proiecția bromurii de gelatină de argint.

Scufundați farfuria imprimată într-o baie de

Bromură de potasiu la 12 0/0 .... 1 volum.

Oxalat de potasiu la 3o 0/0............2 volume.

După un timp, picurați o soluție de sulfat de fier, așteptând de fiecare dată efectul.

Lirondelle. — (Buletinul Societății Fotografice din Nord.)

*

Dovezi bistre de platină.

Probele sunt tipărite pe hârtie obișnuită de platină până când contururile și detaliile sunt percepute în linii violete; apoi scufundat într-o soluție de:

Oxalat de potasiu. . 3oи grame. Apă distilată............. 1 litru.

Această baie este încălzită la 70 până la 80 și apoi se adaugă:

Biclorura de mercur. . 5 grame.

Apă distilată............... 100 cc.

HELIOS.

Carbonat de litiu.

Ni se spune că carbonatul de litină poate înlocui celelalte alcaline în dezvoltări folosind acid pirogalic.

Iată cea mai bună formulă:

Pentru a dezvolta o oglindă (18X24). Sulfit de sodă (saturație)........

Acid pirogalic sub formă de pudră. . . Carbonat de litiu (saturație) . .

15cc

eu gr.

20cc

Imaginea apare incet cu toate detaliile din luminile mari adaugate putin cate putin daca este nevoie. carbonat de litiu. Fotografiile astfel obtinute au o catifelare mare si sunt de o nuanta gri negru favorabil portretului.

b

Paramidofenol

MM. Auguste și Louis Lumière indică următoarele formule, care aparent le-au dat rezultate excelente pentru dezvoltarea plăcilor instant;

Prima formulă

Apă.................

Sulfură de sodă. . . . Carbonat de sodiu. . Paramidofenol. . . .

1090 de grame.

200 —

IOO

Din usi è me formatul

Apa............. . . .1000

Sulfit de sifon 200

Carbonat de litiu. . 12

Paramidofenol. ... 12

Aceste solutii se pastreaza foarte bine si au marele avantaj de a nu colora gelatina negativelor.

Lac negru mat

Un lac negru mat excelent este obținut pentru înnegrirea interiorului camerelor sau părților aparatelor prin amestecarea negru de lampă cu lac de spirt obișnuit; se extinde cu o perie moale.

Tonuri de platină a probelor de sare de argint

Diferitele formule de tonifiere cu platina publicate pana in prezent au toate dezavantajul de a da o baie foarte instabila ca urmare a neretinerii. Acum, clorura de sodiu sau sarea de mare, dând stabilitate cloroplatinitelor folosite pentru tonifiere, da rezultate bune. Acest lucru a fost demonstrat de experiență și a condus la compoziția formulei după cum urmează: cloroplatinit de sodiu, 2 grame; clorură de sodiu, 2 grame; bitar-tratc de sifon, 1 gram; apă, 1000 grame. Bitartratul de sifon, adaugat la formula de fata, serveste ca baia sa fie usor acida, tonifierea neputand sa apara intr-o baie alcalina. Modul de utilizare a acestei bai este foarte simplu. Este suficient să scufundăm amprentele în el, după ce le-ai degortat în prealabil în apă, și să le lași să atingă nuanța pe care o dorești. Obținem mai întâi tonuri mov, violet-maro, maro și în final negru, strălucitoare cu cerneala Citine. Imprimeul trebuie îndepărtat de îndată ce este pe cale să atingă tonul dorit, cardia devine mai închisă pe măsură ce se usucă. De asemenea, nu trebuie lăsat prea mult timp în baie, deoarece va deveni gri, plictisitor și lipsit de trăsături. La ieșirea din cot, se spală și se fixează cu hiposulfit de sodă la 20%, urmată de spălări abundente. Odată uscat, imprimeul are un ton frumos de negru și este inalterabil.cloroplatinit de sodă, care, nefiind de uz obișnuit, este mai greu de găsit.

fLt Natura.)

BIBLIOGRAFIE

TRATAT ELEMENTAL AL OBIECTIVULUI FOTOGRAFIC (i). — M. Wallon, profesor de fizică la Lycee Janson de Sailly, tocmai a publicat o lucrare așteptată cu nerăbdare de toți cei care nu reușiseră până acum să găsească o lucrare care să înlocuiască Optica fotografică a lui Monckhoven, epuizată.

Expuneți metodic legile simple ale refracției în sistemele convergente formate din lentile; fenomenele care vin să perturbe aplicarea acestor legi și care, având în instrumentele optice în general doar o influență ca să spunem așa secundară, iau în obiectivul fotografic o importanță capitală; mijloacele folosite pentru corectarea efectelor; diferitele dispoziții adoptate de guvern pentru a crește, fie în general, fie din

punct de vedere particular, puterea instrumentului; în final indicați și discutați despre procedurile de operare care permit fotografului sau amatorului să studieze aparatul pe care îl are în mâini: așa este sarcina pe care și-a propus-o autorul.

Acest tratat este pentru cei care doresc să facă o alegere informată cu privire la instrumentul de care au nevoie; tuturor celor curioși, după ce au văzut pe sticla mată a camerei lor întunecate imaginile atât de fine și atât de strălucitoare încât razele de lumină care au traversat obiectivul ajung să se formeze acolo, să știe cum l-au traversat și cum au fost ghidați în mersul lor prin arta opticianului.

PRINTURI DE PROIECTIE de E. Trulat^]. -- O publicație bună, scurtă, succintă, care conține o descriere clară a diferitelor procese de obținere a tipăritelor de proiecție, fie prin contact, fie prin imprimare în cameră întunecată. Colodionul uscat sau albuminos, albumina, gelatinobromura, gelatino-clorura, clorobromura, carbonul formează atâtea capitole speciale care facilitează studiul diferitelor procese,

FORMA FOTOGRAFICĂ, de P. Jouan (?). — Un fel de mică enciclopedie fotografică cuprinzând formulele, trucurile, sfaturile extrase de la autori autorizați, și care vor fi utilă de consultat de către amator.

(Aceste două volume formează al 3-lea și al 4-lea din colecția de lucrări despre fotografie și aplicațiile acesteia, publicate de biblioteca Science en Famille.)

PARIS - FOTOGRAF. — Frumoasă publicație lunară editată de domnul Paul Nadar cu mare lux. Multe ilustrații din text și un portret frumos al lui Daguerre însoțesc acest număr. Coperta proiectată cu pricepere de Bayard completează cu bucurie întregul acestui nou jurnal fotografic căruia îi salutăm și tot succesul pe care îl merită.

"

REVISTA FOTO-AMERICANĂ. — Primul număr al unei importante recenzii care va fi organul Societății Fotografilor Amatori din New York. O mulțime de ilustrații și articole interesante. Îi transmitem cele mai bune urări colegului nostru.

ERRATUM. — Pagina 66, rândul 10, citiți: general în loc de genial.

(1) Pans, G.iuthicr-Viljars, 1891.

il, Paris, Librairie de la Science en ЕапйПс, 189T. Ch, M< η3< 1.

i Pai U, Librairie de la Science <n Kami lie, 1891, Ch. Mcndtl,

Paris.

IMPRIMARE LANT, RCF. BERGERI', 20. — II322-5-9I.

BULETIN INFORMATIV

DE

CLUB FOTO PARIS

PREZENTARE ȘI OMAJ

AL UNUI ATLAS FOTOMICROGRAFIC AL UE ON

ANATOMIA PATOLOGICĂ A MĂDULUI SPINĂRII

De domnul Albert Lande, la ședința din iunie ю ¡8gt»

„Lucrarea pe care am onoarea să o ofer Photo-Clubului de Paris i lX este menită să arate leziunile care afectează sistematic diferitele regiuni ale măduvei în anumite cazuri patologice. Am realizat-o în colaborare cu prietenul nostru Dr. Blocq, șeful lucrărilor anatomo-patologice la Salpêtrière. Ilustul nostru profesor, profesorul Charcot, a fost suficient de bun pentru a-l prefata și a arăta interesul acestui studiu din punctul de vedere al anatomistului și al clinicianului.

Cele 90 de plăci care compun acest atlas sunt reproduceri prin heliogravură ale negativelor fotografice pe care le-am executat din preparate histologice (1). Dacă în anumite cazuri nu au toate calitățile pe care ni le-am fi dorit, toți au totuși avantajul celei mai riguroase sincerități.

Dificultățile pe care le-am întâlnit provin din preparatul în sine și din metoda lui de colorare.

(x) Fotogravurile au fost realizate de MM. Lumina Lyonului»

Pentru a examina o măduvă, histologul face secțiuni cât mai subțiri posibil și apoi le colorează folosind reactivi corespunzători. Grosimea secțiunii, care nu este strict vorbind o piedică pentru histolog, întrucât acesta poate examina succesiv diferitele planuri ale obiectului, devine dimpotrivă un obstacol serios în fotografie.

La specie este vorba, de fapt, de reproducerea măduvelor având un diametru relativ considerabil: o"',oi la om,oi5, aproximativ.

Pentru a avea o claritate generală, va fi necesar să se utilizeze diafragme care să permită obținerea acestui rezultat, dar care, pe de altă parte, vor da naștere la adâncimea focalizării care cu greu există în obiectivele microscopului. — Ca urmare, vom obține simultan reproducerea diferitelor planuri, ceea ce va duce la confuzie. Prin urmare, va fi necesar ca reproducerea fotografică să fie tăiată cât mai subțire posibil.

În ceea ce priveşte procesele de colorare care au ca scop diferenţierea elementelor anatomice de compoziţie distinctă, va fi necesar să se evite anumite metode care dau coloraţii antifotogenice şi vor prezenta în consecinţă, pentru reproducerea fotografică, dificultăţi sau chiar imposibilităţi. Prin urmare, vor fi făcute noi studii pe această parte pentru a utiliza procesele care vor da cele mai bune rezultate.

A trebuit să reproducem preparate vechi deja existente în colecțiile Salpêtrière și am recunoscut că modul de colorare este departe de a fi

indiferent. Acest lucru explică de ce unele dintre panourile noastre nu ne satisfac pe deplin. Secțiunile făcute pentru studiu histologic și colorate ad-hoc au dat rezultate mediocre.

Secțiunile pe care le-am reprodus au fost colorate prin patru metode diferite:

(i) metoda litinei carminului;

2° Metoda picro-carmină pe bază de apă (procedeul Mathias Duval);

3° metoda Pali;

4° Metoda lui Weightert.

Printre aceste metode, unele dau colorații simple, altele colorații duble. Este evident că acestea din urmă vor prezenta cele mai multe dificultăți de depășit. Cea care ni s-a părut de preferat în ceea ce privește măduva este cea a lui Pali. Substanța albă a măduvei este colorată; materia cenușie, dimpotrivă, este decolorată. Când era vorba de măriri mari, reproduceri ale celulelor nervoase ale coarnelor, pt

I2Э —

De exemplu, am considerat că este avantajos să folosim metoda de

Mathias Duval. Finetea obtinuta este mult mai mare.

Din cauza dimensiunilor măduvei, nu am putut folosi aparatul clasic care constă în suprapunerea unei camere întunecate la microscop. Iluminarea era insuficientă și neuniformă; în plus, treptele obișnuite ale microscopului nu permit examinarea obiectelor cu acest diametru.

Am folosit cu avantaj microscopul de proiecție al lui J. Duboscq. Acest microscop constă dintr-un condensator care permite luminii dintr-un cioc de oxihidrogen să fie colectată pe un preparat de suprafață mare. În față se află lentila care este deplasată cu ajutorul unui suport. Un rezervor cu fețe paralele, interpuse pe traseul razelor de lumină, ne permite să obținem iluminare colorată, prin intermediul unor lichide speciale. Am folosit, după caz, iluminare albastră sau galbenă. O cameră întunecată, orizontală, cu o mare circulație a primit imaginea.

Pentru măriri mari acest dispozitiv ar fi fost insuficient, deoarece presupune deplasarea preparatului cu un șurub micrometru pentru a explora secțiunea și a găsi cu ușurință punctul de observat.

În acest caz, am scos suportul pentru obiect și suportul pentru obiectiv din microscopul Duboscq. Am păstrat doar condensatorul și rezervorul. În față, am plasat orizontal un microscop Beck (i) cu etaj rotativ și mișcare dublă. Obiectivul era la locul lui obișnuit. În ceea ce privește ocularul, nu l-am folosit niciodată.

Am folosit pentru măririle slabe oo de Vérick și pentru cele puternice ale 2, 4, 7 și 8 ale aceluiași producător. Dezvoltarea s-a făcut pe o

oglindă acoperită cu hârtie albă și chiar în cadrul care urma să primească suprafața sensibilă.

Am folosit timpi de expunere foarte variabili, în funcție de modul de colorare și de mărire, de la o fracțiune foarte mică de secundă la câteva minute.

Am folosit plăci obișnuite (marca As de Trèfle) și plăci izocromatice (marca Attout Tailfer și Monckhoven). Având în vedere modurile de colorare folosite, nu am găsit în acest caz particular niciun avantaj apreciabil în utilizarea secundelor. Iluminatul galben cu plăcuțele obișnuite a funcționat perfect pentru noi.

(1) Acest microscop ne-a fost împrumutat cu amabilitate de M. le Baron de Bouclicporn*

Toate dezvoltările au fost realizate cu acid pirogalic prin metoda pe care o folosim și pe care am descris-o în detaliu în Tratatul nostru practic de dezvoltare.

Această lucrare ne-a confirmat în opinia pe care o aveam deja asupra superiorității dezvoltării inteligente și raționale față de dezvoltarea automată.

Prin variația judicioasă a timpilor de expunere în fiecare caz, aplicarea corespunzătoare a supraexpunerii și desfășurarea dezvoltării în vederea rezultatului de obținut, am depășit toate dificultățile pe care le-am întâmpinat.

Ne-am dori să vedem la lucru, într-o lucrare de acest gen, partizanii automatismului în dezvoltare. Ei au realizat, în opinia noastră, o muncă dăunătoare care cu siguranță a scăzut nivelul fotografiei dorind să o facă o lucrare pur mecanică și neinteligentă.

Pentru a vă demonstra dificultățile apărute, permiteți-ne, în încheiere, să vă arătăm în proiecții, pe de o parte, secțiunile histologice care au fost reproduse, iar pe de altă parte, dovezile fotografice obținute. Veți putea judeca cu deplină cunoaștere a faptelor.

Albert Londe.

LAMINAREA SI TORNIREA PLACILOR ORDINARE

CU BROMUR DE GELATINĂ DE ARGINT

Comunicare făcută în ședința din ю iunie ¡Sgi.

Este utilă laminarea plăcilor uscate și care pot fi avantajele?

Tocmai soluționării acestor două întrebări îi dedicăm aceste câteva rânduri; le vom completa apoi cu o prezentare simplă a procesului care ni s-a părut cel mai propice atingerii scopului propus.

Să spunem mai întâi că ceea ce ne privește nu oferă un interes foarte mare pentru persoanele care folosesc de obicei negative cu suport

flexibil, celuloid, filme etc., etc.; nici nu dorim să discutăm dacă aceste noi suporturi egalează, în practică, ca valoare și finețe, negativele obținute pe sticlă. El

— I2Ș —

Ne-ar fi ușor să subliniem multe avantaje de a-l avea în oricare dintre aceste moduri; o astfel de persoană va prefera filmele flexibile din cauza greutății reduse și a numărului de subiecți

■ că această calitate face posibilă identificarea; alții vor sacrifica mai mult

Am treia puțin din ușurința lor și mă voi mulțumi să obțin câteva

Eu doar negativ, concentrându-mă mai presus de toate pe un sigur și

■ completă.

I Este cert, totuși, că plăcile uscate sunt încă larg răspândite printre adepții lui Daguerre și că este potrivit

g ocupandu-se in continuare cu cautarea mijloacelor de dezvoltare a

I avantajele pe care le oferă, prin facilitarea manipulării.

g Negativele plăcilor de sticlă au un dezavantaj.

g nega serios, la care, în opinia noastră, poate fi parat. Dacă este mai mult

J ușor de direcționat într-un anumit fel dezvoltarea unei plăci

I uscător obișnuit decât cel de mătreață, această operație presupune

Există totuși riscuri, principalul fiind distrugerea completă a lucrării prin spargerea accidentală a plăcii.

I Nu este posibil să ne păstrăm colecțiile împotriva atâtor

1 credit accident?

1 Acesta este rezultatul pe care îl obținem prin înlăturarea cauzei

Am greșit, adică suportul de sticlă și transformând

I negative să fie păstrate în filme flexibile și indestructibile.

Această acoperire a oricărei plăci uscate se poate face la fel de ușor ca orice altă manipulare de laborator; Simpla indicare a acestui proces, unită cu o mică practică, va demonstra tuturor celor care doresc să-l folosească simplitatea operațiilor.

- Pe lângă această preocupare continuă de a vedea un negativ rupt de

accident, un fotograf stabilit de câțiva ani și care dorește să-și păstreze toate negativele trebuie să aibă la dispoziție spații vaste și convenabile pentru a-și strânge colecțiile; pentru a le pastra de la spargere trebuie sa aiba confectionate piese speciale de mobilier, cutii cu fante etc., etc.; într-un cuvânt, el este antrenat să-și păstreze negativele cu cheltuieli mai mult sau mai puțin considerabile.

Să subliniem, de asemenea, în trecere, dificultățile în trimiterea acestor negative prin poștă; în ciuda celei mai mari griji la ambalare și a celor mai prudente precauții la despachetare, accidentele se întâmplă totuși frecvent. Nu vom găsi o mare simplificare, o reducere a costurilor și mai ales o siguranță mai deplină în trimiterea de negative desprinse din sticlă, care pot fi astfel trimise într-un plic simplu, garantat doar de două coli de carton?

4

-- I2Ó -

În sfârșit, fiecare fotograf de astăzi știe că negativele fotografice nu mai sunt destinate exclusiv imprimării prin procedeele obișnuite cu sare de argint, ci că ele sunt chemate să servească drept bază pentru numeroasele procese derivate din fotografie și care necesită inversarea clișeului. .

Această inversare a fost una dintre principalele cauze ale dificultăților și a făcut obiectul unor cercetări foarte interesante. În general, o inversare indirectă diminuează finețea și valorile negativului inițial, în timp ce dacă reușești să poți folosi negativul în sine, acest defect nu apare. Negativul original convertit în film flexibil poate fi imprimat prin orice proces.

Aceste avantaje serioase ne permit să sperăm că mulți oameni ne vor fi recunoscători pentru că le-am subliniat acest mijloc util și în același timp foarte simplu. Ne grăbim să adăugăm că acest proces nu este nou; a fost descris de multe ori, dar, studiind-o mai ales din punct de vedere al practicii si al certitudinii operatiei, am fost chemati sa-l supunem unele modificari necesare.

Prima condiție pentru un succes sigur constă în soliditatea stratului; acest punct se verifică prin scufundarea negativului timp de una sau două ore într-o baie de alaun de crom concentrat. Scopul acestei treceri in alaun este de a da foliei fermitatea necesara pentru a preveni ruperea acestuia in timpul operatiilor de ridicare a stratului.

Când negativul este uscat, se toarnă pe suprafața acestuia un strat gros de 2 o o colodion normal, care se degresează imediat prin spălare în apă curentă. Acest strat este destinat să prevină extinderea stratului care s-ar produce inevitabil în manipulările succesive pe care trebuie să le sufere negativul.

Pregătim următoarea soluție într-o sticlă de gutapercă:

Apă.............................. looo cc

Acid fluorhidric............................... 35 gr.

Evitați, pe cât posibil, atingerea acestei soluții cu degetele (ï).

(i) Folosirea acidului fluorhidric poate constitui un pericol și fiind de o manipulare delicată, același efect se poate obține prin folosirea unei băi de alaun până la saturare, acidulată cu acid clorhidric sau acid sulfuric* Nota editorului

Negativul de laminat este scufundat în această baie, se lasă până când marginile și colțurile stratului încep să se ridice; se retrage apoi placa pe care o acoperă cu o hârtie flexibilă mai mică decât negativul, apoi, cu vârful unui cuțit, se inversează marginile stratului de pe hârtie; este posibilă apoi fără pericol să se ridice pelicula care va fi astfel transportată pe hârtie.

Înainte de a începe ridicarea menționată mai sus, vom fi colodiat anterior o oglindă. Pe acest sticla ne vom aplica filmul, avand grija sa evitam formarea de bule de aer intre sticla si acoperire; pentru a face acest lucru, pur și simplu eliminați excesul de apă dintre pahar și film cu degetele.

Negativul nostru este astfel, pentru a doua oară, transportat pe un strat de colodion care se poate desprinde cu ușurință de pe suportul său; nu ramane decat sa taiem marginile stratului pe toate cele patru laturi si sa ridici usor si atent pelicula astfel obtinuta. Se poate întâmpla uneori ca straturile să nu fie suficient de groase și rezistente; pentru a evita acest inconvenient se poate turna pe negativ, inainte de ultima ridicare, un strat subtire de gelatina.

La prima vedere, acest proces pare lung; de fapt, este simplu și ușor de aplicat; îl putem recomanda tuturor persoanelor care sunt chemate să folosească negative inversate, precum și fotografilor și amatorilor care vor găsi acolo soluția practică a acestei întrebări care este foarte importantă: negative bune care ocupă puțin spațiu și care pot fi transportate cu ușurință. si in siguranta.

Ne cerem scuze cititorilor noștri pentru că ne-am limitat la o schiță oarecum uscată a liniilor principale ale subiectului și sperăm că rezultatele practice pe care le vor putea obține din acesta să dea în ochii lor o oarecare valoare scurtelor considerații care ne-am permis să le facem.prezentă.

F. Thévoz, din Geneva.

TITLURI PENTRU PROIECTIE VEZI COLECȚII

Comunicare făcută în ședința din iunie i o iSgi.

rORSQ.u'oN a adus înapoi dintr-una din excursiile sale o serie de vederi din care facem o colecție care să fie folosită pentru a ilustra o conferință-conferință de genul pe care Photo-Clubul a inaugurat, este destul de util să o desenăm precedat de un tabel care va servi drept titlu pentru o carte. Scopul acestei comunicări este de a indica diferitele mijloace care pot fi folosite pentru atingerea acestui obiectiv.

Unul dintre cele mai simple procedee constă în luarea unui pahar subțire, mată fin, pe care se va desena cu un creion tare, în creion de plumb, subiectul ales. Pentru a evita încercările și erorile, compoziția se va stabili mai întâi pe hârtie; odata ce conturul a fost clar stabilit, desenul se aseaza pe o tabla alba de lemn si se fixeaza deasupra sticla cu ajutorul a patru varfuri fine sau chins; va fi apoi foarte ușor, prin trasare, să reproduci originalul. Pentru a da mai multă ușurare liniei, poți trece peste cu o pană înmuiată în cerneală indiană diluată cu puțină gumă și zahăr, sau chiar o cerneală colorată obținută prin dizolvarea unei culori de acuarelă în apă.mestecată și dulce. Pentru a reda toată transparența sticlei, va fi suficient să-l acoperiți cu un strat subțire de lac de copal extins cu terebentină. Efecte foarte frumoase se obțin prin desenarea titlului cu creionul pe sticla mată și umplerea literelor cu lac alcoolic colorat folosind culori aniline: în proiecție literele colorate ies foarte strălucitoare pe un fundal violet oferit de sticla încă mată.

Dar se înţelege că prin acest procedeu se pot obţine numai desene imperfecte, cea mai mică eroare din linie fiind amplificată peste măsură de proiecţie; așa că am sfătui mai degrabă să operați prin procese fotografice. Dacă titlul nu trebuie desenat

κ

eu

(

J f

doar un exemplar, cel mai simplu mod va fi evitarea producerii negativului. În acest scop, titlul va fi desenat la scară mare cu cretă pe o tablă mată; dacă este necesar, indicați umbrele cu ajutorul unui sul de margine de pânză frecat pe alb spaniol. Fotografia unui astfel de desen va da un pozitiv în linii negre pe un fundal alb.

În aceste diverse procese nu se poate pune decât problema unor litere sau ornamente foarte simple. Putem acorda mai multă importanță titlului folosind următoarele mijloace: alegem gravuri referitoare la subiect, sau chiar fotografii; le schițăm cu foarfecele și le lipim pe o coală de hârtie având dimensiuni de cinci sau șase ori mai mari decât cele ale vederilor pentru proiecții; diferitele desene, lipite într-un loc potrivit, sunt încadrate într-un desen general, prin care inscripția necesară este turnată cu caractere fanteziste: se face o dovadă a desenului prin reducerea lui la formatul de proiecție și din acesta se trage un pozitiv prin procese obișnuite. Dacă vignetele folosite sunt

gravuri tipografice, va fi bine să nu se concentreze, pentru a evita duritatea liniilor și prea multă claritate în hașurare: acestea de fapt sunt plăcute ochiului în dimensiunile obișnuite. , apar la mărire. de imagini brute precum cele produse de primii gravori pe lemn. Reusim perfect sa transformam taieturile in nuante amestecate punand foarte aproape de punct cu o diafragma foarte mica; pozam cateva clipe cu diafragma apoi ajungem cu o amprenta rapida la diafragma mare. Prima parte a imprimării conferă fermitate desenului, a doua produce o ușoară neclaritate care estompează toate liniile.

Efecte mai complete se obțin prin utilizarea unor impresii duble de diferite culori: în acest scop o parte a designului este fotografiată într-o primă nuanță pe unul dintre ochelari, iar complementul este format pe geamul de protecție într-o altă nuanță. Pentru precizarea metodei, vom da aici mijloacele folosite pentru pregătirea titlului conferinței de astrofotografie susținută la Photo-Club. O vedere generală a Observatorului a fost realizată astfel încât diferitele clădiri să ocupe doar treimea inferioară a imaginii; un cache pe cer a făcut posibilă obținerea unei prime imprimări pe gelatină-clorură cu partea superioară perfect transparentă: s-a avut grijă să se supraexpună ușor, ceea ce a dat un fototip roz-sepia. Titlul și o vedere mai mult sau mai puțin exactă a diferitelor corpuri cerești au fost desenate pe hârtie și, deoarece era important ca acest desen să fie răsturnat pentru a-și găsi sensul natural prin juxtapunerea primei dovezi, am

— și —

a avut grijă să returneze sticla mată în cameră, iar oglinda sensibilă în cadru; negativul a dat deci pe clorură de gelatină un negativ inversat. În imprimare, o copertă tăiată cu pricepere a făcut posibilă aducerea în alb a părții corespunzătoare vederii. Acest lucru făcut, a fost vorba de a transforma desenul de culoare maro într-un desen albastru; farfuria spălată cu grijă a fost înmuiată într-o soluție de prusia roșie de potasiu la ю sau 15 0/0; imaginea nu a întârziat în albire prin transformarea în fericianură de argint; dupa spalare, placa a fost pusa intr-o solutie de sare de fier, protoclorura, la 3 o /o, s-a format imediat albastrul de Prusia si o trecere rapida la hiposulfit a indepartat ultimele urme de argint: in final, cu lunar de zece pana la cincisprezece minute. , am înseninat culorile. Cele două imprimeuri montate față în față au oferit o vedere în două tonuri.

În aceeași ordine de idei, o imagine roșie se obține prin trecerea testului după lunar într-o baie care conține 2 o o de fericianură, spălând și înroșindu-se într-o baie de azotat de uraniu 6 0/0; transparenta este data prin trecerea printr-o baie de hiposulfit.

Se pot obtine efecte colorate in toate nuantele printr-un talent foarte simplu indicat de mai multi autori si din care iata procedura generala: se alege un test ratat, nu aluminizat, se pune intr-o baie de hiposulfit pana se scot toti banii; avem deci o foaie de sticlă acoperită cu un strat subțire de gelatină care, după spălare și uscare atentă, se pune o clipă într-o baie de dicromat de amoniac la 2%; se trece rapid prin apă distilată pentru a elimina excesul de dicromat și se usucă. Se expune sub farfurie si se dezvolta cu apa fierbinte; desenul are ca rezultat un foarte usor relief de gelatina pe sticla

goala, se lasa sa se usuce pe jumatate si se inmoaie intr-o baie de culoare anilina slab nuantata, gelatina se coloreaza imediat iar variatiile de grosime ale stratului dau tonurile dorite. Acest proces a fost numit hidrotipare de către Cros și MM. Lumière l-a readus în onoare, ușor modificat, în ultima vreme. Inutil să adăugăm că retușarea cu lacuri colorate face posibilă variarea în continuare a efectelor.

H. Fourtier.

eu

eu

FILTRE FOTOGRAFICE

7'1 Despre filtrele Maignen, care au fost prezentate în ședința din iunie ю, domnul Fourtier a dat următoarele indicații:

„Multe soluții fotografice nu pot fi filtrate pe hârtie; acesta din urmă, acționând ca agent reducător, precipită sărurile de aur sau înnegrește soluțiile de hidrochinonă și pirogalol; hiposulfitul de sodiu atacă fibra hârtiei și trebuie reînnoită des. Am căutat de multă vreme soluția acestei probleme, mi-a fost furnizată de domnul Maignen. Acest inventator folosește, după cum vi s-a arătat, o pungă de azbest în formă de acordeon și o pulbere de carbo-calcis care are proprietăți reducătoare considerabile, dar prin înlocuirea acestui carbo-calcis cu azbest divizat, se constituie un aparat cu exces. pori fini, fara actiune chimica asupra diferitelor solutii si, in consecinta, foarte potrivite pentru indeplinirea scopului propus. Azbestul a fost prelevat într-o mașină de hârtie, apoi, prin compresie, redus la un carton gros. Când vine vorba de filtrarea unei soluții, umplem o pâlnie cu un acordeon ale cărui inele și duza sunt din sticlă și deci inatacabile, amestecăm în soluția pentru a fi filtrată o bucată foarte mică de carton de azbest care se reduce rapid în ciupercă și aruncăm. totul pe filtru. Soluția trece perfect limpede; dacă se utilizează tonifiere și fixare combinate, sărurile de argint insolubile rămân în filtru și pot fi colectate cu ușurință, același lucru este valabil și pentru sulfurile de argint formate în hiposulfit. Se înțelege că odată ce un filtru a fost folosit pentru un fel de soluție, acesta nu mai poate fi folosit pentru altul, altfel ar avea loc descompunere chimică. »

Domnul Fourtier își încheie comunicarea explicând proprietățile filtrului de apă și arată că acesta nu acționează doar ca purificator fizic, ci și ca purificator chimic și adaugă că, pentru pregătirea băilor sale, nu folosește. mai multa apa distilata, ci pur si simplu apa trecuta prin acest filtru, daca este necesar tratata in prealabil cu anticalcar daca este cazul.

ȘTIRI

CATASTROFA MŒNCHENSTEIN

Cititorii noștri sunt familiarizați cu drama teribilă care tocmai s-a desfășurat la Mœnchenstein, lângă Basel, la 14 iunie 1891. Podul care

traversează Birse, la câțiva kilometri de Basel, s-a prăbușit când un tren care transporta la Âlœii-chenstein șase sute de călători. drumul lor către un festival coral. Materialul precipitat în patul Birsei a fost zdrobit, iar în prezent, peste o sută zece cadavre au fost scoase din dărâmături; aproximativ o sută cincizeci de persoane au fost grav rănite. Unul dintre corespondenții noștri din Basel ne-a trimis fotografia pe care o reproducem mai sus, care arată epava trenului și a podului, la scurt timp după dezastru.

— 03 —

O EXcursie LA LE HAVRE

LANSAREA TRANSPORTULUI LA SEINE

Conference-Chase

făcută în şedinţa din 10 iunie 1891, — Proiecţii de M. Mathieu

*E Havre a devenit o suburbie a Parisului datorită vitezei de • comunicații, iar o excursie în viitoarea capitală a viitorului departament Seine-Maritime este acum o oportunitate sigură de plăcere și studiu, pentru oricine de orice agrement. , fără oboseala si fara pierderi de timp.

Dar dacă spectacolul oferit în vremuri obișnuite de animația orașului și de activitatea neîncetată a principalului port comercial al Franței este potrivit pentru a atrage pe oricine este interesat de manifestările puterii geniului uman, călătoria devine și mai tentantă când cineva este numit. pe să asiste la operațiune atât de simplă și atât de impunătoare în același timp încât se numește lansarea unei nave.

Așa că mi-am făcut valiza cu entuziasm când am primit o invitație de la Société des Forges et Chantiers de la Méditerranée care mă invita la lansarea navei Seine, care a avut loc sâmbătă, 9 mai.

Am plecat cu o zi înainte de ziua stabilită, dimineața, pe vreme îndoielnică. Încrederea mea era legitimă, pentru că soarele strălucea strălucitor în Le Havre când am ajuns.

După ce am atins cârma la Frascati pentru a-mi asigura o cazare, m-am îndreptat spre debarcaderul deasupra căruia am văzut pânzele bărcilor de pescuit purtate de valul care începea să coboare.

O adevărată flotă acoperea marea scânteietoare sub un soare care era încă aproape la zenit, iar cinci aburi sosiri târziu erau ancorate în rada, aşteptând ca valul de seară să intre în port. După câteva clipe acordate contemplării unui spectacol pe care stiloul meu nu încearcă să-i lase impresia, iau un taxi modest și merg să văd obiectivele portului. Mi s-au raportat o navă de luptă grecească și o navă de război chiliană în bazinul Eure.

Ambele ies din atelierele Forges et Chantiers si arata bine.

Dacă noțiunile mele rudimentare în arta construcțiilor navale nu mă înșală, nu am în fața ochilor nave de luptă și, credința mea, le prefer acestor mase informe care se numesc Hoche sau Sully. Mai găsim în proporțiile lor puțin acea eleganță pe care am sacrificat-o pentru a oferi mașinilor noastre plutitoare de război toată puterea distructivă posibilă.

Nava de luptă grecească Psara este gata să plece. Întregul echipaj completează armamentul și văd, întinsă în fața ochilor mei, pe chei, imensa plasă de plasă de fier destinată să-l protejeze de torpilele care ar ajunge să-i amenințe laturile.

Aici totul este activitate.

În preajma chilianului, dimpotrivă, calmul este absolut. Această navă săracă este râvnită de cele două părți care se luptă pentru putere în nefericita sa patrie, iar Compania care a construit-o așteaptă cu prudență până când șansa bătăliilor se va pronunța între ele la poalele Cordillerei Anzilor.

Acest pelerinaj făcut la campionii forței brute, voi căuta impresii mai reconfortante și, după ce am trecut în revistă flota Chargeurs Réunis și Transatlantiques, voi asista la lucrările păcii.

Activitatea este mare în jurul acestor imense macarale care, neobosite, retrag de pe marginile navelor de la chei bogăția țărilor de peste mări care primesc imediat vagoanele Compagniei de l'Ouest.

Aici, grâul lumii noi este retras din acest mare transport; acolo sunt pădurile de la Nord, pe care macaralele le ridică ca niște fire de paie. Mai departe, muncitorii curăță o navă care va înfrunta noi furtuni și, contemplând acest spectacol, un acordeonist uită fără îndoială că încă nu și-a câștigat ziua; dar cu greu se gândește, cred eu, la luptele pe care acești oameni, nepăsători în acest moment, vor trebui să le susțină, în mijlocul ceților și al furtunii, împotriva valurilor dezlănțuite.

Este o treabă de visător, iar cel mai mic marinar cu care mă voi lovi mai târziu pe dig are curajul ferm și simplu, fără preocupări deșarte, pe care Horace l-a admirat atât de mult.

Acum trebuie să-mi revin pe pași pentru a urca via Sainte-Adresse până la farurile din La Hève.

Trecând peste un pod, văd oameni curioși adunați. ei

uită-te la muncitori îmbrăcați în costume de scafandru, care tocmai au lucrat în port la câțiva metri de apă. Această pompă pe care o mișcau oamenii distrași tocmai acum le dădea aer și viață, și cineva se înfioară la gândul la angoasa lor dacă o neglijență ar fi întrerupt manevra.

De data aceasta și fără oprire urc pe poteca rapidă din care încetul cu încetul dezvăluie ochilor mei orbiți acest peisaj splendid al cărui prim plan este Le Havre și bazinele sale. Dincolo se află imensul estuar al Senei, mărginit de înălțimile Trouville și Hon-fleur. Mai

departe, estompată de ceață, se evidențiază coasta care merge spre Cherbourg, iar în cele din urmă, în dreapta, oceanul imens, calm, atrăgător, maiestuos.

Construite pe o stâncă cu fundații largi înroșite de valuri, farurile sunt la adăpost de orice primejdie și tocmai de aici ar fi trebuit să ajungă, în furtunile echinocțiului, poetul materialist al antichității să contemple tumultul elementelor!

Dar haideți să înlăturăm aceste reminiscențe clasice și să coborâm înapoi la debarcader de unde, fără îndoială, vom vedea un apus frumos promis de norii care se ridică încet dinspre vest.

De data aceasta speranța mea este năruită și cortina prea groasă ascunde în curând din privirea mea steaua zilei neputincioasă să străpungă negura soarelui apus. Mă compensez puțin ascultând cuvintele marinarilor.

Lansarea de mâine este punctul central al conversației. Se pare că în zilele noastre arta inginerilor, eliminând aproape complet pericolul, ne privează de cele mai vii emoții. Pe vremuri, cei condamnați la moarte erau însărcinați cu sarcina supremă și, dacă aveau priceperea să scape de un pericol aproape sigur, evitau securea ghilotinei sau securea călăului!

Sâmbătă...la ora 7:30 eram sub arme și cărucioarele încărcate de oaspeți s-au îndreptat spre Chantiers, situat la gura râului.

Tot Le Havre este acolo și, chiar înainte de sosirea noastră, platforma oficială este invadată.

Căptușeala este solid susținută, arătându-și spatele și sprijinindu-se pe leagănul format din scânduri mari de lemn care îi susține chila și îi va permite să urmeze șinele acoperite abundent cu săpun negru care o va ghida spre mare.

Un mic clopoțel îmi atrage atenția, dar prea târziu, și văd un preot dispărând în spatele corpului enorm pe care tocmai l-a binecuvântat.

De îndată ce încep pregătirile finale, șederii cad unul câte unul. O lovitură finală de ciocan face să dispară ultima pană, un cuier imperceptibil, iar corabia, parcă atrasă de elementul ei, alunecă maiestuos în mare, cu o mișcare imperceptibilă care se accelerează treptat, în mijlocul uralelor mulțimii.

Fără o clipă de ezitare, fără o smucitură deranjantă, linia plutește și se îndepărtează de câteva cabluri de mal. Apoi se apropie remorcherul care îl va duce în portul unde urmează să fie echipat.

E timpul să mergi înaintea lui și să-i urmărești sosirea.

Marea este plină; iată ora când Burgundy, al Companiei Transatlantice, un alt copil al Forjelor și Șantierelor Navale, trebuie să părăsească docurile.

De fapt, abia ajunsesem la debarcaderul de sud, când un zgomot răgușit și strident se ridică în aer. Este sirena transatlantică care cere trecere. Se deschide o lacăt și enorma mașinărie înaintează încet în fața noastră, părând că umple tot gâtul portului.

O lovitură de tun ne spune că nava intră în ocean și brusc proporțiile ei se diminuează. Are imediat efectul acelor coji de nuci pe care copiii le plutesc pe bazinul Tuileries.

Apoi, când trecerea este eliberată, Sena, escortată înainte și înapoi de două remorchere, intră în port și putem judeca formele sale elegante. Își va lua locul în bazinul pe care îl va pleca în câteva săptămâni spre Dieppe, portul ei de origine.

Operațiunea s-a încheiat și trebuie doar să luăm partea noastră din excelentul prânz care ne este oferit și care va fi urmat de o vizită foarte interesantă la atelierele Companiei.

Și seara, la întoarcerea la Paris, cu capul plin de ceea ce tocmai văzusem, am fost încântat să fi asistat, pe vreme splendidă, datorită Société des Forges et Chantiers, unul dintre cele mai emoționante spectacole pe care le poate face prozaica civilizației noastre. oferi o ființă înzestrată cu rațiune.

Emanuel Matei.

.................*   ■ РЫ I И. El·'·

...........*   t 4........

eu

li

eu

Procesul verbal al ședinței

eu

Sedinta de miercuri, 10 iunie 1891.

IlBucquet, Președintele Comitetului, ocupă Președintele de Președinte.

Secretarul general a citit procesul-verbal al ultimei ședințe, care a fost adoptat fără comentarii.

El anunță că:

Domnul Peignot a fost admis ca membru cu drepturi depline al Societății.

El pune pe birou:

10   Teorie, practică și artă în fotografie, de M. Dillaye. Omagiu de la autor; (Vezi Buletin.)

2° 1?Directorul presei franceze.

El a amintit că au fost organizate mai multe excursii de către Comitet; invită membrii Societății, care doresc să participe, să se înscrie fără întârziere la secretariat.

Domnul Bucquet prezinta Foto-Albumul. Acest dispozitiv este capabil să ofere dovezi 9X12. Vine sub forma unui album legat în Maroc, este echipat cu un obiectiv drept excelent, un obturator și vizoarele sale. Ramele duble sunt din metal si cu perdele automate. Volumul său este excesiv de redus, iar construcția este ingenioasă.

Domnul Darnis prezintă în numele domnului Mackenstein noi plăci extra-rapide de gelatină-bromură de argint care au dat rezultate excelente în mâinile sale. Comisia de Studii va fi responsabilă de examinarea acestor pregătiri, care vor face obiectul unui raport la următoarea ședință.

Domnul Balbreck prezintă:

Io O serie de lentile rectilinii rapide prevazute cu un obturator construit de el, la indicatiile domnului Ottcnheim, membru al Photo-Clubului. Acest obturator, de execuție foarte atentă, este suscepti-

tibie pentru a da poza si instantaneul la viteze variabile; poate atinge o viteză mare, datorită dispunerii deosebite a celor două șipci în formă de sector: deși este în întregime din metal, este foarte ușoară și de volum foarte mic;

2° Lentile rectilinii cu unghi larg;

3° O lupă acromatică pentru focalizare, care poate fi prevăzută cu o sticlă mată, pentru a constitui un vizor excelent. Domnul Balbreck a avut amabilitatea să lase aceste instrumente diferite la Photo-Club, pentru a fi testate de Comisia de Studii.

Domnul Bourgeois prezintă, în numele domnului Tisseron, noua sa hârtie mată și mătase fotografică sensibilă.

Le arată colegilor săi dovezi obținute cu ajutorul acestor preparate, al căror cachet artistic este foarte admirat.

Domnul Fourtier prezintă filtrele Maignen și anticalcar și indică avantajele valoroase ale utilizării lor în fotografie. (Vezi comunicații.)

Domnul Derepas trimite albume fotografice cu foi; Printr-un mecanism extrem de ingenios și complet invizibil, cartonul care compun aceste albume poate fi separat de legare, ceea ce permite glazurarea imprimeurilor și schimbarea compoziției după pofta amatorului.

Domnul Bourgeois prezintă:

ï0 În numele domnului Zion, un obturator stereoscopic nou construit din metal și montat pe două rectiline excelente; acest instrument este capabil sa dea expunerea si instantaneul la viteze variabile, este montat in centrul lentilelor, obturarea simultana a celor doua lentile are loc printr-o singura declansare.

2° În numele domnului Mackenstein, o cameră stereoscopică din lemn foarte îngrijită, dotată cu două lentile și un obturator stereoscopic metalic cu discuri rotative care lucrează la locul diafragmelor și dând o expunere lentă sau rapidă; Obiectivul și obturatorul au fost fabricate de Suter, Basel.

Domnul La Fontaine va prezinta o camera de mana pliabila 9X12 dotata cu un dispozitiv special si foarte ingenios care permite decentrarea obiectivului. Tocurile perdelei se adapteaza incaperii prin intermediul unui arc care inlocuieste toboganele care se folosesc in general pentru intretinerea ramelor.

Domnul Martinet prezinta o camera de mana 13X18, Polystade, alcatuita dintr-un sistem optic cu dublu rack care permite orice focalizare; fie o cutie de revistă i se poate adapta

— U9 —

pentru douăsprezece oglinzi, fie rame obișnuite, fie rame cu role; rafturile facilitează utilizarea mai multor obiective. Este de un mecanism original si usor de manevrat.

Domnul Bourgeois a citit o comunicare făcută Societății de domnul Thevoz, din Geneva, despre laminarea negativelor, pe sticlă. (Vezi comunicații.)

Domnul Fourtier indică mijloacele de obținere a titlurilor artistice pentru colecțiile de diapozitive de proiecții. Proiectează mai multe exemplare. ' (Vezi comunicații.)

M. Londe aduce un omagiu Foto-Clubului cu un atlas fotomicrografic despre anatomia patologică a măduvei spinării de către MM. Blocq et Londe, decorat cu plăci de heliogravură executate de MM. Lumină și fire din fotografiile făcute la Salpêtrière.

După ce a explicat serviciile importante pe care fotografia le oferă în studiile patologice, M. Londe arată mai întâi pe ecran secțiunile histologice în sine, apoi negativele pe care le-a obținut și care au servit la ilustrarea lucrării; toate aceste lovituri, în ciuda marilor dificultăți pe care domnul Londe a trebuit să le depășească, sunt executate remarcabil. Aceste diverse proiecții, însoțite de o prelegere foarte interesantă, sunt întâmpinate cu aplauze repetate care mărturisesc interesul mare pe care adunarea îl manifestă pentru această comunicare savantă. (Vezi comunicații.)

Domnul Mathieu, într-o discuție plină de umor, ne duce la lansarea navei Seine. Proiectează o serie de imagini frumoase reprezentând

diferite vederi ale portului Le Havre și episoadele lansării noului vapor cu aburi al Société des Forges et Chantiers.

Domnul Weyher arată câteva vederi luate în timpul unei erupții a Vezuviului, în apropierea orificiului craterului, care sunt foarte curioase.

Seara se încheie cu proiecții de imagini aduse înapoi de la excursia la Gișors de către membrii Societății. Domnul Bucquet însoțește aceste proiecții cu o interesantă discuție despre orașul Gisors și ruinele castelului.

Președintele mulțumește, în numele Societății, autorilor acestor diverse prezentări și comunicări, precum și domnului Molteni care au fost de acord, cu obișnuita sa curtoazie, să-și acorde asistența pentru proiectarea numeroaselor fotografii prezentate întâlnirii.

Ordinea de zi fiind epuizată, ședința a fost suspendată la unsprezece și jumătate.

Secretarul general,

P. Bourgeois.

ILUSTRAȚIILE NOASTRE

Portretul lui E. Becquerel.— Negativul reprodus de M. Deniau, cu mult gust si pricepere. se datorează domnului Peignot, formator al cursului de fizică la Conservatorul de Arte și Meserii. A fost instalat în laboratorul propriu al domnului Becquerel și este inedit; multumim domnului Peignot ca ne-a comunicat cu amabilitatea.

Lansarea transatlanticului „La Seine”, în Le Havre. — O serie de instantanee drăguțe, realizate de M. Mathieu cu aparate de mână de la Darlot, și pe care M. Rouillé le-a reunit într-o singură placă cu o execuție excelentă. Dorim să-i exprimăm recunoștința domnului Rouillé pentru amabilitatea cu care a fost destul de amabil, încă o dată, să contribuie la ilustrarea Buletinului nostru.

Brațul mic al Senei la Poissy. — Negativ pentru M. P, Burghez și fotocolografie de M. Thcvoț, din Geneva. Fotografia a fost obținută în iunie cu un obturator rectiliniu Hermagis nQy, Londe și Dessoudeix cu viteză mică: dezvoltare cu acid pirogalic.

DISCUȚIE DE DEZVOLTARE

II. - AGENȚI DE DEZVOLTARE (Continuare).

?

II. conservatori. — Există mulți agenți capabili să prevină oxidarea agenților reducători, dar nu toți au aceeași acțiune care, în plus, variază în funcție de natura dezvoltatorului, așa cum vom vedea în continuare; cine sunt ei, perfecti pentru   i

unii sunt adevăraţi retardatori pentru alţii şi chiar distrug complet proprietăţile unora dintre ei.

În general, sulfiţii alcalini au succes cu toţi agenţii reducători, dar trebuie subliniat că aceste săruri nu trebuie folosite în nicio cantitate, deoarece, în exces, nu numai că acţionează ca retardanţi, ci dau şi imagini negative. . Sulfiţii, de fapt, sunt un solvent excelent pentru bromura de argint; de mai multe ori au fost recomandaţi ca agenţi de fixare; acţiunea lor este mai lentă decât cea a hiposulfitului, dar este clar marcată şi, în consecinţă, atunci când

dacă se foloseşte o baie prea bogată în sulfit, trebuie să se aştepte să se vadă dispariţia, prin soluţie, a detaliilor, a celei mai fine modelări, iar rezultatul final este un clişeu inegal.

Proporţia cea mai potrivită de sulfit este între trei şi cinci părţi pentru una de reductor: cantitatea fiind cu atât mai mică cu cât reductorul se descompune mai lent.

Sulfitul cel mai general folosit este cel de sifon; unii autori o recomanda pe cea de potasiu. De ceva vreme se folosesc bisulfiti sau metabisulfiti care, fiind mai bogati in acid sulfuros, au o actiune mai accentuata pentru aceeasi greutate: este buna practica sa se amestece unul si altul luand in proportie patru sulfit pentru unul din meta.- bisulfit.

Când pregătiţi o baie după o formulă dată, este posibil să nu aveţi sulfitul indicat la îndemână. Următorul tabel oferă echivalenţa celor doi sulfiţi şi permite efectuarea substituţiilor corespunzătoare:

ECHIVALENTA SULFITILOR

Sulfit de sodiu ....

Sulfit de potasiu ....

Bisulfit de sifon ....

- de potasiu ....

0,82

o.q5

■-

ï .o5

x.3i

0,86

Să presupunem că este formulat 30 gr. de sulfit de potasiu, avem doar sulfit de sodiu; tabelul ne arată că 1 gr. de sulfit de potasiu

corespunde cu 0,79 de sifon; cantitatea necesară va fi de 3 oxo. 79 = 23 g. 70.

Majoritatea acizilor organici sunt conservanti foarte buni pentru pirogalol; Acizii tartric, formic și citric trebuie folosiți în cantități mici, altfel ar juca rolul de retardanți: acțiunea acidului lactic este mai simplă și nu are efect de întârziere, așa că este indicat să preferați oricare altul.

Acești acizi acționează nefavorabil asupra hidrochinonei și iconogenului; în special acidul acetic oprește complet acțiunea hidrochinonei.

Soluțiile alcoolice ale majorității dezvoltatorilor se păstrează mai bine decât soluțiile apoase, iar alcoolul nu are niciun efect asupra dezvoltării.

O usoara adaugare de glicerina la diferitele solutii apoase ce contin sulfit asigura o conservare mai buna si, dupa cum a demonstrat domnul Himly, aceasta substanta se bucura in acelasi timp de proprietatea de a face actiunea dezvoltatorului mai energica.

142

Deși s-a afirmat că anumiți agenți reducători se descurcă fără adăugarea de sulfiți, aceasta nu este părerea noastră și considerăm că este întotdeauna utilă utilizarea acestei substanțe, prin reducerea, desigur, a cantităților în funcție de stabilitatea reductorului. .

O observatie finala de facut despre depozitarea solutiilor: acestea trebuie intotdeauna preparate la cald; apa va fi mai intai adusa la fierbere, in acest fel va fi lipsita de oxigen si gaze dizolvate; pe de alta parte, vom depune varul care ar tinde sa se combine cu reductoarele pentru a face combinatii insolubile. Această observație este de mare importanță și nu este, așa cum se crede în mod obișnuit, pentru a grăbi dizolvarea, se recomandă utilizarea căldurii, ci mai degrabă pentru a priva aerul de gazele sale. Deoarece majoritatea reductorilor sunt mai solubili în sulfiți decât în apă pură, aceste din urmă săruri vor fi dizolvate mai întâi, filtrate pentru a îndepărta depunerile de var alb și subsulfiți care apar și reductorul adăugat.

H. Fourtier.

(Va urma.)

NOTIFICARE ANALITICE

Despre opera M. Ed. BECQUEREL

Legat de fotografie.

·-*—X din numeroasele lucrări ale lui M. Ed. .

Dacă, în aceste cercetări, anumite fapte vor părea noi, altele, dimpotrivă, vor părea bine cunoscute, întrucât ele au furnizat adesea,

timp de patruzeci de ani, baza tuturor principalelor invenții recente în fotografie și a tuturor teoriilor acestei stiinta.noua.

Prima descoperire publicată de M. Ed. Becquerel cnoptic (avea atunci nouăsprezece ani) a fost cea a curenților electrici care însoțesc substanța chimică.

(1) Rapoarte, 1839, or. IX, p. 145-561.

— >43 —

putând, grație unui aparat minunat pe care îl construise, să servească la măsurarea intensității acestuia. Vom reveni la acest dispozitiv într-un moment.

În 1840 (1), în timp ce studia acţiunea spectrului solar asupra sărurilor de argint sensibile la lumină, a făcut curioasa observaţie că anumite suprafeţe sensibile la lumină, pregătite în întuneric, au dat, sub influenţa spectrului solar, o imagine care merge de la albastru la violet, și chiar dincolo, în timp ce, dacă substanța sensibilă ar fi primit un început de acțiune al luminii albe (ceea ce am numi acum ușor voalat) înainte de expunerea sub spectru, imaginea s-ar extinde de la albastru la roșu.

Domnul Ed. Becquerel a numit razele continuatoare cele mai puțin refrangibile (galben, portocaliu și roșu), spre deosebire de razele excitatoare, dând acest nume celor mai refrangibile (albastru, violet și ultraviolet).

Razele continuatoare pot continua acțiunea începută de razele active și, ca o aplicație interesantă a acestui principiu, M. Becquerel a arătat că este posibil să se dezvolte fără mercur o dovadă daguerreană care, după instalare, să nu dea nicio urmă de imagine latentă, prin plasarea ei la soare sub un pahar roșu.

Se poate spune că o substanță, odată impresionată, chiar și slab, se comportă ca o altă substanță sensibilă la acțiunea razelor mai puțin refrangibile.

Revenind, într-un memoriu publicat în 1841 (2), la efectele electrice descoperite de el în acțiunile chimice provocate de lumină, ilustrul om de știință indică construcția aparatului pe care l-a numit actinometru electrochimic și care joacă, cu fata de lumina, acelasi rol si ofera aceleasi servicii ca si pila Melloni pentru caldura radianta.

Două lame de argint acoperite cu o sare de argint (iodură sau clorură la primele încercări, mai târziu clorură de argint subviioletă) sunt plasate într-un rezervor de sticlă cu fețe paralele, care este acoperit cu un plic cu pereți opaci care interceptează toată lumina, cu excepția unei variabile. fantă pe o parte; cele două pale se scufundă în apă acidulată (2 o o) de acid sulfuric și sunt conectate [la un galvanometru foarte sensibil (20 până la 30.000 de spire). 1 2

(1) Rapoarte, 1840, or. II, p. 702.

(2) Rapoarte, 184т, or. XIII, p. 198

Λ

Polaritatea lamelor fiind distrusă prin închiderea circuitului pe el însuși timp de câteva ore, avem astfel un aparat de o sensibilitate deosebită, recunoscând cea mai puțină radiație luminoasă.

Lumina unei lumânări, de exemplu, plasată la un decimetru de aparat, produce o abatere de 12 până la 15 grade a acului galvanometrului.

Acest aparat face posibilă măsurarea în orice moment a intensității luminii albe sau a unei părți a spectrului dorite; în timp ce indicaţiile date de actinometrele cu nuanţe sensibile de hârtie nu pot da decât suma acţiunilor (adesea variabile) ale luminii în timpul expunerii.

Mai mult, folosind sub-clorura de argint violet, despre care vom vorbi mai târziu, și a cărei sensibilitate excesivă este limitată la radiațiile care constituie spectrul vizibil, se posedă un ochi artificial cu adevărat talentat, așa cum l-a numit domnul Ed. Becquerel, a unei retine minerale, dând efecte electrice proporționale cu impresiile fiziologice ale vederii.

În această perioadă, (1) una dintre problemele care i-au preocupat cel mai mult pe oamenii de știință a fost constituirea spectrului solar. Se credea că spectrul solar conține trei tipuri de radiații; raze calorice, raze luminoase și raze chimice; Domnule Ed. Becquerel, primul a arătat că fiecare dintre aceste proprietăți sunt doar manifestări diferite ale aceleiași radiații. El a demonstrat că liniile lui Fraunhofer se găsesc în același loc în impresiile produse pe substanțele sensibile de spectrul solar, ca și în acest spectru însuși.

Mai mult, el a arătat că liniile sc au continuat dincolo de violet în partea invizibilă a spectrului într-o infinitate de alte linii negre, necunoscute până acum, și cărora le-a dat nume, de când au fost adoptate în general de fizicieni.

El a arătat chiar că, cu ajutorul substanțelor fosforescente de care era preocupat la acea vreme, a fost posibil să se studieze nu numai liniile spectrului ultraviolet, ci și cele găsite în infraroșu. . Domnul Henri Becquerel, fiul său, însoțitorul asiduu al lucrării sale, a arătat tot beneficiul care se putea trage din această metodă pentru studiul razelor infraroșii (2).

(1) Rapoarte, 1842. t. XIV, p. 901.

(2) Memorie privind studiul rmliufions în infraroșu, jSSj, M. II. Bequerel.

Studiind în continuare acţiunea ecranelor (i), M. Ed. Becquerel a rezumat şi această acţiune asupra luminii transmise.

ï" Ecranele transparente și incolore nu au acțiune absorbantă asupra părții vizibile a spectrului solar de la A la H.

2° Ecranele incolore au o acțiune puternică de absorbție asupra razelor ultraviolete, iar unele dintre ele, precum sulfatul de chinină, opresc toate razele dincolo de H.

3. În ceea ce privește ecranele colorate care absorb anumite raze ale spectrului, ele opresc și acțiunea pe care aceste raze ar fi produs-o asupra substanțelor sensibile la lumină.

În urma acestor studii, M. Ed. Becquerel a exprimat pentru prima dată această opinie că: „efectele luminoase, chimice, fosforescente produse de razele solare provin dintr-un singur și același agent, a cărui acțiune se modifică în funcție de natura materiei sensibile supuse influenței sale și felul de modificare la care este susceptibilă această materie. »

Înainte de a vorbi despre o descoperire, care tocmai a căpătat o nouă relevanță în urma unei lucrări atât de interesante a lui M. Lippmann, permiteți-mi să reamintesc că procesul de fotografiere color este într-adevăr proprietatea lui M. Ed. Becquerel și că tot ce s-a făcut de atunci , cu excepția experimentelor fine ale domnului Lippmann care, pentru a ajunge la același scop, a luat o cale cu totul diferită și cu totul nouă, sunt doar copii mai mult sau mai puțin recunoscute ale acestui proces.

După o serie de studii în care a trecut în revistă acțiunile luminii, nu numai asupra compușilor de argint, aur sau alte metale, ci și asupra unui număr mare de substanțe organice, studiu al cărui singur nomenclator ar depăși sfera acestui domeniu. articol, domnul Ed. Becquerel a fost condus la descoperirea unei substanțe (2) (subclorura de argint violet) sensibilă la razele colorate și reținând impresia.

MJ Herschell (3) observase deja că clorura de argint expusă acțiunii spectrului a căpătat o culoare roșu cărămidă în partea roșie a spectrului, în timp ce partea verde a devenit închisă și a trecut la negru.

(1) Analele de chimie și fizică* seria j011', or. X, p. 257.

(2) Analele de chimie cl de fizică > 1S4S, t. XXП, p, 451 și t. XXV, p. 447

(}; Athenam m, 185 9, n° 62 f*

Încă din 1839, domnul EJ. Becquerel se ocupase de acest subiect și descoperise că clorura de argint pură, fără exces de azotat de argint, preparată nu prin dublă descompunere pe hârtie, ci într-un pahar reactiv spălat și întins pe o lamă de sticlă, după expunerea prealabilă la lumină, a dat sub influența spectrului solar o imagine purpurie în partea albastră și violetă a spectrului și roz în roșu. Analizând această clorură impresionată de lumină, el a recunoscut că clorura albă se transformă sub influența luminii în sub-clorura violetă, un corp dotat cu proprietăți complet noi, deoarece nu numai că este sensibil la toate radiațiile vizibile, dar păstrează culoarea corespunzătoare. imprimeuri. Din acel moment, cercetările sale s-au concentrat pe

această substanță curioasă și pe cel mai favorabil mod de producere a stratului sensibil.

A.Peignot,

Pregătitor al cursului de fizică la Conservate ire des Arts et Métiers.

Va urma.)

STUDIU JURIDIC

PE DREPTUL LA FOTOGRAFIE

^pwA\s livrarea noastră de 1 mai, având grijă de autorizațiile necesare pentru a putea fotografia în stradă, în grădini publice, muzee etc., am spus că vom examina în scurt timp problema știrii până la cât amatorul. fotograful, echipat cu o cameră instant, are dreptul să facă portretul unei persoane fără permisiunea sa. Acesta este subiectul pe care dorim să îl discutăm astăzi.

Dacă întrebarea ar fi examinată doar din punct de vedere al cuviinței, s-ar decide foarte repede și nu ar trebui decât să repetăm aici ceea ce am spus deja în numărul menționat anterior, și anume că putem homicteincul să sesizeze imaginea. a unei persoane, fără a fi autorizat de aceasta, cel puțin tacit.

Într-adevăr, fotografia instantanee, această admirabilă invenție, născută ieri, asistată de aparate de fotografiat de mână, ne-a pus la dispoziție mijloace perfide, ușor de abuzat. Mai ales la malul mării, pe plajele frecventate de scălător, este de temut acest nou tip de indiscreție. Mulți nu se vor plânge de asta, dar în cele din urmă poate să nu fie plăcut pentru toată lumea.

M7

să lase, la ieșirea din apă, portretul lui în lungime în mâinile primului venit. De aici și posibilitatea unor altercații susceptibile de a fi soluționate în altă parte decât în fața Themisului, iar acesta este cazul recomandării prudenței persoanelor indiscrete.

Dar să lăsăm aici problema dreptului, asupra căreia toată lumea este de acord, și să ne preocupăm doar de chestiunea de drept, singura în discuție pentru moment. Dacă modelul revoltat — nu va fi întotdeauna — în loc să-și facă dreptate, și-a luat în cap să depună o plângere la instanțe, să se aștepte amatorul imprudent la o condamnare?

Întrebarea, să o spunem imediat, este delicată; pentru că, până acum, nu avem cunoștință că a fost supus justiției. S-au pronunțat judecăți și judecăți pe dificultăți similare, dar chiar problema pe care o examinăm aici, direct și în principiu, nu a fost încă judecată.

Nu este însă lipsită de interes să amintim unele dintre aceste hotărâri judecătorești, ale căror motive ar putea aduce o oarecare lumină asupra subiectului nostru.

Astfel, s-a judecat:

i° Că autorul unui portret obținut prin fotografie are dreptul de a-l reproduce, cu excepția cazului în care persoana a cărei imagine face obiectul portretului a interzis folosirea acestuia. (Cazare 15 ianuarie 1864. — DP 65. 5. 318.)

2U Că nimeni nu poate, fără consimțământul formal al familiei, să reproducă și să facă publice trăsăturile unei persoane aflate pe patul de moarte, indiferent de celebritatea acestei persoane și de publicitatea mai mult sau mai puțin care s-a atașat actelor vieții sale. (Tribunal de la Seine, 16 iunie 1858. —DP 58. 3. 62.)

3" Ca familia unei persoane decedate să poată obiecta ca un fotograf să expună, în tabloul-semn al sediului său, portretul fotografic al acestei persoane, chiar dacă artistul ar pretinde că această persoană a pozat din comoditate și nu pentru un plat portret (Ordinul președintelui Tribunalului din Sena, 13 mai 1859. — DP 66. 5. 386.)

Toate aceste decizii, și altele, sunt de acord într-un singur punct: este că fotograful care a făcut fotografia unei persoane, cu acordul său, nu are dreptul, fără acordul persoanei sau al familiei acesteia, dacă aceasta este decedată. , pentru a pune această fotografie la vânzare, sau chiar pentru a o expune public.

Nu avem nicio vină cu aceste decizii care sunt perfect în acord cu morala și principiile dreptului. Dar așa

iqS

nu este ipoteza noastră. Nu este, momentan, un fotograf profesionist care, după ce ți-a făcut portretul în condiții obișnuite, ar încerca să-l comercializeze și să-l vândă, sau chiar să-i facă publicitate. Luăm cazul unui simplu amator care, într-un loc public, s-a limitat să fotografieze o persoană fără să fi fost autorizat să facă acest lucru de către acesta.

Să dezactivăm chiar și chestiunea, pentru a o rezolva mai bine, de toate circumstanțele incidente mai mult sau mai puțin pitorești și agravante ale scăldării în mare, costume feminine și altele, care ar risca să o denatureze. Să presupunem că este un bărbat al cărui portret l-am făcut pe stradă sau în altă parte, folosind o cameră instant. Să admitem, de asemenea, că nu a existat o utilizare abuzivă a acestui portret, nicio comunicare indiscretă, care ar putea provoca chiar neplăceri morale persoanei fotografiate. Se întreabă dacă acest fapt, în simplitatea lui, poate face obiectul unei acțiuni în justiție.

Considerând toate lucrurile, nu credem.

Într-adevăr, care ar putea fi temeiul legal al acestei acțiuni?

— Nu este suficient să vii să spui că îți este neplăcut să știi că există undeva, în mâinile unei terțe persoane, un clișeu de care ei pot abuza. — Recunoaștem că acest abuz, dacă va avea loc, va da cu siguranță naștere la acțiuni în justiție, în conformitate cu jurisprudența. Dar, cine poate asigura, chiar acum, că acest abuz va avea loc? Nimeni nu stie. Totuși, este un principiu, în drept, că,

pentru a motiva o acțiune în justiție, nu ar fi suficient să se invoce un eventual prejudiciu mai mult sau mai puțin probabil. Prejudiciul trebuie să fie actual și realizat în momentul introducerii acțiunii. (Dalloz, Jurisprudență generală, la cuvântul Răspundere, nr. . . ,. . . .

Se va spune că reprezentarea trăsăturilor și a individualității unei persoane este ceva atât de respectabil și sacru încât unui terț nu i se permite să colecteze și să fixeze amprenta acesteia pe o placă fotografică, folosind mijloacele pe care soarele le pune la dispoziție tuturor?

Dar este acest privilegiu, acest gen de inviolabilitate pe care se încearcă să-l atribuie personalității umane, chiar exact, chiar și din simplul punct de vedere al dreptului natural? Este permis să ne îndoim de asta. Îți deții persoana, dar nu îți deții umbra, care este un fenomen natural, rezultatul unei legi fizice independente de tine. La fel este și cu imaginea ta, care nu este altceva decât o reflecție luminoasă care aterizează unde dorește fără permisiunea ta.

— 149 —

Îndrăznești să spui că nu am dreptul să-ți fotografiez casa, sub pretextul că îți aparține? De ce ar trebui să fie diferit cu persoana ta? Să presupunem că în momentul în care îți fotografiez casa, care este dreptul meu, rămânând, desigur, în stradă, apari la fereastră, sau, mai grav, doamnă, în rochia ta de dimineață: mă opresc pe pretext ca nu am dreptul sa iau imaginea proprietarului?

Dar, din această cauză, nici nu am putut să fac o vedere panoramică asupra principalelor noastre bulevarde, în momentul celei mai mari animații, sub pedeapsa de a mă vedea expus la atâtea încercări câte personaje sunt în câmpul obiectivului meu. — În același sistem, va fi necesar să renunțăm la acele grupuri pitorești care fac artistul fericit, acele individualități originale pe care le căutăm pe chei, pe alei, la festivaluri și adunări. Gata cu ciobanii pe câmp, cu personajele pentru pozele noastre, sau cel puțin, dacă sunt, va fi doar de dragul toleranței, iar ultimul dintre cerșetori, dacă nu voi plăti voie, va avea. dreptul de a fi jignit. Într-adevăr, ar fi ca și cum ai fi într-o țară musulmană, din care imaginea umană este exclusă de o prevedere a Coranului.

Ei bine, atunci, la ce ne va folosi autorizația de la prefectura Sena, această autorizație care ne permite să fotografiem în piețe, grădini și plimbări, Buttes-Chaumont, Parc Monceau și această altă autorizație, și mai generală, care, de anul trecut, ni se acordă tuturor, fără să ni se ceară, să fotografiem în stradă. Aceasta este o autorizație de care rareori vom avea ocazia să profităm, dacă trebuie să așteptăm, să declanșăm obturatorul, până nu mai e nimeni pe stradă.

Acest pretins privilegiu al personalității umane de a nu putea fi reprezentată, fără permisiunea ei, este așadar nimic mai puțin decât stabilit în drept natural; dar să revenim la dreptul civil, care este adevăratul domeniu al întrebării.

Aici găsim un principiu: este că tot ceea ce nu este interzis este permis. Să adăugăm că apărările sunt de drept îngust și că nu se pot crea arbitrare, în afară de cele pe care legea le-a stabilit formal.

Așa pusă, cerem să ni se citeze un text care interzice fotografiarea unei persoane fără autorizația acesteia. Nu există.

Degeaba s-ar dori să includă acest fapt în infracțiunile de joc nelegiuit sau de insultă, prevăzute și pedepsite de Codul Penal. Doar referiți-vă

*

ISO

la dispozițiile legii în această materie (art. 375 și 376 Cod penal), pentru a vedea că cauza noastră nu are nimic în comun cu aceste dispoziții. — Mai mult, de fapt, nimic nu dovedește că fotograful a acționat cu rea intenție și cu scopul de a jigni modelul; şi ar fi îndreptăţit să răspundă că a fost condus de un sentiment contrar, al cărui model are mai degrabă motive să fie măgulit.

Astfel, niciun text care să interzică fotografiarea unei persoane și, în consecință, nicio acțiune împotriva autorului acestei fotografii. Dacă o lege este necesară pentru a o împiedica, să se facă; până atunci, faptul nu va fi justiciabil de către instanțe.

Să ajungem la cel mai delicat caz, cel al scăldării în mare.că o doamnă va face plăcere să se prezinte acolo privirii publicului într-un costum mai mult sau mai puțin decoltat, astfel încât dreptul fotografului, care există în principiu general. , este suspendat în acest caz particular.

La urma urmei, fiecare scăldătoare este liberă să cânte în public în orice costum dorește, iar fotografia îi va lua doar ceea ce dorește să arate. Nu suntem aici în situația Dianei în baie. Zeița castă era severă, și nu fără motiv, pentru nesăbuitul care îndrăznea să o surprindă în mijlocul nimfelor ei, într-un aparat și mai simplu. Dar trebuie spus că nu a fost pe o plajă, iar Acteon și-a meritat soarta.

Mai mult, dacă sistemul nostru are dezavantaje, acestea nu sunt lipsite de remediu, iar persoana care dorește să evite indiscrețiile fotografice nu va fi obligată să facă acest lucru să renunțe la plăcerea scăldării în mare, decât să solicite administrarea băilor, să îndepărtați purtătorii aparatelor suspecte. Administrația va lua legătura cu comisarul de poliție care reprezintă autoritatea municipală, iar acesta din urmă, dacă va aprecia că amatorul își folosește dreptul într-un mod jenant și vexator pentru scălător, poate opri imediat acest abuz. Fără îndoială, este un principiu că țărmurile mării, fiind o porțiune a domeniului public, folosirea lor aparține tuturor, până la punctul în care statul însuși nu poate conferi bucuria exclusivă a acestora unei municipalități. baia acolo. (Casația, 7 iulie 1869, DP 70. 1.9. — Caen, 21 august 1866, DP 67. 2. 220. — Consiliul de Stat, 30 aprilie 1863, DP 63. 3. 64.)

Dar, pe de altă parte, este și cert că, în comunele în care există băi de mare, autoritatea municipală, în virtutea

Misiunea care îi revine de a asigura menținerea ordinii în locurile publice, are dreptul de a interveni, ori de câte ori o persoană își folosește dreptul, astfel încât să-l împiedice pe cel al altora. (Casație, 2 decembrie 1864, DP 65. 1. 400.)

În acest fel, abuzurile grave nu pot apărea, sau cel puțin va depinde de cei care nu vor dori să le tolereze, să le pună capăt.

E.Cosne.

Avocat, doctor în drept.

FOTOGRAVĂ

Ne-am gândit că nu ar fi lipsit de interes pentru cititorii noștri să le indice, în linii mari, procesul folosit de MM. Hervier și Chauvet să obțină plăcile folosite pentru imprimarea intaglio precum cea care a însoțit ultimul nostru număr.

Operațiile pe care urmează să le descriem pe scurt par foarte simple, dar necesită multă grijă și precauție pentru a obține rezultatele armonioase și artistice pe care cititorii noștri le-au putut aprecia.

Se prepară mai întâi o soluție de gelatină bicromata și ușor colorată în Tenere de Chine, apoi se filtrează bine. În această gelatină se încorporează o substanță sensibilă la lumină și care trebuie să formeze granul gravurii: acest granul este mai mult sau mai puțin grosier în funcție de albul și negrul plăcii și formează relieful imaginii; in plus, este esential sa retineti cerneala grasa atunci cand imprimati placa.

Această soluție filtrată este întinsă pe gheață acoperită cu pulbere, colodiată și nivelată pentru a avea un strat de grosime foarte regulată.

După douăsprezece sau cincisprezece ore de uscare sau mai mult, deoarece este necesar ca stratul să fie absolut uscat, se expune sub o placă inversată. Acest strat de gelatină este apoi aplicat pe un suport metalic pentru dezvoltarea apei fierbinți. Cand decaparea pare suficienta, se spala cu apa rece, apoi placa trece intr-o baie de alaun unde sta cateva ore; în cele din urmă, se usucă cu alcool.

Când orice urmă de umiditate a dispărut, este vorba de metalizarea stratului de gelatină folosind argint redus la stare metalică, pentru a-l proteja mai întâi de acidul sulfuric al băii de cupru, apoi pentru a-l face conducător de electricitate și, în consecință, capabil să primească depozitul de cupru care trebuie să constituie însăși planșa de desen.

Această metalizare făcută, gelatina și suportul ei sunt scufundate într-o baie de galvanizare: depunerea se face lent, regulat, în douăsprezece până la cincisprezece zile, în funcție de grosimea pe care se dorește să o dea plăcii, grosime care trebuie proporțională cu ea.

mărimea; Odată făcut depozitul metalic, acesta se desprinde de gelatină și se încredințează planorului , care îl îndreaptă și îl pune de grosime egală. Atunci gravorul retuşează placa dacă este necesar şi corectează eventualele defecţiuni pe care le poate avea.

Am văzut plăci astfel obținute măsurând o*,6o cu o"t;5 și chiar o",6o cu o*,90 de o execuție foarte frumoasă: de altfel prin acest procedeu sunt ilustrate mai multe lucrări de mare lux, precum precum Saloanele Librăriei Artistice Baschet, Arta Franceză etc., inclusiv MM. Hervier și Chauvet sunt încărcați.

— *53 —

Primeşte prima vizită farmacistul din Gisors, M. Patrouillard, despre care ei îl cunosc a fi un amator talentat; le oferă informații utile pe care le vor putea valorifica.

Ei află că paznicul castelului, Madame Laver-dure, face și fotografie și profită de talentul ei, atunci când un turist dorește să păstreze amintirea vizitei sale la ruinele donjonului și să-și picteze portretul acolo la mijloc. a acestor vestigii ale unei mari epoci.

Ostilitatea pentru colegii veniți în masă, este de temut? Repede, trebuie să fim siguri, pentru că Commission des Monuments Historiques, căreia i se solicitase anterior autorizație specială, s-a declarat incompetentă, întreținerea și paza ruinelor din Gisors fiind responsabilitatea municipalității.

O primire cordială primită de la soții Laverdure a spulberat temerile și, în timp ce admiră capodoperele artistei, pe care ea nu le-a cruțat, cercetașii noștri au fost conștienți de momente favorabile pentru a funcționa, dacă timpul ne permite.

La coborâre, o privire spre biserică care va necesita o oprire lungă pentru excursionişti, şi mergem la gară să aşteptăm sosirea expresului.

Însă acum ploaia, care nu se oprise nicio clipă, se potolește și tocmai în timpul unei poieni ies din căruță șase îndrăzneți colegi, care nu au ezitat să înfrunte vremea rea de pe cer.

Este timpul pentru prima fotografie tradițională a zilei.

Și, repede, ne grăbim la prânz pentru a profita de soarele care, încetul cu încetul, străpunge norii, îi risipește și în curând strălucește, chemând muncitorii la muncă.

O mașină transportă utilajul greu și mergem veseli pe jos spre orașul aflat la oarecare distanță de gară.

Gisors este o capitală a cantonului, a districtului Andelys, situată pe versantul unui deal dominat de ruinele vechiului castel Guillaume le Roux și la poalele căruia curg cu aspect de mici torenți, Epte, Troënne și Réveillon, umflate de ploile recente.

Această veche cetate, construită în secolul al XI-lea și a cărei muncă perseverentă a scos la iveală ruinele, pare să stăpânească încă orașul cu turnurile sale destul de bine conservate.

Traversăm Troënne pe un pod larg de unde zărim un amestec de căsuțe pitorești, cu pasarele din lemn, care tentează firesc obiectivele obosite de a nu fi lucrat încă.

Puțin mai departe, aici se află Reveillon care ocolește și poalele caselor pe care le scaldă cu apele rapide.

Ajungem la Epte, care a fost multă vreme granița naturală dintre Franța și Normandia.

Pe parcurs, admirăm câteva case interesante cu lemn renascentist pe care locuitorii le-au pictat și revopsit, lipsindu-le astfel de orice caracter artistic.

Biserica este îngropată în mijlocul unui labirint de străzi înguste, cu excepția părții laterale a pieței în fața căreia șerpuiește o rampă abruptă care dă acces la pridvorul principal. Umerașul acestui portic este o capodopera pură de sculptură.

Portalul, pe latura de nord, este un exemplar magnific al stilului renascentist ornamentat; din păcate, statuetele care o împodobeau toate au dispărut, cu excepția celei a Fecioarei; cele două uși ale sale de stejar, sculptate cu o finețe incredibilă, sunt o minune a bogăției decorative.

Foarte interesant este și portalul opus, dar de un stil mai puțin ornamentat și de execuție mai puțin delicată.

Înainte de a ne îndrepta spre castel, să intrăm în interiorul bisericii și să admirăm câteva detalii arhitecturale. Are cinci nave și este înconjurat de o centură de capele din secolele al XIV-lea și al XVI-lea. Una dintre ele, dedicată Fecioarei, este în curs de restaurare sub conducerea inteligentă a preotului paroh, un arheolog de rară erudiție.

În cor sunt, pe vitralii, portretele în lungime ale Blanchei de Castilia și ale lui Ludovic al VII-lea.

Un uriaș Arborele lui Isai sculptat în piatră solidă, Stâlpul Negustorilor care datează din 1526 și pe care sunt sculptate diverse personaje reprezentând meseriile care au contribuit la construirea lui; vitralii din secolele al XV-lea și al XVI-lea, o statuie funerară atribuită lui Jean Goujon, panouri pictate foarte bine conservate reprezentând legenda Sfântului Gervais și Sfântului Protais, așa sunt curiozitățile arheologice cuprinse în biserică pe care o vom admira la ora frumoasă. proporții, din vârful temniței.

Spre sfârșitul secolului al III-lea, în 1092, Guillaume le Roux, regele Angliei, duce de Normandia, a construit la nordul orașului care fusese deja fortificat, din 1074, de Thibaud Payen, domnul Gisors, o formidabilă cetate. ale căror astăzi găsim rămășițele impunătoare.

Nici focul, nici armele nu au putut învinge această cetate, care este un exemplar remarcabil de arhitectură militară din secolul al XII-lea. Doar foametea a reușit să o reducă.

— '55 —

Pe o platformă care domină orașul, o incintă formată din pietre enorme, solid etanșat între ele, leagă mai multe cazemate ale căror încăperi suprapuse încă subziste.

Numeroase uși dau acces din interiorul cetății către glacis și prima incintă; una dintre cele mai importante este cea cunoscută sub numele de Champs, construită din piatră de piatră și boltă semicirculară.

Turnurile cetatii, in numar de zece, sunt de trei modele distincte, turnuri patrate, turnuri prismatice si turnuri cilindrice, formate fiecare din trei etaje pana la nivelare.

Una dintre cele mai curioase și mai bine conservate este cea cunoscută sub numele de Arhivele (sau Prizonierul) care trebuie atribuită lui Philippe-Auguste.

Înăuntru, trei încăperi suprapuse cu ziduri foarte groase de piatră: la etajul inferior se află temnița întunecată în care ar fi stat Wolfang de Polham, luat prizonier la bătălia de la Guinegate, pe 7 august 1479, reținut mai întâi la Arras apoi la Gisors, unde găsim numele lui înscris pe pereții închisorii sale.

Acest misterios prizonier a sculptat, în timpul liber îndelungatei sale captivități, cu ajutorul unui cui, pe piatra moale care formează învelișul interior al temniței sale, o serie de scene desprinse din Patimă și din Vechiul Testament, urmând să lucru, firul subțire de lumină care pătrundea în temnița lui printr-o deschidere îngustă.

Temnița, încoronarea lucrării lui Guillaume le Roux, stă mândră în centrul incintei mari a cărei comandă 4?

usi, pereti cortina si turnuri.

Din această construcție ridicată pe o movilă de aproximativ 14 metri au mai rămas doar pereții exteriori, străpunși de feluri de cavități și deschideri prin care priveliștea se extinde în depărtare, dominând Gișoșul și dealurile din jur.

Să amintim, în treacăt, o fântână care a fost golită în apă cu câțiva ani în urmă și micuța capelă ridicată în 1184 de Henric al II-lea al Angliei în memoria Sfântului Toma de Canterbury.

Dar ploaia ne alungă de ruinele neospitaliere și ne obligă să ne refugiem sub halele de porumb care au fost construite la poalele donjonului, în mijlocul acestei grădini publice frumoase foarte bine întreținute de primărie, care a făcut-o. o plimbare fermecătoare.

După duș, părăsim castelul prin Porte du Banneton și ne întoarcem în gară, nu fără să fi cuprins numeroasele peisaje în mijlocul cărora apele Epte curg impetuos.

Așa este scurta relatare a acestei prime excursii care, sunt convins, a lăsat amintiri bune celor care au participat la ea și este de sperat că, vremea bună venindu-ne puțin în ajutor, fotografiile următoarelor noastre ieșiri să reunească un număr mai mare de amatori (ï).
domnule găleată.

O NOUA SOCIETATE FOTOGRAFICA

Aflăm de înființarea Societății Fotografice Niortaise. Salutăm această nouă asociație și îi dorim succes.

BIBLIOGRAFIE

Teoria, practica și arta în fotografie* de F< Dii laye. — Paris, Librăria ilustrată, 1891.

Niciun autor din Franța nu se ocupase de artă în fotografie. Este ceea ce tocmai a făcut M. Dillaye cu o autoritate și o competență care conferă lucrării sale un interes deosebit.

În prima parte: Teorie și practică, autorul dă o seamă foarte detaliată a tuturor manipulărilor prin care trebuie să treacă o placă fotografică până devine potrivită pentru producerea unui print pozitiv, iar în final tipărirea pozitivelor pe hârtie sau pe sticlă. face obiectul unui studiu foarte cuprinzător. Două capitole interesante se referă la eșecurile în fotografie și sunt lectură deosebit de instructivă.

Până acum, toate cărțile speciale neglijaseră latura artistică și esențial superioară a fotografiei. M. Dillaye a tratat această întrebare cu măiestrie în partea a doua a volumului său, dedicată artei în fotografie. Demonstrează, într-un stil elegant și foarte drăgăstos, că amatorul, înzestrat cu un sentiment artistic dezvoltat, își compune într-adevăr pictura, după modul în care își plasează camera obscure, după importanța pe care o acordă prim-planurilor sau principalelor. subiect: este această lucrare care, împreună cu distribuirea abil a efectelor de lumină și umbră, cu alegerea fericită a personajelor, face din opera fotografică o operă personală și originală.

El subliniază că fotografia poate înregistra perfect anumite efecte de lumină, anumite modele care par, la prima vedere, imposibil de fixat pe placa sensibilă.

Munca în atelier necesită tot atâta și chiar mai multă artă, pentru a da fizionomiei subiectului modelarea, armonia sau contrastele care își păstrează propria expresie.

Așa sunt punctele delicate tratate în opera lui M. Dillaye, care constituie, strict vorbind, o revoluție în fotografie pe care mult prea mulți oameni o consideră ca o simplă distragere pur mecanică, când este, în realitate, una dintre cele mai dificile ramuri. .cel mai interesant dintre artele plastice. Nu avem nicio îndoială că domnul Dillaye va face un mare pas înainte fotografiei expunând simplu și

clar, așa cum face el, teoriile sale artistice, pe care le bazează în plus pe exemple alese cu gust dintre propriile fotografii și care ilustrează această frumoasă publicație.

Nu putem decât să recomandăm colegilor noștri lectura acestei lucrări excelente care își are locul marcat în biblioteca amatorului, cât și a profesioniștilor.

(1) A consulta: Prizonierul Turnului Gisors* de Blangis, 1872. — Studiu arheologic asupra cetăţii şi castelului Gisors* de către vicontele de Palligny, Gisors 1884.

_____________...11· - IMMlMtaiB СНЛIX, ao. — 13893-6-91.

Girantul. J. THE LU.

BULETIN INFORMATIV

DE

FOTO-CLUB PARIS

Meniuri despre fotografie de artă

MARINARII

În afară de efectele de lumină, deosebite în anumite momente ale zilei, înălțimea verii se pretează prost peisajelor, atât pentru pictor, cât și pentru fotograf. La prima vedere această propoziție pare paradoxală. Mai mult, paradoxul este un adevăr în stare latentă precum imaginea fotografică la ieșirea din camera întunecată. Are nevoie de un dezvoltator pentru a-l dezvolta. La specie, acest revelator se naște din obiceiul de a vedea și, de asemenea, din raționament. În lunile iulie și august, frunzișul, care a atins creșterea maximă, produce mase groase, de un verde intens. Obținerea lor pe placa fotografică are ca rezultat mase nu mai puțin groase și negre închise. Dacă, ceea ce un artist trebuie să evite, se operează în mijlocul zilei, razele solare, reflectate de frunze, gâdilă aceste mase de mici puncte albe foarte neplăcute vederii și dau, în pozitiv, o impresie dezastruoasă de papilă. -loţiune. Fără tonuri moi, fără gri umbriți, fără senzații de atmosferă ambientală interpuse în căutare, întâlnite mereu primăvara și toamna. Un peisaj din zinc, frumos decupat, parcă

piesă, construită din mase grele suprapuse și împânzite cu vârfuri strălucitoare asemănătoare cu loviturile de la o daltă.

Aceasta este, cel mai adesea, dovada obținută.

Ar trebui să deducem de aici că în această perioadă a anului, când lumina este eminamente fotogenă, fotograful care iubește în aer liber ar trebui să stea în studio sau să-și țină camerele inactiv? Deloc. Are multe de făcut, dar într-o cu totul altă ordine de idei. Această lumină eminamente fotogenică, el are dreptul, datoria să o folosească. Dacă peisajul îi lipsește, marea îi rămâne, cu neplăcerea ei necesară, constantă, cu efectele ei multiple, cu magia ei care îi permite să

atingă, dacă nu deodată, măcar la unul dintre cei trei termeni estetici care îi lipsesc. se numesc: plăcutul, frumosul, sublimul.

Cu excepția ființelor animate, marina, mai mult decât orice altă parte a naturii, reprezintă într-un mod clar vizibil ceea ce suntem noi înșine, adică alianța a două esențe opuse: Viața și moartea. Prin însuși faptul că aceste esențe sunt opuse, una trebuie să o domine întotdeauna pe cealaltă. Când moartea domină, suntem afectați în mod neplăcut. Dacă, dimpotrivă, viața ține de sus, tratează materia după bunul plac, experimentăm un sentiment de plăcere.

Este această ultimă senzație pe care ne face să o trăim vederea mării, veșnic într-o luptă victorioasă împotriva inerției. De asemenea, pentru că trăim această senzație, ne place marea. Și ne face plăcere în cele două stări extreme ale sale: calm sau chinuit.

Pașnic, proaspăt și sidefat, leagănește sufletul în dulceața lui liniștită. Ea trezește în noi sentimentul de agreabil prin trezirea delicată a unui gând de fericire deplină.

Furtunoasă, dezlănțuită și întunecată, trage sufletul în izbucniri aprige. Evocă în noi sentimentul sublimului prin apelul violent al energiilor eroice.

Nimic mai natural pentru restul. Plăcutul și sublimul se nasc din același principiu: exuberanța vieții care ne face plăcere. Ele diferă doar în dezvoltarea acestui principiu. Oricât de pură este, plăcerea noastră este mai puțin în plăcut. Foarte vioi, in sublim, aceasta placere este sporita si mai mult de un vag sentiment de frica, de un sentiment umilitor de inferioritate. Poate și dintr-o speranță îndrăzneață că va veni o zi în care sufletul nostru, eliberat de învelișul său material, se va egala, ce spun? va depăși ceea ce văd ochii noștri.

Cât despre frumos, poate ține în plăcut sau în sublim, mersul

mână în mână cu ele sau există fără ele. Dacă sublimul și plăcutul se opun, frumosul, strict vorbind, se poate prezenta singur, aflându-se cu totul într-o altă ordine de lucruri și idei. Este prin excelență armonie, ordine, unitate, adică conține toate componentele unității. Această unitate rămâne însăși esența ei. Are nevoie de ea perfectă. Se poate arăta a fi mai puțin în plăcut și în sublim, care exprimă mai ales triumful vieții în două grade diferite. Plăcutul dă plăcere pură; sublimul, o plăcere amestecată; frumosul, idealul visat.

Dintre toate derivatele peisajului, peisajul marin, așa cum spuneam, rămâne cel mai apt să-și procure una dintre aceste trei plăceri.

Într-adevăr, de îndată ce un sit, oricare ar fi el, ne îndepărtează orizontul de la ochi, el lărgește cerul, mărește întinderea spațiului și lasă gândurilor noastre un câmp mai mare de acoperit. Acum, sufletul omenesc, aspirând la acea satisfacție deplină care se numește fericire, trebuie așadar să prefere tuturor infinitatei câmpiilor oceanului, prezentându-i mereu ceva nedeterminat.

După cum unii ne-ar face să credem, marea nu este în mod imuabil mare. Fiecare mare, ca fiecare specie de copac, are propria sa formă, culoarea sa particulară, adecvată, tipică. La astfel de semne încât se poate, chiar și pe o fotografie, să recunoască cutare sau cutare mare.

Fără să părăsim Franța, ce avem? Mediterana, Atlanticul, Canalul Mânecii.

Mediterana are un val mic, scurt, strâns, unghiular. Splash mărit. Culoarea sa este întotdeauna albastru închis, adesea opac. Atlanticul, ajungând la orizont complet pe coastele în general stâncoase, prezintă valuri alungite, imense, măsurându-și brazdele cu sute de metri. Mai mult decât atât, valurile sale care se rostogolesc lângă maluri pe funduri stâncoase au mai multă transparență, în consecință mai multă limpiditate, și se arată, pe vreme calmă, de un verde perfect sau de un albastru fin și delicat. Canalul, de adâncime minimă, strâns între coastele Franței și Angliei, oferă mai puțină lungime în valurile sale și ia, de îndată ce este puternic zdruncinat de val sau de vânt, culori gălbui împrumutate nisipurilor adâncurilor sale. Pe vreme furtunoasă, și urcând spre strâmtoarea Pas de Calais, aceste tonuri devin și mai accentuate, devin groase, aproape noroioase.

Acum, verzii, galbenii și albaștrii care vin pe placa fotografică cu acuzații foarte diferite, se poate deci, pe imprimeuri excelente, luate pe vreme normală, să indice aproape

— i6o

indiferent dacă Гоп este în prezența Mării Mediterane, a Oceanului sau a Canalului Mânecii. Ceh în afara liniilor specifice valurilor acestor mări diferite.

Să nu insistăm asupra acestor subtilități extrem de delicate, iar din moment ce marina ne poate oferi frumosul, plăcutul sau sublimul, să vedem, fără întârziere, legile compoziției sale și efectele sale.

Indiferent de motivul cu care trebuie să se confrunte fotograful, două întrebări îi atrag imediat semnele de întrebare în mintea lui: întrebarea de încadrare, întrebarea de orizont.

Problema încadrării rămâne strâns legată de liniile dominante ale tabloului. Cu verticală dominantă, încadrare în înălțime; cadru predominant orizontal, lat. În ceea ce privește diagonalele dominante, acestea necesită încadrare în înălțime sau în lățime în funcție de înclinația lor. Aceste trei cazuri sunt singurele care se prezintă fotografului întrucât acesta are, pentru reprezentarea motivului său, doar o suprafață plană. Pictorii, dacă au cupolă de ornament, au altele: cele dominante convexe sau concave. Pentru noi suntem obligați, dacă nu să le ignorăm, cel puțin să nu le folosim.

Într-o marina pură și simplă, fără stâncă de susținere, fără catarg de navă eșuat sau plutitor, dominanta rămâne inevitabil orizontală. Prin urmare, modelul trebuie luat în lățime. A o lua la înălțime ar deveni o prostie, o întorsătură în gramatica artei, deoarece am reduce orizontalele care formează expresia întinderii compatibile cu orice

peisaj marin. Marina în înălțime nu poate fi decât un fapt izolat motivat de stâncile de susținere sau catargele despre care vorbeam mai devreme. Acest lucru este atât de adevărat încât pictorii, al căror stil trebuie să-l imităm, folosesc pânze de un format special pentru peisaje marine, exaltând cât mai mult senzația de lățime.

Ca dovadă negativă, nu putem acționa în același mod, deoarece plăcile noastre păstrează un format imuabil. Este diferit pentru pozitivul pe care îl putem tăia după bunul plac. Știu foarte bine că această tunsoare se face rar și asta dintr-un motiv cel mai inutil ca aparență, dar care, în practică, își păstrează rațiunea de a fi. Acest motiv vine din formatele care ne sunt livrate de comercianții de carton. Când vine vorba de peisaje, scene animate, negări sau grupuri, aceste formate sunt întotdeauna proporționale cu dimensiunile plăcilor fotografice. Acum, pictorii au trei dimensiuni diferite ale pânzei, indiferent de dimensiunile fanteziste pe care le pot stabili.

— i6i —

Luați, de exemplu, pânza nr. 5. În formatul său normal, măsoară 35X27; în format peisaj, 35X24; în formatul său marin, 35X22. Lățimea rămâne aceeași, înălțimea scade în funcție de diferitele cazuri. Se înțelege că această înălțime devine minimă pentru marina, deoarece este, înainte de toate, impresia de întindere pe care se dorește să o obțină. Neavând formate de carton care să corespundă atât cu lățimea maximă, cât și cu înălțimea minimă, fotograful se vede, ca să spunem așa, obligat să nu-și decupeze pozitivul în proporții bune pentru marina și, în consecință, să nu folosească resursele care, prin acest mic. mijloace, îi sunt oferite pentru a-și echilibra mai bine munca.

Există o întrebare de tratat pentru Congresul fotografic de la Bruxelles: Găsirea dimensiunilor cutiilor specifice diferitelor subiecte.

Alături de încadrare, de natură să crească intensitatea expresivă a spațiului, vine și problema orizontului.

În Arte Plastice, orizontul este o linie perpendiculară pe plumb și care trece prin mijlocul ochiului designerului. În fotografie, acest ochi este lentila camerei întunecate. Totuși, pentru fotograful marin acest orizont se contopește cu orizontul natural reprezentat de linia de demarcație a apei și a cerului.

Unde trebuie plasată această linie?

Pe orizontală de mijloc a tabloului? Deloc. Masa apei ar fi egală cu masa cerului. Două mase contrare de volum egal se cântăresc prea bine una pe cealaltă și distrug efectul, care este doar consecința a două opoziții inegale. Nu poate exista niciun efect dacă una dintre cele două componente ale efectului nu domină. Este o regulă absolută a art.

Deasupra orizontalei mediane a picturii? Ar putea fi, deoarece masa de apă ar domina masa cerului. Numai că trebuie menționat că cu cât orizontul se ridică mai sus, cu atât liniile care converg către el par să se ridice. Cu toate acestea, prima impresie a mării este planeitatea. Prin urmare, este imposibil să-l faci să exprime acest

sentiment de ascensiune. Cel mult, această poziție a orizontului rămâne admisibilă atunci când se caută în mod specific efectele undelor în prim-plan. Nu mai este o pictură marină adevărată pe care o căutăm, ci un simplu efect de mare, o sinuozitate a unei volute, o înfăşurare de apă, un strop de pulverizare. Laturi interesante, nu mă deranjează, dar absolut deosebite.

Rămânem cu poziția de sub orizontala mijlocie a

-- iбз ---

pictura. În această situație, liniile care converg către orizont par să se ridice cu atât mai puțin cu cât orizontul este mai departe de mediană. Rezultă că, cu cât acest orizont se apropie de granița picturii, cu atât aceste linii par mai aplatizate și, în consecință, dau iluzia depresiei, planeității și infinitului. Cu toate acestea, este necesar să alegeți un termen mediu, altfel partea rezervată pentru mare va fi restricționată în mod nejustificat.

Marii pictori marini au atribuit acestui termen mediu un loc mai mult sau mai puțin fix: un sfert din înălțimea totală a tabloului începând de la marginea inferioară.

În această stare, trei sferturi din placă rămân pe cer. Este doar dreptate. Cerul care reglementează în mod suveran armonia întregului trebuie să domine întreaga lucrare. Asta în marina mai mult decât oriunde altundeva, pentru că cerul contribuie foarte mult la impresia de imensitate.

Desigur, obținerea cerului în fotografie este o dificultate, dar în marina unde toate subiectele, chiar și pe vreme de ceață vara, pot fi obținute la ghilotina cu diafragmă F/24» rămâne posibilă venirea cerului pe negativ. .

Aș spune chiar că trebuie să încercăm mereu. Adevăratul artist va trebui să-și lase camera să se odihnească în zilele în care cerul este uniform albastru și să pornească de îndată ce briza și furtuna adună norii deasupra apelor. Nu are de ce să se teamă de vânt, deoarece instantaneitatea necesară, și eminamente ușoară pe mare, îi permite să lucreze cu o cameră de mână.

Știu foarte bine că avem resursa de negative ale cerului și că putem, printr-o dublă insolație, să punem nori acolo unde nu sunt. Nu-mi place foarte mult această metodă, nu pentru că necesită o anumită îndemânare a jocului de mână – această îndemânare poate fi întotdeauna dobândită – ci pentru că este foarte rar ca cerul să fie exact în sentimentul motivului. Pentru ca să fie altfel, ar fi necesar să folosim chiar cerul motivului pe care s-ar fi avut grijă să-l demontăm. Deci de ce să nu încerci să-l obții direct?

Dificultate mare, veți spune. Da, dar adesea îl facem chiar mai mare decât este de fapt. Fotograful care vrea să lucreze înainte sau după o zi întreagă, folosind cea mai mică diafragmă posibilă, folosind plăci cu o grosime normală de gelatină și respingând așa-numitele băi de dezvoltare extra-rapide și cu formulă fixă, își poate obține foarte bine cerul direct . la lovitura lui.

Indiferent de dezvoltator folosit, atacați ușor placa.

inima printr-o baie diluată și, de îndată ce modelul este siluetat, observați locul ocupat de cer. În acest moment, înclinați-vă vasul și legănați vioi baia, astfel încât să muște doar marginile cerului. Acest lucru va continua cu siguranță să se dezvolte sub acțiunea oxidantă a aerului ambiental; dar oricât de continuă ar fi această acțiune, ea va fi mult mai lentă decât cea produsă de revelator pe părțile complet scăldate ale plăcii, deoarece revelatorul întins pe cer va fi acolo doar în cantitate foarte mică și nu va fi agitat. Puteți încă, așa cum a indicat domnul H. Fourtier, să acoperiți cerul cu un amestec moderator.

Nu pot sublinia suficient producția cerului din fotografii. Se impune peisagistului ca frumusețe supremă a operei sale. Cu atât mai mult fotografului marin, cu cât partea rezervată cerului atinge dimensiunea maximă în acest gen. Trebuie să fie preocuparea sa constantă, pentru că tot vine, prin arcul său, să contribuie la senzația de adâncime cerută de orice marin bun. Mai mult, ne conduce la obținerea acelor efecte de lumină care, pe mare sau pe coastă, sunt mai frumoase decât oriunde, și rămân în domeniul absolut al marii arte.

Cu această prejudecată de altădată conform căreia obiectivul nu ar trebui să fie niciodată plasat în fața soarelui, fotografii au neglijat în mare măsură aceste efecte grandioase și încântătoare care, în pictură, i-au făcut celebri pe Lorrain și Turner. Doar câțiva îndrăzneți s-au aventurat acolo, cu alternative de eșecuri și succese, recunosc. Nu stăpânim o dificultate prima dată, dar este suficient să o depășim o dată pentru a ne asigura că această victorie este posibilă, deci reînnoită. Nu ți-a oferit recent Bulletin du Photo-Club o reproducere a unui apus peste mare? Sezonul marinei este în plină desfășurare. Atașează-te de efectele luminii. Din punct de vedere artistic pur, vă vor oferi satisfacții mult mai mari, mult mai intense decât scenele, oricât de fermecătoare ar putea fi întâlnite oricând de-a lungul coastelor.

Când, așa cum se întâmplă adesea într-o perioadă de vreme bună, soarele răsare sau apune pe un cer fără nori, poți totuși să încerci efecte frumoase de lumină, compunându-ți imaginea în așa fel încât o bucată de stâncă, sau o velă desfășurată. , cu tentă cu gudron sau achiote, vine să mascheze vedeta zilei. Acestea cu siguranță nu sunt motive fotografice obișnuite, dar atunci când vrei să mergi la artă, trebuie să mergi acolo cu sinceritate, cu îndrăzneală. Ce contează câteva eșecuri, dacă ici și colo un negativ frumos vine să te plătească pentru eșecurile tale! Pentru a ajunge la

—* ■

victorie, generalul nu numără morții pe care îi lasă pe câmpul de luptă.

Nu trebuie să uităm însă că un efect, oricât de bine redat, nu atinge intensitatea maximă decât dacă face parte din compoziție, dacă este, într-un cuvânt, bine echilibrat.în farfurie. Câte dovezi frumoase sunt reproduse aproape peste tot prin procedee fotocolografice. Cu cât ar fi

mai frumoși, dacă autorii lor ar fi urmat regulile estetice simple ale ponderării maselor, ale interacțiunii punctelor forte și punctelor slabe.

Marina se pretează admirabil compoziției fotografice. Pentru a compune, a-și ordona opera, fotograful trebuie să acționeze prin deplasări succesive ale camerei sale obscure. Există un loc mai bun de mutat decât o grevă? În general, câmpul în care se poate mișca operatorul este, ca să spunem așa, infinit în toate direcțiile. Primele planuri rar iti stau in cale, iar atunci cand ii stau in cale, sunt de obicei usor de mutat. Prin urmare, este întotdeauna liber pentru el să determine în mod corespunzător ponderea maselor sale și pozițiile punctelor sale forte și slabe. Maselor de lumini, opuneți mase de umbre, având grijă, totuși, să nu existe niciodată egalitate de volum între masele opuse. Liniilor orizontale, opuneți linii verticale sau oblice sau invers, în așa fel, totuși, încât să rămână întotdeauna o dominantă clar marcată. Priviți în lumina amintirilor din umbră; în umbră, amintiri de lumină. Folosiți reflexii care vă pot oferi puncte de sprijin remarcabile, dar înțelegeți bine acest lucru: reflexia va veni supusă încercării cu mult mai multă vigoare decât obiectul reflectat în sine, deoarece nu este înconjurat de o atmosferă luminoasă, ci de o masă de apă. mult mai puțin fotogenic și prezentând totuși ceva colorant. In marina, aceasta apreciere corecta a reflexiilor te poate conduce la efecte de prim plan foarte sustinute, desi nu se sprijina pe nici o baza oferind soliditate materiala.

Un principiu foarte contrar esteticii constă adesea în plasarea punctului principal al compoziției în centrul picturii. Eroare gravă. Acest punct, situat la intersecția medianelor orizontale și verticale, constituie în primul rând un punct slab. Într-adevăr, ochiul, pentru a ajunge în acest punct, străbate din dreapta și din stânga, de sus și de jos, a suprafețelor egale. Această egalitate echilibrează efectele din jur, le anihilează, iar subiectul plasat în acest punct se găsește singur, dezlegat de întreg, parcă suspendat în vid.

IÓ5 ---

Dacă două subiecte principale sunt echidistante de mediana orizontală și verticală, privirea, trasă de la unul la altul de această aranjare simetrică, nu știe pe care să se oprească și motivul încetează să mai apară în unitatea ținutei sale.

Toate acestea, atâtea puncte slabe. Pe de altă parte, punctele care nu sunt plasate simetric, în raport cu medianele sau marginile, sunt puncte forte și pot primi orice subiect interesant care face parte din model.

Pentru a te obișnui să le alegi bine, există o mică modalitate mecanică: pătratează sticla mată a camerei tale, cu linii în creion, astfel încât diviziunile să fie în numere impare. Intersecțiile verticalelor și orizontalelor vor constitui puncte forte.

În afară de marile efecte de lumină: răsărituri și apusuri, umbre mari aruncate de nori asupra mării, lovituri de furtună, șuvoaie de lumină sub grâne, găsești atât coastele bărcilor eșuate, linii pitorești de stânci, pescari la lucru, marinarii la serviciu, copiii la jocurile

lor, locuitorii orașului în stațiunile de pe litoral, toată natura, toate acțiunile personale și toate acțiunile care se pretează la miile de combinații ale imaginației tale, ale originalității tale ca artist.

Bucură de ea. Încearcă totul puțin. Fie ca marina să fie o școală excelentă pentru tine în compoziție, animație și, mai ales, efecte de lumină. Cunoștințele pe care le vei dobândi acolo, și gloria pe care o vei obține din ea, te vor ajuta și te vor încuraja să ataci, când va veni toamna, natura pământească, peisajul însuși, care necesită o mai mare știință a compoziției și căruia i se atașează anumite dificultăți de timp de expunere.

Frederic Dillaye.

яшжкшяяжкяав

lia fotografie

ȘI

RASĂ DE CAI ÎMBUNĂTĂȚĂTĂ

γ-fE vă vedem zâmbind de aici, sceptici care glumesc bucuroși „J iubitori de fotografie! Ce ! zici tu, nu se mai multumesc cu micile lor indiscretii obisnuite care constau in a lua M. X... călare în Bois de Boulogne când un colț din montura lui l-a mișcat puțin prea mult, sau M“'c o astfel de femeie ieșind din apă, picurând, cu părul lipit, pe plaja din , sau mai degraba pe toate plajele! După ce au fotografiat totul, atacă animalele. Să mergem mult mai bine! va fi răzbunarea noastră să-i auzim spunând: — Să nu ne mai mişcăm, domnule Bucéphale, şi milă, vă rog! »

Să spună așa, și că adevărații amatori ai fotografiei — prin care mă refer la cei care înțeleg că această artă are o altă misiune decât aceea de a înregistra cu o cameră inutilitatea zilnică a vieții — continuă să lucreze și să formeze colecții care pot deveni importante. documente de tot felul.

Am ghinionul să nu fac fotografii: sunt multe motive împotriva ei, incapacitatea mea fiind una dintre cele mai bune. Dar am reușit să apreciez la ce servicii te poți aștepta de la fotografii bune atunci când te dediți studiului unui lucru cu totul special pentru care este esențial să ai nu doar amintiri izbitoare, ci și exemple, ca să spunem așa. pe cei pe care vrem fie să-i convingem, fie să îi instruim. Așa este studiul cursei noastre de cai din Franța și, fără a intra în detalii, sper să-i conving repede pe scepticii, despre care am vorbit tocmai acum, de importanța reproducerilor exacte în astfel de lucrări.

Dacă doriți să informați publicul despre starea oricărei rase, dacă doriți să stabiliți documente care să servească drept bază serioasă pentru studiul viitor al actualului nostru sistem de creștere, dacă doriți să puteți observa progresul și să remediați imbunatatiri, daca in sfarsit vreti sa indicati strainului sau crescatorului departe de centrele in care se afla reproducatorii, care armasar i-ar putea fi

potrivit pentru iapa lui puiet, mi se pare de o utilitate incontestabila a putea da in dreptul unui exact. genealogia portretul fidel al reprezentantului cutare sau cutare rase, cutare sau cutare familie.

De asemenea, este limpede că fotografia armăsărilor, a iepelor de puiet, a puilor acestora, realizată cu ordine și continuitate în idei, constituie pentru crescător, chiar și în afara oricărei reclame, amintiri care nu numai că sunt foarte amuzant de observat după câțiva ani, dar de o utilitate, prin comparatia lor, de care nimeni nu poate scapa.

Fotografia poate, așadar, să ofere reproducerii, oricare ar fi ea, servicii de semnal și nimic nu ar fi mai util decât să o încurajăm la acest gen de subiecte. Dar, repet, asta nu poate fi o distragere a atenției pentru o clipă, ar fi inutil: această lucrare trebuie făcută pe o perioadă lungă de timp, cu metodă, cu ordine, calități în plus care trebuie să fie inerente fotografului, dacă judec. , în ignoranța mea, prin cantitatea de ingrediente cu nume barbare – scuze! – foarte informat, ceea ce poate fi văzut la lumina roșie a unui laborator.

Credeți-mă, pasionați de fotografie, rolul dumneavoastră poate fi foarte serios, puteți, dacă doriți, să ilustrați producții naționale, să le faceți cunoscute și apreciate. Acest lucru nu este puțin lucru și, datorită acestui lucru, vei fi iertat pentru teribilele indiscreții ale obiectivelor tale ascunse uneori chiar și în adâncul pieptului tău.

Ed. Gast.

ȘTIRI

BANCHETUL CEI DOUĂZECI

Dovada pe care o oferim astăzi reprezintă una dintre aplicațiile frumoase ale fotografiei instant cu pulbere de magneziu. A fost interpretată la Notta, la finalul unui banchet de M. Albert Londe.

Acest banchet este chiar „Banquet des Vingt” parizian, membrii care îl compun nu trebuie să fie niciodată cu mult mai mari de douăzeci de ani. Ne interesează pentru că cititorii Bulletin du Photo-Club vor recunoaște mai multe persoane din ...La Maison. Toate sunt „selecte”, dar fiecare are o celebritate de un fel diferit. Iată și în ordinea în care apar pe fotografie, începând din stânga jos, numele personajelor reprezentate:

Doctor Gustave Le Bon, președintele banchetului, autorul magnificelor lucrări intitulate: Civilization of India, Civilization of the Arabs, First Civilizations in the Ancient East.

Îi datorăm și cărți de fotografie.

Ribot, profesor de psihologie la College de France, autorul cărții Γ Heredity, Diseases of Memory, Diseases of Attention.

Rabot, exploratorul Laponiei.

Dujardin-Bcaumetz, președinte de onoare al Photo-Clubului nostru, membru al Academiei de Medicină, unul dintre cei mai apreciați practicieni nu numai din Franța, ci și din străinătate.

Camille Flammarion, cel mai popular dintre astronomi.

General February, Marele Cancelar al Legiunii de Onoare.

J. Harmand, fostul guvernator al Indochinei, însoțitorul lui Garnier în această expediție în care șase europeni au atacat și au luat un oraș de 20.000 de locuitori.

De Tavernier, inginer-șef al orașului Paris.

Sénart, indianist, membru al institutului, autor al celei mai clasice cărți despre budism.

Dacă acum ne întoarcem, tot în stânga, pentru a ataca al doilea rând, îl găsim mai întâi pe Bonvalot, autorul

a acestei traversări a Pamirului, care va rămâne una dintre cele mai îndrăznețe întreprinderi încercate de un explorator modern; mai departe, și despărţit de el de un oaspete, prinţul Henri d'Orléans, însoţitorul lui Bon-valot în ultima sa expediţie, care va fi în curând, vă spun în şoaptă, membru al Photo-Clubului.

Bayol (medicul), exploratorul Senegalului.

Doamna Jeanne Loiseau (Daniel Lesueur), laureată a institutului, autoare de romane filozofice: Neurosée, O dragoste misterioasă, Vise și viziuni etc.

Doctorul Gillet de Grandmont, oculist foarte distins.

Mnie de Tavernier, pictor.

Un musafir.

Rochegrossc, gloriosul pictor al morții Babilonului.

Albert Londe, directorul laboratorului Salpetriere, care, sub aspectul sever al unui conspirator, vine sa se aseze in fata propriului obiectiv si trece la comanda... Foc!

De la Tour, autor a unor lucrări remarcabile despre economia politică.

În mijlocul gheții, adică la locul ei! Autorul acestui articol, explorator al Islandei, președinte de onoare al Comitetului Photo-Club.

A. Lallemand, inginer șef minier, director al Serviciului de nivelare al Franței, în prezent explorează în Asia Centrală.

Hubert, doctor oculist.

H. de Varigny, doctor în științe, autor a numeroase lucrări de istorie naturală.

În banchet face parte și un alt membru al Photo-Club-ului, absent din fotografie: prințul Roland Bonaparte, care tocmai a publicat o lucrare remarcabilă despre Corsica și despre care sper să se hotărască să vină să ne povestească încă una dintre ele. călătorii.la întâlnirile noastre de iarnă. Îl voi cita din nou pe M. Gauthiot, onorabilul secretar general al Societății de Geografie Comercială, membru al Consiliului Superior al coloniilor.

Este, după cum vedem, regretabil ca această întâlnire, datorită inițiativei doctorului Gustave Le Bon, să fie închisă atât de riguros, pentru că vă asigur, dragi colegi, că nu ne plictisim niciodată acolo.

Dr. Henry Labonne.

F hoto-Club de Paris

Sesiunea intimă de vineri, 27 iunie 1891.

<1

ζτ\ în ciuda căldurii copleșitoare, mulți membri au participat la această ultimă întâlnire a sezonului și au dorit să vină să asculte prelegerea domnului Fourtier despre aplicațiile fotografiei la studiul stelelor. Cititorii noștri vor găsi în acest număr această prelegere foarte interesantă și foarte savantă pe care suntem bucuroși să o publicăm integral. M. Molteni a fost suficient de bun pentru a-și acorda ajutorul valoros la sesiune și a proiectat loviturile remarcabile pe care MM. Frații Henry și domnul Deslandres i-au încredințat cu amabilitate domnului Fourtier, precum și colecția de opinii luate de MM. Fourtier și Bucquet în timpul vizitei lor la Observator.

Secretarul general, P. Bourgeois.

NOI MEMBRI COMPLETI

Admis să facă parte din Pbolo-Club de Paris, din moment ce; ultima sesiune lunara:

domnule M. λΓAN Bergen,

"   acolo

Alfred Bremard, DeCezilly.

— 171 —

Concursul de dovezi din 1891

Artă. eu. — Un concurs este deschis între membrii titulari și corespondenți ai Foto-Clubului și se va închide la 17 noiembrie 1891.

Acesta va include trei categorii distincte:

irc Categorie: Instantanee (subiecți în mișcare). — Secțiunea A. Încercări obținute cu aparate în picioare. — Secțiunea B. Încercări obținute cu dispozitive portabile.

Categoria a II-a: Peisaje.

Categoria a 3-a: scene de gen.

Portrete, reproduceri, mariri, naturi moarte nu pot fi admise la acest concurs:

Artă. IL — Fiecare concurent poate concura la toate categoriile.

Artă. III. — Înscrierile din fiecare categorie trebuie să fie șase dovezi, montate pe carton, cu marje care să nu depășească trei centimetri.

Artă. IV. — O fișă explicativă va însoți fiecare expediere, pentru fiecare categorie, cu numerele corespunzătoare fiecăreia dintre imprimeuri: se vor indica aparatul foto, obiectivul, obturatorul, placa, dezvoltarea utilizată, timpul de expunere și informațiile specifice pot fi de orice interes. Toate modurile de imprimare foto vor fi acceptate.

Artă. AL — Contribuțiile trebuie să ajungă la secretariat înainte de 15 noiembrie următoare.

Artă. VI. — În saloanele Foto-Clubului va avea loc o expoziție, de la 1 decembrie 1891 până la 15 ianuarie 1892.

Artă. VIL — Colecțiile câștigătoare vor rămâne proprietatea Photo-Clubului.

Artă. VIII. — Se va alege din colecția care a obținut cel mai înalt premiu la fiecare categorie, o fotografie care va avea scopul de a ilustra B«L Utin-ul Foto-Clubului, și al cărei autor va primi o imprimare specială pe hârtie mare.

Artă. IX — Vor fi puse la dispoziția juriului un număr de medalii și mențiuni de onoare proporționale cu numărul de expozanți din fiecare categorie. Deciziile juriului sunt definitive.

Artă. X. — Expozanții vor fi chemați înainte de 15 decembrie pentru a forma juriul și a desemna persoanele care îl vor compune. Votul prin corespondență va fi autorizat și o listă va fi trimisă fiecărui expozant, în același timp cu anunțul acestuia.

Vzut: Comitetul.

Comitetul îi îndeamnă pe membrii Photo-Club de Paris să participe la aceste diverse concursuri și, prin numeroasele lor depuneri, să sporească strălucirea expoziției prin care vor fi inaugurate noile amenajări ale saloanelor Societății.

eu

NOTIFICARE ANALITICE

Despre lucrările Ed. BECQUEREL (r)

Legat de fotografie (Continuare și sfârșit).

După ce a încercat să formeze clorură prin scufundarea unei plăci de argint în apă clorurată, ceea ce i-a permis să obțină, după cum spune, o memorie a spectrului solar, a înlocuit apa clorurată o soluție de biclorură de cupru amestecată. cu clorură de sodiu, apoi, în cele din urmă, a indicat procedeul pe care îl adoptase definitiv (2): acela de formare a subclorurii de argint prin electroliză. Cu câteva precauții, se reușește foarte bine următorul proces: o lamă placată cu argint (placă daguerrean), bine lustruită, este fixată de capătul unui fir de cupru care comunică cu polul pozitiv al unei baterii (unul sau două bunsen) , polul negativ fiind terminat cu o tijă de platină. Dacă placa și tija sunt scufundate în același timp într-un rezervor care conține: apă, 8 litri: acid clorhidric, 1 litru, imediat acidul clorhidric se descompune, clorul se duce în placa de argint pentru a forma sub-clorura de argint și hidrogenul este eliberat pe tija de platină. Placa de argint fiind ținută vertical și tija de platină s-a deplasat rapid în fața suprafeței sale astfel încât depunerea este regulată, se vede această placă fiind acoperită cu nuanțe succesive provenite din fenomenul secțiunilor subțiri, așa cum se observă în inelele de formare. colorate prin transmisie (inele Nobili).

Este necesar, pentru o haină bună, să se oprească la nuanța potrivită de ordinul al patrulea sau al cincilea. Placa scoasă din baie este spălată cu apă distilată, apoi uscată sub o lampă cu alcool și lustruită cu un plan de catifea pentru a îndepărta voalul alb deschis care o acoperă. Apoi ar trebui să fie strălucitor și să aibă o nuanță de lemn închis.

fi) Vezi pagina 142.

(2) Analele de chimie și fizică, 1854, or. XLII, p. 81.

i£кЦ J

Grosimea celui mai potrivit strat poate fi măsurată direct prin interpunerea unui voltametru în circuit; in acest

Domnul Ed. Becquerel a observat că, dacă o placă astfel pregătită dădea deja o bună impresie colorată, se obținea un rezultat mai bun supunând placa la o recoacere care consta inițial în încălzirea ei la 150 până la 200° pentru câteva momente,

dar mai bine să-l încălzești câteva zile la o temperatură constantă de 350. S-ar putea spune în acel moment că mijloacele de pictură cu lumină fuseseră găsite științific.

Tot ce a rămas a fost să reparăm aceste dovezi și acolo au eșuat toți cei care de atunci au încercat să facă durabile aceste culori frumoase în lumină; căci, dacă se păstrează la nesfârșit în întuneric, lumina oarecum intensă le șterge încetul cu încetul.

Cauza acestei dificultăți, așa cum a arătat M. Ed. Becquerel, provine din sub-clorura de argint violet care este scufundată într-un solvent de clorură albă, cum ar fi amoniacul, clorura sau hiposulfitul de sodă, se împarte în clorură albă care se dizolvă . iar în argint metalic care rămâne pe And placa, indicând printr-o urmă albicioasă locul imaginii colorate.

Domnul Ed. Becquerel poseda exemplare foarte fine de imagini ale spectrului solar cu culori foarte vii plasate exact în locurile în care razele colorate de același fel au lovit.

A putut obține și imagini din camera obscure, dar timpul de expunere fiind foarte lung, succesul prezintă mari dificultăți.

Închei această mică însemnare, deja prea lungă pentru sfera acestei recenzii, dar foarte neînsemnată în comparație cu opera de măiestrie a maestrului, indicând printre ultimele lucrări ale lui M. Ed. Becquerel despre lumină, verificarea că a fost în stare. să facă, prima după lucrarea lui M. Vogel (1), acțiunea substanțelor colorante adăugate stratului sensibil pentru a varia sensibilitatea acestuia la diferitele raze colorate. Folosind clorofilei (culoarea verde a frunzelor) în bromura de colodion, el a arătat (2) că acțiunea absorbantă a acestei substanțe pentru cea mai puțin refrangibilă parte a spectrului a făcut posibilă obținerea unei imagini a spectrului solar oferind un maxim în roșu și trei dungi, minus

(1) Pholog. ΛίἷIlheilmigen, clasa a IX-a, p. 236, 1873.

(2) Proces-verbal 27 iulie 1874.

g

puternic, dar destul de distinct, în portocaliu, galben și verde, chiar în locul celor patru linii de absorbție a clorofilei. El a demonstrat astfel că substanțele colorante, absorbind anumite raze colorate, le permit, în acest caz, să acționeze asupra bromurii de argint în contact cu acestea.

Într-o lucrare, La Lumière (ï), care este un model de claritate, M. Ed. Becquerel a reunit rezultatele cercetărilor sale extinse asupra luminii.sunt interesați de aceste întrebări și suficient de fericiți pentru a putea obține această frumoasă lucrare. (epuizat și foarte rar). Sperăm, de altfel, că dragul său fiu, MH Becquerel, membru al Academiei de Științe, demnul urmaș al lucrărilor sale, să ne ofere în curând o nouă ediție, reformată cu propriile sale lucrări care sunt atât de bine continuarea și completarea cele ale ilustrului şi plânsului meu maestru.

A. PEIGNOT.

Pregătitor al cursului de fizică la nivelurile Conservatoire des Arts-et-Mé.

DISCUȚIE DE DEZVOLTARE

II. - AGENȚI DE DEZVOLTARE (Continuare).

III. Alcalinele. — Cu pirogalol, la începutul procesului de gelatină-bromură, amoniacul a fost folosit de preferință ca alcalin ; dar acest corp prezintă mai multe defecte care l-au făcut încetul cu încetul să fie respins, mirosul său este extrem de neplăcut; pe de alta parte, solutiile amoniacale sunt de o dozare dificila din cauza volatilitatii mari a acestei substante. În cele din urmă, amoniacul nu este în niciun caz potrivit pentru iconogen și hidroxilamină și foarte puțin pentru hidrochinonă; duce destul de rapid la descompunerea acestor corpuri.

Dintre oxizii alcalini, soda și potasa sunt singurii folosiți datorită solubilității lor mari. Potasa este mai activă decât sifonul, dar, pe de altă parte, atacă mai ușor anumite gelatine (2), le dilata, provocând despărțiri parțiale sau generale și mai ales formează pe marginile plăcii răsturnări zimțate pe care englezii le numesc „chilling”. .

(1)   Iluminează-i cauzele și efectele de M. Ed. Becquerel; 2 vol.

(2)   , Gelatina, modificată cu potasiu sau sodă caustică, poartă lenoni de Colocine; in aceasta stare, nu mai este potrivit pentru jeleu.

Carbonații de sodiu și potasiu sunt mai convenabil de utilizat; se păstrează mai bine într-un balon, fiind în stare de sare stabilă, dar acţiunea lor este mai lentă, întrucât, acţionând numai prin baza lor, trebuie mai întâi eliberat acidul carbonic; aceasta este o calitate care facilitează urmărirea sosirii imaginii.

Părerile sunt foarte împărțite cu privire la valoarea respectivă a sifonului și potasiului; in stare de oxid sau carbonat se poate spune in general ca sifonul modeleaza mai bine, dar fara a creste intensitatea, potasa dimpotriva da negative mai dense.

Baritul și varul nu sunt foarte solubile, acești oxizi au fost uneori indicați, dar pot fi folosiți mai ușor sub formă de sucrat; prepararea este foarte simplă, se pune var neted sau barita caustică în apă distilată, se agită energic și se adaugă 2 până la 3 0/0 zahăr pudră. Se amestecă din nou pentru a dizolva zahărul, care se combină imediat cu baza, și se lasă să stea; luam putin din lichidul limpede la nevoie si adaugam din cand in cand apa cu zahar.

Sucrații alcalini tind să dea plăci oarecum dure, în special cele de var; ele sunt deci recomandate când vine vorba de reproduceri alb-negru, gravuri, hărți etc.

Carbonatul de amoniac — sesqui-carbonat — a fost indicat în mai multe rânduri, este potrivit pentru pirogalol, dar dă rezultate slabe cu alți dezvoltatori.

Carbonatul de litină, a cărui solubilitate este foarte scăzută (0,77 0 b), constituie, în doze minime, un excelent agent revelator, dând multă

energie băii; solubilitatea sa este crescută prin amestecarea lui cu carbonat de sodiu sau potasiu.

ECHIVALENTA ALCALINA

Soda caustica I0.7142.3520. I390.2290.336
Potasiu — 1.400I3.2940.1950.3220.474
Amoniac I .4250.3o3IO.o520.0970.144
Carbonat de sodiu. . ■ . 7.15o5.10716.823I1.64 32.422.
— de potasiu. . . 4.3.10710.2350.608I1-474
— amoniac. 2.9502.1076.0410.41 20.678J
Acest tabel oferă echivalența chimică surogat, dar

nu poate prezice valoarea pe care o va avea alcaliul din punct de vedere fotografic, deoarece aceasta valoare depinde esential de revelatorul folosit; dar face posibil să se calculeze cu ce cantitate de alcalin se poate înlocui o astfel de cantitate de alt alcalin într-o formulă dată, fără ca alcalinitatea băii să fie modificată.

IV. Retarderii. — Scopul retardatorilor sau moderatorilor, așa cum am spus, este de a regulariza într-un fel efectul general al dezvoltării și, în consecință, de a furniza un stereotip mai strălucit. Induși în eroare de numele dat acestor agenți ai dezvoltării, mulți amatori cred că pentru un instantaneu nu este nevoie de un moderator și, dimpotrivă, să adauge cu atât mai mult cu cât poza a fost mai lungă; aceasta este o eroare, dacă într-adevăr doza de moderator trebuie să crească odată cu durata de expunere, există o limită care nu trebuie depășită. În ceea ce privește instantaneele, este întotdeauna o idee bună să adăugați un mic retarder, care va acționa mai ales la începutul dezvoltării, va preveni apariția vălului de subexpunere și va da în consecință o fotografie cu contraste mai bine marcate.

Bromurile alcaline urmează să fie plasate pe primul loc între retardanți: formează cu argintul redus o combinație cu atât mai stabilă cu cât reducerea prin lumină a fost împinsă mai departe; prin urmare întârzie apariția alburilor mari (negrule din imagine); în acest timp părțile mai puțin impresionate pot fi reduse, în final testul este mai puțin depășit. Valoarea celor trei bromuri de potasiu, sodiu și amoniu sunt identice, dar considerăm că este o bună practică să folosim o bromură de bază diferită de alcaliul băii, din acest motiv că bromurile duble sunt mai solubile și se formează mai repede. decât bromurile simple; astfel, daca revelatorul contine potasiu, vom da preferinta bromura de sodiu si invers.

Citrații de sodă, potasiu și amoniac sunt moderatori buni, în special cu hidrochinonă; acidul boric și boratul de sodă reușesc foarte bine cu iconogenul și pirocatechina și trebuie folosite în cantități foarte mici cu pirogallol, a cărui energie ar opri complet în doze prea mari.

Clorat de potasiu a fost indicat cu pirogalol, dă poze foarte strălucitoare, reușește bine cu hidrochinona; cu iconogenul și sulfitul de sifon formează o baie excelent dezvoltată.

În general, retarderii ar trebui să fie în cantități mici; le vom face sa actioneze mai ales la inceputul dezvoltarii, inainte de a fi adaugat alcalii, abia atunci isi vor putea da efectul maxim.

H. Fourtier.

(Va urma.)

'^Hstrofotografie

Conferință-convorbire cu proiecții făcute la ședința intimă de vineri, 27 iunie 1891,

domnilor,

INSTRUCȚITĂ de comisia Foto-Club să vă prezint aplicațiile fotografiei la studiul lumii siderale, m-am gândit că pot accepta cu ușurință o sarcină, care mi s-a părut ușoară; dar când, printr-un studiu mai profund, a trebuit să cercetez misterele științei antice a stelelor, am înțeles cât de mare fusese temeritatea mea. Voi face tot posibilul, în cadrul acestei discuții, să rezum pentru tine principalele puncte ale astronomiei despre care va trebui să vorbesc și să contez foarte mult pe îngăduința ta, care îi va ierta fotografului incursiunea sa îndrăzneață într-un domeniu care nu este al lui. .

Fotografia ar trebui să fie mândră de ajutorul pe care i l-a cerut astronomia; nu fără lupte, însă, a devenit un lucru oficial, iar victoria are cu atât mai mult merit. Mai mult, ea a înțeles-o bine, deoarece în timpul Congresului fotografic din 1889, în timp ce încerca să-și stabilească limbajul științific, nu a uitat să precizeze cu grijă geloasă termenii care urmau să-i amintească multiplele aplicații la știința lui Kepler și Leverrier. Ea a numit uranofotografie, reproducerea lumii siderale; astrofotografie, studiul fotografic al stelelor; beliofotografie, cea a soarelui; sclenefoiografia, cea a lunii. — N-ar face-o cineva din dragoste pentru greacă! Dar această uşoară accesare de vanitate este destul de iertată pentru tânăra descoperire, atât de rodnică în multiple rezultate, pe care artele le resping cu dispreţ, pe care ştiinţele serioase nu le acceptă încă.

Într-un cuvânt, ne va fi ușor să precizăm rolul fotografiei în astronomie: este un observator impecabil, păstrând o urmă de durată a imaginilor care i-au lovit retina. Claritatea sa de

vederea este de așa natură, încât poate, printr-o simplă prelungire a observației, să acuze existența unor stele, sori adevărați, situate la asemenea distanțe încât ochiul nostru, chiar ajutat* de un telescop puternic, nu le poate descoperi : distanțe atât de mari încât astronomul le poate preciza doar luând ca unitate de măsură calea parcursă de lumină într-o secundă, adică aproximativ 75.000 de leghe, și apoi ne poate spune că raza de lumină care iese dintr-una dintre aceste stele ia trei, cinci sau zece. ani care vor veni la noi. Aceste evaluări formidabile, în care miliardele jonglează cu miliarde, încurcă mintea și ne-ar face să tragem o tristă întoarcere la micimea noastră, dacă nu am fi în același timp conștienți de măreția scânteii divine, pusă în inteligența noastră, datorită căreia. ni s-a permis să ne apropiem de aceste calcule îngrozitoare.

Au oare aceste stele, la care nu putem ajunge numai prin vedere, au propria lor mișcare, în afară, desigur, de această pseudo-rase în jurul polului, pe care ochiul nostru, înșelat de aparențe, o observă și care nu este decât reflexul mișcarea de rotație a pământului pe axa lui? Fotografia ne va ajuta să o descoperim: nu imediat, este adevărat, pentru că oricât de mari au parcurs aceste căi, ni se par foarte mici nouă, care ne naștem și dispar într-o clipă scurtă, o fracțiune infinită din timpurile lumii.

Dar să presupunem cu mine că unul dintre acei Magi, unul dintre acei preoți caldeeni, care a mers pe vârfurile înalte ale munților pentru a interoga stelele și a le pune întrebări despre destinul uman (de parcă personalitățile noastre subțiri ar avea vreo valoare în prezența acestor lumi de sori), dacă unul dintre acești astrologi ar fi fost capabil să păstreze imaginea fidelă și nepieritoare a cerului, apoi afișată în fața ochilor lui și că, respectat de mâna brutală a timpului, acest document ar fi putut veni la Noi; compararea poziţiilor relative ale anumitor stele, uşor de recunoscut, cu poziţiile lor actuale, ar face posibilă încheierea plimbării, cu atât mai multă precizie cu cât numărul documentelor ar fi fost mai mare. Aceasta este munca pe care o începe astrofotografie și cine știe ce secole viitoare nu vor învăța din aceste studii?

Vor cunoaște, strănepoții noștri, în jurul cărui centru gravitează sistemul nostru solar, care ni se apare cu imensa sa procesiune a fi infinit, presărat cu stele doar în infinitul adevărat.

Dar speranța acestei certitudini, pe termen lung, nu ar putea fi suficientă pentru astronomii noștri moderni; deja, în 1842, un om de știință austriac, Christian Doppler, propusese această idee ingenioasă că o sursă de lumină, în funcție de faptul că se apropie sau se îndepărtează de

•Ч'й

observatorul trebuie, într-un timp dat, să furnizeze mai multe sau mai puține vibrații decât emite sursa. Aceasta este ceea ce putem observa cu ușurință studiind sunetele, ale căror vibrații sunt incomparabil mai puține și mai lente decât cele ale luminii. Sunetul parcurge doar 333 de metri pe secundă: atunci când o locomotivă vine la noi fluierând, vibrațiile sonore se acumulează ca urmare a vitezei înseși a locomotivei și nota fluierului ni se pare mai mare, deoarece este dependentă de numărul de vibrații într-un moment dat; din același motiv tonul pare să scadă atunci când locomotiva se îndepărtează. Raționare prin analogie. Doppler a recunoscut că o sursă de lumină albă ar trebui să ni se pară că tinde spre albastru la apropiere, spre roșu dimpotrivă la îndepărtare; daca teoretic conceptia era adevarata, practic problema se prezenta mai complexa.

Foarte delicate, într-adevăr, sunt aceste aprecieri ale nuanțelor mai degrabă decât ale culorilor adevărate și, în ciuda ideii geniale a lui Fizeau, câțiva ani mai târziu, fie pentru a compara diferențele de colorație, ci diferențele de aranjamente ale linii spectrale, din lipsa

mijloacelor practice, o astfel de concepție remarcabilă a rămas fără aplicare. Fotografia urma să ofere soluția căutată prin înregistrarea fenomenului.

Permiteți-mi, în câteva cuvinte, să precizez faptele: lumina albă, după cum știți, este doar rezultatul îmbinării celor șapte culori primare: violet, albastru, indigo, verde, galben, portocaliu, roșu . Această disjuncție a elementelor luminoase se obține foarte ușor cu ajutorul unei prisme și, pe mesele noastre, în timp ce o rază de soare se joacă prin cristale, aceste minunate și trecătoare pete de colorare, care apar răspândite pe fața de masă, nu sunt altceva. decât rezultatul descompunerii luminii solare de către fațetele cristalelor. Dacă se examinează îndeaproape un spectru solar obţinut prin intermediul unei fante foarte înguste, se realizează curând că acesta este striat transversal de o infinitate de linii negre mai mult sau mai puţin fine şi distanţate; studiind cauza acestor linii singulare, Frauenhofer și mai târziu Bunzen și Kirckhoff au descoperit principiul acelei admirabile metode de analiză care se numește analiză spectrală; au constatat că anumite grupe ale acestor linii au fost produse prin absorbția luminii primare de către vaporii unora sau atare corpuri, deoarece, dimpotrivă, lumina emisă de aceste corpuri incandescente, analizate de spectroscop a dat, în același loc în care s-au întâmplat dungi negre, dungi frumos colorate, ieșind în evidență pe un fundal întunecat.

Vedeți de aici efectele ciudate și admirabile ale unui asemenea

— iKo —

acoperit: să primim pe un spectroscop razele emanate de la o stea iar spectrul format ne va arăta imediat, după o examinare rapidă a razelor, care sunt metalele care intră în compoziția stelei, care sunt corpurile terestre. cărora le este dor de el. Ce parafrază magnifică a „Ca'i unique tuiri jussit”! Da, bărbatului i s-a ordonat să privească cerul, dar a făcut mai mult, a putut să vadă.

Având în vedere această metodă analitică, dacă putem proiecta pe o placă sensibilă atât spectrul unei stele, cât și pe cel furnizat de orice metal conținut în stea, astfel încât liniile principale să fie în coincidență, vom putea, odată ce placa s-a dezvoltat, judecă foarte repede dacă liniile sc se mișcă pe violet sau roșu, adică dacă steaua se apropie sau se îndepărtează. Acest studiu este urmarit la observatorul din Paris de catre un observator savant si neobosit, M. Deslandres.

Să notăm, între timp, câteva dintre rezultatele obţinute: Sirius, după ce s-a apropiat de noi, acum se îndepărtează de el cu o viteză de aproximativ 6 kilometri pe oră; Arcturus, steaua strălucitoare a constelației Bouvier, avansează cu o viteză de aproximativ 8 kilometri; Aldcbaran, ochiul Taurului, fuge de noi cu viteza de 49 de kilometri.

Placa fotografică, mai sensibilă decât retina umană, înregistrează razele, în special în ultraviolete, pe care ochiul nostru nu le percepe și, datorită acestei precizii, Vogel a reușit să calculeze orbita stelei Algol din constelația lui Perseus, a căror luminozitate, schimbându-se la fiecare 70 de ore sau cam asa ceva, dădu naștere

multor ipoteze. Noua teorie a făcut posibilă determinarea mișcării corespunzătoare a stelei; acum, știm că se întoarce în jurul unei stele, nerecunoscute încă, prin descrierea unei orbite circulare de peste 3 milioane de kilometri în diametru și asta într-o perioadă de 2 zile, 20 de ore și 49 de minute.

O altă aplicație a metodei este următoarea: anumite stele sunt duble, adică sunt compuse din două stele care se rotesc una în jurul celeilalte , dar pozițiile lor relative față de noi și distanța lor sunt de așa natură încât „a fost greu de calculat în mod obișnuit. înseamnă diametrul orbitei stelei secundare; spectrofotografie a rezolvat problema și astfel am putut determina diametrul orbitei stelei duble a constelației Coachman, un diametru care ajunge la 26 de milioane de kilometri.

Astfel fotografia, retina omului de știință, așa cum a numit-o cu atâta dreptate M. Janssen, a făcut posibil să se cunoască lucruri care

- ι8ι -

plătiți simțurilor noastre și s-a retras în limite incomparabil mai departe de orizonturile noastre obișnuite.

Astrofotografia aplicată studiului planetelor va clarifica încă multe probleme nerezolvate; ne va reda fidel craterele ciudate și văile abrupte care brăzdează satelitul nostru; poate ne va spune care sunt canalele curioase, care acoperă suprafața lui Marte cu rețeaua lor, sau ne va dezvălui problema misterioasă a inelului lui Saturn.

Deja, sub îndrumarea pricepută a lui M. Janssen, la observatorul din Meudon, ea a putut să ne arate structura granulară a suprafeței solare, ea înregistrează în fiecare zi producția și progresul acestor pete care ascund din când în când. steaua strălucitoare și pe care starețul Fortin dorea să joace rolul de profeți ai furtunilor.

Dar locul în care munca ei devine crucială este atunci când își asumă responsabilitatea grea de a întocmi catalogul nenumăratelor stele care populează firmamentul nostru.

Desigur, ideea de a folosi fotografia pentru astfel de lucrări nu este nouă, iar Arago, care se făcuse puternicul protector al descoperirii lui Niepce și Daguerre, întrezărise imediat posibilitatea unei astfel de aplicații. mulți fuseseră observatorii care încercaseră să abordeze această întrebare; dar, daca teoretic solutia pare usoara, nu este la fel in practica. Obiectivele astronomice, acromatizate pentru vederea noastră, nu dau imagini fotografice bune, au un punct focal chimic iar focalizarea, perfectă pentru ochiul nostru, nu oferă o imagine clară asupra preparatului sensibil. Acesta, in schimb, trebuie sa aiba un granul cat mai fin pentru a putea suporta maririle la microscop, necesare masuratorilor; în mod similar, imaginea ar trebui să fie lipsită de distorsiuni. Aceste condiții multiple au fost studiate cu o precizie admirabilă de doi astronomi francezi, MM. Frații Henry și, în curând, științul director al observatorului din Paris, amiralul Mouchez, bazându-se pe primele rezultate obținute, a putut invita într-un Congres reprezentanții tuturor națiunilor învățate să le propună să

stabilească în comun harta fotografică a cer, o concepție magnifică, care va fi cinstea eternă a Franței.

Congresele Astronomice din 1887 și 1889, desfășurate la Paris, au determinat cu precizie condițiile în care va fi întreprinsă lucrarea: fotografiile, realizate cu o acuratețe riguroasă, după date atent studiate, vor avea un

format de 16 centimetri pătrați și numărul acestora nu va fi mai mic de 40.000.

Plăcile standard vor fi folosite pentru a face probe făcute inalterabile prin procedee speciale de vitrificare iar măsurătorile pot fi efectuate cu ajutorul unui dispozitiv inventat de frații Henry, macromicrometrul, care face posibilă evaluarea pe placă a distanțelor stelelor până la în 1/600 dintr-un milimetru.

Nouăsprezece observatoare au aderat la deciziile Congresului și au împărtășit lumea siderale; este suficient, pentru a arăta toată importanța acestui mod de reparare a hărții cerului, pentru a aminti care au fost primele încercări și numărul de stele catalogate succesiv. Hevelius, în 1690, fără ajutorul vreunui telescop, a putut observa 1.553 de stele; Lalande, la începutul secolului, datorită dispozitivelor optice, putea indica 47.390 de stele; Weiss, pentru zona climatelor noastre, în jurul anului 1850, a notat 62.530 de stele; reușim acum, prin fotografie, să înregistrăm un astfel de număr de stele, încât Struve a putut observa că, pentru aceeași suprafață, relativ mică, de 4 grade pătrate, unde Argelander nu reușise să numere decât 170 de stele, a remarcat obiectivul fotografic. peste 5.000; în sfârșit, detaliu nu lipsit de valoare, în timp ce astronomul a trecut ani întregi pentru a stabili aceste hărți incomplete, într-o expunere de o oră, fotografia realizează această lucrare cu o precizie extremă.

După ce v-am prezentat o schiță a rolului jucat de fotografie în studiile astronomice, o să vi-l arăt la serviciu și vă voi derula în fața ochilor principalele documente pe care le-a putut deja să le furnizeze.

Este corect să vă ducem mai întâi la Observator, unde se dezvoltă aceste lucrări interesante, și să vă puneți în fața ochilor câteva fotografii realizate în timpul unei vizite recente, făcută împreună cu Președintele Foto-Clubului, vizită de care păstrăm cea mai fermecătoare amintire pentru primirea bună rezervată reprezentanților Companiei noastre. Această clădire grea cu linii severe, începută în 1667 de către Perraut, ne amintește bine de arhitectura nobilă a secolului mare și de ciudatele cupole, care o depășesc, adăpost mobil al instrumentelor destinate să scruteze bolta cerească, îi conferă un aspect cu totul aparte. fizionomie. După ce traversăm curtea mare în care, albă și grațioasă, stă statuia lui Leverrier, una dintre gloriile noastre astronomice, și traversăm încăperile colecțiilor, intrăm în grădina centrală plantată cu copaci groși, care susțin observatorii ca o umbră slabă.

Partea dreaptă a observatorului este ocupată de o clădire

de formă ghemuită împărțită de sus în jos, în lățime, prin trei fante înguste și care conține ochelarii de meridian, destinate observării trecerii stelelor; în față, santinelele înalte, unde se aprinde o lampă în fiecare seară, marchează punctul de trecere precis al meridianului. Nu departe de acolo ni se arată siderostatul lui Foucault, care constă în esență dintr-o oglindă mișcată printr-o mișcare de ceasornic, astfel încât să trimită, prin reflexie, o rază, emanată din spațiile cerești, într-o direcție imuabilă: acest instrument este deosebit de util. pentru observaţiile făcute de domnul Deslandres.

Mai departe, pe jumătate îngropați în verdeață, vizităm observatorul fraților Henry unde s-a pregătit toată lucrarea pe care am menționat-o mai sus: de acolo a început lucrarea gigantică întreprinsă astăzi. Telescopul, care este folosit pentru observații fotografice, este adăpostit de o cupolă rotunjită.

Este un paralelipiped mare, integral metalic, care este alcătuit din două rame îmbinate, partea inferioară este rama fotografică, iar în spate recunoaștem aspectul obișnuit al camerelor noastre întunecate, destinate să primească ramele: deasupra este rama de observație care este folosit nu numai pentru a direcționa aparatul pe punctul cerului de observat, dar totuși pentru a asigura direcția în timpul operației fotografice. Acest telescop se rotește în jurul unei axe orizontale plasate într-un cadru înclinat exact de-a lungul axei pământului: acest cadru poate pivota de-a lungul axei sale și este pus în mișcare de un mecanism ale cărui organe principale se văd în partea de jos; sub acțiunea mișcării de ceasornic, cadrul se mișcă într-o direcție opusă mișcării de rotație a pământului și cu o viteză egală, astfel încât odată îndreptat asupra unei stele și declanșarea mișcării, telescopul rămâne invariabil concentrat asupra punctului care urmează să fie observat: obiectivul descriind apoi în spațiu o circumferință paralelă cu ecuatorul, am fost conduși să dăm instrumentului denumirea de telescop ecuatorial.

Domul are un mare șanț vertical pentru a permite razei vizuale să ajungă la stele și totul, rostogolindu-se pe pietricele, se mișcă cu cea mai mare ușurință; dar cu un astfel de aparat observația, pentru astronom, nu este întotdeauna convenabilă, deoarece trebuie să ia cele mai diverse poziții, după orientarea telescopului; tocmai am terminat, la Observator, o instalație specială, care evită această genă și această Atitudine.

Noua clădire a rupt complet toate tradițiile: este formată dintr-un turn pătrat, ridicat la aproximativ 20 de metri deasupra solului; în partea de sus este

Camera observatorului. La poalele acestui turn stă un fel de santinelă din fier montată pe șine și care se deplasează cu ușurință înapoi sub acțiunea unui troliu, expunând telescopul. Acesta este îndoit într-un unghi drept; una dintre ramuri, paralelă cu axa terestră, se termină în camera observatorului și se poate întoarce pe sine, făcând ca a doua ramură să descrie un cerc paralel cu ecuatorul: este o nouă formă de ecuatorial (i).

Obiectivul, la care se ajunge printr-o scară dublă în spirală, are un diametru de nu mai puțin de 0,6o și este opera fraților Henry, care nu sunt optici mai puțin pricepuți decât astronomii învățați. Fasciculul de lumină colectat de obiectiv, reflectat prima dată de o oglindă plasată în spatele lentilelor, în capul cubic al instrumentului, suferă o a doua reflexie în partea îndoită și este îndreptat către observator. Acest telescop enorm, de 18 metri lungime totală, cântărește 12.000 de kilograme și datorită combinațiilor mecanice perfect studiate, este manevrat cu cea mai mare ușurință și se poate întoarce pe axa sa datorită unei mișcări de ceasornic, astfel încât să urmărească exact steaua observată.

Să ne transportăm în vârful turnului de observație, în camera în care se află ocularul: aici observatorul, așezat confortabil în fotoliul său, nu va trebui să se miște, este, dimpotrivă, instrumentul docil care se va înclina. în poziția dorită și mânerele de tot felul, cercurile gradate, care se află sub mâna astronomului, îi permit acestuia să orienteze rapid obiectivul în toate direcțiile posibile, fără să se folosească măcar de un cercetător.

Când obiectivul fotografic este terminat, se va putea, folosind un astfel de dispozitiv, să se facă o dovadă a lunii care ajunge la un metru în diametru.

Un alt instrument de observare este marele telescop Foucauld pe care urmează să-l vizităm și a cărui putere de mărire considerabilă poate fi folosită util în observațiile fotografice; acum suferă modificările necesare.

Și în timp ce ne plimbăm prin grădinile Observatorului, minunându-ne de noile orizonturi care ni se deschid, un aparat bizar, strâns învelit în draperii negre, se ridică în fața noastră: la interogatoriul nostru mut, ni se spune că Este statuia lui Arago care își așteaptă piedestalul. Dacă ne înclinăm în fața marelui astronom, ca fotograf,

(ii) Este corect să reamintim că proiectarea acestui aparat și studiul său se datorează lui M. Lœvy, de pe lângă Observatorul nostru.

nu putem uita că el a fost, în acea memorabilă ședință din 3 iulie 1839, cel care a anunțat Camerei Deputaților, lumii întregi, noua descoperire atât de rodnică în diverse aplicații: geniul său l-a făcut imediat să profețească minunatul viitor. rezervate fotografiei, cuvintele sale captivante au arătat multiplele transformări la care aceasta s-ar preta și, sub acest patronaj puternic, tânăra știință ar putea intra cu îndrăzneală în arenă. Iar cel care pledase atât de bine cauza artei care ne este dragă, cea de care Franța fusese și trebuie să fie atât de mândră este acolo, așteptând un cub de piatră, pe când, la sfârșitul secolului nostru atât afectate de statuomanie, bronzurile atâtor străini iluștri izvorăsc neîncetat din pământul nostru!

Acum că știm instrumentele, să aruncăm o privire la lucrările pe care le produc. Vă pun în fața ochilor un prim fragment de studiu al hărții cerului executat de frații Henry. Se știe că stelele se împart după ordin de mărime, luând ca bază de clasificare luminozitatea și diametrul aparent; dacă stelele de prima magnitudine, reprezentate în

hartă prin aceste puncte mari rotunjite, se imprimă pe placă foarte repede, o fracțiune de secundă, sunt necesare expuneri de la 1 oră la 1 oră 20 pentru a fotografia stelele de magnitudinea șaisprezecea. Cu două ore de expunere, MM. Henry a putut să înregistreze până la stele de magnitudinea a optsprezecea; aceste puncte infinit de mici care apar pe fundalul hărții sunt urmele stelelor situate la aceste distanțe improbabile, despre care v-am vorbit la începutul acestei discuții.

Într-un alt fragment din bolta cerească, constelația Gemeni, se observă un roi de stele, deși printr-o expunere relativ scurtă, nu s-a încercat să depășească magnitudinea a treisprezecea; această porțiune a cerului, unde sunt aproape 3.205 stele, văzută cu ochiul liber, dezvăluie doar șapte cel mult. – Vedeți în ce proporții enorme pun aparatele optice înapoi, dar, în același timp, cât de mult fotografia, înregistrând aceste mii de puncte de lumină într-o manieră exactă, simplifică sarcina observatorului, care își va putea continua. studiază fotografia, când norii ar fi oprit orice lucru direct.

Dar, pentru ca acest studiu al plăcii să se poată face cu exactitate, este absolut important ca pentru o stea să nu se ia nicio urmă de praf, nicio imperfecțiune a stratului sensibil. Pentru a evita o asemenea dezamăgire, MM. Henry a avut fericita idee de a repeta poza de trei ori, de fiecare data deranjand camera o cantitate foarte mica, astfel incat imaginea finala

a căpătat aspectul unui triunghi, suficient de mic pentru a nu șoca ochiul în tipăriturile obișnuite pe hârtie, dar suficient de ascuțit pentru a fi ușor perceput la mărirea microscopului.

De la negativul fotografic se trece ușor la o reproducere gravată prin heliogravură: așa a fost procedeul folosit pentru harta regiunii Pleiadelor; am putut adăuga în gravură un plan dreptunghiular de declinații și ascensiuni drepte, corespunzătoare meridianelor și longitudinilor hărților noastre terestre, ceea ce face posibilă precizarea rapidă a poziției cutare sau cutare stele. În centrul cărții se află Alcyon e, o stea de magnitudinea a treia, împotriva căreia pare să apese o procesiune de stele, aranjament care a făcut ca la noi să fie numită puii, pentru că arată ca o găină înconjurată de puii lui. Fotografia a dezvăluit în această regiune o serie de nebulozități indicate prin dungi cenușii și, mai ales, merită subliniată această dâră în formă de coadă de cometă, părând a ieși din Maïa, o stea situată în dreapta Alcyone. MM. Henry, grație fotografiei, a fost primul care a recunoscut această nebuloasă care până atunci scăpase tuturor astronomilor, deși această porțiune de cer fusese subiectul unui studiu neîncetat.

Observând stelele cu telescopul, ne dăm seama curând că în mijlocul punctelor strălucitoare clar caracterizate sunt plasate feluri de mici nori luminoși, care afectează toate formele posibile și unde ochiul nu poate distinge nicio stea: aceasta este numită nebuloase. Am putut, cu ajutorul unor măriri mari, să recunoaștem că anumite nebuloase erau adevărate grupuri stelare, dar altele, până acum, nu au putut fi rezolvate. Aceasta este Nebuloasa Lyra, remarcabilă prin forma coroanei; într-o primă dovadă fotografică, obținută la Alger, cu o

expunere de patru ore, am putut dizolva norul de praf cosmic într-o serie de granulații și în centrul inelului am putut percepe un fel de stea.

Acest studiu fotografic a fost reluat la Toulouse, cu o expunere de opt ore, am împins și mai mult reducerea și steaua centrală a devenit un nou grup stelar; de remarcat că acesta este rezultatul cel mai complet pe care se poate conta cu preparatele actuale sensibile, a căror bob excesiv de grosier poate duce la nefericită confuzie. În studiul microscopic al plăcii, bobul de argint redus este într-adevăr o cauză uriașă de disconfort; fiecare stea nu este reprezentată de o pată de culoare egală în care nuanța este legată de activitatea luminoasă a stelei; imaginea, dimpotrivă, este formată din

grupuri mici de granule negre mai strânse în centru decât pe margini și, examinând cu atenție granulele împrăștiate, recunoaștem ici și colo câteva grupuri mici, o urmă infinit de slabă de stele situate la limitele extreme ale sferei pe care le putem studia. , vedete pe care nu avem voie decât să le bănuim.

Înainte de a părăsi această întrebare interesantă a stelelor, voi pune în fața ochilor voștri spectrul unuia dintre aceste corpuri cerești: spectrul lui Du Cygne. Fotografia nu a putut, din păcate, să ne ofere culorile magnifice rezultate din descompunerea luminii, dar a indicat clar liniile negre care servesc la stabilirea compoziției chimice a stelei; fără a intra în detalii, vă voi indica doar această linie dublă marcată clar în regiunea galbenă și care indică faptul că steaua conține sodiu; mai mult, analiza spectrală tinde din ce în ce mai mult să ne demonstreze unitatea materiei în toate stelele; este mai mult decât probabil ca toate aceste puncte strălucitoare ale spațiului să aibă aceeași compoziție cu globul nostru terestru.

Deoarece am revenit la analiza spectrală, permiteți-mi să vă vorbesc din nou despre testele interesante obținute de M. Deslandres și voi putea, datorită explicațiilor complete ale observatorului învățat, să vă prezint principiile experimentului. menționat la începutul acestei discuții. Să examinăm spectrul oferit nouă de steaua Sirius; ici și colo este striat transversal cu linii negre: aceasta este caracteristica spectrelor și putem deduce din aceasta că un nucleu central incandescent este învăluit într-o atmosferă de vapori, care, prin absorbția radiațiilor pe care sunt capabile să le emită, dau naștere. la aceste linii negre. Dar, alături de acest spectru, M. Deslandres a juxtapus un spectru de hidrogen, apoi spectre de fier și calciu. Acestea sunt compuse doar din linii luminoase pe un fundal negru și fiecare dintre ele corespunde liniilor întunecate din spectrul lui Sirius, de unde concluzia foarte simplă că steaua conține hidrogen, fier și calciu. Dar, analizând mai îndeaproape liniile de fier corespunzătoare, ne dăm seama că cele ale stelei sunt puțin în spatele celor de metal, sunt purtate în stânga noastră, adică pe partea roșului, din care putem concluziona că steaua se îndepărtează. Fără a intra în misterele delicate ale mijloacelor de măsurare, este ușor de înțeles că această întârziere ar putea fi evaluată și să ne spună ca urmare că Sirius fugea de noi cu o viteză de 6 kilometri pe secundă. Nu

există chiar rezultate extraordinare și totul spre onoarea inteligențelor care nu se tem să abordeze astfel de studii.

Există o altă specie de stele rătăcitoare care se întorc din când în când la orizontul nostru, cometele, cărora Evul Mediu le-a atașat semne atât de înspăimântătoare și pe care începuturile secolului nostru, mai sceptici, le-au privit ca un semn favorabil viilor noastre, așa a fost cometa din 1811 sau magnifica cometa lui Donati care a strălucit splendid deasupra Parisului, în octombrie 18j 8. Știința fotografică era prea tânără atunci pentru a ține evidența fenomenului pentru noi și tocmai la o gravură a trebuit să-i cer acest curios. reproducere. Din ce materie subtilă trebuie să fie compusă acest snop lung și strălucitor care urmează steaua în cursul ei?

M. Deslandres, studiind hidrogenul carburat, a găsit un spectru absolut asemănător cu cel furnizat de cozile cometelor. Spectrul cuprinde o serie de linii luminoase care se apropie cu regularitate de maxim pentru a scădea apoi mai lent și se formează mai departe în același ritm, dar cu mai puțină intensitate. Prin urmare, ele sunt în mare parte dâre de gaz care arde care ating lungimi fabuloase; coada cometei lui Donati a fost măsurată și, în timp ce nucleul avea un diametru de 9.000 de kilometri, părul a ajuns la 88 de milioane de kilometri: ceea ce Babinet a vrut să numească nimic vizibil este într-adevăr materie ponderabilă, așa cum ne-o dovedește știința modernă.

Știm că aceste apariții strălucitoare pe cer urmează un curs foarte particular; ele descriu o elipsă foarte alungită a cărei soare ocupă unul dintre punctele focale și cursul cometei este astfel încât coada este întotdeauna plasată într-o direcție opusă soarelui; această vedere schematică turbulentă vă arată acest efect. Studiul cometelor, al variației formelor lor, al traiectoriei lor, cu ajutorul fotografiei, va fi, fără îndoială, fructuos în noi perspective.

(Va urma.)

H. Fourtier.

Ca urmare a unui accident în timpul tipăririi, domnul Rouillé, neputând livra placa de la

„.BANCHETUL CEI DOUĂCEI”

cititorii noștri îl vor primi inserat în următoarea

număr.

NDL fi.

CONGRESUL INTERNAȚIONAL DE PHQTÛGflaPHY

care urmează să fie încercat la Bruxelles în 1891.

Comisia permanentă desemnată de Congresul Internațional de Fotografie desfășurat la Paris în 1889, pentru a pregăti întrunirea celui de-al

doilea Congres la Bruxelles, a însărcinat o subcomisie ședită la Paris să ia, de comun acord cu o comisie numită de Asociația Belgian Photography. , toate măsurile necesare pentru a asigura realizarea acestui proiect (1).

Aceste două comisii au decis de comun acord că Congresul va avea loc la Bruxelles, în perioada 23-30 august 1891, la Palais du Midi, bulevardul Hainaut.

Comitetul permanent a decis, în continuare, în sesiunea sa din decembrie 1890, că regulamentele adoptate pentru Congresul desfășurat la Paris în 1889 vor rămâne aplicabile Congresului de la Bruxelles, cu excepția puținelor modificări justificate de diferitele circumstanțe de timp și loc.

PROGRAM

ÎNTREBĂRI REZOLVATE DE CONGRESUL DIN 1889.

Examinarea observațiilor făcute în diferite țări.

Prima întrebare și întrebările anexe A și B. — Unitatea și standardul practic de lumină. — Evaluarea intensității luminii în operații fotografice și determinarea sensibilității plăcilor.

Relatarea experimentelor făcute de comisia însărcinată cu urmărirea studiului metodelor indicate de Congres.

Prevederi suplimentare și precauții care trebuie respectate.

A doua, a treia și a patra întrebare. — Determinarea caracteristicilor lentilelor, diafragmelor și obturatoarelor.

Socoteala masurilor luate de Societatea Franceza de Fotografie cu privire la aceste intrebari. — Aparate pentru studiul obturatoarelor.

A cincea și a șasea întrebare. —Dimensiunile șuruburilor, monturi de lentile și plăci pentru camere. — Formatul plăcilor fotografice.

Socoteala aranjamentelor luate de Societatea Fotografica Franceza pentru restabilirea instrumentelor destinate verificarii dimensiunilor fixate de Congresul din 1889. — Noi intrebari rezervate discutarii.

ï. Notă. — Aceste comisii au următoarea componență:

Comitetul permanent al Congresului din 188q. — Subcomisia de organizare a Congresului din 1891: MM, Davanne, Pcctor, Londe, Sebert, Bordet si de Villechollc.

Comitetul de organizare belgian: MM. J. Macs, din Blochouse, Rutot și Puttmans.

— 19o —

A șaptea și a opta întrebare. — Exprimarea formulelor fotografice și uniformitatea denumirilor.

Raportul observațiilor făcute pe acest subiect. — Noi întrebări rezervate pentru discuție.

A noua întrebare. — Formalități vămuite pentru circulația preparatelor sensibile.

Examinarea măsurilor luate în diferitele țări în executarea hotărârilor Congresului.

A zecea întrebare. — Protejarea proprietății artistice a operelor fotografice.

Examinarea aranjamentelor luate în diferitele țări.

ÎNTREBĂRI TREBUIE REZOLVATE DE CONGRESUL DIN 1891

Io Întrebări derivate din cele studiate de Congresul din 1889.

Prima întrebare. — Determinarea principalelor caracteristici ale obiectivelor.

Proiect pentru crearea, în diferitele țări, a laboratoarelor pentru studiul obiectivelor fotografice.

A doua întrebare. — Adăugarea de noi numere la seria normală de obiective fotografice și o nouă metodă de montare a acestor obiective.

A treia întrebare. — Plăci de obiective pentru a fi utilizate pentru aparatele stereoscopice.

A patra întrebare. — Adăugarea de noi numere în seria normală de formate de plăci fotografice.

A cincea întrebare. — Fixarea grosimilor normale pentru plăci fotografice pe sticlă.

A șasea întrebare. — Adăugarea regulilor de stabilire a formulelor compozițiilor lichide.

A șaptea întrebare. — Adăugiri și modificări de detaliu la nomenclatorul denumirilor fotografice.

2° Întrebări noi.

A opta întrebare. — Aranjamente care trebuie făcute pentru a stabili o legătură între societățile fotografice din diferite țări.

A noua întrebare. — Măsuri care trebuie luate pentru a aduce în atenția societăților fotografice constituite în mod regulat informații care le pot interesa și pentru a le supune întrebări al căror studiu prezintă un interes special pentru știința fotografică.

A zecea întrebare. — Măsuri care trebuie luate pentru desfășurarea periodică a Congreselor și pentru asigurarea reprezentării societăților fotografice corespunzător constituite.

CONDIȚII DE CALITATE

Trimiteți imediat abonamentele cu suma contribuției (10 franci), domnului Ch. Puttemans, secretar general al Asociației Belgiene de Fotografie, Palais du Midi, boulevard du Hainaut, la Bruxelles. –Doar membrii vor primi rapoartele cu privire la întrebările propuse. '

Regulamentul poate fi consultat la secretariatul Photo-Club de Paris unde sunt depuse.

Tocmai am primit de la domnul Davanne, Președintele Comitetului Administrativ al Société Française de Photographie, în numele subcomisiei de organizare a Congresului din 1891, următoarea comunicare pe care ne roagă să o aducem la cunoștință de la colegii și cititorii noștri:

Paris, 25 iulie 1891.

„Pentru a permite tuturor celor care sunt interesați, în țara noastră, de progresul fotografiei, să contribuie la munca utilă a Congresului, Comitetul Administrativ al Societății Franceze de Fotografie a considerat că ar fi util să convoace o ședință plenară. , la Paris, a membrilor diferitelor Societăţi Fotografice Franceze, precum şi a constructorilor/producătorilor sau amatorilor care pot avea interes pentru succesul lucrării întreprinse.

La această întâlnire se vor da cunoștințe despre lucrările pregătite de comitetul de organizare și se vor putea aduna opiniile și propunerile persoanelor care nu pot veni la Congresul de la Bruxelles.

Această întâlnire va avea loc joi, 13 august, la ora 16:00. 1/2 după-amiază, în sala de ședințe a Société Française de Photographie, 76, rue des Petits Champs, la Paris.

De fapt, este de dorit ca delegații care vor reprezenta Franța la Congresul de la Bruxelles să poată face acest lucru în numele unei majorități suficiente pentru a-și da cuvântului autoritatea necesară în fața puținelor eforturi care au fost depuse, în special la străin, să distrugă lucrarea atât de bine începută.

Este de sperat că munca conștiincioasă pregătită de Comitetul permanent va obține multe voturi și că cei care s-au dedicat acestei sarcini grele vor primi sprijinul unui număr mare de voturi. »

UN CONCURS DE FOTOGRAFIE

în LUCHON

Președintelui Photo-Club de Paris.

5 iulie 1891"

Domnule presedinte,

Am onoarea să vă informez că anul acesta organizăm un concurs pentru fotografi amatori în cadrul Bătăliei Florilor de la Luchon, pe 9 august.

Iata conditiile acestui concurs:

Orice fotograf amator care vrea să concureze trebuie să-i ceară lui Luchon un card, de la comisia Festivalului Florilor, și să demonstreze că nu este un profesionist.

Un loc va fi rezervat fotografilor în fața Cazinoului, în cadrul paradei mașinilor. Mașinile trec pe lângă ei și se opresc pentru o clipă pentru a se înregistra.

Cardul emis va servi ca un card de trafic în timpul Bătăliei Florilor.

Concurenții trebuie, în seara zilei de sâmbătă, 15, să prezinte comisiei cel puțin șase dovezi, cel mult douăsprezece, ale opiniilor diferite luate fie în timpul paradei, fie în timpul luptei.

La Cazinou va avea loc o expoziție.

Se vor acorda premii pentru cele mai bune evenimente și anume:

O data inc din argint-aurit;

O medalie de argint;

O medalie de bronz.

Aceste medalii sunt de la modulul de 0,057 ct lovit la primul titlu.

O sa te intreb. Domnule Președinte, să împărtășesc această comunicare membrilor Photo-Club de Paris.

De asemenea, vă voi cere ospitalitate la următoarea dvs. expoziție, pentru printurile premiate din competiția noastră.

Acceptați, domnule președinte, asigurările celei mai înalte mele considerații.

Festivalul Florilor Luchon.

Președintele comisiei:

Maurice Froyez.

PRELEȚII DE M. MAREY

LA COLEGIUL DE FRANCE

Domnul Marcy, al institutului, membru de onoare al Photo-Club de Paris, tocmai a susținut la College de France, joi, 9 și 16 iulie, două prelegeri remarcabile despre metoda sa fotografică, aplicabilă științelor fizice și naturale, pentru analiza mișcării.

El a dat o relatare completă a acestei metode, care face posibilă analizarea, prin intermediul fotografiilor succesive, a mișcărilor prea lente, prea rapide sau prea complicate pentru a fi observate direct: cititorii noștri au fost deja introduși în modul de funcționare folosit de M. Marcy, prin articolele foarte interesante publicate în Bulletin du Photo-Club, de MG Demeny, priceputul pregătitor al laboratorului stației fiziologice. În ultimele sale lucrări, domnul Marcy a căutat să facă printuri de o dimensiune mai mare, folosind întotdeauna filme care se derulează în fața obiectivului.

Astfel am văzut la stația fiziologică din Parc aux Princes, în cadrul uneia dintre sesiunile experimentale care s-au desfășurat în urma acestor conferințe, încercări succesive ale unui val care se sparge pe o stâncă, a unui bărbat care învârtea un baston, luptători, plimbători, gura de o persoană care ține un discurs etc., fiecare măsurând aproape 8 pe 10 centimetri.

Profitând de o lumină excepțională și de condiții deosebite de iluminare, M. Marey a adus înapoi de la Napoli o serie de fotografii de cel mai mare interes, reprezentând mișcarea și zborul micilor animale, insecte, și care, realizate cu viteze ale obturatorului atingând douăzeci de miimi de un al doilea, sunt de o execuție perfectă din punct de vedere fotografic.

Să adăugăm că domnul Marcy a făcut onorurile Stației Fiziologice, cu bunătatea sa obișnuită, dând fiecăruia explicațiile pe care i le cere despre funcționarea dispozitivelor sale ingenioase și completând astfel, printr-o demonstrație practică, descrierile date lui. în timpul prelegerilor sale.

ILUSTRAȚIILE NOASTRE

„Discursul de duminică”. — O scenă de sat amuzantă realizată la Moret de MA Darnis și care constituie un veritabil tablou de gen. Bătrânii țării se bucură de soarele de mai și vorbesc între ei despre evenimentele săptămânii: această fotocol-lografie drăguță vine din atelierele lui M. Thevo^ din Geneva.

J Camera de mână 3X18 cu obiectiv Darlot, cu obturator circular.

Cele două fotografii ale „Attelages du haras du Pin”, executate din negativele lui MM Bucquet, ne-au fost împrumutate cu bunăvoință de domnul Baschet, amabilul director al Revue illustrée. Îi mulțumim pentru că a fost de acord să ne permită să oferim cititorilor noștri aceste panouri care însoțesc articole foarte interesante din stiloul autorizat al domnului Ed, Gasi despre rasele de cai din Franța și publicate recent în „Revue illustrée . »

„Le Banquet des Vingt”.— Această fotografie a fost realizată de M. Albert Londe în lumina magneziului.

Pentru a face acest test, domnul Londe a folosit o lentilă Dall-Meyer {rectilină rapidă ar) care lucrează pe o placă i) χ 18 cu dia-bhragm fjiŞ. A folosit dispozitivul de iluminat pe care l-a descris în Nature în urmă cu câțiva ani și a cărui descriere completă se găsește în numărul din iunie al buletinului de la Sociele française de Photographie. Cartușul conținea aer.5 de pulbere flash și era suspendat la aproximativ 2^.50 de sol. Aprinderea s-a făcut cu fitil la timp, ceea ce i-a permis domnului Londe să apară în grup. Dezvoltarea s-a realizat cu acid pirogalic cu aceeași ușurință ca și când placa ar fi fost plasată la lumina zilei.

Fotocolografia a fost executată de M. Rouillé.

EXPOZIȚIA NAȚIONALĂ A CARPENTRAS

Sectiunea fotografica.

Un loc mare va fi rezervat fotografiei la Expoziția Națională organizată de orașul Carpentras; vor fi acordate diplome speciale.

Comisia adresează un apel tuturor celor care practică fotografia, artiștilor și amatorilor, precum și producătorilor care se ocupă de dispozitive și produse utile pentru fotografie.

Formulare tipărite de cereri de admitere vor fi trimise tuturor celor care le solicită de la Secretarul General al Expoziției din Carpentras (Vaucluse).

Fotografiile trebuie să ajungă, înrămate libere, la Expoziția Carpentras, secțiunea Fotografie, înainte de 20 august, cel mai recent termen.

J BIBLIOGRAFIE

ï

Elemente de fotogrammetrie, de comandantul V. Legros, în-180. -r: Editura Științifică, 1891.

Sub acest titlu, comandantul V. Legros a scris o carte de mare interes, menită să prezinte aplicațiile fotografiei la arhitectură, la planuri de topografie, la topografie și, ulterior, la operațiunile militare. Deși la prima vedere aspectul științific al acestui volum poate face să retragă mai mult de un amator, totuși îi sfătuim să-l citească cu atenție, ei vor găsi acolo expuse într-o metodă clară, precisă și mai presus de toate cu o metodă perfectă, principiile perspectivei. și aplicațiile sale în fotografie. Așezarea camerei obscure în fața unui peisaj sau a unui model animat nu este deloc nesemnificativă și prin deducții teoretice, prezentate cu mare claritate, autorul trage concluzii eminamente practice pentru amatorul preocupat de munca artistică. Pentru omul de știință care se ocupă de fotogrammetrie, este un ghid valoros. În cele din urmă, ne bucurăm să vedem reluată o descoperire franceză, munca colonelului Laussedat și a doctorului

Lebon, prea mult abandonată aici, și reluată cu atâta favoare de cealaltă parte a Rinului, încât a fost nevoită să-și ceară noul nume.

Rețete fotografice, de Abel Buguet. Sub acest titlu, președintele Societății fotografice din La Flèche a reunit o serie de formule, documente prețioase: amatorul și profesionistul vor consulta cu interes această mică lucrare care le va oferi informațiile de care ar putea avea nevoie în practica zilnică . .

Acest volum face parte din colecția de lucrări fotografice publicate de Editura Științifică, care tocmai a publicat o a treia ediție, complet revizuită și mărită, a La Photographie de l'Amateur debutant de același autor.

În primul volum al Tratatului practic de măriri fotografice, M. Trutat a studiat în principal diferitele procese cu ajutorul cărora se obțin mici negative. Al doilea volum, care tocmai a fost scos la vânzare de MM. Gauthier-Villars și fii. Măririle în camera întunecată, în lumina soarelui, în lumină artificială sunt toate revizuite cu cea mai mare grijă în această lucrare care face onoare Bibliotecii Fotografice. (Paris, în-18 Isus).

Datorită numeroaselor modificări, legate de progresele recente ale Fotogravurii, pe care M. l'abbé Ferrct a avut amabilitatea să le adauge, Tratatul Practic de Incografie al lui M. Roux a devenit o lucrare absolut nouă, în care se vor găsi indicaţiile referitoare la gravură. cu clorura de fier, transportul desenului pe zinc etc.

După ce au studiat această modestă și excelentă lucrare (Gauthier-Villar s et fils, la Paris), ucenicii fotogravori vor fi în măsură să se ocupe de Fotogravura ușoară și ieftină, care face parte din aceeași bibliotecă fotografică. (Paris, în-18 Isus).

M. de la Baume-Pluvinel, în Formarea imaginilor fotografice pe care tocmai a publicat-o Biblioteca Fotografică editată de Gauthier-Villars et fils, se ocupă de munca care se desfășoară în preparate sensibile când sunt lovite de radiații luminoase. Acest volum mic, care expune principalele fenomene chimice produse de lumină și arată cum acestea pot fi explicate în starea actuală a științei, va facilita sarcina celor care caută să îmbunătățească rațional procesele fotografice bazate pe fotochimie. (Paris, in-i8isus).

În Manuel d'Orthochromatinne (Paris, i8ÿi)t atât de așteptat cu nerăbdare, M. Léon Vidal, expune cu competența sa obișnuită, diferitele procedee care fac posibilă corectarea gamei de tonuri, redată incorect de fotografia obișnuită, atunci când este o chestiune de reproducere a obiectelor colorate. Puțină teorie din această broșură, cu care tocmai s-a îmbogățit Biblioteca Fotografică editată de aceleași edituri, dar date practice, descrieri precise, al căror studiu va pune la îndemâna tuturor procedurile orlhos-copic și va permite Evitați eșecurile de la pe care, de prea multe ori, au avut de suferit operatorii care, pe baza unui prospect, s-au apropiat de fotografia izocromatică fără o pregătire suficientă și au ajuns doar să-și piardă timpul, farfuriile și iluziile.

Informații diverse pentru fotografi amatori, de G. Lan quest, Paris 1890. Un scurt rezumat care conține sfaturi practice pentru turiști, care își găsește locul în orice bagaj fotografic: toate operațiunile necesare obținerii unui print fotografic de la montaj până la editare, sunt rapid revizuită iar cartea se încheie cu un capitol util de consultat cu privire la eșecurile și remediile ce trebuie aplicate.

PARIS. — IMPRIMANTĂ CHЛIX, RVR BRRGÊRE, 30. — 15896*7-91

Girantul: J. LE LU

„ί̗

eu

Fototip Piaget.

Medalia Vermeil. — Concurs Ifìgo.

< >   i

|ь   í

ή

BULETIN INFORMATIV

DE

CLUB FOTO PARIS

CONGRES INTERNAȚIONAL DE FOTOGRAFIE

LUCRĂRILE COMISIEI PERMANENTE

*7> y*iS așa cum am anunțat în ultimul nostru număr, joi, 13 august, la patru și jumătate seara, Comisia Permanentă a Congresului din 1891 s-a întrunit la sediul Société Française de Photographie pentru a-și face cunoscute pregătirile. muncă.

Domnul Davanne a ocupat scaunul președinției, având alături pe dl general Sebert, pe dl Perrot de Chaumeux și pe M. S. Pec-tor, Secretar General al Congresului.

În câteva cuvinte, Președintele explică scopul întâlnirii: Congresul fotografic din 1889, după ce luase hotărâri de principiu, încredințase unei Comisii Permanente executarea lucrărilor care urma să faciliteze aplicarea acestor principii. : Dl. generalul Sebert, MM. Janssen, Cornu, Wolf, Perrot de Chaumeux, Pector, Londe, și-au combinat eforturile și numeroase memorii au fost prezentate Comisiei care i-a clasificat, coordonat și reunit sub forma unui raport voluminos pe care generalul Sebert îl va analiza rapid și îl va înainta comisiei. oameni care au avut amabilitatea să răspundă apelului Comisiei permanente.

Generalul Sebert citește mai întâi prevederile generale ale programului Congresului, pe care le reproducem integral:

„Congresul din 1891 având, în condițiile hotărârii luate de Congresul din 1889, scopul de a finaliza lucrările acestui Congres și de a asigura aplicarea internațională a regulilor pe care le-a stabilit, Comisia Permanentă se inspiră din următoarele: considerații pentru realizarea delegației care i-a fost dată pentru pregătirea programului Congresului de la Bruxelles.

Ea a considerat că este nevoie de un interval de timp mai lung decât cel care va separa Congresele de la Paris și de la Bruxelles pentru a face posibilă judecarea lucrărilor primului Congres Internațional de Fotografie și, dacă este necesar, să se reconsidere, în anumite puncte, problematica principiile soluţiilor pe care le-a acceptat.

Ea credea, de asemenea, că o lucrare de acest gen nu poate fi făcută decât cu autoritate de către un congres compus din membri delegați, cu atribuții speciale, de către Societățile fotografice din diferite țări constituite în mod regulat, și numai în vederea unui eveniment de acest fel, Congresul de la Bruxelles, care va fi compus, ca și cel de la Paris, din membri liber admiși, va trebui să stabilească un acord preliminar asupra modului în care aceste Societăți vor trebui să fie chemate să examineze chestiunile în cauză și vor putea numi delegaţii să delibereze în numele lor asupra soluţiilor ce trebuie căutate.

Prin urmare, a stabilit, în principiu, că discuțiile destinate a fi urmate de un vot nu puteau purta, la Congresul de la Bruxelles, decât chestiuni de natură perfectă! regulile fixate de Congresul din 1889, prin completarea sau perfecţionarea acestora, dacă este cazul, în anumite detalii, sau asupra chestiunilor care nu fuseseră tratate de acest Congres sau a căror soluţie a amânat.

Prin urmare, a hotărât să scoată din discuții toate chestiunile care ar putea avea ca obiect sau ca efect distrugerea lucrărilor Congresului din 1889, propunând o soluție diferită pentru problemele pe care acest Congres le-a rezolvat în urma studiului și a discuțiilor aprofundate. .

Problemele care au fost deja tratate în 1889 nu pot fi, așadar, reluate din nou decât în 1891 pentru examinarea măsurilor care ar fi putut fi luate în diferite țări, în vederea punerii în aplicare a hotărârilor Congresului de la Paris și pentru studiul criticilor la care acestea ar fi putut să fi dat naștere, sau neajunsurilor care ar fi putut fi semnalate, dar rezervându-se deciziile de luat, cu privire la

— >99 —

aceste critici sau neajunsuri, dacă nu se poate găsi o soluție rămânând în spiritul deciziilor luate în 1889.

Comisia Permanentă a format, așadar, două grupuri de întrebări care urmează să fie supuse deliberărilor Congresului.

În primul grup, a reunit întrebările a căror soluție a fost soluționată de Congresul de la Paris și care nu poate face decât obiectul unui fel de examinare retrospectivă care să nu conducă, cel puțin pentru moment, la noi decizii.

În al doilea grup, ea a adunat întrebările nerezolvate care ar putea da naștere la decizii ale Congresului.

Acest al doilea grup va cuprinde un anumit număr de întrebări noi care nu fuseseră examinate de Congresul din 1889 și care au fost semnalate Comisiei Permanente de către diferite persoane sau diferite Societăți Fotografice.

Se adaugă și întrebări al căror studiu fusese abordat de Congresul din 1889, dar a căror soluție, amânată de acesta sau nefiind dată în totalitate, pare a fi finalizată fără a afecta principiile pe care le admitea (1)."

În raportul Comisiei Permanente, fiecare dintre chestiunile, fie deja rezolvate de Congresul din 1889, fie care urmează să fie rezolvate de cel din 1891, este atent studiată și completată de notele și observațiile care au fost comunicate.

În sfârșit, două întrebări suplimentare: alegerea unităților de măsurare a efectelor fotografice ale luminii și determinarea formatului care urmează a fi adoptat pentru printurile stereoscopice au fost înaintate Comisiei de către domnul A. Buguet și vor fi prezentate Congresului.

Adunarea, consultată de Președinte, adoptă în unanimitate toate lucrările Comisiei, iar ședința se încheie la șase și jumătate.

În așteptarea cunoașterii întregii lucrări a Congresului de la Bruxelles, în detaliile sale îi îndemnăm pe cititorii noștri să se familiarizeze cu acest raport, care a fost întocmit cu o claritate și o precizie care dovedește toată atenția acordată în elaborarea lui și face grozav. credit Comisiei.permed.

Dintre noile chestiuni ce urmează a fi rezolvate de Congresul din 1891, al optulea, al nouălea și al zecelea, referitoare la legăturile ce se vor stabili între Societățile fotografice ale diferitelor țări și la măsurile care trebuie luate pentru a asigura desfășurarea Congreselor periodice, ne-a apărut din cel mai înalt interes. La aceasta s-a prezentat domnul Pector

(1) A se vedea, p. 189, întrebări înaintate Congresului și diviziilor acestora.

subiect o notă foarte completă și foarte studiată din care s-a inspirat cu siguranță Congresul la înființarea Uniunii Internaționale de Fotografie.

LA BRUXELLES

^<*'se afla in sala de nunti a Hotelului de Ville, pusa gratuit de municipalitate la dispozitia Asociatiei Fotografice Belgiene, abia duminica 23 august, la ora unsprezece dimineata a avut loc sesiunea de deschidere a Congresul Internațional de Fotografie.

M. Maës, Președintele Asociației Belgiene, în numele colegilor săi, salută membrii Congresului și dorește ca sesiunea din 1891 să conducă la o înțelegere necesară între toate țările, înțelegere care nu va lipsi de a fi benefică pentru progresul științei fotografice.

A cedat apoi locul domnului Janssen, Președintele Comitetului Permanent, alături de care MM. de Blochouse, Davanne, Pector, Petersen, generalul Sebert, Stanoiewitch și de Vylder.

Domnul Janssen a făcut o prezentare rapidă a lucrărilor Congresului din 1889 și a noilor propuneri care vor fi înaintate celei din 1891, apoi a cerut adunării să treacă imediat la numirea ofițerilor Congresului.

Prin unanimitate de voturi, Biroul Congresului este compus după cum urmează:

Presedinte de onoare:

Germania . . . MM. H.-C. Vogel, directorul Observatorului

Austro-Ungaria. Belgia . . . .   din Potsdam. Eder. De Vylder, fost președinte al Asociației Belgiene de Fotografie. De Blochouse, vicepreședinte al Asociației
Danemarca. . .   Asociația belgiană de fotografie. Petersen, președintele Photo-
Franței   din Copenhaga. Janssen, membru al institutului, președinte al Societății Franceze de Fotografie.
Davanne, Președintele Consiliului de Administrație al Societății Franceze de Fotografie.

201

presedinte:

Belgia . ... Domnul Maës, Președintele Asociației Belgiene de Fotografie.

Vicepresedinte:

Germania . . .

Franţa..........

Marea Britanie.

Rusia. ... .

Elvețian..........

MM. Liesegang, din Dusseldorf, generalul Sebert. Warnerke. Sreznewski.

Pricam, Președintele Asociației Fotografilor Elvețieni.

secretari generali:

Belgia. . . . MM. Puttemans.

Franţa.. S. Pector.

secretari:

Belgia . . . . MM. Leon Delevoy.

Franţa. Maurice Bucquet, Președintele Comitetului

Consiliul de administrație al Photo-Club de Paris și al Societății de Fotografie Versailles.

— Fabre, președintele Photogra-

Din toulouse.

Serbia. Stanoievrajitoare.

Domnul Maës preia scaunul și își exprimă mulțumirile Congresului pentru că l-a chemat să îndeplinească aceste funcții; atunci se reglementează imediat orele ședințelor și se amână ședința.

După un tur detaliat al Hôtel de Ville sub îndrumarea amabilului domnul Delevoy, delegații se întâlnesc pentru prânz, iar ziua se încheie cu o plimbare în Bois de la Cambre.

Iată chiar rapoartele de sinteză ale ședințelor: vom reveni mai târziu la discuțiile care au avut loc acolo când vor fi publicate procesele-verbale oficiale. Ne-am dorit însă să dăm imediat o privire de ansamblu asupra lucrărilor acestui al doilea Congres Fotografic, limitându-ne la o simplă observare a principalelor decizii luate.

202

SESIUNI DIN 24 AUGUST

Dimineața» — Președinția domnului Maës. — Secretar, domnule Fabre.

Generalul Sebert aduce la cunoștința adunării raportul general al comisiei permanente, apoi adaugă câteva explicații necesare. Conform dorinței exprimate de comisie, între membrii congresului a avut loc un schimb de opinii pe tema celor de-a 8-a, g® și a 10-a întrebări noi pentru a afla pe ce baze s-ar putea constitui Uniunea Internațională de Fotografie. Domnul Pector a citit un reportaj foarte remarcabil pe această temă. Domnul Janssen crede că ar trebui să existe o uniune de oameni, de indivizi. M. M. Bucquet, dimpotrivă, ca această unire să se facă numai între societăți, care singure ar fi în relație directă cu comitetul central.

Domnul A. Buguet este de părere, împreună cu domnul Davanne, că un director ar fi suficient pentru a servi drept legătură între membrii proiectului Uniunii; Domnul Fabre preferă un buletin trimestrial și M. M. Bucquet, un buletin lunar, combinat cu un director care rezumă documentele furnizate de buletin.

Studiul acestei probleme foarte importante este înaintat unei comisii care va fi numită la următoarea întâlnire.

După-amiază” — Prezidată de domnul Maës. — Secretar, domnul Maurice Bucquet. Adunarea procedează la numirea comisiei însărcinate cu studierea proiectului unei Uniuni Fotografice Internaționale.

Sunt aleși: domnii. Janssen, H. Colard, Liesegang, Pricam, Warncrke.

Congresul se ocupă apoi de verificarea plăcuțelor sensibile de către agenții vamali, își exprimă încă o dată dorința de a vedea cabinete negre înființate în principalele birouri vamale existente pentru liniile principale de căi ferate, bărci cu aburi.

Adunarea tratează apoi problema interesantă a proprietății artistice în fotografie.

Domnul Fabre cere ca lucrările fotografice să fie recunoscute ca lucrări artistice și intelectuale, din păcate, nu este cazul, iar mulți oameni contestă acest titlu.

Domnul Pricam ar dori să obțină pentru ei doar protecția acordată lucrărilor industriale.

După o lungă discuție, congresul și-a exprimat dorința ca operele fotografice să fie protejate de aceleași legi care protejează sau vor proteja operele artistice și operele intelectuale.

Domnul Balagny a ridicat din nou problema foarte controversată a dreptului de proprietate asupra negativelor fotografice.

După discuții, adunarea a decis să mențină dorința exprimată în 1889, care poate fi rezumată astfel: fotograful rămâne proprietarul pozelor pe care le face, dar nu le poate folosi fără acordul modelului, care poate solicita distrugerea acestora. pentru compensare.

ȘEDINȚA DIN 25 AUGUST

Dimineața» — Domnul Pricam în scaun.— Secretar, domnule Stanoïcwitch.

Congresul de la Paris fixase o serie de numere pentru monturile de lentile, pentru a facilita interschimbabilitatea diverselor lentile de acelasi tip.De atunci s-a realizat ca aceasta serie era insuficienta si ca erau necesare dimensiuni intermediare.

Domnul Warnerke solicită adoptarea unei noi serii exprimate în milimetri, dar care să corespundă exact dimensiunilor existente în pmiecs, în Anglia. Această propunere este respinsă. După o lungă discuție, Congresul decide că va fi o singură serie și doar adaugă noi

dimensiuni completând seria adoptată în 1889. De acum încolo vor fi monturi de 20, 25, 3o, 40, 5o, 60, 70, 80, 100 și 125 milimetri.

Dupa amiaza. ~ Prin grija Asociaţiei Belgiene, se organizase o excursie la ruinele mănăstirii Vi 11ers; au fost făcute o serie de poze, pentru

că aproape toți delegații au adus niște camere de mână, altele de pe podea.

SESIUNI DIN 26 AUGUST

Dimineaţă. — Președinția M. Maes. — Secretar, domnul Maurice Bucquet.

Congresul se ocupă de caracteristicile obiectivelor care trebuie stabilite, și acesta

- limite la următoarele trei constante a căror determinare trebuie să fie

efectuat pentru toate lentilele și ale căror valori trebuie să fie indicate de opticieni: distanța focală principală, diametrul util al diafragmei cu cea mai mare diafragmă, câmpul de claritate.

Congresul adoptă în sfârșit pentru distanța focală principală provocarea-! niție și modurile de măsurare indicate de Congresul din 1889.

În ceea ce privește celelalte întrebări, acestea sunt înaintate unei comisii formate din MM. Janssen, comandantul Moëssard, de la Baume Pluvi nel, generalul Sebert, A. Buguet, Fabre, Kowalski, Abney, Warnerke, Stanoiewitch.

■ Congresul adoptă următoarea definiție a Unității de lumină propusă de

; MA Buguet Comitetului Permanent.

„ Unitatea practică de iluminare (energia luminoasă primită de suprafețe

sensibil) este, sub denumirea dep/ro/, cantitatea de lumină primită de la o lumânare zecimală, plasată la un metru, timp de o secundă și pe centimetru pătrat-” í Comisia Permanentă a propus și această definiție :

I „Unitatea practică de sensibilitate a preparatelor fotografice este sensibilitatea stratului care, pentru lumina primită, într-o secundă și pe centimetru.

metru pătrat, al unei lumânări zecimale, așezat la un metru (sau pentru iluminarea unei fotografii), ia, după o dezvoltare adecvată, o nuanță gri

eu egal cu tonul normal. »

í Congresul, după ce a votat în unanimitate că este necesar să se caute a

I unitatea de sensibilitate a straturilor sensibile, decide că o decizie finală

nu poate fi luată în timpul Congresului, este necesară numirea unei comisii

misiune specială însărcinată cu studierea problemei și efectuarea experimentelor necesare.

Această comisie va fi numită în sesiunea de după-amiază.

După-amiaza.— Preşedinţia lui M. Maës. — Secretar, domnule Fabre.

La începutul sesiunii, comandantul Moëssard a explicat Congresului instrucțiunile de utilizare a aparatului său foarte ingenios, pentru verificarea obiectivelor.

Congresul s-a ocupat apoi de a treia și a douăsprezecea întrebare: Plăci cu obiective care vor fi utilizate pentru aparatele stereoscopice și formatul de imprimări stereoscopice. ■

Congresul adoptă propunerea Comitetului permanent și decide că nu trebuie făcută nicio completare la seria normală de consilii obiective adoptate de Congresul din 1889 și că este suficient să subliniem că consiliul nu poate ° 4 să găzduiască cele două obiective montate la distanțe care variază de la 65 la <)0 milimetri, dacă se folosește o cameră obscure obișnuită transformată pentru obținerea de vederi stereoscopice și să se recomande utilizarea a două plăci nr. 1 independente, fiecare purtând câte o lentilă, dacă se folosește o cameră specială de formă alungită.

Pentru dovezile stereoscopice, Congresul fixează lățimea fiecăreia dintre ele la 66 de milimetri, cu o distanță de 4 milimetri.

— 204 —

Ședința adoptă concluziile raportului privind toleranța aferentă grosimilor și dimensiunilor plăcilor.

Congresul numește apoi Comisia pentru a găsi unitatea de sensibilitate a suprafețelor sensibile. Această comisie este compusă din: MM. Janssen, Fabre, A. Buguet, de la Baume Pluvinel, Cap. Abney, Pricam și Puttemans.

EXCURSIUNE LA ANTVERS

Joi, 27 august a fost rezervată pentru o excursie la Anvers; MM. de Lunden și Selb, de la secția Anvers, aranjaseră cu pricepere detaliile zilei, astfel încât să permită delegaților să viziteze orașul dimineața, să ia prânzul la Kursaal și apoi să coboare Scheldt cu un vapor decorat cu națiuni naționale. steaguri.. Vremea superbă a favorizat această plimbare fermecătoare, care s-a încheiat cu un banchet oferit de membrii Asociației Belgiene colegilor lor din Congres.

SESIUNI DIN 28 AUGUST

Mitin.— Preşedinţia lui M. Maës. — Domnul Maurice Bucquet, secretar.

În numele Comisiei desemnate să întocmească statutul Uniunii Fotografice Internaționale, domnul Janssen a prezentat un proiect care a fost discutat articol cu articol, apoi acceptat de Congres.

Aceasta va fi lucrarea capitală a Congresului din 1891.

Creată cu scopul de a stabili o legătură între toți cei care se ocupă de fotografie sau au un interes pentru aceasta, această Uniune Internațională va publica trimestrial un Buletin care relatează faptele fotografice importante ale lumii întregi și un Anuar care va fi rezumatul munca anului. Se va întruni în sesiune în fiecare an și va pregăti congresele viitorului.

(Timpul este scurt pentru ca noi să putem oferi detaliile de funcționare a acestei importante Asociații. Vom reveni la asta în curând.)

Se formează astfel biroul provizoriu al Uniunii: Președinte, domnul Maës (din Anvers); secretari generali, dnii. Goderus (Gant); Pector (Paris); membri, domnii. Colard (Bruxelles), Janssen (Paris), Pricam (Geneva), Liesegang (Dusseldorf), Warnerke (Londra).

Șaptesprezece membri ai Congresului se înregistrează imediat ca fondatori ai Uniunii Fotografice Universale și se angajează să plătească 300 de franci.

Membrii și companiile aderente vor plăti un abonament de 20 de franci pe an.

Sediul Uniunii este stabilit la Bruxelles.

După-amiaza.—Delegații stau la observatorul Uccle, la câțiva kilometri de Bruxelles.

O ședință de proiecție realizată de domnul Alexandre se dă în Sala Congresului la ora opt.

SESIUNI DIN 20 AUGUST

Dimineaţă. — Președinția domnului Macs. — Secretar, domnule Delevoy.

Congresul determină dimensiunile celor trei plăci internaționale normale, după cum urmează:

Vor fi trei serii: dimensiunile vor fi între ele în raport de

2/3, 3/4 sau 1/1, partea mai mare tabelul dimensiunilor adoptate:

Seria 2/3 —8/12

Seria 3/4 —9/12

Seria 1/1 sau pătrat - 8/8

plăci normale rămâne fixată la 24: aici

Farfurie normala.

12/16 16/2424/31I

12/16 18/242-1/3 2

12/12 24/2436/36

32/.|S.

36/4“.

4K/4S.

--- 20Ș ----

Congresul votează apoi următoarele hotărâri propuse de Comitetul permanent:

Pentru a aduce toată claritatea și precizia de dorit în enunțul formulelor preparatelor fotografice, Congresul recomandă ca formulele să fie scrise după următoarele reguli:

Componentele vor fi exprimate uniform în părți în greutate, adoptând o singură unitate de greutate aleasă cât mai mică pentru a evita numerele fracționale.

În exprimarea formulelor soluțiilor, amestecurilor sau combinațiilor vor apărea 1.000 de părți din componentă.

Pentru informare, acolo unde este posibil, enunțul formulelor, pentru compozițiile lichide, se va completa prin indicarea cantităților în volum, dar având grijă să le raportăm apoi și la o unitate unică de volum aleasă corespunzător și din care va trebui să facem cunoscut raportul Punite de greutate.

Este de preferat să se adopte grame pentru părțile în greutate și centimetri cubi pentru părțile în volum.

Componentele vor fi indicate, acolo unde este cazul, în ordinea în care trebuie introduse în preparate.

Congresul decide ca prima întâlnire a Uniunii Fotografice Internaționale să aibă loc peste un an, în Belgia, iar următorul Congres să aibă loc în Elveția.

Dupa amiaza. – Președinția M. Maes. Domnule Fabre, secretar.

Membrii sunt numiți pentru a alcătui Comitetul permanent responsabil cu pregătirea următorului Congres. Sunt numiți: Președinți de onoare: MM. H.-C. Vogel (Germania); Eder (Austria); a lui Vylder și Blochouse (Belgia); Janssen și Davanne (Franța); capac. Abney (Marea Britanie).

Președinte: Dl J. Macs (Belgia).

Vicepreşedinţi: domnii. General Scbcrt (Franţa); Warnerke (Marea Britanie); Sreznewski (Rusia); Pricam (Elveția).

Secretari generali: MM. Puttemans (Belgia); Pector (Franţa).

Secretari: domnii. Delevoy (Belgia); Maurice Bucquet și Fabre (Franța); Stanoyewitch (Serbia).

Domnul Fabre a citit raportul Comisiei însărcinat cu studierea chestiunii caracteristicilor obiectivelor.

Congresul votează următoarele propuneri ale Comisiei:

1. Este necesar să se adopte definiţiile şi metodele de măsurare indicate de Congresul din 1889 pentru distanţa focală principală;

20 Prin diametrul deschiderii utile a lentilelor cu diafragma cea mai mare se va înțelege diametrul fasciculului cilindric paralel cu axa principală care trece prin lentila prevăzută cu diafragma sa cea mai mare;

3q Nu este necesar să se studieze domeniul de vizibilitate al unui obiectiv, această caracteristică nefiind una dintre cele care prezintă cea mai mare importanță în practică;

4° Determinarea câmpului de claritate fiind considerată foarte importantă, nu a putut fi suficient studiată și această întrebare este rezervată următorului Congres;

5° 11 va fi necesar să se marcheze pe șaibe ale obiectivului și pe monturi puncte de referință care indică poziția obiectivului, atunci când acesta este complet înșurubat.

Înainte de a pronunța încheierea Congresului, dl Maës acordă cuvântul generalului Sebcrt pentru a rezuma diversele întrebări examinate în timpul sesiunii și a reaminti deciziile luate,

ȘTIRI

FOTOGRAFIA CUVÂNTULUI

O notă foarte mică, foarte modestă ca înfățișare, a fost introdusă în ultimul Buletin al Lucrărilor Academiei de Științe și, cu siguranță, a trecut neobservată de cel mai mare număr. A anunțat însă rezultatele unui studiu de cel mai mare interes, urmărit de câteva luni de promotorul său: fotografia de vorbire.

— Și de ce fotografiați discursul, veți spune? Ce nevoie avem să știm, într-o formă nouă, ceea ce urechea noastră percepe atât de ușor și atât de natural? Vorbirea este un ansamblu de sunete și nu prea vedem cum poate fi fixată pe placa sensibilă a camerei...

Vorbirea este, de fapt, un sunet sau un ansamblu de sunete, pentru cei dintre noi care avem norocul să audă. Considerată numai din acest punct de vedere, ea există doar pentru o clasă privilegiată a locuitorilor

planetei noastre, cea mai numeroasă clasă, din fericire, dar în cele din urmă o clasă care nu sunt toate ființele umane.

Există o întreagă familie numeroasă de persoane defavorizate, care nu numai că nu aud, dar nici nu sunt capabile să-și exprime gândurile prin voce. Pentru aceștia, vorbirea are o definiție complet diferită de cea pe care noi, fericiți posesori ai facultăților noastre, o formulăm într-o manieră destul de egoistă.

Surdo-mutul nu aude. Prin urmare, este radical imposibil pentru el să judece vorbirea după sunet. Vorbirea este pentru el doar adunarea și succesiunea diferitelor mișcări pe care le imprimăm organelor care ne permit să vorbim și fizionomiei care le înconjoară și le completează.

Niciuna dintre aceste mișcări mecanice nu scapă de nefericirea că natura a lipsit de mijloacele noastre obișnuite de comunicare verbală. Pe inflexiunile buzelor noastre, pe miscarile imprimate pe maxilar, pe pozitia limbii noastre, surdo-mutul ne citeste gandurile fara a avea nevoie sa auda traducerea sonora.

Virgil ghicise această rafinare a simțurilor surdo-muților când a scris faimosul său Mens agitai niolem, pe care îl putem traduce, în sensul cazului nostru, liber prin această propoziție: Gândul se citește pe buze.

În urmă cu câțiva ani, de altfel, acest adevăr de ordine morală a trecut în domeniul observațiilor și al realizărilor practice. Printr-un studiu atent și o răbdare neîntrecută, savanții și filantropii au observat aceste fenomene exterioare care decurg din folosirea vorbirii articulate și au făcut din ele un alfabet care stă la baza unei educații cu totul noi, destinate surdo-muților.

Ieri, surdo-mutul a fost redus la limbaj tăcut. Mijloacele de a-și comunica gândurile unui însoțitor de nenorocire existau într-adevăr pentru el, dar îi era interzis să converseze cu unul sau altul dintre noi, mai bine împărtășit de natura oarbă.

Astăzi, surdo-mut vorbește, vorbește atât de bine, datorită acestei exacte imitații pe care a putut să o facă gesturilor și mișcărilor noastre guturale, citește atât de bine, pe de altă parte, pe buzele interlocutorului său, își ghicește atât de repede gândul în cele mai mici evoluții ale sale, încât de acum înainte se poate spune cu toată sinceritatea că urechea și vorbirea îi sunt restaurate.

Uitați-vă la ceea ce tocmai s-a întâmplat, în urmă cu mai puțin de o lună, la examenele pentru certificatul de școală primară din arondismentul V, la care au concurat opt elevi de la instituția noastră națională de pe rue Saint-Jacques. .

Că acești opt nenorociți au îndeplinit toate condițiile cerute pentru examenele pur scrise, compunerile de literatură, istorie sau științe, nimic altceva decât firesc. Dar examenul oral, întrebările puse de profesor, întrebări la care surditatea lor naturală îi împiedica să le audă și la care muțenia lor din naștere le interzicea să răspundă?

Bine! a mers admirabil. Elevul surdo-mut a citit cererile pe buzele examinatorului. Gesturile exterioare ale profesorului au răsunat imediat în creierul său gândul pe care l-au exprimat și la care a răspuns, fără să se înțeleagă, imitând, după educația pe care o primise, mișcările.

-- 2o8 --

mentamente potrivite pentru alcătuirea silabelor sonore și, în consecință, a cuvintelor și propozițiilor.

Minunat! Să-i facă pe surdo-muți să audă, să vorbească, să răspundă biruitor la celebra frază a cărților sfinte: Aures habcut et non audient! Câtă sumă de observații meticuloase și de răbdare invincibilă va fi nevoie pentru a reuși să stabilească acest fel de gramatică a mișcării pentru uzul celor pe care natura i-a lipsit de auz și voce!

Aici se plasează rezumatul remarcabilei comunicări la care am făcut aluzie din primele rânduri ale acestui articol, realizată de unul dintre cei mai subtili observatori ai noștri, MG Demeny, pregătitor al stației fiziologice instalate în Parc des Princes. .

Pe baza studiilor remarcabile ale maestrului său, ilustrul profesor al College de France, M. Marey, M. Demeny s-au gândit că, așa cum se puteau surprinde, prin intermediul fotografiei instantanee, diferitele faze ale mișcării unui corp animat sau nu, s-au putut fixa mișcările buzelor și ale feței care corespund emisiei sunetelor al căror ansamblu formează cuvântul.

Dacă este posibil să surprindem, în spațiul extrem de scurt de o secundă, zece, douăzeci, cincizeci de ipostaze succesive ale unui om care alergă, un săritor, un călăreț, o pasăre zburătoare, de ce să nu facem același lucru cu mișcarea lui? buzele unui om care vorbește?

M. Demeny s-a pus pe treabă. A ales o propoziție tipică, pe care un subiect o pronunța destul de încet în fața aparatului crono-fotografic al stației fiziologice. S-au obţinut aproximativ cincizeci de dovezi, reproducând toate fazele muncii musculare necesare formării sunetelor succesive.

Așa că nu a rămas decât să introduci aceste cincizeci de dovezi în zoetrop, acest mic dispozitiv pe care l-ați avut cu toții în mâini și pe care îl puteți obține, în orice caz, de la orice negustor de jucării. O rundă de tobă zootropă și, o, culmea uimrii! vezi fotografia vorbind, buzele se deschid sau se contractă, dinții se strâng, limba se deplasează înainte sau se retrage, în funcție de silabele rostite.

Nu vă îndoiți, dragi cititori. Mă poți crede pe cuvânt. Domnul Demeny a acceptat cu bunăvoință, în timpul unei vizite pe care i-am făcut-o acum câteva zile, să-și rotească zootropul — un instrument special, e adevărat, puțin mai delicat decât jucăriile noastre obișnuite — și să dea, printr-o simplă rotire a roții, viata pe termen lung

o fâșie de negative fotografice reprezentând, la intervale aproape inestimabile de o douăzecea sau o treizecime de secundă, diversele figuri ale „omul care vorbește”.

Rezultatul obținut de domnul Demeny este atât de admirabil prin simplitatea și precizia sa științifică, încât un elev al institutului surdo-muților, adus în fața zootropului stației fiziologice, a putut citi perfect pe imaginea animată. ca avea in fata ochilor vocalele, diftongii si labialele cuprinse in propozitia fotografiata.

Nu este nevoie să mergi mai departe. Acest rezultat, primul obţinut prin metodele moderne de cronofotografie, ne dictează deja concluzia experienţelor învăţate ale lui M. Demeny.

Educația vocală a surdo-muților, desfășurată până în prezent prin intermediul observațiilor luate pe subiecte vorbitoare, poate fi de acum înainte, dacă nu în întregime realizată, cel puțin ajutată și completată prin teste de alfabete fotografiate, dintre care întâlnirea va fi capabilă să formeze o veritabilă gramatică vie a vorbirii, în care fiecare sunet va fi reprezentat de echivalentul său fotografiat, reproducând mecanismul care dă naștere acestuia.

De acum înainte, va trebui așadar să eliminăm definitiv cuvântul surdo-mut din dicționar. Surdo-mut deja vorbește. Datorită fotografierii cuvântului, limba lui va fi slăbită pentru totdeauna. Vom reuși vreodată să-i facem sensibilă urechea adormită? Miracolul ar fi atunci complet. Cine știe dacă nu se poate, la fel ca cel pe care îl înregistrăm astăzi?

Thomas Grimm (i).

(i) Micul Jurnal.

F hoto-Club de Paris

MEMBRI NOI

Admis să facă parte din Photo-Club de Paris:

Membri titulari: doamna ducesa de Uzès, domnul Terrillon.

Membri corespondenți: MM. Peygat, Kolb, la Moscova.

ILUSTRAȚIILE NOASTRE

„În jurul lui Frenières”. — Vaud (Elveția). — O fotografie frumoasă a lui M. Piaget, din Lyon, care a câștigat medalia de vermeil la concursul din 1890, pentru remarcabila sa expoziție în ansamblu. A fost realizată cu o lentilă cu unghi larg Dallmcyer, pe o placă Blue Light dezvoltată la V Iconogen.

Amprenta folo-colografică provine din atelierele lui M. Thévo^.

„I/Astrofotografie”. — Cele două plăci fotocolografice executate cu mult gust de MM. Berthaud frères, reproduc, primul, fototipurile lui

MM. Fourtier și Bucquet, iar al doilea, fototipurile lui MM. Janssen, frații Henry, Deslandres. Iată legenda pentru fiecare:

Planșa I. — Vederi ale Observatorului din Paris

ï. Adăpostul marelui ecuatorial cu cot. — 2. Vedere generală a cotului ecuatorial mare. — 3. Ocularul marelui ecuatorial. — 4. Statuia lui Arago. — 5. Observatorul lui MM. Henry. —6. Privire de ansamblu asupra cupolelor Observatorului. — 7. Siderostatul lui Foucault. — 8. Terasa interioară a Observatorului.

Planșa II. — Fotografii astronomice

ï. Fragment din harta cerului: regiunea Gemeni. — 2. O pată solară.

— 3. O fotografie cu stele văzute la microscop. — 4. Saturn. — 5. Fragment din harta cerului. — 6. Spectrul lui Sirius. — 7. Nebuloasa Lyra. — 8. La fel, mărită și rezolvată printr-o expunere mai lungă. — 9. Ecuatorialul fotografic al lui MM. frații Henry. — 10. O fotografie a Soarelui, făcută la Meudon. — 11. Luna, partea de nord. — 12. Luna, partea centrală.

— i3. Luna, partea de sud.

DISCUȚIE DE DEZVOLTARE

II. — AGENȚI DE DEZVOLTARE (continuare).

V. Acceleratoare. — Rolul acceleratoarelor este clar indicat prin însăși numele lor, funcția lor este de a activa venirea imaginii și în același timp o fac mai armonioasă prin împingerea rapidă a părților mai puțin izolate; acţionează fie prin formarea de combinaţii intermediare, care favorizează reacţii, fie prin creşterea puterii dezvoltatorului.

Mulți agenți au fost descoperiți succesiv și recomandați ca acceleratori. Abney a fost primul care a arătat puterea de accelerare a hiposulfitului de sodă în doze minime: o farfurie plasată, la ieșirea din cadru, într-o baie de hiposulfit până la al miile, apoi dezvoltată, după ce l-a scurs, atinge mult intensitatea maximă mai mult. rapid, indiferent de dezvoltatorul utilizat.

La fel actioneaza o baie preliminara de fosfat de sodiu la 5°/a si are acest avantaj ca stratul poate sustine o dezvoltare viguroasa fara aburire, deci o viteza mai mare in aspectul imaginii, care in acelasi timp castiga in intensitate si detaliu.

Boraxul este un accelerator alaturi de iconogen, hidrochinona si resorcinol; am văzut că acţionează în sens invers pentru pirogalol şi pirocatechină: doza de borax nu trebuie să depăşească 1 până la 2% din baia de revelator.

Acidul formic este, de asemenea, un accelerator excelent, dar această substanță trebuie utilizată cu moderație, deoarece este un reducător puternic în sine și poate provoca adesea aburire.

Cu acidul pirogalic, acetații de plumb și morfină fac imaginea să apară viu; nu trebuie folosite

cu hidrochinonă față de care .e rol de retarder, nici cu iconogenul căruia actcoloration: acetat

de amoniac reușește foarte bine cu acidul galic.

MA Lainer a indicat că iodul în soluție alcoolică a fost un accelerator pentru hidrochinonă; trebuie să fii foarte crunt în utilizarea acestui reactiv, o picătură este suficientă la 100 de centimetri cubi de baie revelatoare. Soluția se face prin dizolvarea unui gram de iod în 50 de centimetri cubi de alcool și apoi adăugarea a 50 de centimetri cubi de apă. Cu iconogenul, acest reactiv are o acțiune mică sau deloc, chiar se pare că tinde mai degrabă să acționeze ca un retarder.

Pentru dezvoltările cu hidrochinonă și iconogen amestecat, domnul Rossignol a arătat deja Photo-Clubului o metodă foarte originală, care constă în încălzirea băii, atunci când natura gelatinei o permite: pe măsură ce temperatura crește temperatura băii, acțiunea este mai rapidă și mai profundă; prin răcire, baia își reia activitatea primară.

În fine, rămâne de punctat acțiunea aerului, care, în timpul dezvoltării, favorizează și accelerează reacțiile: de îndată ce vedem apariția imaginii, turnăm baia de dezvoltare înapoi în pahar și lăsăm să se monteze calvarul; de îndată ce vedem că nu mai câștigă punem baia înapoi în bazin și reluăm dezvoltarea care nu întârzie să fie completă. Această metodă nu este lipsită de dezavantaje atunci când se utilizează un agent reducător care se colorează rapid cu Γair, cum ar fi pirogalolul sau hidrochinona: negativul poate lua o nuanță galbenă, care este ușor distrusă într-o baie de metabisulfit acid. Acest lucru poate fi evitat prin spălarea ușoară a plăcii, înainte de a turna din nou baia, cu puțină apă care conține o proporție mică din baia de revelator; în acest fel, ridicarea imaginii nu este oprită brusc și stratul de reductor care a devenit colorat la contactul cu aerul este scăpat de strat.

În băile combinate de hidrochinonă și iconogen și, în general, cu toate băile care conțin metabisulfit, ceața galbenă este ușor de evitat.

III. — BAIA DE DEZVOLTARE

Acum că acțiunea și rolul fiecăruia dintre componentele băii revelatoare ne sunt cunoscute, întrebarea care se va pune este următoarea: putem, printr-o alegere potrivită între toate aceste corpuri, să pregătim o singură baie care să răspundă tuturor cerințelor? ,

r

g

ЙЯЙЙй.·,»^?·:

„V

poză, lumină etc. ? Evident nu; dar putem pregăti o soluție standard, răspunzând cazului mediu al propriei practici și pe care o putem modifica dacă este necesar, dar numai cu condiția să știm exact ce conține soluția noastră standard.

Dacă comerțul ne-a furnizat un revelator gata făcut, de compoziție secretă, care ne-a dat dovezi foarte bune în anumite împrejurări, de exemplu pentru dezvoltarea plăcilor instantanee, când apare un caz de ipostaze foarte alungite, o vedere a Interiorului, prin folosind un astfel de dezvoltator, cu siguranță vom avea un clișeu șocat, dacă nu ajungem imediat la voal: va fi diluția un mijloc suficient? Nu, pentru că dacă va atenua activitatea generală, nu va modifica sub nicio formă compoziția băii; putem evita voalul, dar clișeul nu va fi rafinat, nici mai armonios. Ar trebui angajat un moderator; dar care? Acetații vor opri totul, dacă compoziția necunoscută conține hidrochinonă, borații vor împiedica acțiunea pirogallolului etc.

Pe de altă parte, proporția de alcali în raport cu reductorul trebuie să varieze în direcția opusă activității luminoase, care a produs imaginea, iar a folosi o baie dozată o dată pentru totdeauna înseamnă a risca cel mai mult. succes. S-a susținut folosirea băilor vechi reasamblate din când în când, în funcție de necesități, cu bai noi; există un mijloc empiric, pentru că nu se știe niciodată care este gradul real de activitate al băii; este și mai puțin cunoscut dacă componentele sunt necunoscute. Cu toate acestea, este foarte convenabil atunci când călătorești să iei cu tine doar un minim de produse și îți poți atinge perfect scopul preparând în prealabil trei soluții concentrate: una care conține revelatorul și conservantul acestuia, adăugată dacă este necesar la un accelerator; celălalt alcalii, în sfârșit

moderatorul.

Cât despre formularea băii, credem că asta depinde de amator; în prezența atâtor reductoare în prezent, fiecare are preferințele lui: unii sunt pentru hidrochinonă, care dă clișee intense, alții nu-l doresc pentru că precipită argintul într-un bob prea mare și că acțiunea sa este destul de lentă. . Mai mult, formula trebuie să fie adecvată tipului de lucru, clarității obiectivului și plăcuțelor folosite.

Informatiile pe care le-am dat in cursul acestei lucrari vor servi la fixarea operatorului asupra proportiilor ce trebuie luate; câteva încercări îi vor permite să-și modifice dozele dacă este necesar, iar odată ce a făcut baia care i se potrivește,

f

îl sfătuim să se țină de ea, să nu se lase deturnat de toate promisiunile greșite ale prospectelor și mai ales ale dezvoltatorilor necunoscuți și automati.

Imaginea dezvoltată va necesita adesea retușare, fie pentru că nu are densitatea necesară, fie dimpotrivă pentru că este prea grea sau chiar voalată. În următoarea noastră discuție ne vom ocupa de această întrebare.

H. Fourtier.

(Va urma.)

LÎ.1C11Î. J 11. M. TJlf.VÛZ.

Prietenii.

GREUTĂȚI ȘI MĂSURI ENGLEZĂ ȘI FRANCEZĂ.

GREUTATE

GREUTATE ÎROY (folosit în farmacie și pentru metale prețioase}.

Grame

Lira (1b) „12 uncii=5.760 de boabe. 373.241

Uncie (oz)=8drahme=480—.............. 3i,io3

Drachm (drm)=3scruples=GB—................3.887

Scrupul =20grane 1.295

Cereale (gr). *... . .. 0,0648

GREUTATE COMERCIALĂ, cunoscută sub denumirea de „Having-Weight”, folosită în fotografie și pentru vânzarea produselor chimice).

Grame

Liră (1b) = 16 uncii = 7,00c » boabe.............. 453,592

Uncie (oz) = 16 drahme = z 437 5 —.......................... 28,349

Drachm (drm) = 60 boabe..............*.............................. 3.887

Grit (gr)... 0,0648

Gramul este egal cu i5 boabe 4346, ceea ce este echivalent cu 1 grm.= i5 2/5 grs.

ï gram. . . i5 2/5 granulație 1 granulație. . . . — 0,0648 grame

2 —. . .—3o4/5—2—....—0,1296—

3 —46 1/5—30.1944—

4 —...613/5—4—....=0,2592—

5 —77—5 — . . . . — 0,3240 —

6 —...1:^922/5—6o,3888—

7 - ■. . .—1074/5—7—....—0,4536—

8 ...—J231/5—8—.. ."0.5184—

9 *...1383/5—90.5832—

10 —...:=154—10"~0,6480—

20 , . .“308-20—....—1.296

3o -...~462—3o—....*1.944—

loo —.=1540—100—....~6,48—

1000 grame — 32 oz 3 drms 40 grs.

MĂSURĂRI CAPACITĂȚI (Fluid).

Galon (gay)—4 litri..................................~4litri5434

(Galonul conține 10 lire, greutate, de apă distilată).

Quart —2 halbe................................=1litru1358

Pint (pt) ” 1/8 galon.................................—o—56~<j

Branhie —1/4 litru ....=o—>4*9

Măsurile adoptate în general pentru exprimarea formulelor fotografice sunt următoarele:

Galon (gali)-z8pints..........................“4litri5434

Pint (pt)~20 uncii...........................—o—5679

Uncie (il. oz)r-8drahme.......................— o2834

Drachm (tl. drm) — 60 minime.................................o — o355

Minimum (min).

Centimetrul cub este egal cu 16,896 minime.

1 centimetru cub 17 minime.
2 —— ■34 -
3 —— ■ ■5i —
4 —“ 68 —sau 1drm. 8 min.
5 —— 85 -I— 25 —
6 —— 102 —I— 42 —
7 —— ЛЭ —I— 59 —
8 —— 136 —2— 16 —
9 —— i53 —2-33 —
10 —— 170 —2— 5o —
100 —— ■ 4■1700 — SAU 2 OZ4— 20 —
1.000 —— ■ "■34 fl. OZ.

MĂSURĂTORI DE LUNGIME

Curte

Picior (picior) inch (inch)

= 3 picioare — ” 12 inci =

91 de cenţi. 4383.

3o — 4794

2 — 5399-

PRINCIPALE FORMATE FOTOGRAFICE

FOLOSIT ÎN ANGLIA Inch

3 1/4 X 41/4 (1/4 farfurie).........................

4 3/4 X 6 1/2 (1/2 farfurie)...................

5 X 7 l/a.................................

6 1/2 X 8 1/2 (farfurie).........................

8 X 10 ....

10 X 12 ....

12 X i5 ....

16 X 18 ....

3 1/4 X 3 1/4 proeminenţe......................

83 X 110 ιoí X 127 120 X i65 127 X 190 165 X 216 203 X 255 255 X 35o 3o5 X 381 407 X 458

83X83

milimetri.

(Capacele de stropire au o deschidere de 0,072 χ 0,072.)

stereoscop 3 1/4 X 61/2..

41/4X61/2 —......

31/4X63/4 -......

83 X iG5

108 × 165

83 × 172

TIPRIREA DOVIDELOR PRIN TOTUL

LENTILE VERZI

Cu ceva timp în urmă, domnul Otto Scholzig mi-a arătat mostre de hârtie sensibilizată care fuseseră expuse la lumină prin folii colorate de celuloid; Am fost surprins să văd efectele remarcabile ale diferitelor nuanțe obținute și mai ales că exemplarele erau destul de diferite de cele date de tipărirea obișnuită.

Am încercat să imprimez prin ochelari albastru, rubin, portocaliu, galben și verde și este uimitor varietatea de tonuri care pot fi obținute prin diferitele metode. Scopul meu era să am un negru cât mai pur posibil, iar experimentele mele cu siguranță mi-au îndeplinit așteptările, mai mult decât mă așteptam.

Verde, galben și portocaliu dau cele mai bune rezultate. Sticla albastră pare să aibă un efect foarte mic, cu excepția cazului în care este o nuanță verde foarte pronunțată. S-a aruncat și rubinul și m-am oprit să folosesc ochelari verzi, de o culoare destul de închisă, în timp ce imprimam în lumina directă a soarelui. Nu am găsit nicio diferență în efectul produs de imprimarea în umbră, în afară de, bineînțeles, creșterea timpului de expunere.

Aspectul testului, înainte de îndoire, este oarecum unic, prin faptul că are o nuanță magnifică maro-violet, o nuanță atât de greu de obținut și care prezintă condiții excelente pentru îndoire. Până acum am reușit să obțin doar nuanța maro, care nu se transformă în negrul dorit.

Se știe că imprimarea lentă produce detalii mai bune decât imprimarea rapidă, dar am descoperit că oxizi și suboxizi de argint colorați diferite, precipitați sub lumini colorate diferite, fiecare are o afinitate diferită pentru argint. repede, în timp ce celălalt refuză complet să-l ia. Nu există nicio îndoială că tonurile obținute prin

metoda pe care o descriu, pe hârtie cu suprafață mată, sunt destul de egale cu cele mai bune rezultate obținute prin orice proces de platină.

Costul este redus cu mai mult de jumătate, iar ușurința de lucru, precum și certitudinea rezultatelor, sunt mult mai mari decât pentru orice proces de platină. Este cu siguranță de felicitat

— 2i8 —

Domnul Scholzig pentru că a fost primul care s-a preocupat de această descoperire importantă, de a îmbunătăți tonurile imprimeului argintiu, atât mat cât și albumen.

Pentru a obține cele mai bune rezultate, este necesar să imprimați foarte energic, chiar și până când detaliul a dispărut complet în umbră. Cu un negativ, dintre care unele părți sunt dense, din cauza haloing-ului sau a unei alte cauze, este necesar să împingeți imprimarea până când detaliile apar în părțile cele mai dense. Acest lucru nu afectează în niciun fel celelalte părți ale testului, spre deosebire de ceea ce se întâmplă în circumstanțe obișnuite. La imprimarea cu un negativ slab, se pot obține rezultate mai bune utilizând sticlă verde decât procedând cu lumină directă; într-adevăr, sunt de părere că întărirea negativelor va fi destul de inutilă. Experiențele mele au fost oarecum limitate, dar acest lucru poate fi de interes pentru cei care ar dori să se ocupe de imprimarea cu ochelari colorați. Există cu siguranță un domeniu larg deschis cercetării.

Manipularea ulterioară este în mare parte aceeași ca pentru tipărirea obișnuită, dar atunci când se utilizează hârtie mată Scholzig, imprimările sunt clătite doar o dată înainte de tonifiere. Recomand urmatoarea baie tonifianta pentru obtinerea tonurilor de negru pur:

Borax.................................. 6g .

azotat de uraniu................... o g.25.

Aur................................ o g.20.

Apă................................ . ."5o g. 00.

Când se folosește un pahar rubin închis, timpul de expunere necesar este mai mult redus decât dacă se folosesc ochelari galbeni sau portocalii; acest fapt merită reținut, deoarece atinge o altă ramură a fotografiei și poate încuraja amatorii să permită mai multă lumină în laboratoarele lor.

De la publicarea acestor rânduri, mi s-a spus că imprimeurile tonifiate într-o baie care conține Turane s-ar putea să nu fie permanente. Am pus apoi câteva dintre ele (mate și albuminoase) într-o soluție concentrată de acid azotic și apă timp de câteva ore, fără să aibă loc cea mai mică modificare, ceea ce demonstrează fără îndoială că tonurile obținute sunt rezultatul unui depozit de aur, și , din acest motiv, permanent.

(Fotograf practic.)

Edward Colledge.

(Intrat de la Eullctin al Societății de Fotografie din Nantes,)

U'h

ÎNCĂRTAREA IMPRIMĂRILOR POZITIVE DUPĂ FIXARE'

Până acum se obișnuia să se tipărească amprentele pe hârtie de albuș, apoi să le fixeze cu hiposulfit de sodă după spălare timp de câteva minute. Anumite formule de fixare-tonifiere, date inițial pentru așa-numitele hârtii aristatipice, au fost folosite cu oarecare succes pentru hârtiile albume sensibile obișnuite; dar nu se gândise să se fixeze mai întâi probele cu hiposulfit, apoi să le transfere după mai mult sau mai puţin timp după această primă operaţie.

Într-o comunicare recentă făcută Societății Franceze de Fotografie, M. Mercier indică o formulă de tonifiere care, folosită mult timp după fixarea pozitivelor, i-a dat rezultate excelente.

Este uneori convenabil într-adevăr, să poți repara imediat un imprimeu care și-ar pierde strălucirea arătându-l chiar și la umbră și cu precauție și să amâni tonifierea care necesită întotdeauna un anumit timp și anumite precauții.

Iată acea formulă:

Apă. . . .. looo gr.

Sulfocianura de amoniu................. 3o gr.

Clorura de aur...................... o gr.3o

Potasiu caustic................................. o gr.3o

„Această baie poate fi folosită imediat, deoarece „potasa caustică provoacă dizolvarea instantanee a precipitatului roșu” care se formează atunci când sarea de aur este adăugată la sulfocianura. „Se păstrează bine, acționează foarte repede și face posibilă trecerea la un ton albastru-negru. Se obțin mai multe tonuri violete prin înlocuirea potasiului caustic cu 5 grame de carbonat de sodiu.

» Acest tonifiere poate fi extins cu doua sau trei parti de apa >· cu hartii de marimea amidonului, nealbuminoase; in acest caz este extrem de economic. Se poate folosi si inainte de fixare, dar apoi actioneaza foarte incet si prezinta o anumita tendinta de a da tonuri de roz.

* Această cotitură ar trebui să fie urmată de lavan abundent. »

' Л stro p h otogr ap hie

(Continuare și sfârșit (ï).

Conferinta-discurs cu proiectii^ facuta la sedinta intima de vineri

2 iunie 7 i8gi.

•τ-Έ soare. — Acum că lumea siderală ne-a fost arătată ca întreg, vom cere fotografiei să ne familiarizeze cu principalele corpuri cerești ale sistemului nostru și ne vom ocupa în primul rând de ceea ce ocupă primul loc printre ele, soarele. .

Heliofotografia este practicată în principal la Observatorul din Meudon de către domnul Janssen: acolo, lumina este departe de a lipsi; nu mai trebuie folosite expuneri de nici măcar o secundă, ci expuneri mult mai rapide, care variază de la 1/5000 la 1/60000 de secundă. Nu imaginea formată din obiectiv o primește sticla sensibilă, ci amplificarea acestei imagini folosind lentile adecvate. În acest fel, la Meudon se obișnuiește să se obțină discuri solare de până la treizeci de centimetri în diametru și, în consecință, să furnizeze detalii necunoscute până acum asupra constituției fotosferei. Pentru a avea mai multa finete in detalii, folosim colodionul umed, a carui granulatie excesiv de fina se preteaza cel mai bine unui astfel de tip de reproducere.

Suprafața solară, fotosfera, nu este formată dintr-un strat lucios omogen; dimpotrivă, se pot distinge două feluri de pete, unele strălucitoare, care se numesc faculae, altele întunecate și parcă înconjurate de un fel de aureolă în penumbră, care se numesc pete; aceste două feluri de pete sunt de obicei însoțite de faculele care înconjoară petele. Dar înainte de a studia petele solare, care au exercitat atât de mult saga-

(1). Vezi pagina 177.

astronomi citați, să continuăm studiul fotosferei. Datorită testelor la mărire mare, am putut recunoaște că această suprafață orbitoare este în realitate compusă dintr-o multitudine de granulații albe și negre, cărora astronomii le-au dat cele mai diverse nume, amintindu-și mai ales aspectul; prin folosirea unei măriri mai puternice, structura granulațiilor devine mai clară și se concep, văzând aceste mase albe și pufoase, care constituie suprafața solară, că meritau din plin numele pe care le dăduse domnul Magazin, boabe de orez. . S-au spus multe despre mărimea medie a acestor granulații strălucitoare, iar dacă acceptăm cifrele date de savantul director al Observatorului de la Roma, regretatul P. Secchi, care le atribuie cele mai mici dimensiuni, vom ști că aceste puncte strălucesc. au o suprafață de două până la cinci sute de kilometri pătrați. Potrivit savantului iezuit, doar aceste puncte strălucitoare emit lumina solară și ar ocupa cel mult a cincea din suprafața totală.

În acest material granulat apar petele; Am spus să apară, pentru că nu sunt permanente, apar brusc și se transformă continuu: cu ajutorul unor teste efectuate la intervale scurte, fenomenul se demonstrează ușor. Împingând mărirea mai mult, locul pare a fi o săpătură adâncă, cu abisuri pline de umbre, înconjurate de nori mobili de aspectul cel mai singular. Un astronom american, Langley, căruia îi datorăm această observație, a numit această configurație ciudată după frunzele și filamentele de salcie. Care sunt aceste pete, care afectează toate formele posibile? Sunt manifestările unui vulcan intern? Nicio ipoteză nu a fost încă justificată, dar se așteaptă ca, datorită unei serii de documente fotografice, să se poată stabili teorii pe noi baze: totuși, această ipoteză a vulcanilor solari este într-un fel indicată de

creșterile bizare, care se observă pe marginile stelei în timpul unei eclipse totale.

Acesta este testul unei eclipse totale din 18 iulie 1860: discul lunar, blocând complet suprafața soarelui, a format un ecran gigantic, care a împiedicat radiațiile fotosferei să interfereze cu observațiile, făcând posibilă examinarea. fenomenele conturului, cu atât mai puțin fenomenele luminoase; pe de o parte, observăm expansiuni radiate, formând în jurul stelei acel fel de figură pe care pictorii o desemnează sub numele de glorie și care se numește coroana în astronomie. Mai aproape de

22 2

La bord, se observă proiecții de materiale incandescente de un roșu sau galben magnific: Lockyer, măsurând aceste penuri de flăcări, le-a găsit până la trei sute de mii de kilometri înălțime verticală; agitați continuu cu mișcări rapide, se înalță în aer, izbucnesc în artificii minunate și dispar brusc pentru a reapărea mai departe. M. Janssen, printr-o metodă riguroasă de analiză spectrală, a fost capabil să recunoască că aceste protuberanțe erau formate din mase de hidrogen incandescent.

Oricât de dragut este studiul stelei căreia îi datorăm căldura, lumina și viața, trebuie să o abandonăm și să căutăm, grație fotografiei, să cunoaștem celelalte planete ale sistemului nostru.

Planetele. — Știm că denumirea generală de planete este folosită pentru a desemna corpurile cerești care descriu orbita lor în jurul soarelui. Opt planete majore și o sută șaizeci minore alcătuiesc sistemul solar. În această figură animată sunt reprezentate cele opt planete principale, ale căror viteze inegale de translație fac ca pozițiile lor respective să varieze continuu. Cel mai apropiat de Soare este Mercur, apoi vine Venus, Pământul cu satelitul său Luna, Marte, recunoscut după lumina roșie și care se mișcă în zona planetelor mici; Jupiter, striat în diagonală și însoțit de cei patru sateliți principali ai săi; Saturn, particularizat de inelul său și care este înconjurat de opt luni. Apoi Uranus, descoperit în 1781 de Herschell, a cărui lumină albăstruie și șase sateliți îl deosebesc de alte planete; în sfârșit, la limitele sistemului nostru, Neptun, descoperit în 1846 de Leverrier, nu datorită telescopului, ci în urma deducțiilor matematice. Cu mult înainte ca planeta să fie văzută de vreun ochi uman, Leverrier îşi calculase distanţa faţă de soare, mărimea, locul ei probabil şi, după cum spunea cu insistenţă Arago, „A văzut-o cu vârful condeiului!”. El a adăugat: „Descoperirea lui M. Leverrier este una dintre cele mai strălucitoare manifestări ale preciziei sistemelor astronomice moderne; îi va încuraja pe geometrii de elită să caute cu o nouă ardoare adevărurile eterne, care rămân ascunse, pentru a folosi o expresie a lui Pliniu, în măreția teoriilor. La numai o lună de la publicarea lucrării lui M. Leverrier, un astronom din Berlin, M. Galle, a recunoscut planeta căutată, chiar în poziția care i-a fost atribuită prin calcul.

Orbitele planetare sunt eliptice și nu în cercuri; mai mult, ca urmare a cursului corect al soarelui, cel

plasele care îl însoțesc descriu în spațiile elicelor mari.

Nu îmi este posibil să trec în revistă împreună cu voi toate aceste stele, îmi este suficient să vă prezint Jupiter, fotografiat în 1886 de frații Henry, și care arată forma eliptică a planetei. Să subliniem benzile cenușii care o traversează ca o eșarfă și, mai ales, pata roșiatică încă nedefinită care marmurează una dintre emisferele sale și a cărei fotografii făcute la intervale regulate arată progresul aparent. Să ne amintim pur și simplu că Jupiter are un volum egal cu aproximativ două sute treizeci și cinci de ori mai mare decât cel al Pământului și că este nevoie de aproape doisprezece ani pentru a-și finaliza revoluția în jurul Soarelui.

Într-o amprentă a lui Saturn, luată la Observatorul din Paris în jurul anului 1886, 011 remarcă Panou puternic înclinat și perfect vizibil; la ora actuală, inelul este așezat perpendicular pe stea și se vede de pe margine. Ca urmare a înclinării inelului, acesta din urmă, care este întotdeauna transportat în spațiu paralel cu el însuși, pare să aibă o mișcare de balansare a cărei perioadă este de aproximativ cincisprezece ani: abia spre sfârșitul acestui secol Saturn va fi deci. văzut așa cum este de obicei reprezentat. Ne vom aminti că volumul acestei planete este egal cu șase sute șaptezeci și cinci de ori mai mare decât cel al Pământului și că cursul său în jurul Soarelui se realizează într-o perioadă de puțin mai mult de douăzeci și nouă de ani.

Este destul de probabil ca dungile, petele pe care le vedem pe planete, să se datoreze unor grupuri de nori, continente și mări: acestea constituind în special petele întunecate, iar astronomii acestor lumi îndepărtate trebuie să vadă, dacă există, glob presărat cu pete mari întunecate, oceanele noastre, în timp ce spre ecuator discul este striat de o eșarfă albicioasă, care nu este altceva decât acest inel de nori, care ne înconjoară globul, și desemnat de marinari cu expresia caracteristică Pût au noir. .

De când ne-am întors pe globul nostru pământesc, va fi potrivit să încheiem această discuție cu studiul satelitului nostru, luna.

Luna. — Știm că luna își încheie revoluția în jurul pământului în douăzeci și șapte de zile și o treime, de la vest la est, în timp ce pământul însuși gravitează în aceeași direcție în jurul soarelui.

Luna, în timp ce își descrie orbita, se învârte pe sine de-a lungul unuia dintre diametrele sale cu o viteză exact egală cu cea a translației sale; de aici rezultă faptul caracteristic că este întotdeauna aceeași emisferă care este îndreptată spre noi, în consecință una dintre cele

jumătăți de lună; cel care se confruntă cu spațiile planetare ne este total necunoscut și cine știe numărul de romane la care a dat naștere această aranjare specială! Oricum ar fi, știm că la un moment dat al

ciclului său fața opusă nouă este luminată doar de soare, luna a dispărut pentru noi, cele trei stele sunt în conjuncție; atunci se spune că luna este nouă. Pe măsură ce luna progresează, emisfera pe care o putem vedea devine din ce în ce mai iluminată, iar apoi au loc aparițiile ciudate ale satelitului nostru, care au fost numite faze; ele încep cu o semilună zveltă, trec prin această binecunoscută suprafață rotundă mare, pentru a scădea imperceptibil până la dispariție.

Printr-o observatie superficiala, ochiul nostru captase deja, pe discul palid al stelei nocturne, niste pete asezate neregulat; cu ajutorul telescopului, petele sunt accentuate și localizate, unele întunecate ocupă spații mari, altele foarte luminoase au forme rotunjite mai distincte: aproape că parcă putem vedea continente și mări. În unele părți se pot distinge lanțuri muntoase grozave, stânci tăindu-și adânciturile capricioase într-o mare întunecată.

Fotografia a făcut posibilă fixarea peisajelor lunare la scară largă, cu forme și aranjamente ciudate. Tuturor acestor munți li s-au atribuit nume: de cele mai multe ori, recunoaștem vulcani dispăruți... Cum ar fi marele crater Wargentin, situat în regiunea de est, foarte aproape de marginea nordică a lunii; seamănă cu un circ imens cu împrejmuiri zimțate care depășesc cu vârfurile sale ascuțite o câmpie abia ondulată, care este săpată ici și colo în soiuri de goluri sferice, amintind de acele bule formate pe tencuiala modelată; putin mai sus se afla un platou singular de forma eliptica, ramasitele brute ale vreunui vulcan din primele epoci ale Lunii.

În alte părți, extumescențele pământului au aspectul lanțurilor muntoase, precum acea parte situată la sud de discul lunar care se numește lanțul Apeninilor. După vigoarea umbrelor aruncate, prin prelungirea lor, se recunoaște că vârfurile ascuțite care o compun trebuie să se înalțe cu un jet deasupra câmpiei din jur: Huyghens, Humboldt au putut măsura acești munți; ei au găsit că au șase până la șapte mii de metri înălțime, adică mai înalți decât Mont Blanc, de care suntem atât de mândri, rivalizează cu cele mai înalte vârfuri ale Cordillerelor Anzilor. Cât de diferit de craterele vulcanilor noștri, care de pe lună ar fi abia vizibile cu un telescop! Nu departe de Apenini

22Ş —

descoperi vulcanul lui Arhimede, al cărui fund imens în formă de pâlnie nu strălucește niciodată cu nicio lumină, în timp ce vârfurile din jurul marginilor sale se ridică drepte, în puncte înclinate, la înălțimi enorme.

Pe de altă parte, circul lui Platon a cărui arenă plată este marcată de trei vulcani mici și care se unește printr-o serie de vârfuri, numite lanțul Alpilor, craterul Cassini. În mijlocul lanțului Alpilor, permiteți-mi să vă subliniez această urmă obișnuită, lovitură gigantică a unghiei a vreunui Titan, care a zgâriat vârfuri și cratere într-un singur gest și pentru care încă nu se poate da o explicație plauzibilă.

În partea centrală a Lunii, se ridică un vulcan enorm ale cărui margini cu umflături suprapuse par să se datoreze a trei erupții succesive,

este vulcanul Copernic. Convulsiile trebuie să fi scăzut în violență pe măsură ce planeta s-a răcit, de unde această apariție specială. De jur împrejur câmpia peri de mici vulcani, feluri de romeros, așa cum sunt desemnați în câmpiile din jurul Vezuviului, dintre care ne va fi suficient să dăm dimensiunile pentru a stabili proporțiile generale ale peisajelor lunare. Calculele selenografilor au arătat că au un diametru mediu de unu până la doi kilometri.

În apropiere, într-un fel de câmpie, care se numește Golful Centrului, lângă vulcanul Triesnecker, se observă soiuri de fisuri regulate, care au dat naștere a numeroase discuții. La începutul studiilor selenografice, oamenii doreau să vadă în ele albiile secate ale râurilor antice; dar lățimea lor mare, ajungând până la doi kilometri, adâncimea lor, variind între patru și șase sute de metri, însăși direcția lor care îi face să traverseze vârfuri și lanțuri muntoase, fără nicio asemănare cu legile care guvernează râurile noastre terestre, arată bine că sunt fisuri enorme produse pe suprafața lunară, când, ca urmare a răcirii interne, stratul exterior deja solidificat a trebuit să cedeze.

Unul este frapat, în contemplarea acestor peisaje seleniene, de ciudățenia lor și mai ales de aspectul lor sumbru și pustiu; se simte că viața nu trebuie să fi animat niciodată aceste peisaje rigide: viața, cu apele ei fertilizante, care delimitează munții, îi transformă în humus fertil, îi împrăștie pe toate părțile, rotunjind crestele stâncoase, umplând văile abrupte. Foarte diferite sunt peisajele terestre; craterele sunt legate de cratere prin inflexiuni moi, granitul care se prăbușește a devenit pământ arabil, pământ fertil; omul, animalul și planta pot anima acest colț de pământ,

în timp ce nu se poate crede că viața și-ar fi putut găsi locul în peisajele lunare aride. Mai mult, știm că apa nu există în stare lichidă, sau nu mai există în satelitul nostru; ceea ce noi am numit mări sunt doar saltare vaste: moartă este luna, se poate chiar întreba dacă a trăit vreodată!

Dar surprins, purtat de ciudățenia, interesul acestor studii lunare, mă las să fac astronomie, și totuși nu sunt decât un fotograf, și mă grăbesc să revin la modestele mele atribuții prezentându-ți această dovadă magnifică, făcută. de MM. Henry la Observatorul din Paris. Această fotografie este datată 27 martie 1890; ne arată aspectul cornului sudic; luna avea atunci o sută șaizeci și șapte de ore, adică această fază este între luna nouă și primul sfert.

Apoi, iată regiunea centrală luată în același timp: această suprafață mare negricioasă este marea de nectar; mai jos în marea fecundității; vârfurile înalte ale craterului lui Hipparchus ies din stea și prind contur în linii strălucitoare: toate aceste creste puternic iluminate ar fi acoperite cu gheață permanentă, așa cum susțin mulți astronomi?

În sfârșit, iată fotografia regiunii Nord, făcută două zile mai târziu; mult mai jos, Marea Nordului, pe marginea umbrei lui Platon și Alpii pe care v-am arătat mai devreme; mai sus, Arhimede și imensul său circ,

deasupra căruia se rotunjește lanțul Apeninilor; în stânga, marea liniștii mărginită de munții Hémus.

Din punct de vedere tehnic, aceste cele mai bune teste pe care tocmai v-am arătat nu sunt executate fără dificultate; lumina este foarte abundentă, tinde să înece detaliile; o ipostaza corecta, o dezvoltare corespunzatoare, singure fac posibila evitarea duritatii, si trebuie sa admiram fara restrictie aceste fotografii, din pacate putin diminuate de un dublu transfer, pentru a putea fi prezentate de lanterna de proiectie.

Prin aceste încercări îi datorez amabilitatea extremă a lui MM. Henry, că voi încheia această discuție despre astrofotografie; dar permiteți-mi aici să-i mulțumesc în special lui MM. Deslandres și Henry, în modul foarte grațios în care au avut amabilitatea să prezinte unui fotograf amator minunile pe care le realizează, dar dacă nu mi-ar fi teamă să nu fiu acuzat de prea mult șovinism, în acest secol sceptic, așa cum aș face cu plăcere să vă spun mândria simțită când credeți că toate acestea funcționează,

— 227 —

toate aceste descoperiri, în infinitul care ne va înconjura mereu, marcate de câteva nume franceze! Dar de ce să o spun? v-ați gândit deja cu toții la asta în timp ce urmăriți aplicațiile unei descoperiri absolut franceze (ï).

H. Fourtier.

REȚETE & FORMULE

Pentru a elimina culoarea galbenă de pe farfurii.

Se face o soluție de bicromat de potasiu la 50 de grame pe litru și la aceasta se adaugă 15 grame de acid clorhidric. Aveți mare grijă să nu folosiți plăci de aluminiu și să eliminați complet hiposulfitul.

Placa galbenă este scufundată în cantitatea necesară de baie, iar după câteva momente devine albă ca urmare a formării clorurii de argint. Se îndepărtează apoi, iar după ce s-a eliminat prin clătirea dicromatului în exces, se scufundă într-o baie veche de hidrochinonă foarte extinsă.

Clorura de argint se dezvoltă din nou, imaginea reapare și nuanța galbenă dispare. Efectul acestei ultime băi este foarte rapid.

Balagny (Monitor de fotografie).

Pentru imprimeuri cu albume glazurate.

Următoarea metodă este recomandată pentru obținerea unui luciu frumos pentru imprimeurile cu albume fără ajutorul gelatinei: o placă de sticlă se emulsionează cu un amestec de fiere de bou și alcool în părți egale. Această soluție trebuie preparată cu câteva zile înainte, agitată de mai multe ori și, în final, filtrată. Imprimeul spălat este apoi pus în contact și răzuit, iar, după o oră de uscare, se va desprinde cu un luciu frumos.

Dacă se montează Гергеивс, acesta trebuie acoperit imediat, înainte de a fi transferat în sticlă, cu hârtie de copt, ceva mai mare ca el, acoperit în prealabil cu amidon, apoi acoperit pe spate cu dextrină. Acesta poate fi apoi îndepărtat după ce sticla s-a uscat, pus în contact cu un carton umed și supus la presiune.

Helios.

Sticla mată a fotografilor.

Am indicat modalitățile de înlocuire a gheții sparte, prin intermediul pastei de amidon: profesorul Rietschel recomandă o emulsie de lapte, adică lapte amestecat cu gelatină. Acest procedeu dă, se pare, o haină excelentă, iar elementele se găsesc peste tot. Prin urmare, este o resursă demnă de remarcat pentru fotografi de excursii de o zi.

(Natură.)

ï. Vorbitorul dorește să se asocieze cu mulțumirile Comitetului PhotoClub, adresate domnului Molteni, care a realizat cu mare pricepere proiecțiile în cadrul conferinței.

BIBLIOGRAFIE

MC Jacob tocmai a publicat în librăria Michelet Carnei du Photographe amator, pentru uzul călătorilor și turiștilor pentru anul 18yi. Acest caiet, legat elegant, cuprinde o primă parte rezervată înregistrării fotografiilor realizate, cu toate observațiile interesante de păstrat asupra timpului de expunere, a obiectivelor, a plăcuțelor folosite; se folosește o coloană pentru a nota evoluția și rezultatul.

O serie de formule de dezvoltare, întărire, lac etc., informații despre sensibilizarea și tratarea hârtiei sensibile, urmate de diverse note utile de consultat, completează această broșură pe care legarea sa flexibilă face posibilă excursii cu sine.

În Franța, se folosesc anual 12.000 de kilograme de nitrat de argint, pentru prepararea unică a plăcilor cu gelatinobromură; aur, 100 de kilograme conținând 63k.5 de metal, ajungem, având în vedere prețul mediu al argintului, 175 de franci, la un total de 1.373.000 de franci.

Unele ateliere colectează de la 60 la 80 la sută din acești bani angajați, dar majoritatea îi imită pe amatorii care lasă aceste reziduuri prețioase să curgă fără profit pentru nimeni.

Lucrarea lui M. Peligot publicată de MM. Gauthier-Villars et fils din Fototeca lor, sub titlul Tratarea reziduurilor fotografice, vor presta mari servicii prin semnalarea acestor deșeuri, prin indicarea cantităților de argint folosite în diferitele procese, precum și a metodelor practice de colectare și tratare. reziduuri.

Nu am uitat de succesul fotografiei fără obiectiv a Căpitanului Colson la apariția sa. Autorul tocmai a publicat cu MM. Gauthier-Villars et

fils o nouă ediție a operei sale, îmbogățită cu completări importante privind determinarea clarității maxime, aplicarea procedeului la reproducerea desenelor etc.

Librăria Bernard tocmai a publicat în Revue technique de l'Exposition universelle de 188<y broşura referitoare la fotografie realizată de stiloul autoritar al colaboratorului nostru, MH Fourtier; scopul lucrării nefiind acela de a face un tratat de fotografie, autorul s-a părut necesar să evite orice detaliu tehnic, orice formulă, s-a preocupat mai degrabă să arate progresele realizate de la expoziţia din 1878, a rezumat lucrările Congresului din 1889. iar după o trecere rapidă în revistă a lucrărilor fotografice expuse, atât în clasa a XII-a, cât și în celelalte secțiuni, a descris multiplele aplicații ale acestei noi arte care prestează astăzi atâtea servicii semnal tuturor ramurilor artei, științei și industriei.

PARIS. — TIPOGRAFIA CLIAJX, RUE BERGERE, 20. — 18576-8-9I.

Z/ Manager: J. LE LU.

BULETIN INFORMATIV

DE

CLUB FOTO PARIS

PROPRIETATEA FOTOGRAFII

*TZ) Printre întrebările abordate de Congresul de Fotografie reunit anul acesta la Bruxelles, există una complexă care a inclus următoarele două ordini de idei:

Io Protectia proprietatii artistice a operelor fotografice;

2° Dreptul de proprietate asupra fotografiei.

După cum se vede, acestea sunt două întrebări foarte diferite, și totuși au fost depuse sub același număr, dar au dat naștere la două discuții distincte.

Nu ne vom ocupa de primul, pentru că credem că Congresul a făcut până acum tot ce i-a stat în putere pentru a o rezolva. Restul trebuie așteptat de la legiuitor.

În ceea ce privește a doua întrebare, cea referitoare la dreptul de proprietate asupra negativului, credem că nu avem ce să ne așteptăm de la o lege.

Congresul din 1889 s-a pronunţat foarte clar asupra celui de-al doilea punct; el a spus :

„ï” Dreptul de proprietate asupra negativului este diferit de dreptul de utilizare a acestui negativ;

20 În lipsa unui acord special, fotografia aparține persoanei care a executat-o sau a făcut-o. »

-- ------

Și întrucât s-ar putea înșela în sensul acestei 2U, raportul comisiei de permanență (anterior lucrărilor Congresului din 1891) explica că aceasta însemna că fotografia aparține fotografului care a executat-o sau a făcut-o executată.

„3° În materie de portrete, fotograful nu poate face nicio dovadă a fotografiei fără acordul modelului sau al succesorilor săi în drepturi.

Acesta din urmă nu poate obliga fotograful, indiferent de prețul pe care îl oferă, să le livreze fotografia; dar pot cere distrugerea ei împotriva despăgubirii, v

Acestea sunt deciziile pe care le cerem cu umilință Congresului să le discute.

Am dori pur și simplu să știm dacă așa am intenționat să rezolvăm problema proprietății fotografiei.

Fără îndoială, Congresul acordă fotografului dreptul de proprietate, dar îi ia folosirea. Prin urmare, nu-l deține, din moment ce folosirea ei este luată de la el.

Am exprimat aici, în opinia noastră, o dorință foarte greu de conciliat cu principiile obișnuite ale dreptului.

Acum, atunci când ne ocupăm de aceste întrebări, este absolut necesar, pe cât posibil, să ne bazăm pe principii, așa cum a făcut Congresul într-o manieră atât de remarcabilă pentru toate întrebările științifice care i-au fost supuse.

În cele trei hotărâri ale Congresului din 1889 pe care tocmai le-am transcris, simțim că ne-a fost deosebit de jenat să le redăm. Care este motivul acestei negații? Ea vine pentru noi din faptul că am lăsat în suspans proprietatea fotografiei, în loc să-i dăm o bază pozitivă, în conformitate cu echitatea.

Avem, într-adevăr, dificultăți în a înțelege acest fotograf care se presupune că este proprietarul fotografiei sale și care nu are nici un folos pentru ea.

În ce caz legea prevede că proprietarul unei piese de mobilier nu ar avea uz de aceasta?

Pentru clădiri, legea a reglementat dreptul de proprietate, iar dezmembrările acestui drept de proprietate, uzufruct, folosință, locuire, care sunt destul de distincte și definite prin reguli distincte.

Dar nicăieri nu vedem o presupunere similară aplicabilă mobilierului. Și totuși, Congresul și-a exprimat dorința ca dreptul de utilizare a fotografiei să fie distinct de dreptul de proprietate, în anumite cazuri, astfel încât fotograful care deține fotografia, în cazul unui

portret de exemplu, să fie obligat, să fie vrea să tragă dovezi din ea, să-și ceară permisiunea modelului.

Este un drept de proprietate, care este astfel suspendat pe două capete?

Această situație poate duce doar la conflict.

Imaginează-ți un bărbat care a devenit celebru după ce și-a făcut portretul pictat într-un moment în care invențiile lui, de exemplu, nu îl făcuseră încă cunoscut. Fotograful vrea să profite de fotografia sa, să o expună, să o vândă etc. Clientul refuză, este dreptul lui. Dar atunci dreptul de proprietate al fotografului este doar o momeală.

În schimb, să presupunem că familia inventatorului decedat dorește să profite de portretul său. Va trebui să fie de acord cu fotograful. Fiecare dintre părți își va arăta dreptul; se va spune: „Eu dețin poza”; celălalt va răspunde: „Nu poți lua dovezi fără autorizația mea”.

Să judecăm după aceasta conflictele și procesele care s-ar ivi din situația care se face celor două părți prin dorința așa cum este emisă de Congres.

Și întotdeauna jena vine, așa cum am spus, din faptul că stăpânirea negativului nu se află într-adevăr nici pe Fune, nici pe celălalt dintre cele două capete.

Să aplicăm așadar principiile și vom ieși din această stare bizare de nehotărâre la care cu siguranță redactorii codului civil n-ar fi putut visa.

Pe vremea lor, fără îndoială, nu era vorba de clișee sau dovezi pozitive, dar ne-au lăsat reguli care prevăd acest caz la fel de bine ca și celelalte.

În cele din urmă, suntem aici în prezența unui obiect mobil. Prin urmare, este necesar să se aplice regulile referitoare la mobilier.

Cu toate acestea, cineva devine proprietar al unei piese de mobilier prin oricare dintre mijloacele recunoscute de lege pentru transferul dreptului de proprietate.

În general, pentru cazul care ne privește, vânzarea va fi cea care va fi aplicabilă, deoarece presupunerea Congresului este aceea a unei persoane care merge să comande de exemplu de la un fotograf o duzină de portrete.

Convenția care apare de obicei între fotograf și clientul său se referă la preț. Adesea, nu se pune problema clișeului. Ce cumpără clientul? El cumpără lucrarea de la fotograf și își cumpără întreaga lucrare, care constă din negativ și printuri pozitive.

Clientul cumpărător are, prin urmare, dreptul la orice, dovadă și instantaneu, deoarece aceasta constituie întregul Wv.ivre. Când am portretul meu făcut de un pictor sau bustul meu de un sculptor nu există nicio îndoială, pentru că

artistul refuzând livrarea pânzei sau marmura îmi livrează absolut tot ce am comandat de la el.

Se va obiecta că prin comanda a douăsprezece portrete de la fotograf nu am intenționat să primesc fotografia în același timp cu dovezile?

Vom răspunde că, în principiu, aș fi putut să nu știu perfect că era nevoie de o fotografie pentru a produce cele douăsprezece dovezi și că de cele mai multe ori din greșeală nu am inclus în mod expres fotografia în contract.

Așadar, această eroare, încetul cu încetul, a intrat în uz și, de obicei, fotografiile au rămas în posesia cadrelor.

Cum ! Plătesc 300 de franci unui fotograf pentru a avea douăsprezece portrete de album și, pentru această sumă, pentru care mulți pictori talentați mi-ar picta un portret în ulei, nu aș avea dreptul să cer fotografia, adică- adică originalul, pe când în același caz pictorul mi-ar livra acest original!

Ni se pare că aici există o anomalie singulară.

Este necesar, așa cum am demonstrat, ca dreptul de proprietate asupra întregii fotografii, inclusiv desigur dreptul de a extrage toate dovezile posibile din aceasta, să rezidă într-un singur cap, fie cel al fotografului care își vinde opera, fie cel al clientului cumpărător. munca lui.această lucrare. Pentru că dezmembrarea proprietății pe care o numim drept de folosință nu există pentru mobilier.

A fost o vânzare, plata prețului; deci cumpărătorul este proprietarul. Prin urmare, clientul este cel care, la primirea dovezilor sale, va avea dreptul de a solicita fotografia acestuia. Acest lucru pentru noi este și poate fi fără îndoială, deoarece orice soluție contrară duce inevitabil la conflicte și procese pe care legea a vrut să le evite.

Prin urmare, clientul este cel care pentru noi este proprietarul fotografiei.

Și să nu vină nimeni nici la noi să obiecteze la articolul 2279 din Codul civil astfel conceput:

„În ceea ce privește mobilierul, posesia este echivalentă cu titlul”. S-ar putea spune de fapt: Fotograful a rămas deținătorul, posesorul fotografiei. El a devenit astfel proprietarul ei în virtutea prescripției. Dar trebuie să răspundem acestui argument, că articolul 2279 se aplică numai posesorului de bună-credință. Totuși, fotograful în cazul nostru este un posesor de rea-credință. El nu a putut prescrie o piesă de mobilier a cărei folosire îi este cel mai adesea interzisă și pentru care știe foarte bine că a primit cel puțin o parte din banii plătiți de client la momentul comenzii sale.

Acest lucru este atât de adevărat încât mulți fotografi, atunci când fac un preț cu clienții lor pentru o fotografie de făcut, spun: „Pre-

Primul test, de exemplu, vă va costa 20 de franci, iar următoarele câte 5 franci. Nu vor să înțeleagă prin asta să înțeleagă prețul clișeului în primul test? Și dacă anumiți fotografi admit că așa este, este pentru că ei înșiși recunosc că acest lucru este în conformitate cu echitatea. Astfel, ei înșiși stabilesc legea care trebuie aplicată tuturor.

Permiteți-ne încă o considerație. Am spus mai sus că clientul ar fi putut să nu știe la începutul fotografiei că era nevoie de un instantaneu pentru a produce dovezile. Dar dacă ar ști, s-ar putea ca, negativul fiindu-i de cele mai multe ori inutil, mai ales dacă nu este conștient de procesele fotografice, să neglijeze să îl includă în preț, în mod expres, sau să-l revendice. către fotograf: haide, ăsta este un motiv să-l refuzi?

In fine, solutia pe care o dam acestei intrebari si care atribuie dreptul de proprietate asupra fotografiei persoanei care a platit fotografului este conforma art. 566 din Codul civil (titlu de proprietate, drept de acces referitor la bunurile mobile).

„Când două lucruri aparținând unor stăpâni diferiți care au fost unite astfel încât să formeze un întreg sunt totuși separabile, astfel încât unul poate subzista fără celălalt, întregul aparține stăpânului lucrului care formează partea principală. cealaltă valoarea lucrului care a fost unit. »

Principalul lucru aici sunt testele: noi le-am plătit. Dacă am susține că principalul este fotografia, am ajunge la această concluzie absurdă, tot conform articolului 566, că la aderarea în urma principalului, fotograful ar putea pretinde în continuare printurile care i-au plătit oferindu-se să ramburseze prețul; dimpotrivă, modul nostru de aplicare a articolului 566 ne scoate în mod firesc din necazuri și ne permite, fără nicio jenă, să tragem din hotărârea noastră consecințe importante asupra cărora Congresul din 1891 chiar a considerat necesar să le explice, explicație pe care în sistemul a devenit inutil. De exemplu :

Atâta timp cât fotografia aparține clientului, este evident că fotograful nu poate lua printuri de pe ea fără autorizația clientului.

Dacă moare, proprietatea trece moștenitorilor săi.

Dacă dorește, clientul poate să-și distrugă sau să îi fie distrusă fotografia fără despăgubiri, în opinia noastră.

În această a treia ipoteză, Congresul a acceptat indemnizația. Acest lucru nu este logic, deoarece Congresul acordă fotografului doar o proprietate precară a fotografiei, de care îl privează de utilizare.

Acestea sunt ideile pe care credeam că trebuie să le susținem înainte

Congresul din 1891, care, admitem, nu a adoptat sistemul nostru.

Dar am avut o consolare, mai întâi aceea de a fi stabilit un principiu în conformitate atât cu dreptul, cât și cu echitatea, iar apoi că am văzut două dintre cele mai autoritare voci venind lângă noi, care sunt de acord cu noi că clientul care cere ca fotografia să fie distrusă nu trebuie să plătească despăgubiri pentru această distrugere.

Prin urmare, se amână. Congresul a putut exprima o singură dorință și întrebarea va apărea din nou inevitabil.

G. Balagsy.

UNIUNEA FOTOGRAFICĂ INTERNAȚIONALĂ

*̃I ”*al doilea Congres Internațional de Fotografie care provine de la „* se teñirá Bruxelles, sub președinția domnului Maës, președintele Asociației Belgiene de Fotografie, a trebuit să studieze, în afară de punctele teoretice speciale care apar în programul trasat. de către Comisia Permanentă a Congresului din 1889, „mijloacele practice de stabilire a legăturilor între Societăţile Fotografice din diferite ţări şi măsurile ce trebuie luate pentru a le aduce la cunoştinţă informaţii care le pot interesa”.

Această întrebare, a cărei soluție trebuie să aibă mari repercusiuni în lumea fotografică și nu va lipsi de a contribui puternic la dezvoltarea artei noastre, fusese examinată cu o atenție deosebită de domnul S. Pector, care a prezentat Comisiei permanente un foarte complet, cuprinzând o serie de propuneri care urmează să fie înaintate Congresului de la Bruxelles.

Noi înșine visam de multă vreme la organizarea unei asociații internaționale a Societăților Fotografice care să stabilească relații constante între ele și să permită comitetelor acestor Societăți să fie informate despre toate descoperirile, despre toate cercetările, despre toată munca depusă în vederea progresului fotografie, pentru a putea, fie în timpul ședințelor, fie prin intermediul publicațiilor speciale, să le aducă la cunoștința membrilor asociațiilor lor.

Încă din prima sesiune a Congresului, s-a hotărât în unanimitate crearea unei Uniuni Fotografice Internaționale și după un scurt schimb de opinii asupra utilității acestei Uniri, asupra posibilei sale funcționări, grija stabilirii bazelor a fost încredințată unei Comisii speciale formate de MM. Janssen, președinte; Collard, secretar; Liesegang, Pricam și Warnerke, membri.

După ce ne-am informat cu privire la opinia mai multor colegi de la Photo-Club de Paris, am redactat o notă cu privire la întrebare și am înaintat-o domnului Janssen; singurul punct asupra căruia nu am fost de acord cu el a fost următorul: ar trebui să existe Unirea între Societăți Fotografice sau între indivizi? Va fi Uniunea o Societate centrală existentă doar prin însăși existența celorlalte Societăți, sau

va fi o nouă asociație care să primească fără discernământ printre membrii săi pe toți cei care sunt interesați de fotografie?

În opinia noastră, a fost mai ușor să obținem adeziunile celorlalte Societăți, să stabilim relații fructuoase între acestea și Uniune prin publicații specifice; a fost, de asemenea, un mijloc de a încuraja crearea de noi Societăți care să vină să contribuie, fiecare pentru o parte mai mult sau mai puțin importantă, la progresul științei fotografice.

Nu aceasta a fost părerea domnului Janssen care, dimpotrivă, a crezut că va obține un rezultat mai complet, mai sigur, adresându-se indivizilor și solicitându-le o contribuție redusă, bazându-și opinia pe un exemplu dat de Asociația Internațională Astronomică care se bazează pe indivizi și funcționează cu succes de mult timp.

In fata autoritatii savantului director al observatorului din Mcudon ne-am inchinat si nu am ezitat sa sustinem propunerile facute de acesta, in numele Comisiei Speciale.

Discutarea articolelor din proiectul de statut al Uniunii a avut loc la 28 august; după examinarea fiecăruia dintre ei, întregul lor a fost supus Congresului care a aprobat-o cu unanimitate de voturi. A fost creată Uniunea Internațională Fotografică, iar șaptesprezece membri ai Congresului s-au înscris pentru a efectua o plată de trei sute de franci, ca membri fondatori. Contribuțiile individuale au fost stabilite la douăzeci de franci. S-a hotărât ca persoanele care vor plăti o sumă de trei sute de franci înainte de următoarea sesiune a Uniunii, să fie considerate membri fondatori și să fie înscrise în registrul membrilor în ordinea datei plăților efectuate.

De îndată ce statutele Uniunii sunt publicate, așteptăm cu nerăbdare

- 2', 6 -

le vom aduce în atenția cititorilor noștri; pur şi simplu vom prezenta astăzi scopul muncii întreprinse şi mijloacele sale de acţiune.

Uniunea Fotografică Internațională își propune să servească drept legătură între toți cei care se ocupă de fotografie sau au un interes pentru aceasta. Societățile sunt considerate persoane fizice care pot adera la programul Uniunii.

Belgia fiind plasată într-o situație deosebit de favorabilă din toate punctele de vedere pentru a servi drept centru al acestei noi Societăți, tocmai la Bruxelles a fost stabilit sediul Uniunii. Preşedinţia Comitetului de conducere a fost acordată domnului Maës; MM. Pector și Goderus vor fi secretari generali și MM. Janssen, Colard, Liesegang, Pricam și Warnerke fac parte din Comisia Internațională.

Misiunea acestui Comitet este de a lua toate măsurile necesare pentru a asigura implementarea proiectului adoptat și pentru a organiza buna funcționare a Uniunii.

Membrii Uniunii se vor întruni în fiecare an într-un oraș care va fi desemnat la sfârșitul sesiunii precedente. Biroul Uniunii va ajunge la

o înțelegere cu Societățile locale pentru a fixa ora ședinței, pentru a pregăti excursii, pentru a obține autorizațiile care ar putea fi utile pentru a vizita fie monumente, fie așezări care oferă un interes deosebit.

Cu ocazia acestor sesiuni anuale vor fi organizate expozitii fotografice in care se vor vedea aparatele si instrumentele construite pe datele Congreselor.

. În timpul discuției, domnul Warnerke, reprezentant al Societății Fotografice din Marea Britanie a cerut ca Uniunea să ia inițiativa unor mari expoziții internaționale. Realizarea acestei dorințe ar putea prezenta riscuri pecuniare periculoase, mai ales pentru o Societate în curs de dezvoltare, Congresul a hotărât cu înțelepciune că Uniunea va rămâne absolut independentă de orice operațiune financiară care i-ar putea compromite viitorul. Expozițiile care se vor desfășura în cadrul sesiunilor anuale vor fi organizate de Societățile locale cărora Uniunea le va oferi sprijinul moral.

În cadrul ședințelor, Uniunea va examina rapoartele prezentate Comitetului Director în cursul anului trecut și întrebările care au fost puse pe ordinea de zi spre dezbatere.

Pentru a menține relații constante și profitabile între membrii săi, Societatea va avea la dispoziție două publicații, una

trimestrial, Buletinul Unirii, celălalt anual, sub formă de Anuar.

Aceste publicații vor fi publicate în trei limbi diferite, franceză, engleză și germană, și vor constitui trei ediții distincte.

Am fi preferat să vedem Buletinul publicat lunar, intervalul de trei luni adoptat între fiecare număr părându-ne prea lung pentru a permite un schimb de opinii suficient în cursul aceluiași an.

Dar din cauza numărului mare de publicații lunare existente deja, Congresul s-a temut, poate pe bună dreptate, să întâmpine o ostilitate periculoasă din partea editorilor acestor publicații sau din partea Societăților care au propriile lor organe.

Buletinul îi va informa pe membrii Uniunii cu privire la activitatea Comisiilor responsabile cu pregătirea Congreselor viitoare, va publica rapoartele care le sunt adresate, articole originale despre întrebări interesante sau controversate de la persoane împuternicite, note despre descoperiri sau progrese în fotografie. Comitetul de Management este cel care va fi responsabil cu examinarea și alegerea documentelor a căror publicare va prezenta un interes serios.

„Pe de altă parte, Directorul, care va apărea la începutul fiecărui an, va conține informații sumare despre diferitele Societăți membre; va da în special componenţa biroului acestor Societăţi, va indica bazele organizării lor şi principalele condiţii de funcţionare a acestora.

El va face cunoscute mijloacele lor de acţiune şi publicaţiile la dispoziţia lor.

» Acest Director poate fi utilizat pentru a informa Companiile membre cu privire la principalele fapte care pot fi de interes pentru acestea; ca atare, va trebui să publice documentele referitoare la Congrese și rezoluțiile luate la aceste întâlniri internaționale.

Pentru a spori, de altfel, resursele derivate din vânzarea acestei publicații, s-ar putea căuta să îi confere o anumită atracție imitând, de exemplu, genul adoptat pentru Yearbook publicat la New York de către compania Scovili și Adams.sub titlul : Almanahul american anual al Ph'lografhy and Photography Times.

eu

Așa cum am făcut în această publicație, pe lângă informațiile despre diferitele Societăți Fotografice, putem reuni în Director și informațiile generale care

pot fi utile fotografilor, cum ar fi lista și condițiile de publicare a principalelor publicații periodice referitoare la fotografie, tabele numerice și diverse formule utilizate în mod obișnuit în fotografie, informații despre formalitățile utilizate în diferitele țări pentru obținerea brevetelor, protecția operelor de arta, declaratii vamale, expeditii etc.

Vor fi admise reclame, dar nu pot fi introduse decât separat de corpul lucrării, fie la început, fie la sfârșit.

» Pentru a spori atractivitatea publicației, diferitele Societăți membre pot fi contactate pentru a obține trimiterea de plăci fotografice susceptibile să ofere ilustrații variate; se va stabili astfel o emulaţie benefică muncii comune între aceste Societăţi diferite (i). »

Este de dorit ca ilustrațiile din Anuar să fie alese și executate cu gust; în acelaşi timp ni s-ar părea util şi interesant să vedem aparând în Anuarul exemplarelor tuturor proceselor de tragere, fie foto-chimice, fie fotomecanice.

În afară de sesiunile anuale, dintre care următoarea se va desfășura în Belgia, Uniunea va fi responsabilă de asigurarea ședinței periodice a Congresului. Întrebările care vor trebui discutate de Congrese vor fi fixate în sesiunea anuală precedentă și aduse la cunoștința membrilor prin intermediul Buletinului Uniunii: Congresele vor fi astfel pregătite îndelung și întrebările care va trebui examinat poate fi mai util studiat.

Acestea sunt, în linii mari, principalele dispoziții luate de Congresul de la Bruxelles pentru constituirea acestei importante asociații internaționale, care, dacă toate națiunile îi acordă o asistență generoasă, este, fără îndoială, menită să presteze mari servicii și va contribui la dezvoltarea rapidă a arta noastră. Mai sunt multe chestiuni de detaliu de rezolvat pentru a asigura buna funcționare a Uniunii; Consiliul de Administrație este cel care este responsabil de

soluționarea acestora și, datorită personalităților care îl compun, putem fi siguri că nimic nu va fi neglijat pentru a ajunge la un rezultat fericit.

În opinia noastră, iată ce ar putea facilita organizarea promptă și fructuoasă a Uniunii;

(i) Propunerea domnului Pcctor. – Extras din raportul general al Comitetului permanent, pagina 87.

– =39 –

În fiecare naţiune aderă la programul Uniunii se va înfiinţa o Comisie Naţională, responsabilă cu centralizarea şi coordonarea documentelor pe care ar fi necesar să le transmită Comitetului Internaţional de Coordonare.

Membrii Comisiei ar fi luați din rândul celor mai considerabile personalități ale lumii fotografice, pe care capacitatea și autoritatea lor le-ar desemna mai ales. Aceștia vor fi aleși dintre diferitele Societăți Fotografice constituite în mod regulat, astfel încât cele mai importante dintre ele să fie reprezentate în cadrul acestor Comisii.

Comisiile s-ar întruni la o dată fixă și ar primi comunicări din partea Societăților și persoanelor fizice membre ale Uniunii, prezentate sub formă de rapoarte scrise, cu privire la progresele realizate, eforturile depuse în vederea respectării hotărârilor luate de către Congrese, pe probleme care ar putea fi studiate și supuse util acestora în viitor.

Munca acestor Comisii Naționale ar facilita foarte mult sarcina Consiliului Director, care ar trebui să se ocupe mai precis de traducerile documentelor transmise acestuia și de publicarea acestora, fie în Buletin, fie în Anuar.

Remarcăm cu plăcere, în încheierea acestei scurte prezentari, că și de data aceasta, Franța a contribuit în mare măsură la lucrările Congresului și în special la formarea Uniunii Fotografice Internaționale. Să nu uităm că domnul Janssen a reușit să ducă la bun sfârșit acest angajament, a cărui punere în aplicare este acum asigurată de Comitetul de management, a cărui dăruire nu poate fi pusă la îndoială și care, suntem convinși, va fi la îndemâna misiunii încredințate. către el.

Tot lucrarea remarcabil de studiată a domnului Pector a fost cea care a pregătit sarcina Comisiei Speciale însărcinată cu redactarea statutelor Uniunii și care a inspirat-o.

Era firesc să văd Franța luând inițiativa unei lucrări care va contribui într-un mod atât de eficient la progresul acestei arte absolut franceze prin originea și prin aplicațiile sale: autoritatea incontestabilă și incontestabilă a președintelui Societății franceze de fotografie. reprezintă pentru tânăra Societate un sprijin considerabil și o garanție de succes. Ne exprimăm aici cele mai sincere urări pentru dezvoltarea sa rapidă, pe care vom fi mereu bucuroși să o respectăm și

la care ne vom strădui să contribuim în limita mijloacelor noastre limitate.

Maurice Bucquet.

BRUXELLES — VILLERS-LA-VILLE — ANTVERS

Dacă Congresele au marele avantaj de a reglementa probleme de interes general, care influențează mai mult sau mai puțin direct progresul unei științe, unei arte sau unei industrii, ele au, după părerea mea, o importanță și mai mare.mai considerabilă prin faptul că aduc împreună oameni care se ocupă de aceeași întrebare și își dedică timpul și inteligența studiului ei.

De foarte multe ori, din aceste relații de prietenie create în timpul lucrului în comun, continuate în timpul excursiilor și în timpul discuțiilor intime care urmează banchetelor sau întâlnirilor care sunt consecința Congreselor, se nasc simpatii de durată care uneori fac mult mai mult pentru cauza pe care o avem . servi, decât toate hotărârile adunărilor învăţate.

Membrii Asociației Belgiene de Fotografie i-au întâmpinat pe delegați într-un mod fermecător și foarte cordial, ceea ce a făcut ca șederea lor în Belgia să pară prea scurtă: mărturisesc că la mine mi-am luat amintiri excelente, și nu cred că voi merge. prea departe spunând că fac ecou tuturor străinilor care au venit la Bruxelles cu ocazia celui de-al doilea Congres de Fotografie.

Colegii noștri belgieni au făcut tot posibilul pentru a ne face să folosim bine timpul liber pe care ni-l lasă munca Congresului și au reușit să organizeze excursii atractive, la care cu toții ne-a făcut mare plăcere să participăm.

• $Я:

Bruxelles este un oraș drăguț în care domnește o activitate considerabilă, dar care nu se manifestă într-un mod atât de zgomotos ca la Paris; fără strigăte, relativ puține mașini, dar pe de altă parte tramvaie în toate direcțiile, dintre care unele urcă pe străzi abrupte pentru a te duce din orașul de jos în orașul de sus.

Primăria a fost obiectul primei noastre vizite după ședința de deschidere a Congresului, care avusese loc în Salle des Mariages. Domnul Delevoy se făcuse cicerone al nostru și s-a achitat de sarcina sa minunat.

Parc Léopold, în partea de sus a orașului, vizavi de Palais-Royal, este una dintre plimbările preferate ale locuitorilor din Bruxelles; acolo se dau concerte foarte populare.

Dar mai ales cu Bois de la Cambre, care începe la capătul Avenue Louise și continuă la câteva leghe de oraș, bruxelenii sunt deosebit de mândri de care, nu fără motiv: întreținut cu grijă geloasă, constituie, după părerea mea, una dintre cele mai frumoase plimbări la care se poate

visa, cu terenul său denivelat cu pricepere folosit, pajiştile verzi unde pasc turmele de oi, copacii gigantici, crăpăturile şi pădurile înalte. Aici ne-au dus gazdele noastre în ziua sosirii, după vizita la Primărie.

-i*

*

O după-amiază fusese rezervată pentru o excursie la mănăstirea Villers-la-Ville, care nu este departe de Bruxelles. Pe parcursul călătoriei se traversează întinderi imense acoperite cu sere de sticlă unde cultivarea strugurilor timpurii se face la scară foarte mare.

Din vârful terasamentului căii ferate se domină, ajungând la Villers, toată mănăstirea; o potecă umbrită duce la intrarea în mănăstire: acolo, un pârâu limpede străbate o parte din ruine cu sunetul căderii în cascadă printre pietre și moloz căzut.

Întemeiată în 1147 de călugării din Cîteaux, mănăstirea Villers-la-Ville a fost devastată în 1793 și în mare măsură distrusă la acea vreme; de atunci nu a venit nicio lucrare reconfortanta care sa impiedice munca timpului, pietrele se despart putin cate putin si in fiecare an apar noi prabusiri.

Biserica datează de la începutul secolului al XIII-lea; galeriile laterale și corul au rezistat parțial, dar bolta principală a naosului s-a prăbușit complet și formează o grămadă de pietre enorme, coloane, capiteluri în mijlocul cărora a apărut vegetație perenă: două turnuri masive stau nemișcate pe fiecare dintre ele. laterala pridvorului.

Această parte a ruinelor reprezintă imaginea frumoasă pe care dl Balagny ne-a dat-o pentru a însoți aceste note rapide.

În fața bisericii se află ruinele mănăstirii, datând din secolele al XIV-lea și al XV-lea, în mijlocul căreia o capelă joasă pare să fi susținut mai bine vremea rea a anotimpurilor. Există un câmp larg deschis aici pentru amatori care se pot dedica

Villers Abbey pentru o zi întreagă a șederii lor în Belgia și cred că stereoscopul ar reda minunat anumite aspecte ale acestor ruine impunătoare.

T

Secția Anvers a Asociației Belgiene de Fotografie și-a propus să primească membrii Congresului și să le facă onorurile de la Anvers. MM. Maës, Selb, din Lunden stabilise detaliile acestei zile fermecătoare, petrecută într-unul dintre cele mai interesante orașe de vizitat din toate punctele de vedere. Câteva ore sunt departe de a fi suficiente pentru a avea chiar și o simplă idee despre comorile artistice conținute în monumente și muzee.

După o vizită la Primăria recent restaurată, am mers la catedrală, unde se află celebra Coborare de pe Cruce a lui Rubens. Începută în 1352 după planurile lui F. Appelmans, această catedrală nu a fost finalizată

decât în jurul anului 1518, când a fost terminat turnul clopotniță, care ajunge la o sută douăzeci și trei de metri înălțime și în vârful căruia 011 ajunge pe o scară. de şase sute douăzeci şi două de trepte.

Anversul nu este doar unul dintre orașele care cuprind cele mai multe curiozități artistice, ci este și unul dintre cele mai mari porturi ale continentului: în fața orașului, Scheldt măsoară aproape cinci sute de metri lățime; la reflux mai sunt paisprezece metri de apă de-a lungul cheiurilor, ceea ce permite transatlantice să se descarce în orice moment. Aceste cheiuri sunt mărginite de hangare-magazine surmontate de promenade din care se domină rada și de unde priveliștea se extinde în depărtare, de cealaltă parte a Scheldt.

Întregul oraș și cheiurile lui este ceea ce vedem în panorama pe care domnul Maës a avut amabilitatea să o ofere cititorilor Bulletin du Photo-Club.

Un vapor elegant, împodobit cu steaguri multicolore, ne-a dus până la granițele Olandei coborând cursul Scheldt și abia la căderea nopții ne-am întors pe cheiul de plecare.

O vreme superbă ne-a favorizat excursia, dar cred că datorită prezenței printre noi a lui M",CSB... și C...care avuseseră amabilitatea să-și însoțească soții, doi amatori turbați, că a trebuit să favoruri din rai care au vrut să le demonstreze că, dacă fotografia este uneori... absorbantă, click oferă distrașilor săi distrageri care sunt atât fermecătoare, cât și salutare.

Pe tot parcursul cursului, am trecut pe lângă bărci grele

243

de transporturi, iahturi de agrement, aburi impunătoare și bărci ușoare cu vele. Inutil să spun că dispozitivele portabile au funcționat cu furie. Era un foc rulant de obloane mai mult sau mai puțin zgomotoase, iar excursioniștii înșiși au servit drept punct pentru colegii lor.

Ar fi, cred, curios să vedem dovezile tuturor fotografiilor realizate în timpul acestei excursii fermecătoare reunite într-un album care ar fi oferit Asociației Belgiene de Fotografie, în semn de recunoștință pentru primirea cordială pe care a primit-o. savanților și fotografilor care au venit să ia parte la lucrările Congresului.

Un congresman.

Pe o cauză nebănuită a unor încercări proaste

Sub acest titlu, Brilish Journal of Pholograpby a raportat recent o cauză comună a eșecului cu camerele de mână. Se întâmplă uneori, de fapt, ca după o serie de cadre magnifice, să se obțină doar dovezi proaste, fără vigoare, de cele mai multe ori voalate; degeaba căutăm cauza: sunt într-adevăr aceleași farfurii, baia nu a fost schimbată, s-au luat măsurile de precauție obișnuite: de unde vine răul? Pur și simplu pentru că de prea multe ori lentilele obiectiv nu sunt ușor accesibile; este necesar, sa-l demontam pe acesta, sa apelam la o surubelnita si la o operatie destul de delicata. Praful a pătruns

treptat în camera și a acoperit obiectivul din spate cu un văl ușor. Acest ecran semi-opac acționează apoi ca un difuzor și avem o varietate specială de halo, haloul prin difuzie. Demontați obiectivul, treceți la o curățare temeinică a lentilelor și seria de fotografii frumoase va începe din nou.

Am rezumat foarte repede aici nota din jurnalul englez, observația este cea mai precisă și înainte de a încărca ramele camerelor de mână, este o bună practică să verificați starea lentilelor obiectivului, ceea ce se face foarte repede privindu-le. transparent, trecerea unei piele de capră sau a unui baptiste fin va îndepărta cu ușurință vălul ușor de praf care ar putea fi cauza unei serii de defecțiuni.

HF

ILUSTRAȚII PE SERIE

•-g^or pentru a reprezenta un eveniment, ilustraţia s-a străduit anterior să sesizeze faptul cel mai evident, chiar dacă a însemnat evocarea incidentelor mai mici cu ajutorul accesoriilor şi a expresiilor şi atitudinilor personajelor secundare.

Pe măsură ce procesele grafice au fost transformate și perfecționate, fiecare dintre ele, pentru a-și legitima pretențiile de existență, s-a străduit să ofere publicului atât multiplicitatea, cât și acuratețea riguroasă a imaginilor; cu cantitate, calitate.

A trecut mult timp de când ziarele noastre ilustrate au încetat să-și satisfacă abonații dedicându-și o pagină sau două, și ce pagini! la unele dintre principalele evenimente ale săptămânii. Publicul vrea să fi figurat sub jocuri tot ceea ce li se vorbește; mai mult, cu greu aruncă o privire asupra textului, atenția se îndreaptă în întregime către seria de cadre în care fazele care îl interesează sunt redate de artist cu o fidelitate din ce în ce mai geloasă.

Fotografia, mai mult și mai bună decât toate celelalte procese, și-a aruncat avalanșele de informații pe marșul curiozității și al ideilor; dar, pentru a nu-i obosi pe unul sau a-i întuneca pe ceilalţi, a fost necesar să se introducă ordine în această desfrânare a elementelor noi de cunoaştere. Toate activitățile au început să lucreze. Fotografia, umil servitor și prețios auxiliar al observației științifice, a notat aparițiile și a scos la iveală mișcările stelelor, a stabilit cinematica mersului oamenilor și animalelor, a fixat expresiile corespunzătoare excitațiilor diferiților nervi faciali, a întocmit catalog de caracteristici

semnalcuqucs

țiune are

dar în

continuitate, că o știință

s-ar pune fotografia

vncr etc., etc. Pe parcursul clasificărilor, tipurile accentuate au făcut#

Ύ.

face loc serii absolvite și peste tot,

Pai de ce

doar investigatii stiintifice? Nu ar cunoaște relaxările de care mintea noastră simte nevoia periodică? Câte situații din viața de zi cu zi care, luate împreună, constituie mici drame foarte interesante? În fața ochilor fiecăruia dintre noi au loc o mie de accidente nesemnificative, care ne fermecă totuși cu un je ne sais quoi grațios, comic, sentimental, cu o combinație sau un contrast de expresii, gesturi, atitudini, care nu pot fi reproșate.

produce cea mai exactă poveste însoțită de cea mai perfectă mimă; imposibil de a comunica cuiva impresia primită. Și cu cât mai mult nu trebuie să deplorăm că vârsta sau preocupările ne șterg din minte imaginile ființelor pe care le-am iubit; am vrea să-i revedem în continuitatea vie a lor și le posedăm doar în rigiditatea unei ipostaze

manie.

a contribui la

Ar fi inutil să repetam

tablă cât de superflu este textul. Nimic nu o va dovedi mai bine decât să dai una: vei vedea când o vei citi cât de mult o găsești.

iată toate motivele pentru care niciun proces nu va detrona vreodată creionul artistului. Vom încerca doar să indicăm prin câteva reflecții cu care dorim să însoțim remarcabilele fotografii ale lui M. Bois-sonnas, cum și în ce măsură o serie fotografică poate reprezenta viața cu caracterul ei de continuitate și varietate.

Observați toate a-

Veți vedea mai puțin decât cel pe care l-ați compus singur, răsfoind aceste miniaturi fermecătoare. Aici este :

I. M. Riquet, fiind cu o zi înainte la menajeria Pianet, i-a declarat

bine că vrea să intre în cușca fiarelor feroce; sunt

îmbracă teaca cenușie-albă a viselor sale, cea în care poate juca toate jocurile creației. Se îndreaptă spre cușca cu lei și urși, dar nu fără să se fi asigurat cu un piure special pentru a face fiarele pe care urmează să le îmblânzească mai puțin însetate de sânge.

IL Mouf și Pouf își joacă rolul conștiincios, se pare că l-au învățat pe de rost. În acest moment și-au tocit ferocitatea în de-

liste cu o supă de pâine.

III. Mouf are mai ales o zi de câmp! AVEA. Riquet ar fi mai degrabă atent la Pouf; cumpătarea lui este suspectă pentru el, meditează el vreo perfidie?

2^ —

numai ca sa veziMouf, totul}7 trece!

nemulțumit de porția lui, pocnește el

IV. Hotărât, Mouf ia timp! Domnul Riquet se așează în așteptare, nu fără să se întrebe de ce mama lui i-a interzis să-și lingă fundul.

farfuria lui; este foarte curat! numai M. Riquet tinde spre Pouf pentru a-l face favorabil.

VI. Mouf Sybarite! face siesta în terina mare. Domnul Riquet, în simpatia lui pentru poftele bune, îi întinde încă lingura de lins!

VII Această lingură a fost folosită pentru a acoperi o manevră inteligentă:

M. Riquet se alunecă cu spatele în cușca animalelor sălbatice. Fiarele sunt precaute și refuză să urmeze.

VIIL Încît domnul Riquet se vede nevoit să le aducă prin forţa încheieturii.

IX. Mouf care a luat masa prea bine nu ofera nicio rezistenta, este deja la fundul vizuinii. Pouf, pe de altă parte, este recalcitrant.

X. Atat de mult incat M. Riquet isi pierde echilibrul si se muleaza in terina mare.

îmblânziți rebelii, născociți să-i antreneze în ipostaze plastice...

XII. ... când vine o înțepătură neplăcută

este lapte pentru Pool și pentru Alouf, că... este suficient? iar domnul Riquet va fi foarte umilit să fi înfruntat mușcătura celor mai sălbatici locuitori ai junglei și ai deșertului, să cedeze în fața unei nenorocite insecte domestice!

nu vezi

eu

că, în timp ce se leagă împreună într-o nuvelă amuzantă, această serie

păstrează pentru părinții micuțului cea mai frumoasă amintire a vremii când copilul lor, cârlionțat și pe jumătate gol, a văzut trecând în

imaginația lui de douăzeci de ori mai multe minuni într-o oră câte vor găsi ei înșiși să contemple în tot restul vieții. ?

Să ne riscăm gândurile acum.

Ele se referă la două condiții pentru succesul acestui tip de ilustrație. Primul este absolutul

1 sinceritate decât, apropo, decât la animale.

a compozitiei, toate

sinceritatea cititorului

cu greu întâlnești copii și printre ei.Un pictor are nevoie de știința valorilor pentru a aduna totul

toate abilitățile de făcut

admite

prezentat lui. Dacă uneori, ea își îngăduie o lingușire, nu este niciodată aceea de a înmuia ceea ce este smuls, de a face firesc ceea ce este dincolo. Fidelitatea lui impecabilă trădează

manifestări mai trecătoare de vanitate și iubire de sine. Singură, imaginea fotografică nu va îmbătrâni niciodată, care va fi marcată în colțul naturaleței perfecte.

A doua condiție poate fi formulată exact ca regula tragediei antice: triplă unitate de acțiune, timp și loc; atâta timp, desigur, cât este ilustrație pură, ilustrație fără text însoțitor. Privitorul — iertați cuvântul, dar cei ai cititorului și spectatorului nu îl pot înlocui — trebuie întotdeauna să experimenteze un sentiment de continuitate foarte viu prin persistența, de la o imagine la alta, a recuzitei, precum și a actorilor principali.

Respectând aceste două reguli, amatorii care doresc să calce pe urmele atât de clar marcate de M. Boissonnas nu vor lipsi să găsească acolo ceva care să-și exercite răbdarea și sagacitatea. Există totuși motive să le încurajăm încercările, dacă se întâmplă, așa cum suntem convinși, că ilustrația se grăbește să popularizeze cele mai bune producții de acest gen.

J.-El. DAVID.

ILUSTRAȚIILE NOASTRE

„Ruinele Abației din Villers-la-Ville”. —· Negații/ care i-au servit pe MM. Berthaud frères pentru această fotocolografie se datorează lui Mt G. Balagny. Dorim să-i mulțumim acestuia din urmă pentru că ne-a comunicat cu amabilitate această amintire interesantă a excursiei făcute de membrii congresului la Villers-la-Villc: executată pe hârtie de film și dezvoltată cu hidrochinonă, această fotografie a fost

obținută cu un dispozitiv de mână. aparat de fotografiat.dotat cu un obiectiv Balbrck si un obturator Turiault.

„Escaltul în fața Anversului”. — Această superbă placă fotocolografică a fost oferită cu amabilitate de domnul Macs cititorilor Buletinului. Dorim să exprimăm aici toată recunoștința noastră amabilului președinte al Asociației Belgiene de Fotografie pentru că și-a arătat astfel bunătatea față de tânăra noastră publicație.

„Cei doi prieteni >?. — În ultimul nostru Buletin, am publicat o reproducere fototipografică făcută de M. Thcvoz a unei fotografii pe care noi, din greșeală, am indicat-o ca fiind a lui. Negativul face parte dintr-o serie remarcabilă de scene copilăreşti executate de M. Boissonnas din Geneva şi pentru care ne bucurăm să putem oferi astăzi seria completă graţie bunăvoinţei autorului lor, căruia îi adresăm mulţumirile noastre.

Publicăm o imprimare fotocolografică a acestor fotografii în textul ziarului propriu-zis și nu avem nicio îndoială că cititorii noștri vor aprecia, așa cum merită, această încercare artistică a cărei primă ne-a dat domnul Thevoț.

EXPOZIȚIE INTERNAȚIONALĂ

A BRUXELLEI1

Asociația Belgiană de Fotografie organizează în incinta Muzeului Modern din Bruxelles a treia expoziție internațională de lucrări aparținând tuturor ramurilor acestei arte.

Invita toti fotografii, amatorii si producatorii de aparate foto, belgiene si straine.

Asa au inceput regulamentele trimise in urma cu cateva luni in toate colturile lumii de catre aceasta Societate Fotografica.

Trebuie să recunoaștem că, nefiind văzute expozițiile anterioare ale Asociației Belgiene, am fost puțin sceptici față de numărul de membri străini și vizita noastră ne-a făcut să visăm când am observat că:

72 de belgieni, 26 francezi, 24 englezi, 12 germani, 6 austrieci, 6 elvețieni, 5 italieni, 2 olandezi, 2 ruși, 2 danezi, 2 africani (Capetown), 1 norvegian, ï portughez, 1 spaniol, au răspuns la acest apel.

Să sperăm deci că va fi urmat exemplul acestei mici, dar atât de industriale Belgie, și să ne grăbim, pentru a evita orice aluzie proastă, să începem raportul vizitei noastre.

Înainte de a o întreprinde, însă, este necesar să ne indicăm viziunea noastră, în general, asupra expozițiilor fotografice, așa cum s-au realizat până în prezent.

Exponenții, dacă îi ascultăm, se încadrează în mai multe categorii; Unii susțin că ar trebui să se prezinte doar dovezile bune, eliminându-

le pe cele îndoielnice, alții că ar trebui să prezinte doar ceea ce face în mod curent; in sfarsit exista

(i) L-am rugat pe Dl Gravier să scrie pentru Buletin o notă despre Expoziția Internațională de Fotografie de la Bruxelles. solicitarea noastră.

2Ș1 —

care, fie din lipsă de gust, fie din lipsă de timp, trimit totul să vină. Întrucât juriul sau vizitatorii nu pot intra în aceste recitaluri, ei numesc pică ceea ce li se pare o pică, iar expoziție proastă ceea ce are pete în întreg sau în detalii. Mai trebuie să recunoaștem că nu înțelegem că ni se spune că o fotografie este neretușată.

Oricât de mult suntem dușmani ai retuşurilor stângace care, deformând subiectul fotografiat, transformă o girafă într-un hipopotam (cum o fac de obicei fotografi de portret), mai cerem să blocăm în negativ sau pe imprimeu ceea ce obiectivul sau lumina proastă. exagerați, ridurile trebuie menținute sau altfel faceți un personaj să pară ridicol ștergându-le, dar culoarea cărnii le face mai puțin aspre decât lentila; deci trebuie să fie înmuiate mai exact. Pentru peisaje este necesar, prin rezervații asezate inteligent, să micșorăm distanțele pe care liniile noastre rectilinie cu mare adâncime de focalizare le apropie fără ceremonie.

Cu lista de premii în mână, să aruncăm o privire, cu aceste idei, la ce este expus.

Medalia Regelui a fost dăruită domnului Alexandru (în unanimitate, spune catalogul). Expunerea sa este variată; o serie de imprimeuri obtinute prin intermediul flash-ului magnetic, apoi peisaje, subiecte de gen, peisaje marine, toate acestea mai mult sau mai putin instantaneu, la godiul zilei, mariri a caror unele nu sunt fara repros, ci una dintre ele, cea a Artilerie Vedettes au piatenti de Sprintant, este superba (desi indicatia fara retusuri nu ne influenteaza).

Diplome de onoare (7).

Cunoscând, dar imperfect, lucrările anterioare ale lui M. Auschutz de Lissa, aflăm că amprentele instantanee ale animalelor feroce, cele cinci fotolitografii, instantaneele pentru fenakisticope sunt bine răsplătite.

Domnul Londe a trimis ceea ce știam și diploma care i-a fost dată este recompensa pe care o merită pentru munca sa și pe care o va avea peste tot.

Domnul Pattinson-Gibson este, evident, un artist, pentru că cele șaisprezece fotografii ale sale nu se datorează întâmplării, dar imprimeul se pretează prost la efect, tonul este prea roșu și puțin prea mult în hârtie.

M. Géruzet ne prezintă amprente carbon în imitație de platină?... De ce, când se face portrete atât de bine degradate cu acest ton de grafit care denotă un om de gust, încercați să distingeți un procedeu de altul care... nu merită. ?

Domnul Paulussen (R.) din Viena, expune douăzeci de fotogravuri care sunt toate remarcabile și rețineți că nu este un format de 13X18 sau mai jos, este de 40X50 (marginile nu sunt incluse). Nu avem spațiu să spunem tot ce am simțit în timp ce ne uităm la aceste exemplare expuse nepretențioase.

Venim la domnul Lunden (Albéric), amator de Anvers; dacă indicăm numele, prenumele și adresa, este pentru a le grava bine în amintirile cititorului.

Douăsprezece fotografii 25X30, dintre care opt sunt instantanee nemărite, tipărite direct pe hârtie Liese-gang și pe hârtie celoid.

În pauză, An Puits du village, Tour de ferme, atâtea tablouri ca Ténier, complete ca instantaneele compatriotului nostru, M. Balagny, al cărui sfat este urmat de M. Lunden, spun prietenii acestuia din urmă.

În cele două probe ale „Bords du Tepel” totul este perfect: alegerea peisajului, valorile clișeului, tipărirea probelor.

Pentru domnii. Gauthier-Villars și fii, o nouă diplomă este o slabă mărturie a ceea ce fotografia le datorează, operelor clasice ale lui MM. Davanne și Léon Vidal au adăugat o colecție de autori specializați. Domnul Henry Gauthier-Villars a tradus lucrări care lipseau pentru fotografi ignoranți de limba germană.

Societatea Franceză de Fotografie are și o diplomă de onoare; expoziția sa, în care domnul Davanne a grupat cu pricepere principalele procese premergătoare procesului de gelatină-bromură, este foarte remarcată de vizitatori.

MEDALII VERMEIL (15).

Ceea ce am spus despre domnul Lunden, am putea repeta pentru domnul Boissonnas, de la Geneva, deși genul lui este diferit. La rubrica Studii, el expune o serie de portrete remarcabile; în Ecosia, La Juive, Eisa, Iphigénie, o reproduce pe domnișoara Minnie Tracey în diferitele ei roluri; ce efecte frumoase de clarobscur ne prezintă, ce modelare în umbră, dacă nu știam că a participat la cercetările răposatului său

frate și că iubește fotografia ca un prieten, am putea fi surprinși de loturile lui care valorează mai mult decât o medalie de argint aurit.

Mn,e Contesa Da Porta nu a gasit langa MM. membrii juriului parțialitatea pe care o datorăm femeilor care ne fac onoarea de a expune; cele douăsprezece fotografii ale lui cu bliț magnetic nu au defecte ale acestui tip de instantanee, imprimarea este de asemenea foarte bună. În șase fotografii de gen, vom evidenția Amore și La Preghiera, care îi vor face pe mulți vizitatori să viseze.

Probabil că probele de hârtie ale domnului Cembrano i-au adus medalia, deoarece sunt superioare probelor de sticlă pe care le-a trimis și el.

Medalia acordată lui MM. D'Hont și Moreau se explică: pentru că au expus un număr foarte mare de microfotografii și nu pot fi realizate în acest fel de primul venit.

Domnul Dreesen are un număr mare de printuri instantanee și sunt bine prezentate, ceea ce explică medalia, întrucât portretele sunt mai puțin satisfăcătoare.

Dl Ferrand, din Lille, are amprente fine, dar de ce să ia ca supuși pe negrii din Congo? preferăm dovada lui feminină înaltă ale cărei lumini sunt bine dezvoltate.

Domnul Malvaux expune un set de aplicații fotografice pe care am vrut să le recompensăm, toate legate de printuri foto-mecanice.

Domnul Mathieu-Deroche se aștepta, pe bună dreptate, la mai puțin decât această medalie pentru emailurile sale apreciate de toți.

domnule Sawyer, pentru fotografiile sale cu cărbune; domnul Colis, pentru fotogravurile sale; Domnul Sclb, pentru expoziția sa importantă și bine prezentată, a fost răsplătit, de drept, cu vermeil.

MEDALII DE ARGINT (25).

Administrația Belgiană de Drumuri și Poduri a adunat o colecție excelentă de documente din activitatea sa.

Domnul Chmielewsky (J.), din Poltava, a trimis efectele sale uimitoare de lumină care inundă subiectul, rezervând câteva raze pentru părțile întunecate; acest gen, care necesită o mare practică, fusese expus în 1889 de M. Solovioff, compatriotul său; este prea puțin apreciat la Bruxelles.

Domnul Colcns are fotogravuri pe bitum. Domnul Dandoy ar fi trebuit

— =54 — să grupeze cu mai multă artă florile buchetelor sale; portretele lui sunt de preferat. Delictul flagrant, de M. Clercq, este o compoziție bună, cea mai bună dintre cele unsprezece înregistrări ale sale. Dr. Demole, directorul Swiss Review, merită acest premiu pentru interesanta sa publicație. Specialitatea lui M. Faure, din Lille, în realizarea măririlor cu cărbune i-a permis să trimită numeroase exemplare de mărime naturală; trebuie remarcată o tamburină spaniolă (nature en pied). Domnul Gendraud, din Clermont-Ferrand, are portrete cărbune de 50 X 60 ale căror albe sunt foarte frumoase; să-l citez pe cel al cardinalului şi pe cel al miresei.

Domnul Gife, amator, ne arată microfotografii bune. M. Lachenal, din Paris, își expune amprentele pe sticlă albumenă.

Pentru mine. Lamy, din Courbevoie, maririle de carbune sunt atat de usoare si stie sa le lumineze atat de bine incat, chiar si in coltul intunecat in care este asezat, cineva este obligat sa se opreasca

acolo; cu 13 X 18 negative ale domnului Otto, face dovezi magnifice de 90 X im, 5o.

De ce o medalie de argint domnului Linde care a trimis 18/24 dovezi de imagini obtinute cu blitz magnetic?.... aceeasi intrebare pentru domnul Williams ale carui dovezi au o nuanta verzuie nefericita. Exemplarele trimise de domnul Thévoz, de la Geneva, nu dau o idee despre ceea ce face de obicei în fotografie. Doar microfotografiile doctorului Roster au luat medalia de argint, restul fiind obisnuit. M. Sacré (Edmond) a fost recompensat pentru efectele zăpezii și iernii pe care a căutat să le reproducă. De la M. Schueren vedem în depeșa sa doar cele două compoziții din „Faust” de notat. M. Stolze este recompensat pentru maririle de negative (monumente si inscriptii), realizate in Persia. Dovezile transparente ale domnului Wilson și Co., instantaneele domnului Rossi și platinotipurile domnului Werner sunt ultimele medalii de argint despre care nu am vorbit.

medalii de bronz (47)

Printre medaliați ai acestui premiu regăsim mulți dintre prietenii noștri și trebuie să spunem că dacă am fi examinat cu mai multă atenție ceea ce au trimis, cert este că medalia acordată ar fi mai puțin sumbră.

Deci domnii. Bourgeois, Pector, de Saint-Senoch, au o serie de genuri diferite bine alese, tonul tiparului este plăcut și arată o metodă în diferitele operațiuni de tipar.

" 255

pozitiv. Domnul Maurice Bucquet este un operator atent, un artist, peisajele sale sunt mici capodopere ale ipostazei. Photo-Club de Paris are un cadru general pe care alte Societăți trebuie să-l invidieze.

Domnule Rigaux, din Bruxelles, domnul Kenworthy (John W.) merită mai mult decât ceea ce li se acordă.

Ni se va spune că nici nu toată lumea poate avea primele medalii: dar apoi uită-te la anturaj și fă o selecție. Oferă o recompensă specială celor care, fie ca redactori, fie ca savanți, sunt protectori sau colaboratori ai fotografiei; premiile acordate în această calitate ar fi, în opinia noastră, foarte apreciate de cei care le primesc.

Astfel, ce se poate reproșa frumoasei expoziții de foto-tipuri, a domnului Royer de Nancy?

Sunt printre cei care au medalii de bronz probe pe care nu le putem apăra, dar sunt un număr mare care merită să fie mai bine înconjurați.

Mențiuni de onoare (23)

Acestea sunt recompense de consolare; dar, în opinia noastră, MM. Mogie, din Rotterdam, și M. Moulin, din Bruxelles, merită mai mult decât atât.

Doi dintre membrii juriului au expus și sunt în afara competiției, ca de obicei.

M. Maës a reunit colotipurile care au fost folosite pentru ilustrare: ale VJrt în Olanda, ale Operei lui Rubens, acestea sunt reproduceri industriale foarte îngrijite.

M. Colard (Hector) prezintă mariri de negative 9X12 pe hârtie gelatină-bromură (de M. Lamy, credem). Nu se poate dori un ansamblu mai fin; după părerea noastră, câteva retușuri discrete în părțile întunecate ar fi completat ceea ce îi lipsește acestui tip de imprimeu: vigoarea necesară în umbră pentru a ridica subiectul și a-l scoate din hârtie.

Producătorii de aparate foto și produse fotografice au fost separați de ceilalți expozanți de pe lista premiilor; aprobăm acest clasament, dar atunci de ce să nu se alăture editurilor și unui producător de hârtie și cerneluri care are o medalie de bronz în mijlocul fotografilor? M. Zeiss d'Iéna are o medalie de argint aurit, şi asta este numai corect; MM.Hofmans, Le Docte, din Bruxelles, precum și domnul Van Neck (L.) din Anvers au o medalie de argint. Am vizitat expoziția

a acestuia din urmă și am rămas uimiți de diversitatea și alegerea dispozitivelor sale: tot ce s-a făcut de zece ani este la el; este un adevărat muzeu în care jefuiește ca să facă bine. La domnul Le Docte, nimeni neputând să ne dea o explicaţie în vacanță, a trebuit să ne uităm prin fereastră la expoziția lui bine prezentată.

Încheiem acest tur rapid cu tabelul care rezumă doar premiile acordate națiunilor cu cei mai mulți expozanți:

lombre d'ExposiinlsDiplome Hnimeur Medalii VermeilMedalii de argint Medalii de bronzMențiuni de onoare Total premii
Belgia 72 ;>13191454
Franța 2Gi 1t л2410322
Coloniile Great-Breta?neel. к/ 241.)310120
Germania 12113G112
Austria G1)>»41st J
Elvetia* ...... 6>13 r)4
Italia 5o113H;>

Juriul a fost format din:

belgieni. ...5 inclusiv doi expozanți (în afara concursului).

engleză ... non-exponent.

Elvețian. ...ï—

Limba germana . . r—

Cn. Pietriş.

RAPORT

PE

PROTECȚIA LUCRĂRILOR FOTOGRAFICE ÎN DIVERSE ȚĂRI

De ML PERROT DE CHAUMEUX

Avocat la Curtea de Apel din Paris

Secretar general al Societății Franceze de Fotografie (i).

*1 Congresul Internațional de Fotografie, întrunit în 1889, și-a exprimat dorința ca, în toate țările, dreptul de proprietate asupra operelor fotografice să fie protejat de aceleași legi ca și cele care garantează dreptul de proprietate asupra altor lucrări artistice. Poate fi util, atunci când un nou Congres se va întruni la Bruxelles, să revizuim rapid legislația diferitelor țări. Aceasta este ceea ce vom încerca să facem.

Franţa. — În Franța, proprietatea artistică este guvernată de legea din 1793 (19 iulie). Aplicarea sa la lucrările fotografice a fost contestată; dar, după unele ezitări din partea instanţelor de fond, jurisprudenţa Curţilor de Apel şi cea a Curţii de Casaţie au clasat lucrările fotografice printre cele protejate de această lege. Consecința acestei jurisprudențe este că toate celelalte legi care au completat sau au modificat această lege din 19 iulie 1793 sunt aplicabile fotografiei. Nu trebuie uitat însă că tocmai în urma interpretării legii s-a ajuns la acest rezultat și se poate modifica jurisprudența. În Franța, așadar, trebuie depuse eforturi pentru a obține o lege formală.

Camera Deputaților este în prezent sesizată de un proiect de lege privind proprietatea artistică și literară prezentat de domnul Philippou. Acest proiect de lege, despre care nu vom discuta expunerea de motive care ni se pare complet eronată, recunoaște că protecția legii trebuie să se extindă și la fotografie. Noi stim

(1) Extras din Raportul general al Comisiei permanente numite de Congresul Internațional de Fotografie desfășurat la Paris în 1889.

că anumiți artiști contravin acestei prevederi și ar dori ca fotografia să fie protejată printr-o lege specială. Prin urmare, există motive să insistăm în a cere ca viitoarea legislație să plaseze fotografia printre celelalte arte grafice.

Franța a semnat Convenția de la Berna, care conține în protocolul de încheiere următorul pasaj:

„În ceea ce privește articolul 4, se convine ca cele din țările Uniunii în care caracterul operelor artistice nu este refuzat lucrărilor fotografice se obligă să le admită, de la intrarea în vigoare a acordului încheiat la data de astăzi, în beneficiul a prevederilor sale. Mai mult decât atât, ele au obligația doar să protejeze autorii lucrărilor menționate, cu excepția acordurilor internaționale

existente, sau să fie încheiate, în măsura în care legislația lor permite acest lucru.

Se înțelege că fotografia autorizată a unei opere de artă protejată se bucură, în toate țările Uniunii, de protecție legală, în sensul convenției menționate, atâta timp cât durează dreptul principal de reproducere al acestei opere. în limitele acordurilor private dintre titularii de drepturi.

Această prevedere foarte importantă a fost adăugată acordului grație eforturilor Sindicatului pentru apărarea proprietății artistice și literare organizate de Cercul librăriei, și din care este membră Societatea Franceză de Fotografie.

Germania. — Germania a semnat Convenția de la Berna, dar legislația sa nu permite includerea lucrărilor fotografice printre operele artistice în general.

Fotografia, de fapt, este protejată în Germania printr-o lege specială din 10 februarie 1876. Această protecție este în mod singular limitată; deoarece numai reproducerea prin mijloace mecanice este interzisă iar termenul de protecţie este limitat la cinci ani.

Austro-Ungaria. — Austria nu a semnat Convenția de la Berna. Nu are legislatie speciala pentru protectia fotografiei. Legea pentru ocrotirea proprietatii literare si artistice este din 19 octombrie 1846.

Ungaria are o lege din 26 aprilie-4 mai 1884 care, în ceea ce privește fotografia, urmează capriciile legislației germane. Reprimă reproducerea mecanică realizată în cei cinci ani de la prima publicare. Această țară nu a semnat Convenția de la Berna.

— 259 —

Belgia. — Belgia a semnat Convenția de la Berna; întrucât legislația sa nu i se opune, trebuie să aplice fotografiei prevederile legii din 22 martie 1886.

Danemarca. — Danemarca nu a participat la Convenția de la Berna. Are o lege specială din 24 martie 1865. Proprietatea exclusivă a reproducerii este garantată autorului timp de cinci ani.

Spania. — Spania a semnat Convenția de la Berna. Această țară protejează sub denumirea de proprietate intelectuală, o formulă mai largă decât cea de proprietate artistică și literară, operele științifice, artistice și literare. (Legea din 10 ianuarie 1879.) Această lege, prin regulamentul din 3 septembrie 1880, include în mod oficial fotografia.

Marea Britanie. — Marea Britanie a semnat Convenția de la Berna.

În conformitate cu secțiunea 2 din International Copyright Act 1886, fotografiile sunt considerate, în Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei, a fi opere de artă și sunt protejate ca atare.

colonii engleze. — Legea din 25 iunie 1886 prevede, articolul 8: „Legile referitoare la dreptul de autor se vor aplica, în conformitate cu prevederile prezentei legi, oricărei opere literare sau artistice publicate pentru prima dată în posesiunile britanice în condițiile prevăzute de această lege. pe care le aplică lucrărilor publicate pentru prima dată în Regatul Unit. „Nimic din legile referitoare la proprietatea literară sau din prezentul act nu va împiedica adoptarea într-o posesie britanică a oricărei legi sau ordonanțe referitoare în special la dreptul de autor asupra operelor publicate pentru prima dată în această posesie și aceasta, în cadrul teritorialului. limitele respectivei posesiuni.

Canada. — Legea din 26 octombrie 1874, aprobată prin decret regal din 2 august 1875, încadrează fotografia între operele protejate, cu condiția ca pe fotografie să se facă mențiunea rezervării dreptului de proprietate.

(Va urma.)

DISCUȚIE DE DEZVOLTARE

(Ca urmare a.)

IV. -- FIXARE

Fixarea este o operație de mare importanță, care de obicei nu este suficient de monitorizată și asupra căreia este bine să atragem atenția amatorilor: în general se crede că fixarea este completă atunci când nuanța lăptoasă a plăcii a dispărut. acest lucru nu este exact, deoarece particulele de bromură de argint din seminuanțele, amestecate cu argintul redus, sunt mai greu de atins de hiposulfit și dau, dacă amprenta este îndepărtată prea devreme din baie, o nuanță verzuie. imagine când este privită din partea geamului și aproape de lumina zilei. Ulterior, la imprimare, sarea argintie va capata o culoare maro in care detaliile se vor ineca; fotocopia va fi mai grea si lipsita de armonie. Pe de altă parte, trebuie remarcat că fixarea se face prin dublă descompunere: o parte din sodiu este mutată pentru a forma, odată cu bromura, o bromură de sodiu, în timp ce argintul, prin înlocuirea atomilor de sodiu îndepărtați, formează duble hiposulfiți de argint și sodiu. Această reacție nu are loc imediat și argintul trece printr-o serie de sulfuri pentru a ajunge la o sare dublă solubilă în apă, în timp ce primele sulfuri formate sunt insolubile.

Daca actiunea hiposulfitului este oprita prea devreme, macar aceste sulfuri raman inchise in strat, in timpul imprimarii devin maronii la lumina si coloreaza stratul de gelatina in galben; acesta este un accident care nu este exprimat doar printr-o ceață generală, ci în multe cazuri prin pete galbene locale. Acest văl este încă cauzat de un hiposulfit prea vechi, adică al cărui conținut de sare a fost redus prin operațiunile precedente, deoarece sulfurarea maximă a argintului nu poate avea loc decât dacă hiposulfitul de sodă este în exces. Cea mai frapantă dovadă a faptului este dată de următoarea observație: dacă se prinde o fotocopie cu degetele impregnate cu hiposulfit, se formează în punctele atinse un precipitat de sulfură neagră insolubilă de argint, în timp ce această fotocopie este scufundată într-o baie suficientă.

de hiposulfit nu colorează iar argintul dimpotrivă se dizolvă fără precipitat.

Tot în opinia noastră și conform practicii noastre constante, iată cum trebuie să aibă loc fixarea: la ieșirea din baia de dezvoltare, negativul este trecut printr-o primă apă pentru a îndepărta stratul de gelatină de pelicula subțire de revelator reținută pe suprafața sa prin capilaritate: o a doua scufundare în apă curată sau mai bine o foaie de apă care curge pe suprafața ei îndepărtează restul băii. Dacă gelatina ar trebui să fie complet degorsată, imersiunea ar trebui să fie foarte lungă, deoarece coloizii, după ce s-au lăsat pătrunși cu ușurință de un prim lichid, o schimbă doar foarte lent pentru o secundă, mai ales când există o diferență notabilă în densitate și fără acțiune chimică. Placa clătită și nespălată se pune într-o primă baie de hiposulfit care va fi folosit pentru a fixa alte amprente. Această baie capătă în curând o culoare foarte maro datorită nu numai oxidării dezvoltatorilor, ci și sulfurilor de argint. Dar nu există niciun motiv să ne temem că acest hiposulfit, oricât de rumenit ar fi, ar putea colora gelatina. Această fixare va începe să distrugă bromura de argint neatacată și în curând placa își va pierde nuanța lăptoasă; placa se scoate apoi, se trece prin apa pentru a o clati si se pune in hiposulfit nou unde se dizolva rapid sulfurile de argint si diversele urme de bromura de argint. Această a doua baie se colorează doar foarte lent și colorarea este chiar întârziată prin adăugarea a 4 până la 5 o o de metabisulfit de sodiu: când are tendința de a fi colorată se adaugă la prima baie pe care o întărește.

Este întotdeauna o idee bună să filtrați băile de hiposulfit pentru a îndepărta precipitatele de argint, așchii de gelatină de pe marginile sau spatele sticlei, praful etc. Folosim în acest scop un filtru de azbest acoperit cu pastă de azbest care purifică fizic baia și are avantajul de a fi de lungă durată, în timp ce filtrele de hârtie nu pot fi folosite mult timp, deoarece nu durează mult să fie atacate de acidul sulfuros. Băile hiposulfitice ținute în sticle albe la lumină scapă spontan de sulfurile lor de argint care se depun treptat pe pereți într-un strat destul de tenace de culoare neagră: acest depozit este destul de complex ca compoziție și se amestecă într-o proporție notabilă din oxidat. produse ale reductoarelor.

Mai mulți autori, printre alții Lainer și Eder, au sfătuit adăugarea de sulfit de sodă la soluția de hiposulfit. Cantitatea medie de utilizat este de 6 până la 8 grame la 100 de grame de hiposulfit sau 15 până la 20 de grame per litru. Când stratul de

gelatina tinde să se îngălbenească în (dezvoltator, este bine să facem baia de fixare acidă și în acest scop vom folosi acid tartric în doză de 4 până la 5 grame la 100 de grame de hiposulfit, adică 10 până la 12 grame pe litru). rezultatul se obține prin utilizarea bisulfitului.

Utilizarea băilor combinate de fixare și aluming a fost mult susținută: o vreme am recurs la acest proces, dar ne-am grăbit să recunoaștem că nu numai o astfel de baie nu și-a păstrat proprietățile primare; (de fapt, ca urmare a intemperiilor progresive, manifestată printr-o

depunere continuă de sulf, s-au format sulfați inactivi de sodă), dar în plus s-a întâmplat adesea ca stratul fiind scăpat incomplet de sărurile sale alcaline, acestea au provocat precipitarea aluminei. , provocând pete albe sau gravuri adânci în stratul de gelatină.

În ultimul timp, am văzut reaparând această baie așa cum a formulat Carbutt în Photography Times:

Apă..............................

Hiposulfit de sodă ....

Bisulfit de sifon ....

Alaun de crom. . . . .

Acid citric..............................

ï.000 cc

I2J grame.

Nu am încercat acest procedeu, dar suntem convinși că trebuie să fie, ca și primul, supus slăbirii și preferăm cu mult baia simplă așa cum am indicat mai sus.

H. Fourtier.

(Va urma.)

RETETE & FORMULE

Pentru a repara un instantaneu spart.

Bucățile din farfuria spartă se pun, gelatină dedesubt, pe o foaie de sticlă puțin mai mare decât cea a farfurii. Trecem pe marginile fragmentelor sparte, dupa ce le-am incalzit putin, putin balsam de Canada cald si le unim cu presiune puternica. Excesul de balsam este apoi îndepărtat și farfuria este acoperită cu un pahar de aceeași dimensiune și în prealabil acoperită cu următorul lac:

Sandarac...................... 3 gr.

Mastic în lacrimi...................... 3 gr.

Eter sulfuric......................5o gr.

Benzină ....25 gr.

Ridicăm totul, răsturnându-l și după ce am îndepărtat foaia de suport de sticlă și excesul de balsam care s-ar fi putut produce pe stratul de gelatină, marginim farfuria cu fâșii de hârtie gumată. Plăcile tratate prin acest procedeu oferă dovezi fără orice urmă de accident.

(Revista foto a lui TKzisow.)

Conștientizarea mătăsii.

Mătasea spălată anterior se scufundă în următoarea soluție: Apă distilată.................................. 100 cc

Arrowroot...................... 4 gr.

Sare de mare............................... 4 gr.

Acid acetic...................... 15 gr.

Arrowroot se dizolvă în apă la căldură blândă.

Adăugați la această soluție:

Apă distilată...................... ioo gr.

Tanin............................. 4 gr.

Filtrăm. Mătasea, după o ședere de trei minute în această baie, se usucă și se sensibilizează prin plutirea ei timp de un minut pe:

Apă................................35g.

Nitrat de argint....................... 3 gr.

Acid azotic...............................1/2 picătură.

Apoi agățați de ace în întuneric pentru a le lăsa să se usuce. Mătasea astfel pregătită se trage ca hârtia și se întoarce cu toate formulele de nuanță aurie. Tonifierea combinata cu acetat si sulfocianura da rezultate excelente.

(Scientific American, bazat pe The Phologr. News.)

Mijloc de a desfunda o sticlă blocată cu șmirghel.

ï. Țineți sticla în mâna stângă sau între cei doi genunchi și bateți în mod repetat pe fiecare parte a dopului, folosind o bucată de lemn și direcționând loviturile de jos în sus.

2. Scufundați gâtul sticlei în apă clocotită; dacă pluta încă ține, folosiți mijloacele n· ï.

3. Treceți o frânghie mică în jurul gâtului sticlei și imprimați o mișcare rapidă înainte și înapoi în timp ce țineți sticla între cei doi genunchi.

4. Încălzește ușor gâtul sticlei.

5. Pune câteva picături de ulei la intersecția gâtului și a capacului.

se încălzește ușor și se folosește mediu nr. 1; dacă ștecherul rezistă, repetați operația.

6. Treceți un ac puternic sau un vârf de oțel peste intersecția gâtului și a dopului, țineți sticla ferm în mâna stângă și transmiteți o mișcare de rotație dopului cu mâna dreaptă: dacă aceasta nu reușește, utilizați mijloacele n ° 5 care va facilita operarea.

(The Pottery Reporter, bazat pe The Photoy¡r. A'cjfó'.J

Dezvoltarea plăcilor pozitive Ilford.

Soluție nô ï.Apă...............................1.000gr.

Sulfit de sodă .... <j5 gr.

Bromură de potasiu.................. 4 gr.

Hidrochinonă..................... 18 gr.

Soluție nr. 2. Apă................................. 1.000gr.

Sodă caustică .... 12 gr.

/° „Plăci speciale pentru tonuri negre. — Aceste plăci oferă imagini cu tonuri negre; sunt utile în special pentru reproduceri în camera întunecată. De asemenea, puteți face printuri de contact; dar în acest caz, este necesar să se evite excesul de expunere; cu o imagine de densitate medie, este necesar să pozezi 20 de secunde la distanța de 4,5 centimetri de o duză de gaz fluture. Pentru a poza la lumina zilei, se va așeza rama la capătul unui tub de lemn, închis la celălalt capăt de o placă străpunsă cu o gaură de 15 până la 20 f,,zm în diametru și îndreptată spre cer. Puteți poza apoi timp de 1 până la 10 secunde, în funcție de negativ.

Dezvoltare. — Se amestecă soluțiile 1 și 2 în părți egale.

Fixați și spălați în ceea ce privește răul lui Tordi.

2° Placi „Alpha” pentru tonuri calde. — Aceste plăci, mai precis destinate imprimării prin contact, oferă o mare varietate de tonuri. Cu cât expunerea este mai lungă, cu atât tonurile sunt mai calde.

La lumina zilei, pozați 2, 3, 10 secunde, în funcție de starea zilei și de puterea negativului; La 15 centimetri de o lampă cu gaz fluture, expunerea este de la 30 de secunde la 3 minute, în funcție de densitatea negativului.

Mai poti arde la 3o centimetri de rama o bucata de panglica de magneziu de 4, 6, 8 sau 10 cm in functie de negativ.

Dezvoltare. — Soluția n 1..................2părți.

Rezolvarea nr 2................ parte.

Apă................................4 părți.

Plăcile se spală și se fixează ca la Tordinairc dacă în timpul dezvoltării s-a obținut tonul dorit, în caz contrar se poate modifica colorarea imprimeului prin fixarea lui în următoarea baie de fixare-tonifiere:

Apă............................... 1.000 cc

Bicarbonat de sodiu hiposulfit................ 230 gr.

Acetat de sodă. .... 46 g.

sulfocianura de amoniu. . . .

Soluție de clorură de aur 1%. 3o

Această soluție trebuie preparată cu 48 de ore înainte de utilizare și poate fi păstrată mult timp dacă este ținută departe de lumină.Pozitivul trebuie să rămână în această baie 5 până la 30 de minute și chiar mai mult, în funcție de tonul dorit. Dacă baia devine prea lentă, se adaugă puțin din soluția de clorură de aur; iarna, o baie prea rece acționează foarte încet, călduț-o dacă este necesar. Culoarea obtinuta se accentueaza putin la uscare.

MOLTENI.

Rațiune. — La pagina 20, penultimul rând, citiți: 8x12 — ï 2 X 18, în loc de 8 12 12/16.

PABIs.— IMI'KUIJJUK < HAIX, 20, ULE lihllGÎ.Ili; — 201ÍMÍ 'J-'J |.

Manager: J, LEW.

ч*”

yr" riy

BULETIN INFORMATIV

DE

FOTO-CLUB PARIS

REFERITOR LA

DIN NOTA MM. A. SI L. LUMINA

PE DEZVOLTATORII DE SERIE AROMATICE

(Comunicare făcută la ședința din 21 octombrie 1891)

nu se pare că, de la introducerea plăcilor de gelatină-bromură de argint în fotografie, am procedat în etape?

Am avut mai întâi epoca fierului: singur, oxalatul de fier pentru o lungă perioadă de timp a fost reputat a fi cel mai bun dintre toți

dezvoltatorii pentru aceste noi preparate. Și totuși, trebuie să recunoaștem, nu am folosit niciodată oxalat feros.

Pentru că eram de prea multă vreme obișnuiți cu calitățile extreme ale acidului pirogalic pentru a putea aprecia un dezvoltator pe care am fost nevoiți să-l abandonăm de îndată ce folosim ipostaze foarte rapide.

Mai mult, am fost chiar surprinși că ar putea fi folosit și ne amintim că am făcut multe pentru ca unul dintre prietenii noștri să-l abandoneze, care de atunci s-a întors, așa cum am avut cu mult înaintea lui, un calduros partizan al acidului pirogalic.

Oh! nu intenționăm să dăm în judecată acidul

— 2 66 —

pirogalic: ne-am trezit multă vreme prea bine pentru a-i adresa cea mai mică critică.

Cu toate acestea, astăzi, credem că nu realizează tot ceea ce se poate aștepta de la un dezvoltator: nuanță puternic, trebuie să schimbi baia aproape de fiecare dată; în sfârșit, pentru tot ceea ce este în domeniul pozitivului prin transparență, proiecții etc., nu poate fi folosit.

Și apoi, nu este întotdeauna pregătit.

Este întotdeauna o baie nouă de făcut de fiecare dată când aveți o șansă de dezvoltat. Există o indecizie, o ezitare inseparabilă de proces, care nu este de acord cu nevoia în care se găsește adesea de a dezvolta cantități mari de negative.

Astăzi, vrem munca făcută rapid și bine făcută: vrem muncă egală. Acidul pirogalic funcționează bine, foarte bine chiar și, fără îndoială, în mâinile pricepute. Dar nu este egal.

Dimpotrivă, noii dezvoltatori, cunoscuți sub numele de seria aromatică, dau cu ușurință băi care sunt întotdeauna gata. Munca este în continuare aceeași, mai ales cu această hidrochinonă pe care Гоп a fost recent pe piață și care dă rezultate cu adevărat superioare celor pe care le-am obținut chiar și acum un an. Ieri, am dezvoltat aproape o sută de instantanee în aceeași zi cu baia de hidrochinonă și potasiu. Totul este la fel și suficient de detaliat pentru a face invidios un amant pirogalic. De asemenea, credem că a existat un real real progres în ziua în care ne-a venit ideea să renunțăm la carbonați cu hidrochinonă, să-i căsătorim cu alcalii pure, potasiu de exemplu. Cu siguranță, carbonații aveau tendința de a întări plăcile. Experiența se face astăzi, toată lumea este de acord.

Acidul pirogalic a fost, prin urmare, a doua etapă. Cei care, ca mine, au practicat cândva toate procesele uscate, tanin, Taupenot, emulsie spălată, emulsie Chardon etc., au folosit întotdeauna acid pirogalic și carbonat de amoniac și au transportat acest revelator în utilizarea plăcilor de gelatină.

Această tranziție a fost destul de naturală.

Dar, încetul cu încetul, și aceasta este a treia și ultima noastră etapă, am auzit cuvintele baie automată, revelator automat rostite în fotografie; băile cu hidrochinonă în timp ce erau conservate au dat naștere acestei idei; a început prin a fi criticat foarte puternic, ca toate lucrurile noi. Noi

>3tl

-■ U- -J* ' г .ъ *

— 267 —

să ne amintim chiar că confratele la care am făcut aluzie tocmai acum ne-a luat în sarcină acest subiect; dar am lăsat să treacă mica ieșire la care am fost supuși, știind foarte bine că viitorul va ajunge să ne dea dreptate.

Învățatul nostru maestru, M. Léon Vidal, a fost printre primii care a sfătuit această cale; atunci iată că astăzi unul dintre cei mai importanți producători de farfurii uscate, compania Lumière, recomandă un nou dezvoltator al seriei aromatice, paramidofenolul, a cărui utilizare ca baie automată va fi cu siguranță la fel de comodă precum hidrochinona și potasa.

Și în primul rând, nu ar trebui să spunem câteva cuvinte despre această serie aromată căreia îi datorăm destul de mulți revelatori?

În studiul carburilor de hidrogen, seria grasă este adesea opusă seriei aromatice. Primul include corpurile cele mai bogate în hidrogen, al doilea include corpurile în care, dimpotrivă, atomii de hidrogen scad în raport cu atomii de carbon. Li s-au dat substanțe non-aromate deoarece sunt legate de acele substanțe care sunt desemnate sub denumirea de esențe sau uleiuri esențiale. Cea mai interesantă dintre ele este cu siguranță gogoașa a cărei formulă este C® H®.

Experiența a arătat că atomii de hidrogen ai benzinei au exact aceeași valoare și că dacă benzina a fost atacată de un reactiv, un alt corp simplu intră în molecula de benzen, această substituție poate afecta indiferent pe oricare atom de hidrogen. Produsul format este întotdeauna același.

Aceasta demonstrează că aranjarea atomilor de hidrogen este perfect simetrică în raport cu atomii de hidrogen.

Prin aceasta se înțelege că numeroși compuși sunt derivați din benzină prin substituirea unuia sau mai multor atomi de hidrogen ai altor corpuri simple sau grupări de atomi.

Acesta este modul în care clorul sau bromul pot înlocui hidrogenul din benzină.

Înlocuirea unui atom de hidrogen a unei grupări AzH2 dă naștere la aniline. Cel al uneia sau mai multor grupări onhidrite HO la unul sau

mai mulți atomi de hidrogen ai benzinei dă naștere compușilor oxigenați cunoscuți sub numele de fenoli.

În seria de fenoli, care, după cum vedem, derivă din benzină, întâlnim în același timp:

pirocatechina,)

Rosorcine, ? care au formula C|2H(,O*. Hidrochinonă,)

Acid pirogalic, care are formula CI2№(X

268 —

Primele trei au aceeași formulă, dar înlocuirea, pentru fiecare dintre ele, nu se face în același mod:

Pirocatechina este un aur/¿í>fenol,

Resorcinolul este un meta,

În timp ce hidrochinona este un para.

Ele sunt toate trei diatomic, acidul pirogalic C12HeOe este triatomic.

Acestea sunt aproximativ diferențele interesante care există între aceste corpuri care fac toate parte din fenoli.

Dar singura întâmplare le-a indicat ca fiind revelatoare.

MM. Lumière a avut așadar ideea de a cerceta prin care personaje se poate recunoaște că o hidrocarbură aromatică ar putea dezvălui imaginea latentă.

Și au stabilit următoarea lege:

Io Pentru ca o substanță din seria aromatică să fie un dezvoltator al imaginii latente, trebuie să existe în nucleul bengic cel puțin două grupări hidroxil OH, sau două grupări amidogenice AzH2, sau chiar un hidroxil și un amidogen.

Astfel ar putea fi revelatori:

CfiH4 difenoli

OH OH

CttH* amidofenoli

OH AzH2

Fenilen diamine

C°H4

2. Condiția anterioară este necesară, dar nu apare decât absolut suficientă în parasenă.

Acesta este motivul pentru care resorcinolul indicat în cărțile de fotografie ca dezvoltator nu dezvoltă imaginea latentă

OH

Λ

v0H

în timp ce hidrochinona oferă un dezvoltator energetic. Totuși, asta nu înseamnă că în afara seriei para nu există revelatori; dar MM. Lumière a vrut pur și simplu să sublinieze că proprietățile de dezvoltare există, fără îndoială, ori de câte ori grupările OH sau AzH2 sunt în poziție para.

În nota lor învățată, MM. Lumina dă celorlalte consecințe care decurg din aceste principii; credem că ar trebui să trimitem cititorii noștri acolo.

-- 269 -

În orice caz, din nota lor rezultă că aceşti domni au făcut cunoscute o cantitate de revelatori deodată; este un serviciu eminent făcut de ei științei fotografiei, care deja le datorează atât de mult.

G. Balagny.

octombrie 1891.

MOD DE A COMPARA SENSIBILITATEA

PREGĂTIRI FOTOGRAFICE

(Comunicare făcută în ședința din 21 octombrie 18qi.)

Au fost propuse diferite metode pentru determinarea sensibilității relative a preparatelor fotografice; luând de la unii ceea ce mi s-a părut cel mai practic pentru un amator, am ajuns la următoarea metodă, care nu are altă pretenție decât a fi un simplu rezumat a ceea ce și-au propus alții.

Este necesar să ne amintim ce este folosit cel mai mult.

În metoda caracterizată prin aparatul cunoscut sub numele de „sensitometrul Warnerke”, se folosește un ecran format din pătrate translucide de diferite opacități; pentru examinarea comparativă a mai multor preparate este necesar să se opereze succesiv şi cu o sursă de lumină a cărei regularitate poate fi contestată pentru experimente succesive.

Într-o altă metodă, al cărei tip cel mai complet este reprezentat de aparatul generalului Sébert, se pot opera simultan mai multe preparate,

dar se expun succesiv diferite regiuni, suprafețe sensibile alăturate, la sursa luminii.pentru timpi care trebuie să fie strict egali. unul față de celălalt, ceea ce necesită un dispozitiv cronometric acționat automat, care nu este la îndemâna oricui.

În metoda pe care o propun, se decupează din suporturile (ochelari, hârtii, folii etc.), pe care s-au întins preparatele fotografice de testat, o fâșie de oul, oi în lățime; benzile diferitelor preparate sunt unite pe un ecran translucid format din foi subtiri de hartie suprapuse, dupa orice progresie, astfel incat sa se obtina o suprafata care, prin transparenta, va da o scara sau o gama de nuante paralele de la alb la negru. . Lățimea zonei care formează fiecare ton este opțională, este suficientă dacă are doar o"',oi.

=7° —

Ecranul, pe care benzile de testat au fost așezate perpendicular pe zonele scalei de culori, este plasat într-un cadru negativ.

Rama negativă se așează în fața sursei de lumină ce urmează a fi utilizată, în orice moment și la orice distanță (este de preferat să se opereze prin adoptarea unei unități pe durata expunerii și pentru distanța până la sursa de lumină, adică. un minut și un metru).

După expunere, diferitele benzi se dezvoltă simultan într-o baie de oxalat feros (80 cc. dintr-o soluție 30% de oxalat de potasiu și 20 cc. dintr-o soluție 30% de protoxid sulfat de fier), dacă toate preparatele sunt în gelatină de argint. bromură, sau succesiv în soluții sau băi corespunzătoare dar titrate, dacă există preparate diferite.

Pentru realizarea ecranului este indicat sa folosesti o hartie foarte transparenta fara granule sau puncte negre (hârtia de calc nu este potrivita, pentru ca ingalbeneste), hartia fotografica Rives este potrivita daca o iei foarte subtire. Pentru mine, folosesc o hârtie pentru a copia literele, ceea ce îmi permite să suprapun un număr mare de foi.

Iau o placă de sticlă 9 X 12 pentru dimensiunea ecranului, asta îmi permite cumpărând plăci de 13 X 18 să tai în această dimensiune o fâșie de o, n, oi în lungime, îmi servește pentru încercările mele; Mai am bucăți având 12 X 18 pe care le împart în două, obțin astfel cu o duzină de 13 X 18 costând 4Îr. 50 două duzini 9 X 12, pentru care același vânzător mi-ar fi cerut 6 franci; este deci de realizat o economie de 25%.

Pentru a tăia benzile sau a împărți bucățile, este indicat să aveți calibre cu umăr, pentru că nu trebuie uitat că Гоп face această operație pe întuneric cât mai completă.

Evitați să puneți degetele pe stratul sensibil, așezați-l pe un fundal negru mat și tăiați paharul pe partea opusă; daca gelatina retine bucatile, o miscare in sens invers le desparte.

Pentru tăiere se pot folosi diamantul sau rolele mici vândute de comercianții de aparate.

Acest ecran face posibilă testarea unei plăci sensibile în orice moment și, deoarece rezultatul dă semitonuri, se poate compara astfel, mai bine decât pe negative, acțiunea diferitelor

71 —

dezvoltatori sau iluminat diferit. Asezand pahare sau hartie colorata in fata ecranului, putem studia preparatele ortocromatice; in sfarsit, utilizarea lui va face posibila rezolvarea in cateva minute a unor discutii asupra sensibilitatii cutare sau cutare alt produs.

Repet în încheiere, nu pretind că aduc astăzi un mijloc sau o nouă metodă, popularizez și nimic mai mult. Ch. Pietriş.

ILUSTRAȚIILE NOASTRE

„Membrii Congresului de Fotografie”—Acest grup a fost realizat în timpul excursiei la Villers-la-Ville, organizată de Asociația Belgiană de Fotografie în cadrul congresului desfășurat la Bruxelles în luna august 11 a fost obținut de domnul Bucquet pe Filmul Eastman* cu o cameră Kodak ii° poză pe un trepied. Când camera a fost gata, domnul Bucquet a venit să-și ia locul în grup și obiectivul a fost demascat de o persoană simpatică, ceea ce explică prezența sa printre colegi.

Fotogravura care însoțește această emisiune a fost executată în atelierele lui Lemercier, care* în ciuda măririi, a reușit să păstreze finețea și detaliile originalului.

MM. ï. Gilles.

2. din Biochou se.

3. Fricam.

4. Patris.

3. Delroy.

6. Gravura.

7. Liesegary.

8. A. Bugnet.

OA din Lunden.

b

MM.

10. Gers.

11. Moara.

12. Putteinani.

13. Buchet.

14. Dr. Janssens. este. Trines.

16. G a primit.

í7· Pectoral.

10. Fabre.

MM.

19. le General Sébert.

20. Warner,

21. mai.

22. Stanoïewich.

23. Davanne.

24.Petersen .

23. Kolvalsky.

26. Stewart Smith.

"Bărci de pescuit. — Negativele acestor două printuri au fost obținute de M. Bourgeois cu o cameră de mână de 9 X za. Fotocolografiile au fost executate în gradaţie de M. Thévo^* din Geneva.

Procesul verbal al ședinței

Sesiunea de miercuri, 21 octombrie 1891.

Bucqjjet, președintele Comitetului, a preluat președinția.

Secretarul general citește procesul-verbal al ultimei ședințe, care este adoptat fără comentarii.

Președintele anunță îmbunătățirile care au fost aduse, prin grija Comitetului Administrativ, în saloanele și laboratoarele Societății. El speră ca noua și foarte completă instalație a Foto-clubului să răspundă cerințelor numeroaselor lucrări fotografice care se desfășoară zilnic acolo.

drăguțe.

Secretarul general anunță că

MM. Maurice Toy,

Ed. Weisweiller

au fost admiși ca membri titulari.

El pune pe birou:

ï0 Formarea imaginilor fotografice, de MA de la Baume Pluvinel;

2° Tratarea reziduurilor fotografice, de către domnul Péligot;

3° Manuel de Ferrotypie, de MH Gauthier-Villars;

4° Tratat practic de zincografie, de M. Roux.

5° Manual de Ortocromatism, de ML Vidal;

6° Tratat practic de măriri (partea a II-a), de M. Tiutat;

70 Fotografie fără obiectiv, de M. Colson.

Omagiu de la domnii. Gauthier-Villars și fii;

8° L1 Iluminat în ateliere de fotografie, de M. Duchochois. Tradus din ediția americană, de M. Klary;

90 de elemente de fonografie, de M. Maior Legros; io° Reţete fotografice, de M. Buguet.

Omagiu de la Editura Științifică.

il0 Caietul fotografului amator, de M. Jacob.

Omagiu de la domnul Michelet, redactor;

273 —

12° Informații diverse pentru fotografi amatori de M. Lanqucst. Omagiu autorului.

Secretarul general citește regulamentul laboratoarelor, a cărui copie va fi afișată în fiecare dintre acestea.

El reamintește că competiția pentru printuri inclusiv instantanee, peisaje pozate și scene de gen se va închide pe 15 noiembrie și își încurajează toți colegii să participe la această competiție, care este rezervată exclusiv membrilor Societății.

El anunță că Photo-Club de Paris a obținut o medalie de bronz la Expoziția Internațională de Fotografie organizată la Bruxelles de Asociația Belgiană de Fotografie cu ocazia congresului din 1891.

El așează pe Birou medalia comemorativă a celei de-a 50-a aniversări a fotografiei care a fost lovită de grija Ministerului Artelor Plastice.

Își anunță colegii că comandantul Legros va susține o prelegere joi, 22 octombrie, la ora 3, în laboratorul stației fiziologice a College de France, despre Fotogrammetrie sau aplicarea fotografiei la determinarea formei geometrice a materialului. obiecte.şi poziţia lor în spaţiu.

MG Braun aduce un omagiu clubului foto cu o imprimare carbon magnifică.

Compania Eastman aduce un omagiu Societății cu o foarte frumoasă mărire de 50 X 60 reprezentând un grup de membri ai Congresului de la Bruxelles și executată dintr-un negativ de film obținut de domnul Bucquet cu o cameră „Kodak”. »

Domnul președinte dorește să mulțumească domnului Braun și companiei Eastman pentru aceste articole superbe care vor împodobi de acum înainte camerele Photo-Clubului.

Domnul Fauvel prezinta un nou cadru cu role cu un sistem special de tensionare si echipat cu un dispozitiv de avertizare. Un dispozitiv permite schimbarea mulinetelor în plină lumină, un avantaj valoros în timpul unei excursii sau unei călătorii.

M. Gravier indică mijloacele de comparare a sensibilității preparatelor sensibile folosite în fotografie. (Peer to communications.)

M. Berget descrie un mijloc rapid de a obține pozitive stereoscopice pe sticlă fără a se recurge la împărțirea negativului, operație delicată care poate duce adesea la pierderea unui negativ. (Peer to communications.)

Domnul Balagny face o prezentare interesantă despre reduceri

= 74 -

tori ai seriei aromatice, conform unei note de MM. A. și L. Lumină. (Vezi comunicații.)

M. le comandant Moessard arata pe cel mai mare si pe cel mai mic dintre cylindrographbes construite dupa instructiunile lui de M. Fau-vel, oferind: prima, imagini de in.6o lungime pe or.55 inaltime; al doilea, imagini cu oiui5 pe o”O8 în înălțime.

Aceste aparate sunt examinate cu mare interes de membrii Societății care admiră finele dovezi obținute cu aceste instrumente.

Președintele mulțumește autorilor acestor diverse prezentări și comunicări.

Sesiunea se încheie cu proiecția unor cadre fermecătoare executate de dl. Molteni in timpul unei excursii pe Sena, de la Mantes la Andelys.

MM. Bourgeois și Bucquet aduc pe ecran o serie de peisaje și scene de gen care sunt foarte admirate.

Ordinea de zi fiind epuizată, ședința a fost suspendată la ora nouă și jumătate.

Secretarul general,

P. Bourgeois.

IMPRIMURI GELATINĂ

*T'4 De ceva vreme se atrage atentia asupra metodei de tiparire a pozitivelor pe hartie, ca sa nu mai vorbim de tiparituri de carbune, din pacate prea neglijate din cauza dificultatii de manipulare, dar care au avantajul de a da dovezi de culoare uniforma si garantate. conservare; s-au încercat hârtii de platină, iridiu, fier etc. Dar nu este mai puțin adevărat că favoarea a rămas cu hârtiile de sare argintie din cauza bogăției tonurilor lor, a ușurinței de imprimare și de manipulare. Mai ales că fostul vehicul al sării sensibile, albumina, a fost înlocuit cu gelatină, favoarea a crescut: hârtiile gelatinizate precum cele de Liesegang, aristotipul, cea de Obernetter etc., au într-adevăr calități cu totul deosebite.

Clorura de argint este diseminată într-un strat mai gros, deci este mai ușor de obținut modelare și finețe; din același motiv, este nevoie de o cantitate mai mare de raze de lumină pentru a produce imaginea, ceea ce face posibilă utilizarea unor fotografii mai blânde, mai puțin împinse spre dezvoltare și, în consecință, mai armonioase; in sfarsit, aceste hartii uscate, in contact cu o suprafata neteda, capata un lustruit minunat, destul de comparabil cu cel obtinut prin emailare.

Ne-am întrebat dacă amatorului nu i-ar fi mai ușor să pregătească singur hârtia gelatinoasă și, după câteva teste pregătitoare, am ajuns la o formulă dublă pe care va fi util să o aducem în atenția cititorilor noștri. Dar înainte de a ne formula concluziile, va fi bine să rezumam în câteva cuvinte teoriile pe care se bazează compoziția lor.

Se știe că clorura de argint este capabilă să se înnegrească, sub influența luminii, numai dacă se află în mediu acid sau dacă este amestecată cu nitrat de argint; in asemenea conditii,

~ 2 ub —

clorura de argint oferă imagini vizibile în imprimarea de contact negativ. Dimpotrivă, dacă clorura de argint este neutră și pură, nu dă în aceleași condiții decât o imagine foarte slabă, roz, în urma unei expuneri îndelungate; dar cu o scurtă expunere oferă în schimb o imagine latentă care poate fi dezvăluită printr-o dezvoltare adecvată. În primul caz, emulsia poate fi păstrată doar pentru scurt timp, cu excepția cazului în care se folosesc trucuri chimice; în celălalt, ținut la întuneric, își păstrează proprietățile mult timp.

Prin urmare, din această prezentare rezultă că pot fi formulate două tipuri de emulsii gelatinizate cu clorură de argint: doar prima ne interesează în acest articol.

Este necesar în primul rând să studiem vehiculul, gelatina. Comerțul furnizează mai multe tipuri de gelatine care se disting prin modul lor de umflare în apă rece și solubilitatea lor la diferite temperaturi; gelatinele moi absorb multă apă și se dizolvă la temperaturi scăzute; ar avea, in cazul care ne ocupa, dezavantajul de a forma, in contact cu baile, straturi groase, lente la uscat si foarte fragile. Gelatinele dure, pe de altă parte, absorb puțină apă, se topesc doar la temperaturi relativ ridicate și, prin urmare, sunt greu permeabile la lichidele de fixare și tonifiere.

Gelatinele semidure care sunt plasate prin calitățile lor între aceste două feluri, se pretează mai bine pentru a forma stratul sensibil: dacă este necesar, printr-un amestec judicios cu una sau alta din primele categorii, se vor întări sau înmuiați. si asta, in functie de temperatura mediului ambiant: vom adauga asadar, la nevoie, gelatina moale sau grenetina iarna, gelatina tare vara.

În medie, emulsia ar trebui să conțină 4 până la 6 grame de gelatină la 100 cc. de apa.

Prepararea clorurii de argint se va face prin dublă descompunere, prin precipitarea azotatului de argint cu o clorură alcalină, dar va fi necesar să se folosească o cantitate din această din urmă sare mai mică decât este necesar.pentru a descompune tot azotul de argint; pe de altă parte, s-a recunoscut că clorurile folosite au un efect asupra nuanței finale a imprimării: astfel, clorurile de amoniu și potasiu tind să dea imagini violete, care sunt mai roșii cu clorura de sodiu, sepia și strălucitoare cu sărurile de litiu și stronțiu. , gri cu cele de magneziu, maro cu cele de calciu.

În tabelul următor dăm cantitățile exacte de

— 277 —

fiecare dintre aceste cloruri pentru a precipita 1 gram de azot

argint :

Clorura de amoniu....................... o gr. 3iэ

— decalcium..................... o648

— delitiu..................... o409

— demagneziu..................... 1178

— depotasiu...................... o439

— desodiu... o344

— de stronţiu...................... o963

Aceste calcule se fac pe săruri pure și anhidre; în practică, va trebui să se țină seama de hidratarea sării și se va recunoaște că s-a folosit o cantitate suficientă de clorură atunci când lichidul decantat va da, cu o soluție de sare de mare, un precipitat de clorură, de culoare albă, deschisă. argint.

În acest caz, vom constitui emulsia în felul următor

Gelatina................................ 20 gr.

Clorură de amoniu. .... 2 gr.

— de litiu................. i.5 gr.

Citrat de potasiu............... 6 gr.

Azot de argint.................. 18   gr.

Apă............................... 5oo   cc.

Clorurile și citratul de potasiu se topesc în 400 cc. de apă și când soluția este completă, gelatina se umflă la rece în ea timp de aproximativ două ore. Pe de altă parte, azotatul de argint este topit în 100 cc. apa ramasa. Cele două soluții sunt aduse la o temperatură de 40°, unde sunt ținute într-o baie de apă până la dizolvarea completă. Azotatul de argint se toarnă apoi puțin câte puțin în gelatină, amestecând de fiecare dată; apoi, emulsia terminată, se menține la 40° sau 50° timp de o jumătate de oră. Această operație și următoarele trebuie făcute, desigur, într-un dulap întunecat iluminat cu lumină portocalie. Emulsia care este răcită la 250°C este precipitată folosind alcool metilic; Se vor folosi 8 până la 900 cmc. Gelatina insolubilă în alcool precipită într-o masă păstoasă, purtând cu ea clorura de argint și citratul, în timp ce nitrații de amoniu și litiu rămân în soluție în alcool.

Odată ce precipitatul este bine depus, alcoolul este decantat și clătit cu o a doua cantitate de alcool pur. După decantare, emulsia este adunată într-un nouet de muselină sau cambric pentru a exprima ultimele picături de alcool. Se usucă și se redizolvă în 500 cc. de apa pe care am purtat-o cam 40o.

Spălarea cu alcool fiind destul de costisitoare, se poate opera astfel: emulsia se prepară ca mai sus, dar având grijă să se rezerve citratul de potasiu, și aproximativ 2-3 gr.

— 278 — de nitrat de argint. Emulsia fierbinte se toarnă într-un lighean de porțelan unde se lasă să se întărească; acest rezultat obtinut, gelatina se taie in talas fine, folosind o lingura de argint sau o spatula de sticla, apoi fragmentele se pun intr-un nouet de muselina care se suspenda de partea superioara a unui borcan umplut cu apa. Sărurile solubile se lasă să se dizolve timp de o oră și se schimbă apa, se repetă operațiunea de două-trei ori și în final se stoarce ultima apă și se topește în 500 cc. de apă care conţine citratul de potasiu şi restul de argint.

Intinderea pe hartie se face in felul urmator: punem la macerat intr-un vas cu hartie Rives buna foarte usor lipita, iar, cand este bine saturata cu apa, o punem la burete in hartie buvarda.

Hârtia a fost tăiată în prealabil la dimensiunea dorită; pe de altă parte, am pregătit un anumit număr de plăci de sticlă de dimensiunea hârtiei și baghete de sticlă obținute prin tăierea în fâșii de 1 cent, late a unor oglinzi de aceeași dimensiune, unele pe lungime, altele în lățime. Pe o lamă de sticlă, așezați o foaie de hârtie umedă și 011 o faceți să adere apăsând peste o foaie de buvar: pe cele patru laturi sunt fâșii de sticlă umezite în prealabil și dispuse astfel încât să pătrundă de la 4 la 5 m/in pe marginile paharului. În acest lighean

astfel format se toarnă puțină gelatină emulsionată și se egalizează stratul cu o baghetă de sticlă, iar în timp ce această primă turnare îngheață, sau se pregătește o a doua foaie în același mod. Când se face a doua turnare, prima foaie trebuie să se fi întărit; cele patru lame de sticlă sunt îndepărtate și gheața este dusă pe rafturile unui uscător rece; întindem a treia foaie pe care o turnăm și continuăm așa.

O alta metoda, care reuseste perfect, consta in a pune riglele pe pahar propriu-zis, turnand emulsia in acest vas si acoperind intregul cu o foaie de hartie umeda care se depune incet pentru a evita bulele de aer.

Oricare ar fi metoda folosită, atunci când stratul a devenit suficient de solid, se desprinde de suportul de sticlă, se suspendă de unul dintre unghiurile din uscător și se lasă să se evapore apa; după patru până la cinci ore deshidratarea este activată prin plasarea unui lighean umplut cu clorură de calciu zdrobită în fundul uscătorului și trecerea unui curent de aer cald prin acesta.

— 279

Hârtia uscată se ține departe de umiditate în cutii etanșe: imprimarea trebuie să fie puțin mai întinsă decât pentru hârtie albumenă; imprimeurile finite sunt tonifiate și fixate în baie

ca urmare a :

Acetat de sodiu bitopit 6gr.

Sulfocianura de amoniu........... 26gr.

Aceto-tungstat de potasiu .... 10 gr.

Hiposulfit de sodiu................. 220 gr.

Apă distilată...................... 1.000 cc.

Pe de altă parte, dizolvăm ï gr. de clorură de aur simplă în 100 cc. de apa. Cea mai bună metodă constă în a lua o anumită cantitate din această baie și a adăuga la ea câteva picături de soluție de aur; se scufundă probele uscate în această baie și se amestecă continuu rotindu-le în toate direcțiile; de indata ce imprimeul a capatat o nuanta maro violet, se scurge si se pune intr-o baie de apa nu foarte abundenta unde termina de capatat nuanta dorita.

De îndată ce baia se întoarce doar încet, se adaugă puțină soluție nouă și câțiva centimetri cubi de soluție de aur; baia se îmbunătățește odată cu vârsta, dar trebuie aruncată imediat ce devine maro închis.

Dovezile se transformă în gândul violet în baia pe care am indicat-o; dacă se preferă tonurile roșiatice, înlocuiți aceto-tungstatul de potasiu cu aceeași sare de sifon.

Imprimeurile tonifiate se schimba cu apa de mai multe ori si la final se usuca punand-le, partea gelatinizata, in contact cu o folie de sticla; s-au recomandat diverse sisteme de prevenire a aderenţei:

ceară, talc etc., cel mai simplu mijloc constă în acoperirea plăcii cu lac de copal diluat în terebentină: lacul se depune sub formă de colodion. O placă de sticlă astfel lăcuită poate fi folosită pentru un număr mare de teste; gelatina nu adera de ea si se desprinde de ea imediat ce stratul este uscat.

Manipulările pe care tocmai le-am descris sunt destul de simplu de efectuat; hârtia gelatinoasă se poate pregăti foarte repede iar frumusețea probelor obținute a compensat în mare măsură operatorul pentru puținele dificultăți pe care le-a avut la început.

H. Fourtier.

APARATUL AUTOMAT AL LUI M. ENJALBERT

* Aduc la tăcere un portret, îl dezvolt și îl livrez clientului în 15 minute, fără intervenția unui operator, acesta este scopul pe care domnul Enjalbert s-a străduit să-l atingă în construcția aparatului său automat care funcționează în prezent la Jardin d'acclimatation, la expoziţia de la Palais de l'Industrie, în dispeceratul Petit Parisien şi în mai multe locuri publice.

Împrumutăm următoarea descriere de la colegul nostru M. Mareschal, care a publicat-o în Photo-Galette:

Acest dispozitiv, proiectat de domnul Enjalbert, cunoscutul constructor, este o minune a mecanicii. Am încercat deja de câțiva ani să conștientizăm problema fotografiei automate și au fost propuse mai multe dispozitive. Le vom cita printre altele pe cele ale MM. Canto, Zaceo, Steffen, Foge, Fischer etc. ; dar niciunul nu a dat rezultate practice suficiente pentru a fi exploatat satisfăcător. De asemenea, la târguri și sărbători publice se vedeau dispozitive automate doar de nume: un operator, ascuns în spatele dispozitivului, făcea toată manipularea de îndată ce moneda era încasată. Pentru profan, pentru publicul credul care formează cea mai mare parte a clientelei târgurilor de târguri, acest lucru este destul de suficient; dar pentru oamenii cărora le place să realizeze și care dezvăluie rapid trucul, este complet lipsit de interes.

Nu este la fel și cu aparatul lui M. Enjalbert, care realizează într-adevăr toate operațiile automat și fără ajutorul nimănui. Este, din punct de vedere al combinațiilor mecanice, cel mai ingenios lucru de văzut; este o adevărată capodoperă a imaginației. Invenția precede Expoziția Universală din 1889 și dispozitivul a fost expus acolo în galeria secțiunii Fotografie; dar a fost puțin observat pentru că administrația nu a vrut niciodată să-i autorizeze funcționarea. De ce?......... Mister! Nu avem

nu a fost niciodată în stare să ne ofere un motiv serios. Înțelegem că un dispozitiv care nu funcționează și al cărui mecanism nu este

Bărci de pescuit

Trojs-mats intrand in J^ort

aparent atrage puțină atenție. Așa se face că o minune atât de remarcabilă și incontestabil nouă, o invenție franceză, a fost neglijată, în timp ce mulțimea se înghesuia în jurul altor invenții străine mult mai puțin noi și mai puțin interesante.

Vom încerca să facem cititorii să înțeleagă cum domnul Enjalberi, după mai bine de zece ani de muncă, a reușit să rezolve problema complexă pe care și-a pus-o. Nu vom încerca să oferim o descriere detaliată care ne-ar duce prea departe; vom vorbi doar despre principiul şi organele esenţiale ale maşinii. Desenul care însoțește acest articol este o secțiune printr-un plan vertical în direcția lățimii; presupune el

spectatorul așezat în fața camerei de parcă ar fi vrut să fie fotografiat; obiectivul, care nu este prezentat, fiind înainte spre punctul M.

Procesul fotografic folosit este cel al ferotipxei. Știm că constă în folosirea ca suport a unei plăci metalice lăcuite, o placă care este acoperită cu un strat de colodion, care este apoi sensibilizată prin scufundarea ei într-o soluție de azotat de argint. Pe măsură ce tabla este vopsită în negru, imaginea apare în

- - -

pozitiv imediat după dezvoltare. Acesta este procedeul folosit pentru camerele americane care sunt exploatate de către industriașii din târguri și care poartă douăsprezece lentile similare, oferind simultan douăsprezece imagini de dimensiunea unui timbru poștal. Prin folosirea acestui procedeu, domnul Enjalbert a avut avantajul de a putea obține imediat o imagine pozitivă și, în plus, de a profita de proprietățile magnetice ale primului. De fapt, prin intermediul magneţilor şi electromagneţilor care preiau plăcile şi le eliberează la momentul dorit, inventatorul a efectuat automat toate operaţiile de colodiozare, sensibilizare, aşezare, dezvoltare, spălare şi fixare.

Plăcile sunt așezate în P, stivuite una peste alta și separate fiecare de cadrul de cupru ștanțat care trebuie folosit pentru a le încadra după ce toate operațiunile au fost finalizate. Întregul aparat este pus în mișcare de un mic motor electric, de o construcție specială foarte ingenioasă, așezat în L în baza aparatului; patru elemente ale unei baterii bicromat sau patru acumulatori furnizează curentul. Este moneda, în cădere, care închide circuitul și pune motorul în mișcare; arborele N, care traversează întregul aparat, transmite această mișcare diferitelor organe.

Când circuitul este închis, un electromagnet atrage pârghia care este atașată de împingătorul H, destinată să alunece placa care se aflăl

dedesubt spre dreapta; electro I o apucă în acest moment și o aduce sub un picurător K care primește colodionul dintr-un rezervor F. Curentul ajunge în acest moment precis într-un electromagnet care, atrăgând manivela clopot A, face să manevreze acest picurător astfel încât să se ridice. si pica cateva picaturi pe farfurie; imediat, prin intermediul unor came dispuse pe arborele motorului, tija care sustine magnetul I incepe sa oscileze in toate directiile astfel incat sa distribuie uniform colodionul pe toata suprafata placii. Acest lucru făcut, se aduce la nivelul unei tije RE care primește o mișcare de la stânga la dreapta în momentul în care pârghia R este atrasă de un electromagnet plasat în fața acesteia. Această mișcare a tijei sc are loc atunci când placa ajunge la nivelul său și are scopul de a o face să alunece pe suportul B, apoi imediat pe suportul CM, magnetul M aflându-se atunci la nivelul tijei. Imediat ce placa este fixată pe acest magnet, suportul CM se înclină, iar acesta ajunge să sensibilizeze prin cufundarea într-o vază ce conține baia de argint. Aceasta este poziția în care este reprezentată în desenul nostru. Imediat după aceea, prin intermediul camelor acţionate

de motor, aceeași pârghie CM completează un sfert de tură și placa, încă fixată în M, vine să se prezinte în fața lentilei. Obturatorul se deschide apoi pentru o clipă, apoi se închide. Un clopoțel sună în toată poziția pentru a avertiza persoana care pozează. Odată închis obturatorul, placa se prezintă din nou sub tija RE, ceea ce o face să treacă pe sub duza turtită D, capătul unui tub de cauciuc aducând soluția conținută într-un rezervor superior (nereprezentat pe desen) și destinată. pentru a dezvolta imaginea. De îndată ce placa este în poziție, supapa se deschide, lichidul curge, trece peste placa unde apare imaginea și cade într-un rezervor inferior.

Duza D duce la două tuburi care duc unul la rezervorul de dezvoltare, celălalt la apa de spălare. De îndată ce dezvoltarea este terminată, curgerea băii de revelator încetează și este înlocuită cu fluxul de apă.

Placa este apoi adusă sub gura E unde curge mai întâi baia de hiposulfit pentru a fixa imaginea și apoi ultima apă de spălare. Metoda de deschidere și închidere a tuburilor este foarte simplă. Fiecare tub, din cauciuc, este comprimat de o placă mică de fier care servește drept armătură pentru un electro-magnet; de îndată ce trece curentul, îl ridică și tubul, care a devenit liber, lasă lichidul să circule. Vedem acest aranjament indicat pe desenul nostru de mai sus D și E.

Toate operatiile fiind incheiate, placa se desprinde de orice suport prin jocul tijei RE, si cade intr-o conducta care o scoate din aparat. O lampă mică cu alcool este plasată sub tabletă unde vine și o usucă într-o clipă. Pe cealaltă parte, pe un alt raft, cade rama destinată încadrării portretului.

Toate operatiile sunt indicate clientului care este asezat pe un fotoliu in fata lentilei. Nu trebuie decât să se uite la cadranul plasat pe partea din față a aparatului și unde un ac îi indică succesiv toate fazele prin care trece placa.

Să adăugăm pentru a termina că o Companie exploatează în prezent în Franța aparatele domnului Enjalbert și că de aici în scurt timp se va putea vedea câteva peste tot. Suntem convinși că peste tot vor avea un mare succes și că vom aduce un omagiu geniului care le-a proiectat și construit.

G. Mareșal.

DISCUȚIE DE DEZVOLTARE

V. — SPĂLARE ȘI MONTARE

De aceea, va fi de preferat să se împartă operațiunile de fixare și lună, dar având grijă să le precedăm pe acestea din urmă cu o spălare oarecum prelungită. Apa încălzită la 20 de grade acționează mai repede și dizolvă mai repede hiposulfitele și sulfurile de argint. De preferință se va funcționa într-un bazin vertical; apa încărcată cu săruri tinde să cadă pe fundul recipientului și la suprafața testului se formează un fel de curent descendent care accelerează mecanic funcționarea.

După o primă spălare, mergem la alaun. Această sare nu numai că întărește gelatina dar are și proprietatea prețioasă de a elimina prin acțiune mecanică, un fel de dializă, ultimele urme de hiposulfit de sodiu și sulfură de argint. Autorii sunt împărțiți în privința naturii alaunului de utilizat: unii recomandă alaunul de crom pentru că are un efect de bronzare mai accentuat asupra gelatinei, alții preferă alaunul de potasiu pentru că nu poate colora stratul; în orice caz, este o idee bună să vă asigurați că acesta din urmă este într-adevăr lipsit de fier, care este ușor de recunoscut cu ajutorul ciano-fierului galben de potasiu, care transformă soluția în albastru dacă conține fier.

Baia de alaun are avantajul suplimentar de a lumina imaginea și de a-i oferi strălucire, iar cea mai bună baie pe care o sfătuiește în acest scop este

următoarele :

Alaun de potasiu 8   gr.

Acid tartric.................... o,   o5.

Apă..............................loo cc.

Baia este la maxim: în consecință, pentru a o constitui, este inutil să se recurgă la cântărire; pune intr-un litru o mana tare de alaun, umple-l cu apa si adauga $ grame de acid tartric.

La ieșirea din baia de alaun este util să folosiți apă de spălare foarte lipsită de calcar, altfel s-ar forma un precipitat la suprafața amprentei sub forma unui văl alb albăstrui (sulfat de var).

Uscarea trebuie efectuată cât mai repede posibil.

iar la acest subiect nu putem ridica prea multe despre obiceiul pe care prea des îl avem de a considera scurtorul de șevalet ca un uscător: plăcile sunt neapărat foarte apropiate de caneluri, marginile se usucă, destul de repede, dar centrul ia un mult timp pentru a scăpa de apa absorbită. Adesea în acest mediu de gelatină umedă se depun și roiesc colonii bacteriene și placa este astfel ciuruită de feluri de cratere, perfect vizibile în lumină și care sunt opera celor infinit de mici.

În orice caz, dacă acest accident nu are loc, ca urmare a uscării neuniforme, se formează zone de diferite culori care apar clar pe imprimeu. Este o bună practică, odată ce înghețatele au fost scurse pe șevalet, să le așezi înclinate pe un perete, partea inferioară sprijinindu-se pe una dintre cele două coli duble de hârtie absorbant.

Se urmareste uscarea bine si completata corespunzator in cazul in care placa trebuie sa ofere multe dovezi, lacuire la rece, iar cel mai bun de sfatuit este lacul Payron care a fost dovedit de mult si este folosit universal. Nu vom încerca să formulăm un lac, prepararea unui astfel de lichid este foarte delicată și necesită mai mult timp și îngrijire decât se crede în mod obișnuit, nu este suficient să dizolvăm rășinile de gumă bine alese în alcool, este, de asemenea, necesar să fie puse. a digera dupa o ordine potrivita la o caldura dorita si un lac nu este bun pana la sfarsitul catorva luni si in urma unor decantari si filtrari adecvate.

VI. — Întărire

Dar, înainte de a trece la lăcuire, de multe ori va fi util să apelezi la armătură: au fost recomandate multe procedee, dar cel mai practic este tot procedeul cu mercur. Cu toate acestea, va fi util să oferim aici câteva indicații despre modul de funcționare:

Biclorura de mercur este foarte puțin solubilă în apă și mult mai mult în alcool; va fi așadar o bună practică să dizolvați sarea în puțină apă alcoolică care apoi este extinsă la volumul necesar; pe de altă parte, sub influența luminii, biclorura tinde să piardă clorul și să treacă în starea de sub-clorură (calomel) care, insolubilă în apă, se depune sub formă de pulbere albă inertă. Din acest motiv, va fi bine să păstrați soluția într-o sticlă albastră și, din același motiv, să efectuați armarea doar la lumină foarte slabă. Antrenamentul este încă întârziat

calomel prin adăugarea unei cloruri la soluție; baia va consta deci din:

Biclorura de mercur............ 5gr.

Clorhidrat de amoniu.......... 5 gr.

Alcool......................... 25 cc

Apa .... loo cc

Inghetata foarte bine spalata (altfel ar fi pete maronii neregulate) se pune in aceasta baie unde se albeste putin cate putin; operaţiunea este oprită când s-a obţinut opacitatea dorită. Ne spălăm cu apă din abundență și aici alcoolul folosit va fi o modalitate excelentă de a recunoaște când trebuie să se oprească spălarea; într-adevăr, atâta timp cât stratul conține alcool de mercur, apa nu va putea curge într-un strat obișnuit, placa va părea grasă. De îndată ce tot alcoolul a fost dus și, în consecință, biclorura nefolosită, apa va umezi și gelatina.

Pentru a înnegri stratul de clorură dublă de argint și mercur, pot fi folosite mai multe mijloace. O baie amoniacă dă un strat maro, sulfitul de sodiu oferă un strat negricios, băile vechi cu hidrochinonă se transformă în nuanță sepia. Terminăm cu o spălare atentă.

Dacă armătura a fost împinsă prea departe, acest lucru poate fi ușor remediat: este suficient să scufundați placa într-o baie de alaun la 4%; cu cât stă mai mult în această baie, cu atât întărirea va scădea în intensitate; putem chiar, printr-o baie suficient de prelungită, să înlăturăm tot efectul mercurului.

(A fi continuat.)   H. Fourtier.

♦♦♦
♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦ ♦♦♦♦♦

RAPORT

SLR LA

PROTECȚIA LUCRĂRILOR FOTOGRAFICE ÎN DIVERSE ȚĂRI (Continuare)

De ML PERROT DE СИЛЕМЕ EX

Avocat la Curtea de Apel din Paris

Secretar general al Societății Franceze de „Fotografie.

Grecia. — În Grecia nu există nicio legislație pentru protecția artistică.

O lege a fost prezentată la 20 ianuarie 1880, nu pare să fi fost votată.

Italia. — Italia a semnat Convenția de la Berna. Sectiunea 1,

§ 3, Convenția din 9 iulie 1884, promulgată la 23 ianuarie 1885, include fotografii printre lucrările protejate.

Monaco. — Această țară echivalează fotografiile cu alte opere de artă. (Legea din 27 februarie 1889, art. 2.)

Norvegia. – Această țară protejează fotografia printr-o lege specială (12 mai 1877). Această protecție durează cinci ani, dar încetează la moartea fotografului.

Olanda. – Fără legislație specială. Țările de Jos au o lege din 28 iunie 1881 pentru protecția proprietății literare. Această lege este aplicabilă în Indiile Olandeze: este deci necesar, pentru operele de artă, să se facă referire la legea din 25 ianuarie 1817, care este în vigoare și în Marele Ducat al Luxemburgului.

Portugalia. – Fără legislație specială: dar proprietatea artistică și literară este ocrotită prin prevederile Codului civil promulgat la 1 iulie 1867 și prin Codul penal din 1886. Fotografia nu este denumită în mod special.

România. – Fără legislație; nici măcar nu suntem de acord dacă operele literare și artistice sunt protejate.

Rusia. – Legislația rusă privind proprietatea literară și artistică constă dintr-o lege pentru toate teritoriile imperiului (Regulamentul de cenzură și presă, ediția din 1886, publicată abia în 1888) și o altă lege pentru Marele Ducat al Finlandei. Articolul 30 din regulamentele 1886-1888 prevede:

„Pictorii, sculptorii, arhitecții, gravorii, medalierii și artiștii care se ocupă de alte ramuri ale artelor plastice, pe lângă dreptul de proprietate protejat de legile generale asupra fiecăreia dintre operele lor considerate obiecte corporale, beneficiază, pe durata lor. viata dreptului numit proprietate artistica. Aceasta constă în dreptul exclusiv care le revine numai lor de a repeta, publica și reproduce opera lor originală prin toate mijloacele posibile specifice uneia sau alteia dintre artele plastice. »

Rusia nu a luat parte la Convenția de la Berna. Legislația dă așadar naștere la aceleași interpretări contradictorii ca și legea franceză din 1793. Este necesar să cerem, pentru a evita orice discuție ulterioară, ca acest cuvânt să fie adăugat la articolul 30 din regulament: fotografi . Atunci nu vor mai fi posibile discuții. Spunem că această adăugare este necesară deoarece

că nu știm cum judecătorii ruși aplică această lege și dacă acceptă fotografia ca lucrări artistice fără îndoială.

Finlanda. – Legea din 15 martie 1880, articolul 17: „Orice persoană care a executat, fără ordin, o imagine fotografică din natură sau o reproducere fotografică a unei opere de artă a cărei reproducere este permisă, are dreptul unic, timp de cinci ani, de a reproduce această imagine, să o vândă, prin intermediul fotografiei, cu condiția ca fiecărui exemplar să i se dea numele și vintage-ul anului în care a fost făcută prima fotografie.

< Când fotografia a fost realizată la comandă, este interzisă reproducerea ei, în orice alt scop, fără acordul celui care a comandat-o. »

San Marino (Republica). – Fără legislație specială. Numai că, în convenția de bună vecinătate și prietenie, încheiată la 27 martie 1872, între Republica San Marino și Regatul Italiei, articolul 35 prevede că: „Republica aderând pe deplin la principiile consacrate în Italia, cu privire la proprietate literară, se obligă să împiedice pe teritoriul său orice reproducere a operelor literare sau artistice publicate în Italia.

Serbia. – Nu există legislație specială privind proprietatea artistică și literară.

Suedia. – Suedia are o lege din 3 mai 1867, care protejează operele de artă; dar nu conține nimic special pentru fotografie. Nu știm dacă jurisprudența include fotografia în lucrările artistice.

Elvețian. – A semnat Convenția de la Berna. Are o lege din 23 aprilie 1883 care, la articolul 9, asimilează fotografia altor lucrări artistice, cu condiția ca opera să fie înregistrată. Dreptul de reproducere este limitat la cinci ani de la înregistrare. Dacă este o reproducere a unei opere artistice care nu a intrat în domeniul public, această durată va fi cea stabilită prin acordul dintre fotograf și artist. Dacă nu există nicio prevedere de durată, artistul sau succesorii săi în drept revin la deplinatatea drepturilor lor după cinci ani.

În cazul în care fotografia este realizată la comandă, fotograful nu are dreptul de reproducere, dacă nu se prevede altfel.

Realizarea unei fotografii direct din original

- =89 -

a unui obiect deja fotografiat anterior nu constituie o încălcare.

Turcia. – Nu există o legislație specială pentru protecția operelor artistice. Nu am găsit decât prevederi referitoare la tipărirea operelor literare, cuprinzând1 planuri, hărți sau desene, obținând un privilegiu, pentru că în Turcia, suntem încă în sistemul privilegiilor. Volumele, care trebuie să fi fost tipărite în Turcia, nu pot conține mai puțin de douăzeci și unu de rânduri pe pagină sau mai puțin de cincizeci de plăci, iar lucrarea nu poate avea mai puțin de două sute de pagini.

China. – China nu are o legislație specială privind proprietatea literară și artistică.

Japonia. – Fotografia în Japonia este protejată de o ordonanță imperială din 28 decembrie 1887.

Fotografiile trebuie înregistrate, cu excepția celor ale persoanelor care sunt protejate fără această formalitate, iar protecția durează zece ani.

Egipt. – Nu există o legislație specială; dar, în virtutea Convențiilor care au stabilit jurisdicțiile mixte, există un regulament de

organizare judiciară care, în articolul 34 al său, prevede că, în cazul tăcerii, insuficienței și obscurității legii, judecătorul se va conforma principiilor. a dreptului natural și a regulilor echității.

În virtutea acestei prevederi, tribunalele mixte au pronunțat hotărâri, în materie de proprietate artistică și literară, și au recunoscut drepturile autorilor. Curtea Mixtă de Apel din Alexandria, la 1 martie 1877, a pronunțat o hotărâre în favoarea fotografiei.

Tunisia. — Tunisia are o lege din 15 iunie 1889 pentru protecția proprietății literare și artistice, al cărei articol 3 prevede că expresiile „opere literare și artistice” includ cărțile, lucrările de desen, pictură, sculptură, gravură, litografii, ilustrații, hărți geografice, în sfârșit orice producție de orice fel în domeniul literar, științific sau artistic care ar putea fi publicată prin orice mijloc de tipărire sau reproducere.

Acest drept există pentru autori de-a lungul vieții și pentru moștenitorii lor la cincizeci de ani de la moartea lor.

Tunisia și-a aplicat semnătura Convenției de la Berna.

Republica Argentina. — Nu există o legislație specială privind proprietatea artistică și literară.

Secțiunea 17 din Constituție, după ce a spus că proprietatea este

inviolabil, decât în virtutea unei hotărâri pronunțate în condițiile legii, adaugă că orice autor sau inventator este proprietarul operelor sale pentru timpul care i-a fost acordat de lege. Această lege care stabilește durata dreptului nu există.

Bolivia. — Țara protejează proprietatea artistică și literară în timpul vieții autorilor și la cincizeci de ani de la moartea acestora, dar nu vorbește de fotografie (decret din 13 august 1879).

Brazilia. — Brazilia are, pentru protecție artistică și literară, doar codul penal din 16 decembrie 1830 (art. 261), care îi protejează pe autorii brazilieni doar pe toată durata vieții și pe moștenitorii lor timp de zece ani.

Chile. — Legea din 24 iulie 1834 îi protejează pe autorii de scrieri, picturi, desene sau sculpturi de-a lungul vieții și moștenitorii lor ab intestat timp de cinci ani. În cazul în care proprietatea este transferată autorităților fiscale, lucrarea intră în domeniul public.

Columbia.—Această țară are o lege a proprietății artistice și literare, din 26 octombrie 1886, care nu spune nimic despre fotografie.

Autorul este protejat toată viața și moștenitorii săi la optzeci de ani de la moartea sa.

Costa Rica. — Nicio prevedere legislativă privind proprietatea literară și artistică.

Ecuador. – Această țară are o lege din 3 august 1889, pentru ocrotirea operelor literare și artistice, nu vorbește de fotografie. Pentru a-și păstra drepturile, autorul unei opere artistice și literare trebuie să o aibă înregistrată.

Statele Unite ale Americii. – Drepturile autorilor de opere literare și artistice sunt protejate prin statutul încorporat în Statutele revizuite ale Statelor Unite din 8 iulie 1878. Secțiunea 4965 include, în operele protejate după înregistrare, lucrările fotografice și pedepsește o amendă de 10 dolari pentru fiecare. reproducere ilegală.

Tocmai a fost promulgat un proiect de lege care reglementează situația autorilor străini.

Guatemala. – Proprietatea artistică și literară este guvernată printr-un decret-lege emis de președintele Rufino Barrios la 29 octombrie 1879, poartă:

„Primul articol. - Locuitorii Republicii au dreptul exclusiv de a publica și reproduce, de câte ori consideră necesar, în întregime sau parțial, operele lor originale;

fie prin copii sau transcrieri, fie prin presa, litografie sau orice alt procedeu similar. »

Haiti. – Această țară a semnat Convenția de la Berna. Are o lege asupra proprietăţii artistice şi literare din 8 octombrie 1885. Primul său articol, în enumerarea sa care, este adevărat, nu este exhaustivă, nu vorbeşte de fotografie; dar, întrucât Haiti este legat de Convenția de la Berna și legislația sa nu i se opune, fotografia este protejată de această lege și de Codul penal haitian din 1835, articolul 347 și următoarele.

Mexic. – Proprietatea artistică și literară este protejată de Cartea I, Titlul VIII din Codul civil din 1871. Articolul 1306 desemnează în mod expres fotografia.

Nicaragua. – Această țară nu are legislație privind proprietatea artistică și literară și nu a semnat nicio convenție internațională pentru protecția acestor opere.

Paraguay. – Numai articolul 19 din Constituția din 24 noiembrie 1870 prevede:

„Orice autor sau inventator are proprietatea exclusivă asupra operei, invenției sau descoperirii sale, pe perioada stabilită de lege. »

S-a făcut o lege în această materie din r 862 până în 1865; dar a căzut în atât de dezafectat încât, în 1869, textul nu a putut fi găsit în arhivele Ministerului Relaţiilor Externe.

Prin urmare, în prezent, nu există nicio lege în acest sens.

Peru. — Peru are o lege care protejează proprietatea artistică și literară, din 3 noiembrie 1849, dar fotografia nu este desemnată în mod specific.

Principiile sunt încă consacrate în Constituția din 1860, în vigoare în prezent și al cărei articol 26 este astfel conceput;

„Proprietatea este inviolabilă, fie că este materială, intelectuală, literară sau artistică; nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa, decât dacă este de utilitate publică, recunoscută legal și supus despăgubirilor stabilite în prealabil. »

Salvador. — Codul civil din 1880 conţine următoarea dispoziţie: „Articolul 610. — Producţiile de talent sau ale minţii sunt proprietatea autorilor lor.

„Această proprietate este guvernată de legi speciale. »

Nu există o lege specială pe acest subiect.

La 2 iunie 1880 Republica Salvador a încheiat o convenție cu Franța, pentru protecția proprietății operelor literare și artistice; în enumerare nu apare fotografia.

— 293 —

Uruguay. — Codul civil din 1868, în vigoare de la 1 ianuarie 1869, prevede:

< Articolul 445. - Produsele talentului si spiritului sunt proprietatea autorilor lor.

„Această proprietate este guvernată de legi speciale. »

Nu a existat încă o lege privind proprietatea literară și artistică. Nu există nicio convenție cu alte țări.

Keni^uela. — Această țară are o lege din 12 mai 1887.

Ea nu numește fotografia. Pentru desene, gravuri etc., este necesară înregistrarea.

Această lege recunoaște dreptul la reciprocitate pentru toate țările care recunosc și protejează proprietatea intelectuală a străinilor.

Regatul Hawaii. — Legea din 23 iunie 1858 include în mod expres fotografia printre operele protejate.

Trebuie să obțineți un certificat de proprietate și, pentru aceasta, depuneți o cerere la Ministerul de Interne prin care se constată, sub jurământ, că sunteți primul și adevăratul autor sau, dacă cererea este făcută de reprezentantul legal, că acesta consideră că autorul decedat a fost primul și adevăratul autor.

Această examinare rapidă a legislației diferitelor țări arată cât de important este peste tot să clasificăm fotografia în rândul

producțiilor intelectuale. Nu folosim cuvântul artistic în mod intenționat. Credem, de fapt, că, în ceea ce privește lucrările desenului, protecția operei fotografice trebuie să fie independentă de meritul ei artistic. Fără aceasta, tribunalul chemat să judece s-ar transforma într-un juriu al artelor plastice și, întrucât este imposibil de spus unde începe și unde se termină arta, s-ar ajunge la cele mai diverse, cele mai contradictorii și adesea cele mai multe. soluţii dificile.ciudat. Judecătorul trebuie să vadă un singur lucru: este dacă reclamantul este într-adevăr autorul operei care a fost reprodusă. Aceasta a fost recunoscută pentru lucrările de desen, pictură etc. Ni se pare că s-ar putea să nu fie altfel pentru lucrările fotografice.

Membrii Congresului, dacă ne împărtășesc părerea, vor trebui să depună toate eforturile pentru a realiza, în țările lor respective, dorința exprimată de Congresul din 1889. Aceasta ar pune capăt tuturor discuțiilor, tuturor controverselor. asupra caracterului operei fotografice și atunci poate că vom fi de acord că arta constă în producerea de lucrări frumoase, oricare ar fi mijloacele folosite pentru a o realiza.

ECOURI ȘI ȘTIRI

Au trecut două săptămâni de când s-au finalizat lucrările de îmbunătățire efectuate la sediul Clubului Foto* din Paris. Ei vor răspunde nevoilor create de succesul din ce în ce mai mare al Societății, pe care ne bucurăm să le remarcăm încă o dată.

Saloanele, unite printr-o fereastră mare, prezintă un aspect mai confortabil și permit unui număr mai mare de asistenți să vadă proiecțiile care se fac la toate sesiunile.

Biblioteca, care se îmbogățește zi de zi, este instalată într-o încăpere specială, care este folosită pentru ședințele Comitetului.

Dar ceea ce constituie cea mai serioasa dintre imbunatatiri, dorite de multi membri ai Photo-Clubului, este dezvoltarea unui etaj intreg, sub garsoniera in sine, cu care comunica printr-o scara anume, in laboratorul de dezvoltare, laboratorul de marire fie la lumina zilei sau la lumina artificiala, camere pentru spalarea negativelor, pentru uscarea lor, pentru prepararea solutiilor etc., in final se rezerva un dulap intunecat pentru incarcarea ramelor.

Multe dulapuri sunt puse la dispoziția membrilor Societății pentru a-și încuia produsele și dispozitivele, dacă este necesar.

Photo-Club de Paris deține în prezent una dintre cele mai complete instalații, proporțională cu situația pe care o ocupă astăzi în lumea fotografică și care mărturisește eforturile Comitetului de a oferi membrilor Societății tot confortul la care au dreptul. a revendica.

Reproducerile în fotocolografie ale încântătoarelor fotografii ale lui M. Bois-sonnas pe care le-am dat chiar în textul ultimului nostru buletin, au primit cea mai călduroasă primire din partea tuturor cititorilor noștri și a presei fotografice. Cea mai mare parte a acestui succes revine domnului Boissonnas și domnului Thévoz care au

realizat tipărirea și au scos în evidență toată valoarea negativelor prin modul artistic în care a executat gradarea imaginilor.

4 ¿

Eminentul optician, J. Petzval, a murit la vârsta de optzeci și șase de ani. П a fost inventatorul obiectivului dublu portret a cărui combinație și-a păstrat numele. Tot lui îi datorăm combinația optică a binoclului de teatru și multe lucrări despre optică.

Dl Dallmccr tocmai a construit o nouă lentilă capabilă să ofere imagini mărite ale obiectelor îndepărtate fără ajutorul unui telescop. Acest instrument

mentul este o combinație dublă și o deschidere relativ mare; focalizarea nu este vizibil mai lungă decât cea a lentilelor din seria rectilinie. Vom reveni în curând la numeroasele servicii pe care un astfel de instrument este probabil să le ofere în fotografie.

Am raportat în ultimul nostru Buletin, conform British Journal of Photography, că prezența prafului pe lentilele obiectivelor producea cel mai adesea imagini gri și slabe. Același jurnal ne spune că o defecțiune similară poate apărea atunci când interiorul monturii lentilei este șters prea des. Lacul negru, mat devine strălucitor și difuzează lumina. Când are loc un astfel de accident, trebuie avut grijă să deșurubați lentilele și să înnegriți interiorul tubului cu un lac negru mat.

*

* ♦

Aflăm cu plăcere că și în acest an, domnului Ch. Gravier, a cărui înaltă competență cititorii noștri au putut-o aprecia deja de multe ori, i se încredințează de către Asociația Philotechniquc cursul de fotografie și arte grafice care va fi predat în fiecare zi. Sambata.la ora 8. 3/4 seara, la sectia Lycee Condorcet, rue Caumartin, 65. Prima intalnire a avut loc pe 24 octombrie.

MM. Dero tocmai a preluat conducerea atelierelor de Fotocolografie fondate de domnul Joseph Maës, la Anvers. Acesta din urmă, a cărui reputație este pe deplin justificată de lucrările remarcabile cărora le-a atașat numele, le va oferi totuși ajutorul valoros al marii sale experiențe.

REȚETE & FORMULE

Băi economice de fixare-tonifiere.

După multe încercări, domnul E. Liesegang a descoperit că cea mai bună baie pentru fixarea și tonifierea simultană a amprentelor aristotipului este următoarea:

Hiposulfit.............. ï .000 părți.

Alaun.................................. 400   —

Azot de plumb..........   10—

Apa clocotita .... 2.000—

Lăsați să stea două zile, apoi adăugați 2.000 de părți apă la filtre. Între timp, pregătiți o a doua soluție de:

Sulfo-cianura de amoniac. 8 grame. Pentru apă................................ 6.000   —

Se amestecă cele două soluții și se adaugă la ele 5o până la 100 cc dintr-o soluție 10/0 de clorură de aur.

Aceasta baie actioneaza foarte repede, amprentele iau in trei-cinci minute toate zecile dorite. Datorită prezenței azotatului de plumb, pot fi folosite doar cantități foarte mici de clorură de aur. Ar fi chiar posibil să tragi fără aur.

(Foto. Archi., conform La Photo-Galette.)

Mijloace pentru a împiedica imprimeurile de pe hârtie albumenă care nu sunt lipite de carton să se ruleze pe ele însele.

Printurile trebuie să fie complet uscate între coli de hârtie pentru a le menține plate; este de la sine înțeles că blotter-urile trebuie schimbate de mai multe ori. Cand probele sunt uscate se aseaza, fiecare pe rand, intre mai multe coli de hartie de scoala si se calca pe ambele fete cu un fier de calcat cat mai incins, presand tare. Imprimeul va ramane plat si va fi capatat o stralucire comparabila cu cea obtinuta prin satinarea la cald.

(Les Amateurs Photographes, conform La Photo^Gafeíte.)

Pentru a da tonuri negre hârtiei fero-prusiate.

Imprimarea se spală în apă ușor acidulată cu acid acetic, apoi se scufundă în următoarea soluție:

Apă................................ ï .000 cc

Carbonat de sodiu.................. 40 gr.

până când imaginea dispare și reapare în ton portocaliu. Testul este apoi trecut într-o baie compusă din:

Apă................................ ï .000 cc

Acid galic 40   gr.

Dovada capătă apoi culoarea ei neagră. După o scurtă ședere în apă acidulată cu acid clorhidric, amprenta se spală sub jet de apă,

(IVı/Revista foto a fiului.)

Hârtii cu gelatină-bromură.

Pentru a dezvolta hârtii emulsionate cu bromură de argint și pentru a menține puritatea albului imaginii, Dr. Eder recomandă următoarea formulă:

Soluția A: Apă distilată................. 1.000cc

Acid pirogalic............. 40 gr.

Metabisulfit de potasiu. ...i5gr.

Soluția B: apă.......................... 1.000cc

Sulfit de sifon .... i5o gr

Soda cristalizată. 100 gr.

Pentru utilizare, luați o parte soluție A, o parte soluție B și o parte apă.

Hartie portelan pentru fotografie.

Într-o soluție 1/1200 de sal amoniac, o hârtie impregnată cu barita este plutită și uscată. Pentru a-l sensibiliza, se plutește pe o soluție 1/16 de azotat de argint amoniacal: sau se scufundă într-o baie de nitrat folosită pentru sensibilizarea hârtiei obișnuite de albuș și în timpul uscării se pune câteva minute în mijlocul vaporilor de amoniac.

Aceasta hartie este solarizata ca de obicei, spalata cu apa ce contine putina clorura de sodiu, rupta si fixata. Asa ca il spalam de mai multe ori, mai intai in apa fierbinte, apoi in apa rece. (Helios.)

Purificarea Tlconogenului.

ι,ooo gr.

4°° gr

Ai făcut iconogen verde și chiar negru; eliminați cu ușurință ceea ce este modificat procedând după cum urmează:

Faceți, aproape de fierbere, soluția:

Apă...........

Sulfit de sifon

Adăugați treptat iconogenul modificat cât este fierbinte, amestecând constant, până când rămân niște resturi care refuză să se dizolve.

Se filtrează cât timp este fierbinte, apoi se răcește rapid, amestecând, pentru a evita cristalele mari.

Când totul este cu adevărat rece, puneți un filtru alb. Veți găsi Iconogen perfect alb acolo.

Apoi se usucă la aer și se păstrează în sticle într-un loc răcoros.

A.Buguet.

Abundența materialului ne obligă să amânăm publicarea bibliografiei la numărul următor.

Dar. - PRINT B chaix, BUI BERGÈRE, 30. — 33480*10-91.

Lé Girant: J. LELO.

! 4 ιoí ol yj ”*J 'r. H''Obi:.

Plmbïcollogr.ipilii* Γ. TllÉvoz, X (?, Geneva.

BULETIN INFORMATIV

DE

FOTO-CLUB PARIS

CULOARE ÎN FOTOGRAFIE

Conferinta doamnei Baudran, facuta in sedinta din 25 noiembrie ¡8gr,

•-g—xAxs în sesiunea extraordinară din 25 noiembrie, domnul Baudran, gravor ripartist al Versailles, a făcut o comunicare de o importanță cu totul deosebită pe care va fi util să o rezumam în linii mari pentru cititorii noștri. Comunicarea poate fi împărțită în două părți: observarea culorii pe imprimeurile pozitive cu albume, reproducerea culorilor folosind fotografie. Vom rezuma aceste două părți separat.

M. Baudran pleacă de la principiul că culoarea este în noi și nu în natură; lumina colorată, așa cum știm din experimentele lui Fresnel, Becquerel, Th. Young etc., este doar un mod particular de vibrație al eterului a cărui lungime de undă și viteză de vibrație conferă retinei noastre senzații diferite, în funcție de variația acestor lungimi și viteze. Celor mai lente și mai lungi îi corespund senzația de roșu, celui mai rapid și mai scurt senzația de violet; celelalte culori se încadrează între aceste două extreme. Examinând dovezile daguerreane, el a crezut că recunoaște că, dacă acestea ar fi văzute la un unghi de incidență și cu iluminare corespunzătoare condițiilor de iluminare atunci când a fost obținută dovada, s-ar avea o senzație foarte clară a

culorile modelului. Se întreba dacă această colorare nu era rezultatul unui aranjament molecular al metalului, aranjament în care mărimea zăcămintei, orientarea lui erau întotdeauna legate de lungimea de undă a razei colorate care a dus la descompunerea.fotochimic. Vom sublinia,

de altfel, că această teorie a fost prezentată de mai multe ori sub diferite forme. Oricum ar fi, pornind de la acest principiu, M. Baudran a vrut să caute culoarea în pozitivele argintii de pe albuș și a reușit să facă acest lucru folosind un aparat astfel constituit: într-o mică încăpere întunecată dotată cu „fața unui lentilă dublu sfert, plasează o fotografie, un portret, de exemplu; pe fiecare parte a testului, are două oglinzi care pot fi înclinate în toate direcțiile și o a treia deasupra. Acest aparat este plasat într-o deschidere potrivită, făcută pe una dintre laturile unui laborator exact întunecat și îndreptată spre cer. Pe măsură ce camera întunecată este deschisă în spate, lumina intră, se reflectă în oglinzi și luminează puternic fotografia. După cum vedem din această scurtă prezentare, nu este altceva decât un neega-scope în care nu ne mulțumim să iluminăm fotografia pentru a avea o mărire pe un ecran, dar în care avem grijă să iluminăm fotografia în condițiile cele mai apropiate. la cele folosite la obţinerea tiparului.

Prin urmare, primim imaginea mult mărită pe un ecran și examinând-o, recunoaștem în curând că este colorată cu nuanțe, vag este adevărat, dar suficient de recunoscut. Acestea sunt, așa cum le-a definit M. Chevreul, culori puternic luminoase de lumina albă: dacă lentila este diafragmată, amprenta generală devine mai slabă, dar în același timp culorile capătă mai multă intensitate relativă deoarece am distrus efectul de razele marginale care au adus în principal razele albe, adică amestecul razelor colorate.

Experimentul, pentru a reuși complet, necesită anumite condiții care sunt următoarele: imaginea trebuie să fie sinceră cu semitonurile ei clar marcate, dar fără impas în umbră; în acest din urmă caz, abundența moleculelor de argint ar împiedica difracția normală a razei de lumină, deoarece, după cum trebuie să fi înțeles cititorul, fenomenul are loc prin difracția luminii.

Este evident, pe de altă parte, că îngălbenirea imprimeului, care nu este altceva decât sulfurarea suprafeței generale, dăunează

„99 –

producția de culoare; Același lucru este valabil dacă particulele de argint sunt înglobate într-un strat de material gros, cum ar fi gelatina și probele emailate sau cele de pe hârtie aristotipă nu dau într-adevăr niciun rezultat bun.

Este bine, pe de altă parte, ca retina să fie odihnită de efectul luminii zilei, astfel încât să fie capabilă să prindă cu claritate ușoarele apariții de culoare.

Acestea sunt liniile mari ale primei părți a comunicării domnului Baudran, așa cum rezultă din explicațiile date la Phoio-Club și într-o vizită recentă pe care am făcut-o la studioul său.

În a doua parte a prelegerii sale, domnul Baudran a explicat într-un mod general cum a reușit să obțină printuri colorate folosind negativele obișnuite furnizate de camera întunecată.

Inventatorul folosește un excipient sensibil pe care l-a descoperit și despre care nu dorește încă să dezvăluie secretul; se caracterizează

prin următoarele proprietăți: este transparent, lichid și miscibil cu toate materialele colorante, dar mai ales cu oxizii colorați care stau la baza culorilor uleioase. El acoperă o pânză întinsă pe o targă cu un prim strat de vopsea neagră, inclusiv bitum din Iudeea și, după ce a fost bine uscată și izolată, depune într-un dulap întunecat un strat din excipientul său care conține culorile necesare formării tabloului său. , culori pe care, la nevoie, le-a determinat prin folosirea aparatului descris mai sus.

Excipientul se usucă peste foc, apoi îl pune deasupra negativului, mărit dacă este necesar, și expune timp de cinci minute până la o jumătate de oră în funcție de intensitatea luminii.Se face și se întoarce în laboratorul său. își freacă întreaga pânză cu o gresie chimică din compoziția sa și astfel își dezvoltă mecanic proba. Părțile care nu sunt insolubilizate de lumină se îndepărtează ușor; la început imaginea se dezvăluie într-o nuanță neutră cenușie, continuând frecarea culorile se dezlipesc puțin câte puțin și ajung la nuanța dorită; se oprește când se ajunge la acest punct pentru că, dacă ar continua să frece, culoarea ar dispărea treptat, iar acțiunea mecanică a gresiei ar readuce pânza la nuanța neagră inițială. Pictura dezvoltată este ștearsă cu grijă, apoi acoperită cu o substanță uleioasă care, pătrunzând în oxizi, transformă stratul de praf într-un tablou în ulei. Prin urmare, dovada nu și-a dobândit întreaga valoare, culorile sunt slabe și, fără îndoială, va fi necesar să se repete Topé* de două sau de mai multe ori.

•— 3°o —

rație pentru a crește culoarea; pe de alta parte negativul a reusit sa dea culoare doar in lumini, iar umbrele sunt asigurate de fundalul inchis al tabloului, este necesar sa se puna culoare in aceste umbre, negrul absolut nefiind o culoare a naturii. Pentru a obține acest rezultat, inventatorul pune un alt strat de excipient colorat și expune din nou, dar de data aceasta sub un pozitiv și printr-o serie de teste, dacă este necesar, împinge culoarea în umbră în proporția potrivită.

Vedem, prin această foarte scurtă prezentare, că procesul constă în esență în prăjirea și depunerea pe pictură a 5 serii de straturi de oxizi colorați care sunt într-un fel fixate prin expunere sub negativ și trase printr-o operație mecanică care depinde foarte mult de deprinderea operatorului. Tabloul finit primește cele câteva retușuri esențiale, iar albul este înseninat dacă este necesar cu pensule ușoare.

Același procedeu poate fi aplicat folosind ca suport o foaie de zinc înnegrit.Odată ce pictura a fost dezvăluită, se aplică peste aceasta o foaie de hârtie după ce ai grijă să înlocuiești substanța uleioasă cu un adeziv adecvat. Punem totul sub presa si imaginea, lasand foaia de zinc, ramane aderenta de hartie asigurand astfel pasteluri, acuarele etc., sau putand fi depusa pe emailuri, pahare etc. .

Am dat aici toate explicațiile care ne-au fost oferite de inventator; a defilat în fața ochilor membrilor Foto-Clubului o serie de picturi în ulei și au putut judeca meritul invenției. Domnul Baudran nu vrea încă să dezvăluie secretul excipientului său sensibil, este reținut de această considerație că prin procesul său se poate angaja în fabricarea

unor tablouri false de o sinceritate, un adevăr absolut, viitorul ne va spune dacă va persista în tăcerea ei ceea ce ar fi regretabil, dacă există într-adevăr o aplicație utilă și o îmbunătățire a proceselor fotografice.

H. Fourtier.

Pentru a permite cititorilor noștri să încerce singuri procesul indicat de M. Baudran în timpul prelegerii sale, prezentăm aici o diagramă a dispozitivului folosit de el.

SURSĂ DE LUMINĂ

C. — Corp de cameră întunecată, mobil cu ajutorul suportului V, pentru focalizare.

E. — Ecran de primire a imaginii.

G. — Ochelari care servesc drept reflectoare.

I. — Imagine (opacă) de proiectat.

O.   — Obiectiv portret.

P.   — Pivoți care permit modificarea înclinării geamului.

->----->-----> Martie a doua raze de lumina.

-----------------Sticlă înclinată plasată deasupra dispozitivului, mobilă pe pivotii P' P'.

nota editorului

TIPARAREA POZITIVURILOR STEREOSCOPICE

PE STICLA

(Comunicare făcută în ședința din 6 octombrie rSÿi.)

*-g-'^Aceste invenţii înrudite prin excelenţă, Stereoscopul şi ¿J Fotografia! Fără el, stereoscopul ar fi doar un dispozitiv teoretic, un instrument de cabinet de fizică și invers; asa este senzatia de usurare data de stereoscop pe care fotografia i-o datoreaza ca fiind cea mai perfecta imagine a realitatii.

Știm în ce constă senzația de ușurare.

Natura ne-a înzestrat foarte inteligent cu doi ochi care, deși par identici, au totuși două misiuni distincte: ne fac să vedem, fiecare sub un aspect diferit, un obiect apropiat plasat în fața noastră; este ușor să ne dăm seama închizând alternativ ochiul drept și ochiul stâng pentru a privi o statuetă amplasată la câțiva decimetri de noi: obiectul pare să se miște și vedem, în fiecare dintre aceste două experiențe, puncte pe care nu le-am făcut. vezi in celalalt. Întrucât, datorită unificării cerebrale a senzațiilor optice, cele două impresii retiniene se suprapun, vedem un singur obiect, dar avem senzația că

iese în evidență față de obiectele din jur, că se află într-un plan special. într-un cuvânt, o vedem în relief.

Acestea fiind spuse, haideți să echipăm o cameră cu două lentile identice, separate între ele de o distanță egală cu cea care ne desparte cei doi ochi; fiecare dintre ei va vedea ce ar vedea unul dintre ochii noștri care i-ar ocupa locul, iar cele două dovezi pe care ni le vor oferi vor fi așadar imaginile care ar fi fost percepute de cei doi ochi separat.

Stereoscopul face posibilă privirea acestor două imagini prin două ochelari, formând o lupă binoculară, dar ale cărei axe optice nu sunt paralele; în acest fel cele două senzații se suprapun și vedem imaginea rezultată cu cei doi ochi ai noștri, fiecare percepând imaginea sa specială, așa cum am fi văzut obiectul primitiv. Prin urmare, această imagine va apărea în relief.

Putem vedea astfel în ce constă problema fotografiei stereoscopice: o cameră cu două obiective care dă două imagini la o distanță egală cu cea a celor doi ochi.

Obiectivelor li se acordă diferența de nouă centimetri; fiecare imagine are dimensiunea 9 X 9; Pe piata sunt disponibile oglinzi de 9 X 18, facand posibila realizarea celor doua negative pe aceeasi placa; dar, pentru imprimarea pozitivelor pe sticlă, care sunt cele mai frumoase de examinat cu un stereoscop, vedem, dacă sunt produse prin contact, cu un cadru de presă, că va fi necesar să transpunem cele două imagini, să aducem la dreapta ceea ce este stânga și invers. De unde, dacă se trage pozitivul pe sticlă, trebuie să se taie în două, fie pozitivul, fie negativul.

Datorită ochelarilor Ilford alpha, de dimensiuni 8X8, se pot imprima separat, fără a tăia negativul, cele două pozitive pe care le transpune după bunul plac; numai, este necesar să centrați aceste două pozitive exact în timpul expunerii în frame-press. Pentru aceasta, noi

_

ia două cutii de carton grosime de un milimetru, care se potrivesc exact în cadrul presei; în mijlocul celui care este așezat pe geamul rezistent al acestui cadru se decupează o deschidere dreptunghiulară de dimensiunile 9 X 18 ; se pune negativul în el, care este acoperit cu un al doilea lagăr de carton, nu mai unul, ci două deschideri separate, fiecare având 8 X 8, și așezate astfel încât centrul fiecărui 8 X 8 să coincidă cu centrul jumătate din negativ sau unul dintre cele două tipărituri 9X9 care, juxtapuse, îl constituie pe acesta. În acest fel, punctele corespunzătoare de pe negativ se vor afla la distanța dorită atunci când pozitivele au fost juxtapuse și montate între două pahare subțiri menite să le manipuleze și să le introducă în stereoscop.

Acest proces foarte simplu dă rezultate excelente. În această calitate am descris-o aici.

A. Berget.

ILUSTRAȚIILE NOASTRE

„Malurile Oise (Aisne). » — « Malurile Marnei (Sena). — Cele două peisaje frumoase din partea de sus a acestui număr se datorează lui M. P. Houde. — Negativele au fost executate pe plăci flexibile Balagny, folosind o cameră de 9 X¿a echipată cu obiectiv Stetnheil. — Fotocolografiile provin din atelierele lui M, The-voț.

„Un călăreț arab”. Negativul a fost executat de M. M. Buc-quety la stația fiziologică a orașului Paris pe placă de lumină albastră cu un obiectiv universal n° y al lui Ross, montat pe un obturator Thury și Amey.— Acest fotocolografic îl datorăm amabilității lui MM. Frații Berthaud cărora le adresăm toate mulțumirile noastre.

Procese verbale ale ședințelor

Sesiunea de miercuri, 11 noiembrie 1891.

Bucquet, președintele Comitetului, ocupă președintele.

Secretarul general citește procesul-verbal al ultimei ședințe, care este adoptat fără comentarii.

Președintele informează Adunarea despre pierderea pe care Photo-Clubul tocmai a suferit-o în persoana domnului Maurel, care a murit la 29 octombrie trecut. M. Maurel a fost unul dintre membrii cei mai devotați intereselor Societății și a știut să unească simpatiile tuturor colegilor săi.

A citit o scrisoare adresată Comitetului Administrativ, prin care se anunța formarea la Paris a Societății Tinerilor Amatori. El a salutat această nouă Societate și i-a trimis-o

numele Wishes of Prosperity Photo-Club.

Secretarul General reamintește că termenul limită de primire a dovezilor destinate participării la concurs este duminică 15 noiembrie; își invită colegii să-și trimită observațiile la secretariat înainte de această oră.

Domnul Lefranc prezinta o camera de dezvoltare a terenului construita dupa instructiunile sale si care poate fi usor demontata pentru transport. O deschidere situată în partea inferioară a dispozitivului și căptușită cu o pungă cu șnur din țesătură opac permite ca corpul superior să fie introdus în cameră și să continue dezvoltarea.

Domnul Bourgeois prezintă în numele MM. L. și A. Lumière un nou dezvoltator de paramidofenol; dă rezultatul experimentelor care au fost efectuate cu acest produs în laboratoarele Foto-Clubului.

—

Domnul René Guilleminot prezintă ecranul panorlhocromatic destinat înlocuirii ochelarilor sau filmelor colorate folosite în combinație cu lentila.

Ecranul este format dintr-un recipient format din două discuri de cristal perfect plate unite printr-un inel de ebonită; acest recipient este umplut cu alcool, colorat la optiunea operatorului, si plasat in tubul obiectivului in spatele diafragmelor.

Domnul Bucquet prezintă în numele companiei Eastman o cameră „Kodak” nr. 4 și o cameră „Kodak pliabilă” cu focalizare variabilă. Aceste două dispozitive sunt echipate cu rame și obloane rulante care pot fi armate fără a fi nevoie de mascarea suprafeței sensibile.

Domnul Bourgeois prezinta in numele aceleiasi Companii noua hartie extrarapida de bromura de argint destinata fie tiparirii probelor prin contact, fie maririlor la lumina zilei sau lumina artificiala. Indică formulele care se potrivesc cel mai bine acestor lucrări (vezi în curând) și aduce un omagiu fiecăruia dintre membrii prezenți cu o dovadă tipărită prin contactul cu lumina artificială.

El prezintă în numele domnului Zion un nou obturator special construit pentru a se potrivi lentilelor camerelor de mână. Acest instrument este alcătuit dintr-o cutie metalică ce conține diafragmele și lamelele obturatorului și are o grosime de doar 5 milimetri. Are viteză variabilă și probabil să dea poziția. Mecanismul său foarte simplu îl protejează de orice deteriorare.

M. Faller prezinta un nou fund circular rotativ special conceput pentru obtinerea de portrete cu bust. Fundalul este pictat într-un gradient foarte moale, care merge de la negru intens la alb absolut; este intins pe un cadru rotund si prevazut in centru cu un ac ce ii serveste sa-i dea o miscare de rotatie. Acest dispozitiv va face posibilă utilizarea doar a tonului care va fi cel mai potrivit modelului și naturii luminii. Oferind cadrului o mișcare de rotație continuă în timpul instalării, nuanțele se amestecă într-o nuanță solidă foarte obișnuită.

De asemenea, prezintă un fundal de nori cu un coș de balon suspendat de frânghii pentru portrete ale copiilor.

Domnul Gillon prezinta o noua camera de mana 9 X 12 a modelului de obraji rabatabil atat de raspandit in prezent, dar construita in intregime din aluminiu. Aparatul executat cu o precizie remarcabila, are doar 0'",02 grosime si 0",n latime, greutatea sa este mai mica de 250 de grame.

Domnul Bonard prezintă:

3o6 —

Io O cameră de mână numită Ebola-Simplex cu un magazin care conține 12 plăci. Datorită simplității mecanismului, plăcile pot fi schimbate cu mare ușurință. Camera are focalizare variabilă. Obiectivul, antiplanatul lui Steinheil, este prevăzut cu un obturator metalic care poate fi înclinat fără a descoperi placa sensibilă și care oferă poziția și instantaneul.

2° Obturatorul Constant care este plasat în centru, sau pe viziera obiectivului și este întotdeauna armat.

Domnul Bucquet prezinta in numele domnului Reeb un nou Fixo-Viro concentrat de tonifiere-fixare. Se va face un test al acestui produs și acesta va fi raportat la următoarea sesiune.

M. Van Neck, din Anvers, prezintă Γ Excellents, o cameră de mână de 9 X 12 acoperită cu înveliș și care unește toate avantajele celui mai perfecționat aparat. Acest aparat poate primi rame duble, un cadru cu role de construcție specială în care tensiunea filmului are loc în direcția lățimii sale sau o cutie de retras care conține douăsprezece pahare dintr-un mecanism ingenios care o face ușor de manevrat.

Dispozitivul poate fi adaptat pe un suport, iar un paravan plasat în cadrul sticlei mate se prelungește cu folosirea unui voal negru. Este prevazut cu obturatorul Royal, cu doua segmente care se armeaza fara sa descopere placa si susceptibil sa dea mai multe viteze. Acest instrument este construit din aluminiu.

Domnul Van Neck prezintă și detectivul regal stereoscopic, construit pe aceleași principii. Aceste diverse camere, de o construcție foarte atentă, sunt foarte admirate de membrii Photo-Clubului și Președintele îi mulțumește domnului Van Neck pentru că a profitat cu amabilitate de șederea sa la Paris pentru a veni să le prezinte el însuși societății.

Domnul Demeny, șeful laboratorului stației fiziologice a orașului Paris, ține o prelegere foarte interesantă despre fotografia de vorbire și arată fotografiile superbe pe care le-a obținut.

Președintele mulțumește autorilor acestor diverse prezentări și comunicări.

Domnul Balagny arată imagini pe care le-a adus înapoi din excursiile organizate în Belgia cu ocazia Congresului de la Bruxelles. Toate negativele din această serie magnifică au fost obținute pe plăci flexibile, iar pozitivele prin reducere pe plăci de bromură dezvoltate cu hidrochinonc.

M. de Bedts arată o serie de vederi executate de el în America și Egipt cu o cameră Kodak.

Compania le mulțumește domnilor. Balagny și de Bedts pentru proiecțiile lor frumoase.

Ordinea de zi fiind epuizată, ședința a fost suspendată la unsprezece și jumătate.

Secretarul general,

P. Bourgeois.

Şedinţa extraordinară din 25 noiembrie 1891

Anunțul unei conferințe de către M. Baudran despre culoarea în fotografie a atras un număr mare de asistenți la Photo-Club.

M. Baudran a explicat în detaliu procesul descoperit de el pentru găsirea culorilor naturii într-o imprimare cu albume; apoi, fără a-și divulga secretul, a dat câteva indicații generale asupra mijloacelor pe care le folosește pentru a realiza tablouri cu adevăratele lor culori. (Vezi comunicații.)

În cele din urmă, a prezentat câteva exemplare din opera sa, dintre care unul, o reproducere a unui tablou de Vollon, a atras în mod deosebit atenția ascultătorilor.

Seara s-a încheiat cu proiecția unei frumoase serii de vederi ale Pompeii însoțite de o prelegere foarte instructivă și foarte învățată despre orașul redescoperit, susținută de domnul Fourrier, și care i-a câștigat aplauzele repetate ale adunării.

PB

eu

DESENAREA ȘI ÎNCORTIREA

IMPRIMURI FOTOGRAFICE ÎN TIMPUL IARNA

* Amatorul se resemnează rar iarna să-și imprime < 1 fotografii. Într-adevăr, manipulările în apă înghețată, eșecurile rezultate din aparenta inacțiune a băilor de întoarcere contribuie prea des să-l descurajeze în această perioadă a anului. Astăzi vom da câteva opinii rezultate dintr-o experiență îndelungată care va face posibilă abordarea operațiunii multiple a extragerii cu serioase garanții de succes.

Sensibilizarea hârtiei este un lucru destul de complicat: pe de altă parte, spațiul înghesuit special rezervat pentru manipulare și echipament fotografic îl împiedică în general pe amator să-și pregătească singur foile sensibile; comerțul oferă, de altfel, hârtii albuminoase gata făcute, a căror utilizare este foarte simplă: ne mulțumim cu ele în acest sezon.

Foaia (pe care consumatorul o plătește aproximativ 75 de centi la un franc va trebui să fie întinsă, adică partea sensibilă în sus, ceea ce permite să fie tăiată și manipulată mai ușor în cadrele expoziționale; dar ca în ciuda tuturor precauțiilor luată, s-ar îngălbeni pe termen lung, o vom înconjura cu o jumătate de coală de protecție de hârtie veche sensibilizată ieșită din uz, special și pe termen nelimitat alocată acestei utilizări, apoi cu una sau două coli de hârtie obișnuite, și încuiem totul în carcasa noastră metalică. Foaia sensibilă se va păstra câteva luni fără modificări.

Venim la tragere la sorți. Dacă se face pe un balcon sau într-o curte, și din cauza lipsei de lumină de iarnă combinată cu asprimea cadrelor, expunerea trebuie să dureze o zi și uneori mai mult, pune-ți rama recalcitrată sub un lighean la fund de sticlă, sau măcar protejați-l cu o folie de sticlă ținută în vânt de două rigle din fontă (tijele de fier sunt perfecte) pentru ca expunerea la lumină să poată continua fără ca șasiul să sufere chiar și

a unei ploi torenţiale ale cărei infiltraţii ar compromite sau distruge infailibil fotografia.

Odată tipărite, puneți dovezile noastre într-o cutie mică de tablă, întotdeauna rulată astfel încât să poată fi manipulate mai ușor, sau pur și simplu între paginile unui caiet de hârtie albă închis într-o cutie de carton și așteptați momentul schimbării care ar putea distanță de câteva zile, chiar aș îndrăzni să spun câteva luni, pentru că toată lumea știe că hârtia care a suferit o expunere negativă cu greu se deteriorează într-un mod compromițător pentru succesul final al testului.

Vom lăsa operatorului alegerea între numeroasele formule de strunjire: toate pot da rezultate bune iarna, cu condiția să se ia anumite măsuri de precauție. Să luăm ca tip tonerul cu acetat de sodiu, unul dintre cele mai des folosite.

Avem o soluție mereu gata și inalterabilă de un gram de aur și clorură de potasiu în 100 de centimetri cubi de apă distilată sau ploaie și o altă soluție ușor inalterabilă de acetat de sodiu topit de ю grame la 100 de centimetri cubi de apă. Măsurăm cu un cilindru gradat cantitățile necesare pentru constituirea băilor, și vom evita astfel cântăririle adesea foarte delicate.

Să presupunem că este vorba de transferul a vreo douăzeci de printuri 13 >< 18 sau 15 X 21, un număr foarte respectabil pentru amatorul care nu are nici facilitățile și nici instrumentele unui fotograf profesionist.

Începem prin a măsura 20 de centimetri cubi de soluție de clorură de aur, adică aproximativ un centimetru cub de aur per test, și 50 de centimetri cubi de soluție de acetat de sodiu pe care o vom amesteca într-o sticlă mică specială împodobită cu o etichetă frumoasă pe pe care o vom scrie formula amestecului, fie aur 20, acetat 50, fie cel cu care suntem obișnuiți. Mai mult, asta se spune in treacat, toate formulele noastre sunt fidel transcrise pe sticlele noastre si compuse proportional cu capacitatea vazelor: aceasta este o metoda foarte practica de reconstituire a baii revelatoare sau a altora fara eroare sau pierdere de timp.

Asezam sticla noastra care contine amestecul de aur si acetat intr-un colt luminat sau intunecat al camerei si asteptam pana a doua zi pentru a ne incepe randurile.

„Dar, oamenii din comerț vor spune imediat, proporția ta

de aur este mult prea puternic: jumătate, chiar un sfert ar fi mai mult decât suficient; cu un gram de aur transfer... atâtea încercări.”

Știu: dar să nu uităm că funcționăm iarna și că sărurile noastre au o acțiune foarte limitată într-un mediu mai mult sau mai puțin înghețat; mai mult, dacă, cu cele trei sau patru cadre pe care le deținem, ne-a

luat o săptămână sau mai mult să obținem cele douăzeci de imagini, vrem . că aceștia au văzut într-un mod adecvat și prompt; mai mult, cei 40 de centi sau cam asa ceva pe care acest desfrânare de clorura de aur va avea costa vor fi foarte putini in comparatie cu grija meticuloasa necesara pentru a obtine douazeci de imagini bune.

În cele din urmă, dacă, în loc să operam a doua zi, suntem forțați de împrejurări să amânăm tonifierea cu două sau trei zile, amestecul de tonifiere, deși ușor slăbit de această întârziere neașteptată, va conține totuși suficientă forță pentru a produce rezultate excelente.

Am ajuns în sfârșit la momentul critic. Să ne scoatem pozele din carcasă sau caietul care le conținea și ca să-și dezgorge excesul de azotat de argint, să le scufundăm una câte una, până la limita a jumătate, într-un bazin mare de apă rece sau ușoară, având grijă să punem albușul în jos, astfel încât dacă, întâmplător, degetele sunt impregnate cu vreo substanță murdară sau grasă, petele să apară doar pe spatele pozei noastre.

Hârtia sensibilizată de amator cu o baie bogată (15 0/0), va necesita o clătire mai temeinică, va da probe mai viguroase la imprimare și se va scufunda ușor la fixare. În general, hârtiile comerciale nu suferă de exces de nitrați și clătirea va avea loc fără dificultate. O ședere de zece minute în apă este mai mult decât suficientă, dar poate fi prelungită fără inconveniente. Vom scoate apoi patru amprente din ligheanul cu apa rece si le vom scufunda timp de doua-trei minute intr-un lighean plin cu apa foarte curata pe care o vom tine de cald (25-30 de grade aproximativ). Aici clătirea testului se va termina, iar imaginea noastră, astfel călduță chiar și în pulpa hârtiei, va lua rândul mult mai bine, oricare ar fi ea.

Să alegem apoi un bol de porțelan oarecum mare și foarte plat, de mărimea 21 27 de exemplu, și pe care îl

il tinem fierbinte pana il folosim, umplundu-l mai intai cu apa calduta, pentru a nu se rupe, apoi cu apa foarte fierbinte.

Până acum, așadar, avem într-un colț al camerei un mare

bazin în care se degorșează încercările noastre, un al doilea vas cu apă caldă unde se așteaptă; în sfârşit, un al treilea bazin 21 . z 27 plin cu apă fierbinte pe care o vom arunca și o vom înlocui cu 200 c. de apă călduță și foarte curată până la aproximativ 30” în care vom încorpora jumătate sau două treimi din flaconul nostru mic de aceto-clorură^

*

sau orice alt amestec de aur.

Deoarece porțelanul nu este un foarte bun conductor de căldură, va menține baia de tonifiere la o temperatură adecvată pentru un timp suficient; apoi să ne scufundăm unul după altul în cele patru încercări ale noastre care vor trece cu mare ușurință.

Majoritatea autorilor au pregătită o baie tonifiantă de aproximativ un litru în care înoată în același timp un număr mare de imprimeuri: această baie se folosește până la epuizare și devine mai puternică cu fiecare operație. Această metodă este foarte rapidă și excelentă pentru fotograful profesionist, dar este greu practicabilă pentru amatorul care se întoarce ocazional și uneori așteaptă câteva luni înainte de a folosi din nou o baie tonifiantă care și-a pierdut toată acțiunea în interval.

Rețineți că operam doar pe cel mult patru imprimeuri, așezate spate în spate și la cele două capete ale bolului, astfel încât să nu se interfereze între ele; balansează ligheanul astfel încât acestea să fie în permanență acoperite de baie. Întoarcem frecvent probele, evitând să punem degetele în ele, fie cu ajutorul cleștilor de corn, fie cu ajutorul unui cuțit mare de hârtie din lemn. Baia fiind relativ concentrată va acționa mult mai rapid, iar deplasarea frecventă a lichidului va evita orice acțiune parțială sau neuniformă.

În cel mult cinci sau zece minute, cele patru dovezi ale noastre vor fi aduse la tonul pe care l-am fi dorit.

Apoi să le scufundăm într-un lighean cu apă. Iată o recomandare importantă.

Se obișnuiește să se pună într-un lighean plin cu apă, să se oprească tonifierea, amprentele la ieșirea din baia de aur și în așteptarea ca acestea să fie fixate într-un bloc. Nu uitați să le scăpați cu o clătire ușoară de urmele de clorură de aur pe care le poartă cu ele, altfel când imprimarea este fixată și uscată, vom vedea o reflexie metalică, un fel de bronz punctat care ciugulește imaginea. o parte din claritatea sa și devine vizibilă doar la

Acest accident se datorează unei reduceri parțiale a aurului rezultând ca probele să fie aproape lipite între ele, continuând să se rotească și metalizându-se neuniform. El pre-

se simte destul de frecvent pe fotografiile de amatori: suntem bucuroși să subliniem cauza acesteia, pe care nu am găsit-o menționată în nicio lucrare.

Pe măsură ce probele sunt tonifiate, ele sunt prin urmare clătite ușor, apoi scufundate în apă curată, pură; ii inlocuim cu alti patru care isi asteapta randul, degorgand si incalzindu-se in al doilea bazin de apa calduta.

Dacă după o primă sau a doua serie de îndoituri baia noastră s-a răcit până la punctul de a acționa prea încet, o vom turna într-o capsulă de porțelan și vom începe din nou să ne încălzim vasul de îndoire umplându-l cu apă fierbinte așa cum am făcut la inceputul. In lipsa unei capsule, vom lua o cratita mica de uz casnic in email 1 cu conditia ca aceasta ustensila sa fie riguros curata, pentru uzul exclusiv al fotografului si sa nu fie folosita daca este necesar la prepararea sosurilor albe de uz casnic.

Vom putea astfel să ne menținem baia la căldura potrivită, dar avem grijă să nu o împingem la o temperatură aproape de fierbere, pentru că clorura de aur s-ar descompune în prezența acetatului de sodă. O linie circulară violetă care este desenată clar pe smalțul capsulei ne-ar indica, de altfel, începutul reducerii.

De asemenea, s-ar putea menține baia de tonifiere la o temperatură bună funcționând cu un vas emailat pe care l-ar pune din când în când la foc foarte mic, dar amintiți-vă că cea mai mică așchie a smalțului expune metalul, ceea ce va reduce prompt aurul. din soluția purtătoare de aur și paralizează acțiunea de tonifiere.

Când am transferat jumătate sau două treimi din probele noastre, dacă acțiunea devine prea lentă, ne întărim baia adăugând rezerva de aceto-clorură, evitând să o turnăm direct pe probe și vom termina în curând toate turele fără nici cea mai mică dificultate. .

Doar câteva cuvinte despre reparare.

Baia de hiposulfit de sodiu 12 sau 1500 trebuie să fi fost pregătită cu mult timp înainte, căci dizolvarea hiposulfitului produce o scădere complet inutilă a temperaturii în luna decembrie. Cel mai bun lucru este să ai mereu gata o soluție de hiposulfit 50%, să umpli cu ea un pahar de băut și să-l torni în lighean, apoi să adaugi două pahare și jumătate de apă pură.

Amprentele sunt luate unul câte unul dintr-un colț cu mâna stângă și aruncate în baia de fixare cu albușul cu partea în jos. Ele sunt introduse cu ajutorul unei perii care este ținută în mâna dreaptă.

Dacă sunteți forțat să atingeți hiposulfitul cu degetele, clătiți-le înainte de a manipula orice amprente, altfel aveți grijă la pete. In lipsa unei pensule speciale, vei improviza una prin intermediul unei mici tije din lemn sau sticla mobilata cu un smoc de bumbac fixat cu fir. În orice caz, dovezile voastre scălând albusul de dedesubt, cele câteva pete care ar apărea accidental ar murdări doar spatele imaginii.

Dacă este necesar, împărțiți cele douăzeci de evenimente în două loturi, astfel încât acestea să înoate mai ușor. Mutați-le continuu cu ajutorul pensulei și al unei cleme de corn, iar în zece până la cincisprezece minute probele dvs. vor fi reparate. Nu uita ca fixarea le face sa coboare cu atat mai mult cu cat foaia a fost sensibilizata economic. Scoateți-le pe toate deodată și clătiți-le rapid și separat într-un lighean sau așezați-le unul câte unul pe o farfurie de sticlă sau ebonită puțin mai mare decât dovada pe care o puneți sub robinetul fântânii și clătiți-le. de ambele părți. Restul manipulărilor sunt indicate în toate cărțile. Dacă printre cele douăzeci de dovezi ale noastre, există unele care au fost arse de expunerea excesivă, nu le considerați pierdute. Să le lipim și să le fixăm cu celelalte, apoi, înainte de a le scufunda în ligheană, le lăsăm să se scalde ceva timp în centimetri prea cubi dintr-o soluție de hiposulfit 50% despre care am vorbit mai sus. În zece până la douăzeci de minute imprimarea noastră carbonizată se va scufunda considerabil și va căpăta un ton artistic comparabil cu cel al hârtiei de platină. Să-l spălăm abundent în ambele direcții sub robinet pentru a opri orice acțiune ulterioară a hiposulfitului.

Dacă vedem vezicule pe albus, amintiți-vă că adăugarea de 3 până la 4% amoniac lichid în baia de fixare previne formarea acestora.

În rezumat, principalele condiții pentru ca amatorul să reușească tonifierea de iarnă a probelor vor consta în păstrarea hârtiei sensibilizate într-o jumătate de coală din aceeași hârtie sacrificată pentru această utilizare; sa degorgeti temeinic amprentele intr-o prima apa usoara, apoi intr-o a doua apa calda a carei caldura patrunde in pulpa hartiei; să transferăm câteva amprente o dată într-o baie menținută la o temperatură blândă prin diferitele mijloace pe care le-am indicat și să clătească bine imediat după

*

tonifiere, pentru a evita reflexiile metalice. În cele din urmă, evitați diferențele excesive de temperatură.

Majoritatea sfaturilor pe care tocmai le-am dat pot fi adresate așa-ziselor dovezi aristotipice; totusi sa nu uitam ca suprafata lucioasa a acestor hartii este formata din gelatina care contine saruri sensibile in suspensie. Va trebui, așadar, să acționăm cu mai multă prudență și să ne mulțumim cu băi sârguincioase și ape de spălat pentru a evita detașarea și, în consecință, distrugerea imaginilor.

L.Herve

♦♦♦
♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦ ♦♦♦♦♦

IOD BROMUR DE POTASIU

'тг-Remploi de bromură de potasiu în dezvoltare este * ® de o practică excelentă, mai ales când este vorba despre subiecte pozate, întârzie acțiunea prea puternică a agentului reducător, oprește apariția prea rapidă a luminilor mari, permițând astfel umbrele. a se modela; dar i se reproșează adesea și pe bună dreptate că a dat asprime. Acest accident este ușor de evitat prin utilizarea bromură de iod sau a unui amestec de bromură și iodură de potasiu. Bromura de iod se prepara foarte usor punand cativa fulgi de iod la fundul unei sticle si umplundu-l pe jumatate cu bromura de potasiu. În câteva zile, sarea, care inițial era albă lăptoasă, capătă o culoare chihlimbar, datorită absorbției vaporilor de iod: trebuie folosit doar stratul superior de sare, în proporții obișnuite, adică ю y/o. De asemenea, după cum am spus, putem folosi un amestec de bromură și iodură; in acest caz, vom pune pentru 100 cc. de apă, 7 până la 8 grame de bromură și 3 până la 2 grame de iodură de potasiu. Cu un astfel de amestec, loviturile vor fi mai moi, mai armonioase, iar actiunea bromurii, mai putin brutala, va face mai usoara realizarea modelului dorit.

Ni s-a părut util să descriem acest mic talent care ar putea fi de folos amatorilor și îi va face să evite prea multă uscăciune în cadrele lor: vom adăuga că forțând puțin doza de diodă, aspectul imaginii va fi mai rapid cu hidrochinonă.

Î.Vetever.

DISCUȚIE DE DEZVOLTARE

{SFÂRŞIT).

VIL — DEPOZITAREA IMAGINILOR

Iată că am ajuns la finalul operațiunilor noastre: instantaneul nostru „-■—ζ este terminat; daca se va folosi doar pentru tiparirea unui numar mic de exemplare, va fi inutil sa o lacuiesti, gelatina intarita de baia de alaun fiind suficient de rezistenta pentru a rezista la frecarea, oricat de usoara, a hartiei in operatia de tragere. Dacă, dimpotrivă, oferă un număr mare de dovezi, atunci va fi util să-l protejați cu un strat de lac.

Există două feluri de lac: unul cu alcool sau benzină, care se usucă foarte repede, dar trebuie depus doar pe o imprimare absolut uscată; celelalte, cu apa, se depun dupa un ciclu de centrifugare la sfarsitul ultimei bai de spalare.

Dintre diferitele formule de lac din prima categorie, vom aminti următoarele:

Chihlimbar	10060		»	»
Sandarac. -		»	167IOO167I 20	
Benzoin		»»5o»»		
Camfor		»'7»33J)		
terebentina venețiană.		»»'7»(ïʋ		
Ulei de lavanda. . .		»»»5o»		
Ulei de ricin		»	33IЯ40	
Benzină	IOOO»)ì»D»			
Cloroform	J)I 000		»»»	
Alcool la 90“		»»IOOOIOOO1000IOOO		

De remarcat că, cu cât aceste lacuri sunt mai vechi, cu atât sunt mai bune: combinarea rășinilor se face doar lent cu solvenții.

Dintre lacurile pe bază de apă, cele mai cunoscute sunt:

Apă	IOOOIOOO1000		
Shellac	•449480100		
Borax		(4»з5	
Carbonat de amoniac. .			£>200
Carbonat de sodiu. .		» · »»6	

Cel mai bun mod de a stoca negativele este pur și simplu să le puneți înapoi în cutia care a fost folosită pentru a împacheta farfuriile. Un capăt este lipit de fundul cutiei cu o dantelă de fir alb de la ю la 15 milimetri lățime, celălalt capăt, ieșind dintr-unul dintre capetele cutiei, va fi folosit pentru ridicarea plăcilor. Acestea vor fi separate unele de altele prin foi de hârtie albă. Un prieten de-al nostru folosește următorul procedeu care este de recomandat: la cele patru colțuri ale unei foi de hârtie de dimensiunea negativului,

lipește mici triunghiuri de carton ușor și are grijă, când își aranjează dovezile în cutie, să pune fața imprimată în contact prin colțuri cu micile triunghiuri de carton, astfel încât mijlocul plăcii să nu fie expus niciodată la frecare pe hârtie.

Oricare ar fi metoda folosită, cutiile nu trebuie stivuite plat, ci așezate drept ca o carte: în acest fel, fiecare foaie de sticlă nu trebuie decât să-și susțină greutatea, iar asta pe margine, adică în sensul ei de mai mare. rezistenţă; rezultatul este că nu suntem expuși să vedem un clișeu de valoare, sau cel puțin unul care ne este drag, zdrobit de greutatea altora și despicat într-un mod ireparabil.

Pe de altă parte, acest gen de bibliotecă poate fi etichetat cu ușurință pe marginea cutiilor, ceea ce va face căutarea fotografiilor mai rapidă și manipularea cutiilor mai ușoară. Prin lipirea uneia dintre laturile capacului cu marginea interioară a fundului cu puțin lipici puternic, după ce ați avut grijă să deschideți cele două colțuri alăturate cu o lovitură de cuțit, apoi, punând o fâșie de pânză neagră pe spatele cutia, se va transforma intr-un fel de deschidere de carte pe balamaua panza si foarte usor de manevrat.

Dar această acumulare de vederi pe sticlă nu este fără să ocupe spațiu considerabil și are dezavantajul de a fi extrem de grea; de asemenea, sfătuim amatorul care vrea să-și adune fotografiile să le filmeze. Buletinul a dat o formulă excelentă în acest sens; nu ne vom întoarce. Negativul de film și filmul se păstrează foarte ușor punându-le într-un caiet legat cu hârtie albă, iar pe unul dintre colegii noștri îl cunoaștem care își păstrează astfel în mici caiete negativele pe film, putându-le transporta cu ușurință fără teama de a le deteriora. un număr mare în buzunar.

Farfuriile trebuie ținute departe de umiditate, altfel gelatina, de origine animală, nu durează mult, sub influența apei absorbite, să se descompună și să se formeze cu sărurile reduse de argint.

organice de culoare gălbuie, care au ca rezultat imprimarea prin părți mai albe. Bronzarea cu alaun nu este întotdeauna suficientă pentru a preveni această descompunere, așa că în practica noastră avem grijă să adăugăm la această sare un antiseptic, cel mai adesea acid boric sau borax; acidul salicilic, sulfatul de chinină, acidul carbolic pot juca același rol, sunt suficiente câteva picături pe litru de soluție de alaun: deoarece există o combinație a acestor substanțe cu gelatina, nu trebuie să vă temeți că efectul va fi distrus de spălările ulterioare.

VIII. — CONCLUZII

Din această serie de discuții despre problema importantă a dezvoltării, se cuvine să tragem concluzii: am văzut că diferiții agenți care contribuie la formarea imaginii au toți o misiune bine determinată și că, pentru aceeași reacție chimică , fotograful are mai multe produse ale căror efecte diferite îi permit să gradeze acțiunea după bunul plac. Nu, nu este posibil să reduceți fotografia la un simplu „apăsare pe buton”. » urmată de scufundarea într-un lichid necunoscut de valoare constantă; cand operatia de pozare in teren a fost insuficienta, munca de laborator trebuie sa compenseze eroarea. Dacă acțiunea luminii ar fi întotdeauna egală, dacă diferitele raze colorate care compun lumina

albă ar avea același actinism, în sfârșit dacă colorațiile obiectelor ar fi întotdeauna egale și nu sunt modificate constant de tot felul de cauze externe, dezvoltarea s-ar putea face cu un lichid. de compoziție invariabilă și în același timp; dar, în practică, nu este așa și trebuie să compensăm în laborator toate imperfecțiunile posturii, de orice natură ar fi aceste imperfecțiuni.

Căpitanul Abney a spus pe bună dreptate: „Dezvoltarea plăcilor de gelatină-bromură de argint este într-adevăr o artă și o știință combinate: arta de a obține gradații, știința amestecării soluțiilor pentru a obține. »

Această operațiune misterioasă a imaginii latente ar trebui să fie, din partea celui care dorește să lucreze fructuos, obiectul unui studiu profund; este o muncă pe termen lung despre care nu am vrut să o discutăm aici; dar sfătuim amatorul nerăbdător să știe ce face, să citească interesanta lucrare a domnului de La

Baume-Pluvinel, formarea imaginilor fotografice; iar când va vedea prin ce serie de descompuneri și recompuneri, atât dinamice cât și chimice, sarea sensibilă a argintului trece sub influența vibrației luminoase, va înțelege ce importanță capătă diferitele părți ale dezvoltării. Din păcate, în Franța, cu caracterul nostru impulsiv, vrem să ajungem repede la final; este bine să practici ad eventum festina, dar măcar este necesar să o faci cu bună știință. Snobii sunt toți acei amatori care adună clișee peste clișee; cu atât mai bine când „topress the bulion” a plasat bine subiectul, cu atât mai bine când dezvoltarea automată a scos imaginea într-un mod mai mult sau mai puțin potrivit; iar atunci plăcile de sticlă înnegrite se vor alătura predecesorilor lor și operația delicată de tipărire se amână la nesfârșit, dacă negativul nu este încredințat unui operator profesionist care să-l facă să-i dea, la naiba, ce poate. În această serie de discuții nepretențioase, am vrut să arătăm ce dezvoltare a fost și ar trebui să fie, știm că am fost incomplete, dar scopul nostru a fost pur și simplu să atragem atenția colegilor noștri de la Photo-Club asupra acestei operațiuni delicate: expusul. lucrările au arătat adesea că această latură nu a fost neglijată și ne-am bucura să ne gândim că le-am putea fi de oarecare folos celor care iubesc această artă fermecătoare a fotografiei alături de noi.

H. Fourtier.

ECOURI ȘI ȘTIRI

Cititorii noștri vor vedea cu plăcere, suntem siguri, frumoasa compoziție care împodobește coperta Buletinului nostru: o datorăm amabilității cunoscutului talentat artist, Félix Régamey, care a avut amabilitatea să contribuie în acest fel la succesul publicației noastre.

Dorim să-i exprimăm aici toate mulțumirile noastre prietenului nostru Régamey, sigur că suntem, pentru că ne-a făcut interpreții colegilor noștri care vor putea aprecia așa cum merită această alegorie fermecătoare tratată cu mult gust și sentiment artistic.

*

* *

Este deschisă expoziția probelor trimise de membrii Foto-Clubului pentru concursul de sfârșit de an. Vom raporta acest lucru în următorul nostru număr.

* *

O expoziție internațională de fotografie și industrii conexe avea să aibă loc din aprilie până în septembrie 1892, la Palais des Beaux-Arts (Champ-de-Mars), sub auspiciile Chambre Syndicale des Manufacturers et Négociants en aparate foto și produse fotografice. Preşedintele Expoziţiei, domnul Atout Taillefer, a cerut Photo-Clubului din Paris să-l ajute să organizeze grupa a 3-a: Fotografie artistică.—Amatori. — Comisia Foto-Club a salutat această solicitare, bucuroasă să colaboreze la această expoziție în care amatorii vor avea, în premieră, o secție absolut distinctă, cu un juriu special, care poate avea recompense speciale pentru amatori. Vom publica, în numărul următor, regulamentul acestei expoziții și sperăm ca foarte mulți amatori din Franța și din străinătate, precum și companiile, să contribuie la strălucirea acestei expoziții.

Cursurile de fotografie au fost organizate de Asociația Filotehnică, așa cum am anunțat recent. De atunci, și datorită insistențelor colonelului Laussdat, s-a decis ca anul acesta să aibă loc o serie de prelegeri tehnice despre fotografie la Conservatoire des Arts-et-Métiers, duminica la ora 14.00 1/2.

Prima dintre aceste prelegeri a fost susținută pe 22 noiembrie de către M. Davanne, care, după o intervenție a savantului director al Conservatorului, a retras istoria fotografiei și a arătat progresele rapide înregistrate de la descoperirea ei.

Competența incontestabilă a lectorului atrasese un număr mare de ascultători care și-au manifestat interesul prin aplauze dese.

Conferințe anunțate pentru luna decembrie:

Pe 6, domnul Demeny: Fotocromografie;

The i3, M. Lippmann: Fotografie color;

Pe 20, domnul Janssen: Fotografie astronomică:

Pe 27, domnul căpitan Colson: fotografia fără <hj:cti;\

MM. A. și L. Lumière ne-au trimis o mostră de dezvoltator de paramidofenol preparat după formula lor. Credem că va fi de folos cititorilor noștri comunicându-le rezultatele testelor efectuate la Photo-Club cu acest produs. Prima formulă cu paramidofenol datorată doctorului Andre-sen a constat în:

Carbonat potasiu................ 3o   gr.

Sulfit de sodă .... 5o   —

Clorhidrat de paramidofenol.   5—

Apă............................... 1.000   cc

În timpul experimentelor lor MM, Lumière a recunoscut că nu a fost fără inconvenient să pună potasiu în prezența clorhidratului și au fost conduși să modifice formula primitivă după cum urmează:

Soluție de sulfit de sodă la 25°/o.   1.000 cmc

Paramidofenol pur...................... 20 gr.

Litină caustică................................ 5   —

Soluția astfel compusă constituie un dezvoltator de mare energie pe care Гоп ar trebui folosit doar pentru expuneri foarte scurte.

Litina. causticul folosit în aceste proporții nu prezintă niciunul dintre dezavantajele sodei și potasii caustice; nici o detașare nu este de temut și poți fi sigur că eviți orice colorare galbenă a stratului sensibil.

Placa scufundată în revelator, imaginea apare rapid dar acțiunea reducătoare survenind la început doar superficial, imaginea văzută prin transparență pare ușor gri, nu este așa însă, iar dacă Гоп lasă placa în această baie nu ia mult să capete intensitate, lăsând totuși să apară umbrele lungi ale clișeului.

Când baia este concentrată și nouă, câteva secunde sunt suficiente pentru a finaliza dezvoltarea.

Când aveți de-a face cu negativele puse, este avantajos să adăugați soluția concentrată la volumul său de apă.

Se recomandă folosirea băilor vechi; pentru a asigura conservarea solutiei este bine sa se umple cu baie noua vidul produs in balon ca urmare a dezvoltarii; astfel regenerat, dezvoltatorul se foloseste pana la epuizare fara ca actiunea acestuia sa fie modificata semnificativ.

Fotografiile au un ton negru-albastru favorabil, umbrele sunt pline de detalii, iar luminile sunt moi și modelate. Experiențele pe care le-am avut s-au limitat la munca în atelier.

O serie de fotografii au fost făcute la Photo-Club pe oglinzi Lumière, etichete albastre, 18x24, obiectivul era un rectiliniu rapid francez cu r F

om,55 de vatră și diafragmă —. Deși ziua a fost foarte întunecată și poziția nu a depășit patru secunde, rezultatele nu au lăsat de dorit. O altă serie, portrete de copii, au fost executate într-o zi frumoasă în format ι3χ 18 cu un obiectiv portret de trei inci de la Hermagis și un obturator Guerry. În ciuda timpului de expunere foarte scurt, fotografiile sunt bine modelate, iar hainele într-un ton deschis nu sunt lovite.

Pentru aceste două experimente, revelatorul a fost diluat cu volumul său de apă.

RETETE & FORMULE

Ton sepia pe hârtie bromură de argint

Amprentele sunt dezvoltate cu oxalat feros, fixate ca de obicei, apoi spalate din abundenta pentru a le scapa de orice urma de hiposulfit; tocmai pe această eliminare mai mult sau mai puţin completă succesul

întoarce.

Pregătiți următoarea soluție:

Apă................................ i .000 cc

Fericianură de potasiu

(prusiatul roșu de potasiu). ï gr. 2

Acid acetic...................... 41 gr.

Azotat de uraniu .... 1 gr.

Fericianura se dizolvă în apă și soluția se lasă să stea câteva minute, apoi se adaugă acidul acetic și la final nitratul de uran; se filtrează dacă se formează un precipitat.

Această soluție se va păstra aproximativ trei zile, dar cel mai bine este să nu o pregătiți până când este gata de utilizare.

Imprimeul bine spălat se scufundă în soluție și se menține în agitație constantă până când se obține tonul dorit (sepia sau roșu-maro), ceea ce durează aproximativ cinci până la cincisprezece minute. Imprimarea este apoi spălată în apă curentă pentru a-l scăpa de culoarea galbenă care a apărut în albul imaginii în timpul tonificării.

Pentru a obține rezultate bune, testul nu trebuie să fie prea dezvoltat. Imprimeurile cu un ușor exces de set și dezvoltate într-un dezvoltator diluat, sunt cele mai capabile să ofere tonuri frumoase.

Toate aceste operațiuni se fac la lumina zilei.

C1 Eastman.

O altă formulă este recomandată de dr. Stolze. Dovada este dezvoltată în următorul dezvoltator:

Soluția A : Apă................................ 300c.c.

Sulfit de sodiu .... 20 gr.

Iconogen.............................. 4 gr

Soluția B : Apă................................ 300c.c.

Carbonat de potasiu.............. 5o gr.

Pentru utilizare, luați:

Rezolvarea A............................... 5o cc

Soluția B..................... 20 cc

Apa ....de la i5o la 180 cc

Pentru plăcile dure, creșteți proporția de soluție B și apă; pentru lovituri slabe, dimpotrivă, se va adăuga mai multă soluție A.

Amprenta se fixeaza cu hiposulfit si se spala bine.

Se prepară următoarele soluții:

I. Apa ....

Sulfat de cupru ....

11. Apă.................................

Bromură de potasiu. . . . .

IOO cc

1 gr. IOO cc

eu gr

Aceste două soluții se amestecă în părți egale și imprimarea este scufundată în ele până devine albă; se spala in apa curenta si dupa ce l-a expus la lumina* se dezvolta din nou in:

Apă............................... 5oo cc

Soluția A......................... 5 cc

Soluția B. . . .. 2 cc

Imaginea apare din nou, mai întâi cu o colorație roșie, apoi roșu-maro. Când se obține tonul dorit, amprenta este scufundată într-o soluție de acid citric la 1 la 1000, sau oricare este de preferat, într-o soluție de sulfit de sodă acidă astfel compusă:

Apă.................................. 5oo cc

Sulfit de sifon..................... 130 gr.

Acid tartric .... 2 gr.

Imprimeul este apoi spălat la Beau Courante.

(Tke fotograf amator?.)

O alta formula:

Pregătiți următoarele soluții:

Soluția A: Apa I . OOO cc
Oxalat de potasiu 33o gr.
Soluția B: Apă 1.000 cc
Clorura de potasiu ....130 gr.
Soluția C: apă 5oo cc
Sulfat de fier 24 gr.
Acid citric 2 gr.
Bromură de potasiu 2 gr.

Imprimeul, după ce a primit expunerea, este înmuiat în apă și apoi dezvoltat în:

Soluția A...................... 20 cc

— B..................... 5 cc

— C.......................... 5 cc

Imprimeul va capata o nuanta maro; cu cât se adaugă mai multă soluție B, cu atât tonul maro va fi mai accentuat.

(Fotografie.)

soluție de cauciuc

Pune 30 de părți de cauciuc tăiat în bucăți într-un sac de in fin și suspendă-l de dopul unui balon care conține 1.000 de părți benzină.

(Știri fotografice.)

Booster cu bromură de cadmiu

Scufundați farfuria bine spălată în următoarea soluție:

Apa.......................... 100 cc

Amoniac.................. 100 cc

După o ședere de una până la cinci minute, în funcție de gradul de intensitate pe care Гоп dorește să-l obțină, placa se spală și apoi se pune în:

Alcool............................... ï .000 cc

Bromură de cadmiu......... 1 gr.

Placa se lasa in aceasta solutie pana ajunge la intensitatea dorita. Acest lucru este cu atât mai puternic cu cât rămâne mai lungă în baia de amoniac.

(Fotografie^.)

BIBLIOGRAFIE

„Tintype are o reputație proastă. Ea cam merită. Mai ales în festivitățile publice se dezlănțuie: aspru solicitat, clientul care este hotărât - de umeri - să intre în cazarmă în care își desfășoară activitatea vagi practicanți, primește de la ei (contra plată, e adevărat, foarte minimă) de mici. dovezi plictisitoare, afumate, prezentând aproape nimic cu modelul decât „Pereche de familie” promisă printr-un semn batjocoritor. Combinată cu diversele dezamăgiri pe care le-a simțit deja în fața frumoasei Fatmas și a luptătorilor neînvinși, această dezamăgire ajunge să-l descurajeze. El înjură; nu va mai fi preluat acolo până la următoarea petrecere și, din ce în ce mai mult, Ferotypie cade în discredit.

Dar să nu insultăm niciodată un proces eșuat. Chiar dacă orgă nemiloasă le macină fără milă, astfel de inspirații muzicale înalte strălucesc cu un farmec inviolabil. Același lucru este valabil, și parva licet, și pentru Ferrotypie: atacurile boemenilor nevoiași care o exploatează nu au făcut decât să-i întunece reputația; în mâinile unui artist va face minuni.

Citiți această carte (i), încercați și spuneți dacă greșesc.

Willy. »

Fotograful de portrete. (Société d'Éditions Scientifiques, 4, rue Antoine-Dubois. — Paris).

În Le Photographe portraitiste, domnul Klary stabilește regulile și principiile artei care ar trebui să-l ghideze pe fotograf în realizarea unui portret.

Cunoașterea acestor principii este la fel de indispensabilă fotografului, ca și pictorului și desenator, căci, ca acestea, dacă îi lipsește sentimentul artistic, nu poate produce decât o copie servilă și lipsită de viață a naturii. Numai cunoașterea aprofundată a regulilor artei îi va permite să interpreteze natura prin idealizarea ei și să producă opere cu adevărat demne de acest nume.

Acest sentiment artistic trebuie dezvăluit la portretist atât în iluminarea și poziția modelului, cât și în alegerea accesoriilor și aranjarea acestora.

M. Klary studiază succesiv toate aceste întrebări: perspectiva, lumina, compoziția, accesoriile fac obiectul unor capitole separate în carte.

Amatorii dornici să facă bine și să obțină nu orice imagine, ci un portret vor citi Le Photographe portraitiste cu mare beneficiu. Cartea este decorată cu numeroase figuri și opt plăci superbe scoase din text.

PB

Iluminat în Atelierele de Fotografie de P.-C. Duchochois, tradus din ediția americană, de C. Klary. (Paris. — Editura Ştiinţifică).

Studiul domnului Duchochois este destinat mai ales amatorilor și va fi consultat

(1) Henry Gauthier-Villirs, Manuel de Ferrotipie. In-18 Iisus, cu cifre in textul 189! (Paris, Gauthicu-Villars et fils).

D24 -

cu fructe de cei care vor să abordeze această parte dificilă a fotografiei, portretul. După ce a dat o serie de reguli expuse metodic atât cu privire la poziția subiectului, cât și la distribuția luminii, autorul descrie cele mai bune aranjamente pentru desfășurarea atelierului și indică utilizarea care trebuie făcută a fundalurilor și accesoriilor pentru a ajunge la un rezultat artistic. Într-un capitol special studiază ochii, remarcând pe bună dreptate că: „privirea este o reflectare a Faimei; exprimă toate sentimentele noastre, bucurie sau tristețe, prietenie sau ura; într-un cuvânt, privirea vorbește. Își susține sfatul cu exemple extrase din picturile marilor maeștri iar cartea se încheie cu câteva observații judicioase asupra modului de dezvoltare a portretului. Citisem deja acest studiu cu interes în Buletinul lui Anthony și ne bucurăm să vedem că domnul Klary a avut ideea bună să-l traducă pentru a-l pune la îndemâna compatrioților noștri. Traducerea redă bine textul original, dar regretăm că traducătorul a lăsat în opera sa indicația măsurătorilor americane, obligând cititorul să facă o conversie dureroasă atunci când vrea să-și dea seama de lungimile indicate.

HF

Japonia i-a interesat foarte mult pe toți cei care s-au ocupat cu ea în orice calitate; nu un călător care nu s-a întors fermecat, cu o puternică dorință de a se întoarce; cei mai puțin privilegiați, care nu puteau să-l admire decât de departe, se numără printre cei mai pasionați colecționari și amatori.

Cu siguranță, până acum au fost scrise multe relatări de călătorie și tratate speciale foarte învățate despre artele acestei țări; dar publicul insuficient pregătit, descurajat de confuzie și înecat în detaliu, nu reușește să tragă din aceste demonstrații izolate ideea de ansamblu esențială pentru a-și forma o opinie serioasă.

M. Félix Régamcy, care a trăit în Japonia și care, datorită dublei sale observații ca artist și scriitor, a reușit să se inițieze complet în arta, industria și viața acestui popor atât de talentat, și-a rezumat atât propriile sale observațiile și cele ale predecesorilor săi, în interesanta carte care tocmai a îmbogățit Biblioteca Profesiunilor Industriale, Comerciale și Agricole (i). El și-a susținut descrierile pitorești și animate cu desene clare și fermecătoare, împrăștiate abundent pe parcursul operei, cărora le dau o viață aparte. Japonia lui este practică din toate punctele de vedere și va fi consultată cu fructe, fie că este vorba de decorațiuni interioare sau exterioare, din care europenii au atât de mult de câștigat, fie că este vorba de produse naturale sau manufacturate, care sunt într-un asemenea aspect. utilizarea pe scară largă și ocuparea forței de muncă. Religia, obiceiurile, obiceiurile și limba au capitolele lor speciale, iar o

privire asupra cuprinsului este suficientă pentru a realiza interesul și utilitatea operei lui M. Felix Régamey. /

(a) Дa J^pon de F. Régamey. — · zbor in-t · · ilustrat cu 100 de destine de eureer.

CUPRINS

eu

J

CUPRINS

Anul 1891.

LA

F

-b

S

T

и

V

PROCES-VERBAL ȘEDINȚILOR1

BIBLIOGRAFIE

ILUSTRAȚII ÎN TEXT

PARIS. — CHAIX PRINTING, ROE BERGERE, 30.

În buzunare de 25 de foi

9X12

2 30

8-"

44X56

35"

frunze

44X56

160

VÉRA & MARTIN, Custozii Generali

55. Rue des Petites-Écuries — PARIS

FABRICĂ SPECIALĂ DE APARATE ÎMBUNĂTĂȚATE PENTRU FOTOGRAFIE H. MACKENSTEIN, BSGDG

15, rue des Carmes, PARIS (LÂNGĂ BOULEVARD SAINT-GEHMA1X) Casa de comandă pentru bună calitate garantată

Cameră obscure Touriste, redusă la cel mai mic volum, fără a compromite soliditatea, ultima noutate, dispozitiv de înclinare orizontală și verticală, descris în lucrarea A. Londe (Fotografie modernă). Depozit de lentile Steinheil, Dall-mcver și primii optici din Franța și din străinătate. Obturatoare și plăci de gelati fără bromur de toate mărcile bune.

Livrarea gratuită a Catalogului Ilustrat împotriva UAr FRANC în timbre poștale,

A. JOGUET 2, rue Buffaut

И.КЫОН

Jurnalul Internațional de Fotografie Practică

BILUNAR

PRINTURI & LUCRĂRI FOTOGRAFICE

Pentru Entuziaști

AGRHDISSEÏESTS — l'HTI.ÏOTU'IE

ABONAMENT: 6 FRANCI PE AN Bcrkai x: 28, rue des Lombards, Anvers. Direcție: 103, boulevard de la Senne, Bruxelles.

PLACI FLEXIBILE BALAGNY. pregătit de LUMINĂ

VITEZĂ FĂRĂ PRECEDENTĂ

Ușor de pus în ramele Ions, camerele și ramele impermeabile, material nou care funcționează fără voaluri la soare. — Colografie ușoară și rapidă ¡юнг Colorator cu presă de copiere. — Jielhcular Papers o rl hoc ¡Hématiques. — Contrar[M?s. — Rame simple cu perdele.

Experimente Ions les malins, la M. UALAGNY, 41, rue Sal neuf, la Paris.

ÎN CONCURS LA DIVERSE EXPOZIȚII

1867 -1869 - 1872 - 1886 - 1890 - 1891

Expoziţia Universală Paris 1889. — În afara concursului

PATRU DIPLOME DE ONORI

GUILLEMINOT & Cie

CHIMII

FURNIZORI DE DEPARTAMENTUL DE RĂZBOI

NUMAI PRODUCĂTORI

Placi cu bromură de gelatină instant

spune "PERFECT"

FABRICA DE CHIMICE PURE pentru FOTOGRAFIE

HĂRȚII PREGĂTITE

pentru procesele de carbon și Foto-Platină

Camere de mână, Dispozitive de toate felurile și toate accesoriile

PARIS — 6. rue Choron, 6 — PARIS

A. MOLTENi

Paris - 44, rue du Château-d'Eau, 44 - Paris DISPOZITIVE ȘI ACCESORII

Pentru proiecții și măriri REVIZILE FOTOGRAFICE

GOOLURI

Toate sistemele care pot concura cu primele mărci străine de lentile pentru camere întunecate de detectivi. Spune minciuna. Obiective și obturatoare stereo 8X9,9X12, r3X¡8.

SPECIALITATE SPECIALITATE

J. ZIONĂC

OPTICII-PRODUCĂTORI 7} Rue de Jouyf\7 PARIS

fraţii BERTHAUD

9, RUE CADET - PARIS

FOTOCOLOGRAFIE (Colotip) Printuri fotografice cu cerneluri grase
Medalia de aur Expsitiin Universelle din 1889

COMPANIA GENERALĂ a Lămpilor Incandescente 7, rue Le Pejeticr - Paris л

LĂMPI DE SPECIALITATE

de la 10 la 150 volți

PENTRU FOTOGRAFIE

FACUT DIN

Produse chimice și camere

Frații Poulenc

92, rue Vieille-du-Temple

TARIS

NOUA PRESĂ DE CADRE

CAMERE DE DETECTIVI

Lanterne de proiecție

ATELIER

DUPĂRII

HÂRTIE PLATINĂ

NOUA EMULSIE EXTRA RAPIDA

Preț ilustrat curent

de EH V. MONCKOVEN

FABRICARE GENERALĂ A RAME pentru Fotografie PICTURA, STICLA, GRAVURI, ETC.

OGLINDĂ

Articole bogate, noutăți mari FABRICA DE ABUR

M°N HIPPOLIT CAZAT

Ne-am cazat HIPPOLIT, Suck'

32, 33, 34, 30, Rue Émile-Lepeu

PARIS

Fosta Casa A. QUINSAC si G. BAQUIÉ

L. RUGINI

73, Rue Claude-Bernard, Paris HÊLIOTYPIE

Printuri fotografice inalterabile în cerneluri grase. — Ilustrații ale operelor de artă, știință, industrie.

În afara concursului-Diplôme d'ionnsur-Médaille d'or la Expoziţiile Paris 1878. Anrers 1885. Paris 1884- Paris 1889-

OXIGEN CONTINENTAL

P. NIT

7, strada Gavarni, Pasey

Oxigen gazos pur pentru producerea de lumină oxigenată.

PROIECȚII ȘI LĂRGIRI

PREȚURI PUBLICITATE

Pentru 12 insertii

Toata pagina. . .300en i 8 pagina . . . 45 fr.

1/2 Pagina......... 160 —i/i6 Pagina . . 25—

1/4 pagină. . .gQ—Copertă pagina 500—

1/2 copertă. . . 300 fr

Oferte, Cereri, Schimburi

[Inserări gratuite pentru membrii Photo-Club și abonații Buletinului.)

ï. — Vând: obloane Londe și Dessoudeix, din lemn. Poză și instantaneu pentru i3X 18. Preț: 3o fr.

2. — De vânzare: Pied Watson, 3 Bri-

sigur și în culise, modelul Acmé pentru noul 18X24 cu cel ales. Pret: 35 fr.________________________________

3. — De vânzare: Cameră pătrată 24X3o? Stil englezesc, mahon lăcuit, 6 rame duble, geantă. Stare Noua. Pret: 450 tr.

4. — De vânzare: Lantern de laborator pe gaz. Model mare avand cost 26 fr., nou, i5 fr.

5. —Vând: dormitor Watson 21X27, pătrat, mahon, 3 cadre duble intermediare, în stare perfectă. Pret: 300 fr.

6. — De vânzare: Excelent obiectiv Darlot pentru obturator 8X9. circular. Pret: 5o fr., sau de schimbat cu 9X12.

7. — De vânzare: O lentilă Steinheil antiplanat pentru 18X24 cu obt. Thury și Amey. Pret: 2Í0 fr.

8. — Vand: Camera 18X24, mahon Ruckert, cu con rotativ, 5 rame duble cu perdele, intermediar, stare foarte buna. Pret: 220 fr.

9. — 9X 18 codă rabatabilă, cameră stereoscopică cu cremalieră și pinion cu 3 cadre duble, mahon lăcuit, dulap de precizie. Această cameră complet nouă nu a fost niciodată folosită (placa obiectivului nu este găurită). De vânzare nu' fr.

MICĂ CORESPONDENȚĂ

MB, la Cannes. — Experimentul lui M. Lippmann, care la început necesita o expunere de aproximativ 2 ore, a fost realizat înaintea noastră în cinci minute, datorită noii pregătiri a plăcilor sensibile folosite.

MS, la Nantes. — Concursul de portrete este rezervat exclusiv membrilor cu drepturi depline sau corespondenți ai Photo-Clubului.

M R., din Lille. — Plăcile flexibile folosite pentru Foto-Colografia rapidă se găsesc doar la M. Balagny.

Л/. C., la Versailles. — Formula cu hidrochinonă și iconogen dată de profesorul Rossignol este, după părerea noastră, cea mai energică, fără a da clișee dure.

MA, Chat, de la B. — Acoperiți spatele negativului cu lac mat și veți obține rezultate pozitive mai bune, în special cu hârtie aristotip.

NOTĂ IMPORTANTĂ

Comitetul Administrativ al Photo-Club de Paris îl întreabă pe MM. membrii titulari și corespondenți ai Societății să rectifice imediat, dacă este cazul, erorile sau omisiunile care s-ar fi putut săvârși în indicarea numelor, calităților și adreselor lor, pe lista membrilor publicată în primul număr al Buletinului.

Întrucât un director trebuie tipărit cu statutul cât mai curând posibil, este important ca aceste corecții să ajungă la Comitetul înainte de 5 aprilie, care își declină orice responsabilitate pentru eventualele erori care ar putea rămâne.

Adresează toată corespondența Secretariatului General,

40, rue des Mathurins.

ABONAMENTE

la BULLETIN DU PHOTO-CLUB de Paris

Franta si Departamente...........12 franci

În străinătate (Uniunea Poștală) 1б

ШK. — ÍMPRIMLR1B CHЛIX, 20 de ani, Rit Kh. — 759S-ЧI (ci.

Supliment la № 4 din BULETINUL DU THOTO-CLUB DE TARIS

PREȚURI PUBLICITATE

Pentru 12 insertii

Toata pagina. . . 300 fr

1/2 Pagina........ 4 60 —

PARIS,—TIGRAFIE CIIAIX, 20, RUE BERGERE.— 10198*4-9! (C)

13X18

12x20

15X22

■ w

18X24

30X40

40X50

24x30

18 fr.

50X60

Tièpôt ckeq toți distribuitorii importanți de materiale fotografice.

Depozit general pentru Paris, la M. THIBAULT, 35, rue de Rome.

PLACI FLEXIBILE

Depozit general pentru Paris la M. BALAGNY, n, rue Salneuve, Paris.

RUE GEOFFROY-L'ANGEVIN, 11, PARIS

CAL

Producator de tinichigerie

FEINAR – CĂZI DE SPĂLARE COȘURI PLIANTE USCĂTOARE – ALTELE și toate articolele din tablă cositorită, zinc și emailate referitoare la fotografie;

Boluri de dezvoltare din tablă emailată

Faceți toate comenzile

IeÜErOSE

1 Ж, гae du Châteiiu-d'ËAii, Pariн

NOU – Scădere mare de preț

FILM SENSIBIL LA BROMUR DE GELATINĂ

DE

JOHN CARBÜTT, din Philadelphia

DEPOZITAR SECL PENTRU IЛ FRANȚA

Utilizați ca sticla, fără nicio altă precauție. La fel de rapid ca toate preparatele cunoscute, va fi de mare ajutor turistilor prin usurarea considerabila a bagajelor (14 duzini reprezinta greutatea a doar o duzina de farfurii) ramane perfect plat in timpul tuturor operatiunilor de dezvoltare, fixare, spalare si uscare. .

Prețul său este cam cel al înghețatei.

9X12 13X18 12 X16l 12 X 20 15 X 21 18 X 24 21 X 27 24 X 30 27 X 33 eentiinrlres.

4" 7"   6" 7'50 11" 14.25' 15.50 21.50 24.75 pe duzină.

Livrăm nu mai puțin de o duzină o dată

AGENT GENERAL PENTRU

Placi Beernaert, ebanisterie Watson, Optique Ross și Steinheil etc.

Prix Courant Général 1891 (în presă) va fi trimis gratuit

Împotriva 1 fr. în timbre poştale.

REVIZILE GENERALE DE FOTOGRAFIE

Fabrică de articole de călătorie Cuferă de călătorie pentru aparate foto Ghetare, capace și huse pentru obiective

B. KAUFER

Specialitate în GENȚI TURISTICE pentru aparate foto și cu cleme burduf pentru camera obscură și engleză de toate felurile Rue de la Folie-Méricourt, 46 PARIS

RAME ARTISTICE

ÎN TOATE FELURILE

Montaj de Gravuri, Desene, Acuarele. și Fotografii.

FRUMOASA

37, Quai des Grands-Augustins

LANGĂ LOCUL SFÂNTULUI IJ.

PARIS

Diverse lucrări pentru amatori.

C. TU RI AU LT

Strada 13 May și 13

FABRICĂ DE Obloane metalice. - OFERTE

Graduata si poza stereoscopica, in centrul lentilelor, cu un singur cadru si un declansator.

Toate obloanele mele pot fi montate în centrul lentilelor Steinheil.

Atelier de constructii de precizie pentru Fotografie.

SHUTTER Perpetuu

UKEVEIE SG I). G.

Instantaneu ei optional, construit absolut in metal, destinat a fi plasat in fata lentilei, este mimi a unei prinderi de cauciuc iris patentata de asemenea.

Este întotdeauna disponibil pentru deteriorarea materialelor fotografice MVЕЛНХ SPHJ:BIQUES p1 apar. phot.etautrcs.lt Modele 2S& MATTIOLI, IN PARIS

FOTO-GAZZETT (7 fr. pe an)

FOTO ILLUSTRATE REVUE N°SPECn, en SrDEM by ADon57, R.Sl-ROCH, PARIS

FABRICAREA HORTII FOTOGRAFICE

E. LAMY

43, rue de Colombes, în Courbevoie.

NOUA HÂRTIE LAMY CLORURĂ GELATINĂ

Întunecându-se în lumina zilei

Toate dimensiunile în mâneci de cearșaf și în. rulouri,

HÂRTIE LAMY GELATINĂ-BROMURĂ

Toate tipurile, toate dimensiunile, pentru marirea pozitive și negative,

CARBUNE SI HORTII DE TRANSPORT

Toate mărimile, toate nuanțele, toate speciile.

MĂRRI PENTRU FOTOGRAFI Pe hârtie gelatină-bromură, de la 18 x 24 la 0,90 x 2 metri.

Catalogul cu preturi se trimite gratuit la cerere.

Aceste hârtii sunt vândute și la Aris9 din Franța și la I Г Kt ranger, printre principalii furnizori de articole și produse fotografice. eu

ABONAMENTE

la BULETINUL FOTO-CLUB Paris Franta si Departamente .... 12 franci

În străinătate (Uniunea Poștală)........15 —

RATA DE PUBLICITATE pentru 12 inserții

Toata pagina. . . 300 u'- S-ul paginii... 45 fr.

i/з Pagina de copertă. . . 300 fr.

LIBRARIA GAUTHIER-VILLARS

55. Quai des Grands-Augustins, 55. — PARIS

BALAGNY (George, membru al Societății Franceze de Fotografie, doctor în drept. — Tratatul I Fotografie prin ¿es peli t cular processes. Două volume mari în-8f cu figuri; 1890.

Vindem separat:

Volumul I: Generalităţi. Plăci flexibile. Teoria și practica celor trei dezvoltări cu fier, acid pirogalic și hidrochinonă. . . 4 franci.

Volumul II: Lucrări de film. Aplicații generale ale proceselor de filmare. Colotipul. Contra-Tipuri. Transparențe...................a franci.

, -The Hydrot uinone. Noua metoda de dezvoltare. A doua tragere la sorti. In-18 Iisus; 1890... 1 franc.

- Hidrochionă și potasiu. Noua metoda de dezvoltare cu hidro-

chinonă. Un volum in-18 iisus: 1891................................... i franc.

BERGET (A.), doctor în științe. — Fotografia de culori prin metoda interferenței ΛZ. Lippmann, ln-18 Iisus, cu fig.; 1891. 1 fr. 5o c.

BONNET (G.), chimist, profesor la Asociația Filotehnică. — Manual de Colotip. In-18 Iisus, cu fig. și un colotip; 1889 . . 2 fr. 75 c.

— Manual de heliogravură și fotogravură în relief, ln-18 Iisus, cu fig.

și 2 plăci cu specimene; 1800......................* . . .. 2 fr. 5o c.

CAPELA D'ESPINASSOUX (Gabriel de). — Tratat practic privind determinarea timpului de expunere. Grand in-8, cu tabele; 1890..........3 fr. 5o c.

DA VALVE. -Fotografie. Tratat teoretic și practic. 2 volume mari frumoase in-8, cu 234 figuri si 4 farfurii specimen...........32 franci.

Vindem separat:

lrt Party. – Concepte elementare. Istoric. Teste negative. – Principii comune tuturor procedurilor negative. Tipărituri pe albumen, pe colodion, pe gelatină bromură de argint, pe film, pe hârtie. Cu 2 plăci specimen și 120 de figuri în text.............................16 franci.

Partea a II-a. – Teste pozitive: cu săruri de argint, platină, fier, crom. Dovezi prin imprimare fotomecanica. Diverse: Culori în fotografie. Printuri stereoscopice. Proiectii, mariri, micrografie. Reduceri, dovezi microscopice. Noțiuni elementare de chimie, vocabular. Cu 2 plăci specimen și 114 fig. in text. 16 fr.

FABRE (C.), doctor în științe. – Tratat enciclopedic de fotografie. frumoase volume mari in-8, cu peste 700 fig. și 2 ft. ; 1889-91. 48 fr. Fiecare volum se vinde separat .... 16 franci.

LA BALM PLU VIN EL (A. de). – Dezvoltarea imaginii latente.

In-18 Iisus; i88q...2 fr. 5o c.

- Timpul de expunere. In-18 Iisus, cu figuri; 1890........2 fr. 75c;

– Formarea imaginilor fotografice. In-18 iisus, cu fig.; 1891. 2.73

LONDE (A.Ì, șef al departamentului de fotografie de la Salpêtrière. – Fotografie instantanee. Ediția a 2-a. Iisus In-18, cu smochine frumoase.; 1890. 2 fr. 75 c.

PANAJOU, șeful serviciului fotografic de la Facultatea de Medicină din Bordeaux. – Manualul fotografului amator. Mic in-8, cu fig.; 1891. 2.5o

ROȘU. – Tratat practic de incografie. Fotogravura, autogravura, reportaje etc. Ediția a II-a, în întregime revizuită, de abc J. Ferret. ln-18 Iisus; 1891.. .... 1 fr. 23 c.

SORET (A.), profesor de fizică la liceul din Le Havre. – Optică fotografică. Notiuni necesare fotografilor amatori. Studiul obiectivului. Aplicatii, ln-18 Iisus, cu numeroase figuri; 1891.

TRUTAT.– Tratat practic de mariri fotografice. 2 volume

in-18 Iisus, cu figuri; 1891.

1" Part. – Obținerea de mici instantanee..............2 fr. 7b c.

Partea a II-a. — extinderi. . ...(In presa)

VOGEL. — Fotografia de obiecte colorate cu valorile lor reale. Tradus din germană de Henry Gautnier-Villars. Mic in-8, cu figurine si 4 farfurii; 1887. Volum broşat. 6 franci. | Carded cu lux... 7 franci.

WALLON (E.), profesor de fizică la liceul Janson de Sailly. — Tratat elementar despre obiectivul fotografic. Mare in-8” cu numeroase smochine; 1891.

OBIECTIVE A. PRAZMOWSKI

BlbZU, HAUSSER și Cîc, Urmași

PARIS. — 1, RUE BONAPARTE, L — PARIS.

7>

»

OUJECTIES RECTILIÏÉA1RLS EXTKA-RAPlilES PEISAJE PUBLICE, GHOLPES, ETC.

la 19

23

33

100

150

200"

x>

»

250

300

»

Lentile panoramice cu unghi larg.

ooo..

00. . .

0,...

Nu.

Nu

D

0,08 1/2 . . .

0,12 . . .

оед

OBIECTIV SPECIAL

20

50

0 €

75

100

33 >

2Á

33

Λ2

50

0,22. . 0,2<: . . 0. 3G-.

0, GO. .

150

200

300

600

»

U

DK

REPRODUCEREA POLII DE HĂRȚI ȘI PLANURI.

Í 50 fuvei 72............ 300   r>

DISPOZITIV PENTRU

..........300

FOTOMICROGRAFIE

Expoziţia de la Paris, 1878 MEDALII l/ült El IÙA11GEN

Expoziția de la Anvers, 1885 MEDALIA DE AUR Expoziția de la Le Havre, 1887 DÍPLOMĂ DE ONORI

Expunere

din Barcelona. Medalie de aur

Expoziția universală din 1889,

MEDALII DE AUR SI ARGINT

OBLUTOR SUPERIOR VARIABIL

Sistem nou construit de HAUSSER și Cic.

ъ STIRI FOTOGRAFICE

„ PERMANENT

A INGHITI

ACASĂ

Cameră nouă

MÂINI PENTRU INstantaneu

aparatul care măsoară numai 14 centi în lățime și \ cent în grosime dă, pe fiecare cadru, 8 negative pătrate independente de ü vrei, de cole echivalent cu un diametru de 7 cent.

DETALII IMPORTANT. — Șasiul poate fi schimbat în plină lumină.

Pret: 35 si 70 de linii.

Acest nou

NOI PLACI SENSIBILE

Cu gelatină-bromură cl·Silver

Din sticla speciala extra-subtire, jumatate din greutatea si jumatate din volumul ancic/iiiirs.

Dimensiune: G 1/2χ9 8χ109χ1213χί818χ2'ι

Pret: 1.502.503 »4.5010 э

A. DEHORS şi A. DESLANDRES

8, rue des Haudricttes, PARIS

FOTO-GIBUSUL

Dispozitiv 9 X 12 CARE ÎNCAPE DE fapt ÎN BUZUUNAR

Montat imediat dintr-o lovitură.

Pret de la 65 la 125 fr.

9

Скылгм мл

ESSOUfl

PARIS

Stradă

WR UHALT KKI

■ аии în*

Ί

ȘAMPE DE MÂNĂ ȘI OBTURATORI BREVETATE

NAM PACttn 1* PAP1Ш НШПСМРіМПI

fondată în 1840

гоившгиви аіИЕЛОI»

l№lM£t»UELC

BPW ВЧ* _

Splendide HÂRTII DE ALBUMINĂ, cu luciu ridicat și bun tonifiant, HÂRTII EXTRA SENSIBILizate în cutii cu o singură mână și în mâneci [vezi figura) Fabrică din Montrouge, PARIS

mâinile și altele

BUNURI GENERALE

pentru fotografie

A. SCHAEFFNER

2, rue de Chateaudun

PARIS

(Lângă Petit Journal.)

CREAȚIE NOUĂ de M.-P. M RCIER: HÂRTIE AUTOTROPĂ, spune

PAPERISœjHREOg

la NIJfíATE (TURANE dând fără viragv, prin fixare aitnple și după uscare completă, cele mai bune tonuri fotografice.

Această nouă hârtie sensibilă, semi-strălucitoare și eminamente artistică elimină așadar curba, inconvenientele și eșecurile sale.

Mai mult decât atât, imprimeurile capătă instantaneu tonuri violet-пoirl prin finisajul satinat în sine, sau prin simpla aplicare a unui „fier de călcat nelegiuit pentru a plăti cbaud.

HÂRTIA ISO VIREUR poate fi, de asemenea, dacă se dorește, tonifiată până la cele mai slabe băi de aur sau platină, tonifiază în continuare cu ușurință chiar și după fixare, dând astfel imagini foarte fine, cu cele mai bogate și mai nuanțate nuanțe.variate.

Aceeași hârtie vă permite și să vă faceți, foarte ușor, ecrane și vitralii (transparente sau nu după bunul plac) de toate dimensiunile și cu un aspect cu adevărat пописай * [dendide.

PRET: Notice ettluî 24 coli: 5X12: 2 50.- 13X18:4 50.-18XSU 9 fr. Eпт. la poet. ________Laborator din Juvisy-sur-Orge (Soine-et-Oisc)____________________ De asemenea peste tot: DEZVOLTATORUL PERFECT - CRAPHOL - PLATINUM TURN

PAUS.— PRINTING CLLAJX, 20, RUE BERGERE.—   (c).

Supliment la № 7 din „BULETINUL DU THOTO-CLUB DE TARIS

. Maison CRISTALLO S, 4, rue Pastourelle — Paris.

FILM TRANSPARENT

Moale și inextensibil

DE CINCIzeci DE ORI MAI UȘOARE DECÂT STICLA

Marcă.

CEREȚI INFORMAȚII ȘI OBSERVAȚII SPECIALE De la toate magazinele de materiale fotografice.

DEZVOLTATOR

De neegalat

AQrA-AlIRMS CRISIAIJjOS

Pentru a înmuia și lăcui peliculele prin imersie

Жгiьiцsis

de orice fel, acasă. Paris cl departamente din jurul circón S RETUȘURI ȘI IMPRIMURI SUPERIOARE

Lucrări de amatori, lecții conspirative, estimări și eseuri

LIE VEN NS, Me Richelieu, 20, Paris.

solicitat gratis mes''Note Fotografice" av. iorm.de develop

Casa veche. JARRET și SAINT-MARTIN

F.JARRET

10, Rue Bertrand, PARIS

OPTICA ŞTIINŢIFICĂ — LENTILE PENTRU FOTOGRAFIE

Lentile cu unghi larg și semi-unghi larg pentru instantanee

71, Кио <1τι Τθίτψίθ. Τ1

PARIS

Fondată în 1868

Fabrica speciala de:

Genti de tot felul pentru camere. Teci pentru optică.

Cuferă și valize care conțin toate accesoriile pentru fotografie.

Specializată în burdufuri de toate tipurile și dimensiunile.

Livrare gratuită a catalogului.

PARIS PASSY

DISPOZITIVE ȘI FURNIZARE

Despre fotografie

FOTOGRAFICE DE

Tclair

LUCRĂRI

ТОСЯ

Amator

32

Stradă

Aproape

BOIS DE BOULOGNE si

GRANDE ARMY AVENUE

RAPID _ ENERGETIC - INALTERABIL - PRACTIC.

Consultați anunț: H. REBB, farmacist-chimist în Neuilly (Seine) Vânzare în 1rs case principale de consumabile phofog.

RECENZIE ILUSTRATA

RénéBASCHETjEditor în Chief Art Bookstore, 12, rue de i'Дььaye, 12, Paris-Franţa 3 luni . . 9 — 6 luni , . 18 — Un an . . 36

FABRICARE GENERALĂ A RAME pentru Fotografie PICTURA, STICLA, GRAVURI, ETC.

OGLINDĂ

Articole bogate, noutăți mari

INSTALĂ DE ABUR

JF HIPPOLYTE CAZAT

Vve HIPPOLYTE LODGED, Stictf

32, 33, 34, 36, Rue Emile-Lepeu

PARIS ___________

Fosta Casa A. QUINSAC si G. BAQUIÉ

L. RUGINI

73, Rue Claude-Bernard, Paris HELIOTIPIE

printuri fotografice inalterabile în cerneluri grase. — Ilustrații ale operelor de artă, știință, industrie.

În afara concursului-Diplôme d'honneur- Medalia de ûr la Expoziţiile de la Paris din 1878. Af)*ers1885. Paris 1884. Paris1889-

OXIGEN CONTINENTAL

P. NIT

7, Rue Cavami, Pasey

Oxidenă pur gaz pentru producerea de Oxihidrogen Lumină.

PROIECȚII ȘI LĂRGIRI

PLACI DE GELATINĂ-BROMURĂ

IЧapIcIi tó, Predirete, Finesse

PLACI CLORURĂ DE GELATINĂ

PERON

PENTRU

Proiectii, Vitralii, Stereoscop etc.

HÂRTIE FRANCEZĂ DUBLĂ SMALTĂ

(a spus Aristotip)

44X5G . „...

— ----- mo leu i lie

Jurnalul Luternalioual pentru Fotografie Practică

Bt-LUNAR

ABONAMENT: 6 BANCS PAU AN Birouri: 28, rue des Lombards, Л»иш. IИкеспоч: юз, boulevard do la Sonno, Bruxelles.

43X18

18X

8*”

VÉRA & MARTIN, Custozii Generali

55. Rue des Petites-Écuries — PARIS

FABRICĂ SPECIALĂ DE DISPOZITIVE ÎMBUNĂTĂȚITE PENTRU FOTOGRAFIE

15, rue des Carmes, PARIS (LÂNĂ LK BOULEVAllï) SAIXT-GEHM Af.i ison of 2 cr ord тe pou тia good qual ite gа τα η / ie

Nou

Cameră obscure turistică, redusă la cel mai mic volum, fără a prejudicia soliditatea, ultima noutate, cameră cu înclinare orizontală și verticală, demit în lucrarea A. Loxdi; (Fotografie modernă). Depozit de lentile Stejnheil, Dail-mever și primul

optici din Franta si strainatate. Umpluturi cu gelatină-bromură și farfurii de toate mărcile bune.

Expediere Franco din Catalonia Ilustre^ contra UAr J'PAArC în timbre poştale^

A. JOGUET

2 rue Buffaut

PRINTURI & LUCRĂRI FOTOGRAFICE

Pentru Amatori MĂRRI — PLATISOTÏI'IE

PLACI FLEXIBILE BALAGNY. PREGĂTIT CU LUMINA

VITEZĂ FĂRĂ PRECEDENTĂ

Ușor de indicat în toate cadrele, camere și cadre sigilate, echipamente noi care funcționează fără voaluri la soare. — Colografie ușoară și rapidă pentru tipul rău cu presa de copiere. — Hârtii orlhochroma-tic pellieu lair. ■— Duplicate. — Rame simple cu perdele.

Ejytcriences toate /es tualius. la M. BALATINY, V/, rue Sahicuve^ la Paris.

ÎN CONCURS LA DIVERSE EXPOZIȚII

1867 - 1869 - 1872 - 1886 - 1890 - 1891

Expoziţia Universală Paris 18 8 9. — În afara concursului

PATRU DIPLOME DE ONORI

GUILLEMINOT & Cie

CHIMII

FURNIZORI DE DEPARTAMENTUL DE RĂZBOI

NUMAI PRODUCĂTORI

Plăci instalate cu bromură de gelatină numite „PERFECT”

PRODUCĂ PRODUSE CHIMICE PURE pentru FOTOGRAFIE

HĂRȚII PREGĂTITE

pentru procese de carbon și Foto-Platină Camere de mână, Dispozitive de toate tipurile și toate accesoriile PARIS — 6, rue Choron, 6 — PARIS

FOTOGRAFIE

OPTICIENI- PRODUCĂTORI

7/ Rue de Jouy, 7

PARIS

A. MOLTENI

Paris - 44, rue du Château-d'Eau, 44 - Paris DISPOZITIVE ȘI ACCESORII

Pentru proiecții și extinderi FURNIZARE DE

GOOLURI

Dintre toate sistemele care pot concura cu primele mărci străine Λ

Q NICE Δ I ITY de lentile pentru camere întunecate tié-ÙrLuInLI IE tective. Dimensiuni. 8X0,0X12, 13X18 nnfniAI ĬI"Γ de lentile și obturatoare stcréosco-иΓ tulALI 1 E pică.

fraţii BERTHAUD

9, RUE CADET - PARIS

FOTOCOLOGRAFIE (PIIOIOIypIe) Printuri fotografice cu cerneală uleioasă

Medalia de aur, Expoziția Universală din 1889

uK i'arinç^ COMPAGNIE GENERALE des Lampes incandescentes ij rtte Le Pcïcticr- Paris

LĂMPI DE SPECIALITATE

de la 1 la 150 volți

PENTRU FOTOGRAFIE

SHUTTER Perpetuu

BBEVETE SG 1). G.

Instantaneu si optional, construit absolut in metal, destinat a fi plasat in fata lentilei, este dotat cu o clema din cauciuc iris patentata de asemenea.

Se găsește în toate casele de aprovizionare cu fotografii

NIVELURI SPJJÉHIOL'ES jHuppar. phot, cl altele, 11 modele

MATTIOLI, LA PARIS

FOTO ■ MONITOR № de aп)

REVUE PHOT116!LLUSTee-N=SPECme,1SrDEMde-ADon57) R.SUROCH, PARIS

FABRICAREA HORTII FOTOGRAFICE

LAMY

43, rue de Colombes, în Courbevoie.

NOUA HÂRTIE LAMY CLORURĂ GELATINĂ

Întunecându-se în lumina zilei

Toate dimensiunile în pungi și role,

HÂRTIE LAMY GELATINĂ-BROMURĂ

Toate tipurile, toate dimensiunile, pentru mariri pozitive si pentru negative.

CARBUNE SI HORTII DE TRANSPORT

Toate mărimile, toate nuanțele, toate speciile.

LĂRGIRI ÎN NUMELE. FOTOGRAFII

Pe hârtie gelatină-bromură, de la 18 x 24 la 0ш.90 X 2 metri.

Catalogul cu preturi se trimite gratuit la cerere.

Aceste hârtii sunt vândute și la ïNiris, în provincii și la /¿transei·, printre principalii furnizori de articole și produse fotografice.

ABONAMENTE

la BULLETIN DU PHOTO-CLUB de Paris

Franta si Departamente...................... 12 franci

În străinătate (Uniunea Poștală).................. 15 —

TABEL DE Anunțuri pentru 12 inserții

Toata pagina. . .300ξ 8 pag. . .45 fr

1/2 Pagina......... 160 —i/лб din pag. .25—

1/4 pagină. . .80—Copertă pagina500-

d/2 Copertă. s - ЯПП fr.

eu

LIBRARIA GAUTHIER-VILLARS & FILS

55, Quai des Grands-Augustins, 55. — PARIS

BALAGNY (George), membru al Societății Franceze de Fotografie, doctor în drept. — Tratat de fotografie prin procese de film. Două volume mari octavo, cu figuri; 1890.

Vindem separat:

Volumul I: Generalităţi. Plăci flexibile. Teoria și practica celor trei dezvoltări cu fier, acid pirogalic și hidrochinonă. . . 4 franci.

Volumul II: Lucrări de film. Aplicații generale ale proceselor de filmare. Colotipul. Contra-Tipuri. Transparențe................q sincer.

- Hidrochinona. Noua metoda de dezvoltare. A doua tragere la sorti.

In-18 Iisus; 1890... r sincer.

- Hidrochinonă și potasiu. Noua metoda de dezvoltare cu hidro-

chinonă. Un volum în-18 Iisus; 1891...................... ï franc.

BERGET (A.), doctor în științe. — Fotografia de culori prin metoda interferențială a lui M. Lippmann. In-18 iisus, cu fig.; 1891. 1 fr. 5 c.

BONNET (G.), chimist, profesor la Asociația Filotehnică. — Manual de Colotip. In-18 Iisus, cu fig. și un colotip; 1889 . . 2 fr. 75 c.

— Manual de rotogravură și fotogravură în relief. In-18 Iisus, cu fig. și 2 plăci cu specimene; 1890.............. ^...............2 fr. 5o c.

CAPELA D'ESPINASSOUX (Gabriel de). — Tratat practic privind determinarea timpului de expunere. Grand in-8, cu tabele; 1890.......3 fr. 5o c.

DAVANNA. -Fotografie. Tratat teoretic și practic. 2 volume mari frumoase in-8, cu 234 figuri si 4 farfurii specimen............32 franci.

Vindem separat': ,

lrt Party. — Concepte elementare. Istoric. Teste negative. — Principii comune tuturor procedurilor negative. Tipărituri pe albumen, pe colodion, pe gelatină bromură de argint, pe film, pe hârtie. Cu 2 plăci specimen și 120 de figuri în text........................... 16 franci.

Partea a II-a. — Teste pozitive: cu săruri de argint, platină, fier, crom. Dovezi prin imprimare fotomecanica. Diverse: Culori în fotografie. Printuri stereoscopice. Proiectii, mariri, micrografie. Reduceri, dovezi microscopice. Noțiuni elementare de chimie, vocabular. Cu 2 plăci specimen și 114 fig. in text. 16 fr.

FABRE (C.), doctor în științe. — Tratat enciclopedic de fotografie. 4 volume mari frumoase in-8, cu peste 700 de smochine. și 2 pl. ; 1889-91. 48 fr. Fiecare volum se vinde separat................*.............16 franci.

LA BAUME PLUVINEL (A. of). — Dezvoltarea imaginii latente. In-18 Iisus; 1889..................................... 2 fr. 5c c.

— Timpul a pozat. In-18 Iisus, cu figuri; 1890........2fr. 7: c.

— Formarea imaginilor fotografice. In-18 iisus, cu fig.; 1891. 2.73

LONDE (A.), șef al departamentului de fotografie de la Salpetriere. — Fotografie instantanee. a 2-a editie. In-18 Iisus, cu smochine frumoase.; 1890. 2 fr. 73 c.

PANAJOU, șeful serviciului fotografic de la Facultatea de Medicină din Bordeaux. — Manualul fotografului amator. Mic in-8, cu fig.; 1891. 2.5o

ROȘU. — Tratat practic de zincografie. Fotogravura, autograyure, transferuri etc. Ediția a II-a, complet revizuită, de ababel J. Ferret. In-i8 iisus; 18gi.. . ... ï fr. 25 c.

SORET (A.), profesor de fizică la liceul din Le Havre. — Optică fotografică. Notiuni necesare fotografilor amatori. Studiul obiectivului. Aplicații. In-18 iisus, cu numeroase figuri; 1891.

TRUTAT.— Tratat practic de mariri fotografice. 2 volume

in-18 Iisus, cu figuri; 1891. P Part. — Obținerea de mici instantanee...........................2 fr. 7b vs.

El* Petrece. — Măriri................................ (În presă)

VOGEL. — Fotografia de obiecte colorate cu valorile lor reale. Tradus din germană de Henry Gauthier-Villars. Mic in-8, cu figurine si 4 farfurii; 1887. Volum broşat. 6 franci. | Carton cu lux... 7 franci.

WALLON (E.), profesor de fizică la liceul Janson de Sailly. — Tratat elementar despre obiectivul fotografic. Mare in-8, cu multe smochine.; 1891.

X 42 0,4 2

X 20 0,4 4

50"

60"

75 в

100"

№ 2...... 33   X240.22

№ 3...... 42   X330.28

№ 4...... 54   X420.36

№5....... GO   X500, GO

150"

200"

300x>

600 5>

Ntt 00.... 42

№(....♦ 4 8

OBIECTIV SPECIAL PENTRU REPRODUCEREA HARTILOR SI PLANURILOR.

Acoperire foaier 49 X 50 72 . 300   "

APARATE PENTRU FOTOMICROGRAFIE

Expoziția de la Paris, 1878

JUÉDAIJ.US 1>'OK ET Li'àHGEST

Expoziția de la Anvers, 1885 MEDALIA DE AUR

Expoziția de la Le Havre, 1887

DIPLOMA DE ONORI

Expozitia din Barcelona. MEDALIE DE AUR

Expozitia Universala din 1889, MEDALII DE AUR SI ARGINT

OBLUTOR SUPERIOR VARIABIL

Sistem nou construit de BÉZU, lIAUÜ^SKIt și Cic.

STIRI FOTOGRAFICE

PERMANENT

RANDUNICĂ

Cameră nouă

O MÂINI PENTRU INstantaneu

Acest nou dispozitiv, care măsoară doar 14 cenți lățime și 4 cenți grosime, oferă, pentru fiecare cadru, 8 plăci pătrate independente de 5 cenți, cu o latură echivalentă cu un diametru de 7 cenți.

DETALII IMPORTANT. - Ramele pot fi schimbate în plină lumină. Pret: 35 si 70 de franci.

NOI PLACI SENSIBILE

Cu bromură de gelatină Argexit

Din sticlă specială, subțire, pe jumătate la fel de grea și voluminoasă ca cele vechi.

Dimensiune: 6 1/2x9   8X109χ12

Pret: 1.502.503”

jumătate

ПЮIП$

13X1S

4,50

18X24

10D

Dispozitiv 9 X 12 CARE ÎNCAPE DE fapt ÎN BUZUUNAR

Montat imediat dintr-o lovitură.

Pret de la 65 la 125 fr.

A. DEHORS şi A. DESLANDRES

S, rue des Haudrieites, PARIS

f

1

A. SCHAEFFNER

PÁUS.— PRINTING CHAIX, 20, RUE BERGERE.----- I^OO-y-CJI (c).

În plus, ¿preиvеь capătă instantaneu tonuri violet-negru prin același finisaj satinat sau prin aplicarea unică a unui simplu fier fierbinte.

HÂRTIA IBO-VIREUR poate fi, de asemenea, dacă se dorește, tonifiată în cele mai slabe băi de aur sau platină, totuși se întoarce cu ușurință chiar și după fixare, dând astfel imagini foarte fine, cu cele mai bogate nuanțe și mai variate.

Aceeași hârtie vă permite, de asemenea, să vă realizați foarte ușor propriile ecrane și vitralii (transparente sau nu după bunul plac) de orice dimensiune* și cu un aspect nou cu adevărat splendid.

PWI: Pliant și Carcasă 24 coli: 9X12: 2 50.- 1JX18:4 50.—18X24: ©fr.ïnv.r JWte.

Laborator din Juvisy-sur-Orge (Seine-el-Oise)

La fel de pirtoit: U PERFECT REVELATOR-BRAPHUL-VIRABE CU PUȚINE

VVE ALAUZET & TIQUET

87, rue Notre-Dame-des-Champs — PARIS

MEDALIE DE AUR

EXPUNERE

UNIVERSAL

Paris, 1889

NOI PRESE SPECIALE

PENTRU IMPRIMARE FOTOTIPICA SI FOTOCROMICA

(sgdg patentat)

Instalarea completă a Colotype, Cuptoare și Accesorii

FUNAR NOU DE J. DECOEDDN

8, rue de Saint-Quentin, PARIS

DE CĂLĂTORIE

DESCHIS

i J DFCOLIDL '

ÎNCHIS

măsurare

centimetri.

Întotdeauna gata de muncă. Durată nelimitată de iluminare. Se hrănește cu tablete de parafină introduse în felinar fără a fi nevoie să-l deschidă. Această substanță economică dă o flacără strălucitoare, fără fum sau miros, se solidifică la răcire, nu modifică fitilul care poate fi reaprins mai mult de 15Ofoli.

LABORATOR

MOSTEE PE STAND

Îj.DfÎOüOUN

Lanternă de călătorie sau de laborator (cu instrucțiuni)........... Ю fr.

Tablete de parafină. Pachetul pentru 100 de ore de iluminare 1,85 — — Pachetul 1/2 p. 50——I fr.

Ambalare și transport: Provincia 1 f. 4:0. — Străin 1 f. 85 per colet postal:r.

FOTOMETRU care da timp | BUSOLA care indică ora instalării, cu toate dispozitivele 10.50

mai favorabil ccl ai furia unui subiect4.75

Prospect trimis gratuit.

LIVRAREA S-A FACUT ÎN ACEEAȘI ZI CĂ PRIMIREA UNUI COMAND DE BAS

SC găsite în principalele link-uri ale Camerelor.

ι| ЦiM>iЖ .

SUPERIORUL

DEZVOLTATOR INSTANT

Pachetul pentru 1 litru 4 fr. pentru 1/2 litru 70 de cenți. Trimitere gratuită contra mandatului de plată Depozit unic: NOUL & BID AL, 120, Avenue d'Orléans, Paris. Întrebați circulară.

Pentru exploatarea a trei Obloane noi, inclusiv unul dintr-un sistem absolut minunat.

Scrieți: BIDAL, 120, avenue d'Orléans, Paris

ag

twt¿

afae maa^-g

Alagle da

Tteattc&ew¿

aa

ea awt ae

fe ^got

sml wwfoimanj

αοαι

gtge

¿f&

Acolo/

te-a mancat

vrufaiaw

4¿&f¿4

'gmeme et

4ar aegapae

ieàfant / ate ¿paapel,

¿en fr/meme fa ÌeAffecfafeffe.

Sh tt&ifatar

¿amafie pelma? Limba germana/

* /   y

/еяр-iеынш din пал

FOTOGRAFIE*

AK

PARIS

Fosta Casa A. ÇUINSAC cl G. BAQUIÉ L. ROUILLÉ

78, Rue Claude - Bernard, Paris HÉLIOTYPIE

Printuri fotografice inalterabile în cerneluri grase. — Ilustrații (¡Opere de artă, știință, industrie.

În afara concursului-Diplôme d'honneur- medalie Or la Ezixisitions

Parisi 8 78. Anvers 188Б. Paris 1884. Paris 1889-

CONTINENTAL OXYGEN P. NIT

7, Rue Gfi Varni, Passy

Oxigen gazos pur pentru producerea de Oxy-Hydro Light.

PROIECȚII ȘI LĂRGIRI

M°" HIPPOLYTE LOGE

Noi HIPPOLIT LODED, Succr

ρB0^0EPΐΛPH1^υε pAR

PARIS-PAssr i JURNAL ILUSTRAT

René BASCH ET, Editor-șef Librăria de artă, 12, rue de l'Abbaye, 12, Paris-Franța 5 luni . .9franci.iofranci straini.

— G luni. .iS —— 20—

- Un an. ..—— лo—

TUcproìuuliiins JFTtiisttqncs de orice fel, la domiciliu, Paris și departamentele din jur RETUȘĂRI ȘI TIPRIRI SUPERIOARE Opere de Amnteurs Lecții complete, Devize și Eseuri IiIEVEKS, rue Richelieu, 20, Paris. solicitat gratis „Alunițele mele fotografice” av. lori”, din dezvoltat

Fosta Casa JARRET si SAINT-MARTIN

F.JARRET

10, Rue Bertrand, PARIS

OPTICA ŞTIINŢIFICĂ — LENTILE PENTRU FOTOGRAFIE

Lentile cu unghi larg și semi-unghi larg pentru instantanee

PARIS

Fondată în 1868

Fabrica speciala de:

Genti de tot felul pentru camere.

Teci pentru optică.

Jda/les și Valize care conțin toate accesoriile pentru fotografie.

Specialitate în burdufuri în toate formele și dimensiunile.

1 H Ί ■>· VГЧ 1 >N 3'1 ' Ί^1
■ Ί *11 1 d _ 1 ■ ■. ь _ _ ,rj 'i 1

Livrare gratuită a catalogului.

FORM ANVELOPE DISPOZITIVE

C ncering phjtagraph y

LUCRĂRI

¡•OCR

Amator

32 RAPID _ENERGIC-NEALTERABLE-PRACTIC^

Consultați anunț: H. REBB, farmacist-chimist în Neuilly (Scii nue T>мЛ'
în 7rs principal, case de aprovizionare pliotoÀ

Aproape

BOIS DE BOULOGNE și AVENUE DE LA GRANDE-ARMEE

FABRICĂ DE CADRE GENERALE

pentru fotografie

Pictură, înghețată, gravură, etc.

OGLINDĂ

Articole bogate, noutăți mari

PARIS

Supliment la nr. ir din „BULETIN DU THOTO-CLUB DE TARIS

BULETIN INFORMATIV

DE

Organul oficial al Societății

PUBLICAT SUB DIRECȚIA COMITETULUI DE ADMINISTRATIE

REZUMAT

Culoarea în fotografie (H. Fourtier), p. 297. — Schema dispozitivului folosit de M. Baudran, p. 301. — Imprimarea pozitivelor stereoscopice pe sticlă (A. Berget) p. 301.- Ilustrațiile noastre, p. 3o3. - Procesul-verbal ьeaпce al acestuia noiembrie i8pr, p. 304; şedinţa din 25 noiembrie 1891, p 3o~ — Tipărirea şi tonifierea tipăriturilor fotografice pe timpul iernii (tí Berve), p. 308. — Bromură de potasiu iodat (Q. Vetenver) p 3iл — Discuție despre dezvoltare (sfârșit) (H. Fourtier), p. 315. — Ecouri şi ştiri Lti?r^"d<.R?Sett*e etJormu,e®' P· 32 *· - Bibliografie, p. 3з3. - Cuprins al anului 1891, p. 327.

Buletinul apare la data de 1 a fiecărei luni și este trimis gratuit tuturor membrilor Photo-Club de Paris.

ABONARE ANUALA

Franța și în străinătate. ... 16 franci.

Se ține cont de orice lucrare fotografică, din care două copii sunt trimise la Sediul Societății.

Adresă corespondență către Secretariatul Photo-Club de Paris

40, Rue des Mathurins

Genţile aveau toate uneltele pentru camere.

Teci pentru optică* Portbagaje şi valize care conţin toate accesoriile pentru fotografie.

Specialitate in burdufuri de toate tipurile si dimensiunile.

Livrare gratuită a catalogului.

ţ>HOT°GRbPHI0UE PAR

LUCRĂRI

PARIS- PASSY

APARATE & IOLIBNlTlRES

Despre fotografie

fulger

PENTRU

Amator

Strada 32

Aproape

BOIS DE BOULOGNE şi AVENUE DE LA GRANDE-ARMEE

RAPID _ ENERGETIC-NEALTERABLE-PRACTIC

Consultaţi prospectul: H. BEBB, farmacist-chimist în Neuilly (Seine Vanzare în casele principale ale foun.ihircs fotog.

RECENZIE ILUSTRATA

René BASCHET, Editor-şef Librăria de artă, 12, rue de l'Abbaye, í 2, Paris-Franţa 3 luni .

— ¿ luni.

— Un an.

9 franci. Io franci străini. . ï S — -- 20'—

-56 — -- 40—

FABRICARE GENERALĂ A RAME pentru Fotografie PICTURA, STICLA, GRAVURI, ETC.

OGLINDĂ

Articole bogate, noutăţi mari

N 3.

1 aprilie 1891.

BULETIN INFORMATIV

DE

Organul oficial al Societății

PUBLICAT SUB DIRECȚIA COMITETULUI DE ADMINISTRATIE

REZUMAT

Congresul Internaţional de Fotografie, p. 5a. — Concurs de portrete, p. 52.

Buletinul apare la data de 1 a fiecărei luni și este trimis gratuit tuturor membrilor Photo-Club de Paris.

Franta .

ABONARE ANUALA

. . 12 fr. Eu Străin. .

15 fr.

Se va ține cont de orice lucrare fotografică, din care două copii vor fi trimise la Sediul Societății.

Adresă corespondență către Secretariatul Photo-Club de Paris.

40,

Rue des Mathurins

1 mai 1891

Organul oficial al Societății

PUBLICAT SUB DIRECȚIA COMITETULUI DE ADMINISTRATIE

REZUMAT

Buletinul apare la data de 1 a fiecărei luni și este trimis gratuit tuturor membrilor Photo-Club de Paris.

Franţa.

ABONARE ANUALA

. . 12 fr. Eu Străin. . . . 1б fr.

Se va ține cont de orice lucrare fotografică, din care două copii vor fi trimise la Sediul Societății.

Adresă corespondență către Secretariatul Photo-Club de Paris.

La

40, Rue des Mathurins

h

nr. 5.

1 iunie 1891.

BULETIN INFORMATIV

DE

Organul oficial al Societății

PUBLICAT SUB DIRECȚIA COMITETULUI DE ADMINISTRATIE

REZUMAT

Buletinul apare la data de 1 a fiecărei luni și este trimis gratuit tuturor membrilor Photo-Club de Paris.

ABONARE ANUALA

Franta .

i

18 fr. Eu Străin. ... 16 fr.

Se va ține cont de orice lucrare fotografică, din care două exemplare vor fi trimise la Sediul Societății.

Adresă corespondență către Secretariatul Photo-Club de Paris.

40, Rue des Mathurins

№ 6. 1" iulie 1891.

Organul oficial al Societății

PUBLICAT SUB DIRECȚIA COMITETULUI DE ADMINISTRATIE

REZUMAT

Buletinul apare pe /er a fiecărei luni și este trimis gratuit tuturor membrilor Photo-Club de Paris.

■

h

ABONARE ANUALA

Franta........12 fr. j Străin. ... 16 fr.

Se va ține cont de orice lucrare fotografică, din care două copii vor fi trimise la Sediul Societății.

Adresați toată corespondența Secretariatului Photo-Club de Paris

40, Rue des Mathurins

№ 7.

1 august 1891

BULETIN INFORMATIV

Organul oficial al Societății

PUBLICAT SUB DIRECȚIA COMITETULUI DE ADMINISTRATIE

REZUMAT

Luchon, p. 192. — Prelegeri de M. Marey, p. 193. — Ilustrațiile noastre, p. 194.— Expoziţia Internaţională Carpentras, p. 194, — Bibliografie, p. 195.

Buletinul apare la data de 1 a fiecărei luni și este trimis gratuit tuturor membrilor Photo-Club de Paris.

ABONARE ANUALA

f

Franta...........12   fr. | Străin. ... 16 fr.

Se va tine cont de orice lucrare fotografica, din care doua copii* vor fi trimise la Sediul Societatii.

Adresă corespondență către Secretariatul Photo-Club de Paris

40, Rue des Mathurins

î

ML IN'STANTAKË CAMERA

DE MANA

Foto-Sport

Cel mai ușor și mai portabil dispozitiv portabil!

LIVRARE GRATUITA la pretul curent la cerere

1 septembrie 1891

BULETIN INFORMATIV

DE

Organul oficial al Societății

PUBLICAT SUB DIRECȚIA COMITETULUI DE ADMINISTRATIE

REZUMAT

Buletinul apare pe № a fiecărei luni și este trimis gratuit tuturor membrilor Photo-Club de Paris.

ABONARE ANUALA

Franţa.

*

12 fr. Eu Străin.

16 fr.

Orice lucrare fotografică va fi raportată, din care două copii vor fi trimise la; Sediul companiei.

Adresați-vă corespondența Secretariatului Photo-Club de Paris

40, Rue des Mathurins

BUNURI GENERALE

PENTRU FOTOGRAFIE

№ 9.

1 octombrie 1891.

BULETIN INFORMATIV

DE

Organul oficial al Societății

PUBLICAT SUB DIRECȚIA COMISIEI ADMINISTRATIVE

REZUMAT

eu

eu

eu

Buletinul apare pe /sg al fiecărei luni și este trimis gratuit tuturor membrilor Photo-Club de Paris.

eu

Í

ABONARE ANUALA

Franţa. .

13 fr. Eu Străin. ... 16 fr.

Se va tine cont de orice lucrare fotografica, din care doua copii* vor fi trimise la Sediul Societatii.

Adresă corespondență către Secretariatul Photo-Club de Paris

40, Rue des Mathurins

4

PHOTO-EXPBESS — TISOK-ECbAJR

PLĂCĂ

Instructiuni ilustrate la cerere.

TELEFON

FOTOGRAFIA GENERALĂ FURNIZĂ O NOUĂ CAMERA INSTANTĂ DE MÂNĂ

Foto-Sport

LIVRARE GRATUITA la pretul curent la cerere

nr. 10.

1 noiembrie 1891

BULETIN INFORMATIV

DE

eu

Organul oficial al Societății

PUBLICAT SUB DIRECȚIA COMITETULUI DE ADMINISTRATIE

REZUMAT

Buletinul apare la data de 1 a fiecărei luni și este trimis gratuit tuturor membrilor Photo-Club de Paris.

ABONARE ANUALA

Franta .

»

12 fr. Eu Străin.

15 fr.

1] vor fi raportate asupra lucrării dvs. fotografice, ale căror două copii vor fi trimise la Sediul Societății.

Adresă corespondență către Secretariatul Photo-Club de Paris

40, Rue des Mathurins

PENTRU AOLO FOTOGRAFIE

C. MERVILLE

18, Rue Poissonniere PARIS

toate

TELEFON

mărci. — Gckitino-bromură de plăci de argint. — Accesorii și echipamente fotografice. — Produse chimice — Muchii în toate geniile

Catalog ilustrat (i5o paget franco contra 0,7 5 în tinbre-

Nou:

FOTO-EXPRESS - ECLAIB

OBT LT 11 ATOR - PLAN C1L ETTE

Instructiuni ilustrate la cerere.

REVIZILE GENERALE PENTRU FOTOGRAFIE

CAMERA SOVVEL IXSTLXT1XÉ

DE MANA

Foto-Sport

DUBRONI

j rue de Rivoli

Foto-Glaceur A.-J.

A. JOUBERT BREVET Constructor - Mecanic, rue ru Pressoir PARIS

Inventatorul lui ÉœaiUeur

22 modele prese de satin ■. cald vs rece.

Uscător instantaneu

4 minute sunt suficiente pentru a usca gelatina Extension satin press

Solicitati catalogul general trimis transport platit.

№ 4- 43X18

№ 2. 46X24

Toate acestea

principalii furnizori de articole pt

fotografie.

cilindru

articole

46 c. 24 ro

sunt la

J. FLE UR Y-HE RM AG IS

OPTICIAN BREVET

MEDALII DE AUR. ANTVERS 1885, PARIS 4889

Imprimare

JàurM/. kfí*nr Λ·* Minuterei the iiiiKiiii: War УIcp:т\ vetin- fublL-rvr, 1>мих-A? i*, Trtiravx pv.1И< ЛТ(7Гггп j/r, P: ^¡\ :п ' л Ai гигши, GoMñu¿ iи te tic AI¿ Avive, Λ\τ fes * fl· таиiiiïrretj ¿h G ór.' ?- Pf? Ly т/L, rir

Affi și №сииег;л

Liibo'ritiehc de toxicologie^

PARIS - 18, Rue de Rambuteau. 18 - PARIS

Nou APL ANETI QUES instant denii-unghi larg

Permițând fie o viteză mai mare decât vechea formulă, fie o întindere aproape egală cu cea a Panoramei prin utilizarea unei diafragme mai înguste.

Niciun obiectiv nu merită așadar mai bine, în prezent, preferința producătorului de instantanee care dorește să cultive toate genurile pentru care retrospectivitatea prezintă adesea dificultăți atât de mari (Interioare, monumente etc.) atunci când nu se are la dispoziție o trusă.

Instrument de excursie prin excelenta. acest obiectiv este echipat cu un DIA-PHRAGME-1RI8 (lame i3à 1S, pentru a avea un cerc perfect) care nu necesita fanta externa, prin care lumina poate trece din cauza atat de multe voaluri, si oferind toate deschiderile calculate astfel incat, de la cel mai mare la cel mai mic, timpul de expunere se dublează întotdeauna, ceea ce simplifică considerabil calculele.

Aplanetice cu unghi larg ¿Imagini cu tm metru și altele)

Adoptat după concursuri sau teste comparative de:

Ministere, Banca Franței, GÎC d'Orléans, Imprimeria Națională etc.

Seturi de lentile, camere de mână.

Aparat stereoscopic GROULT. — Viteză rapidă. Tratat de /Excursii. — Atelierul amatorilor.

CATALOG GENERAL GRATUIT.

FOTOCOLOGRAFIE

FANI ȘI FOTOGRAFI

DE

Г Autocopiator

FOTOGRAFICE

л pià«ior. '-t .uimit de p:css. r

MEDAIIAI

Pe suporturi flexibile

C. Procesul RAYMOND

TIPARAREA FOTOGRAFII la/r .^riss^s 01/ aux Poudras vitrfiabtes

ti' \RGENT -.Tι-î stih/ I8S9

m lua¡1:

eu? ï T AKGLNT

:? TG-Jtons

Pretul aparatelor complete:

Special pentru a citi Fotografie și a putea relua ccrsturr, rs:us:puct etc.

DIMENSIUNE: o - 12.............55 fr. MĂRIME: 24 — ?o . . . . 80 fr.

— ! 4—18.... . 60 fr.— 3o — 40 ... . 100 fr.

— 1 8«—24.......70 fr.

Aceste dispozitive sunt esențiale pentru reproducerea rapidă și ieftină a tuturor negativelor, liniilor pure, vederilor instantanee, peisajelor etc., fie pe hârtie grasă Tenere, fie pe porțelan, faianță, sticlă etc., prin intermediul pudrei vitrificate. AUTOCOPISTE TUO I OGRAPHIQUE poate fi folosit pentru tipărirea scrisului, muzicii, desenelor, planurilor etc. ¡fără apăsare de copiere).

SOCIETATEA FRANCEZĂ A AUTOCOPISTULUI

PARIS, (ji bulevardul Poissonnière.—Fabrica de la Surcsnes.

•ML4MII4I, (JIAlh, 2'4 ÜlT HIUJKI,

RI

în jK-'rOl <0-

VVE ALAUZET & TIQUET

87, rue Notre-Dame-des-Champs — PARIS

NOI PRESE SPECIALE

PENTRU IMPKESSl* >X PHOTOTYPIQY SI PUOTOCHROM1QUE

пин;viiTÉrs sg υ.

■

Instalare completă pliolotipică, cuptoare și accesorii

FOTOGRAVURĂ

H ERVIER CHAUVET

/ 2, rue Bara, PARIS

Reproducerea picturilor în intalio și tipografie-

FAC-SLM1LÉ DE ACUORELA

ILUSTRARE PENTRU CĂRȚI ȘI ZIARE

LUCRĂRI ŞTIINŢIFICE ŞI ISTORICE

Casa este responsabilă pentru toate drepturile de reproducere a operelor de artă.

J. FLE URY-HERMAG IS

OPTICIAN BREVET

MEDALII DE AUR, ANVERS 1885, PARIS 1889

Fo UF 1¡ Í55 “HF dcr /Я Í ' íèrrf Fl d JJ: pif X;

Gitene, ЛЬптл·, Iii'tnicfron piihlÎtte- Нслих-Ai is, Тслих-Ai is, Ттскшix publice, Arts ci Mtixis, Jniprimcuc Nationale, Pi efesine, ItftrsCïwi, Ghibelline;, Faculty of Medicine, Тскшix public, T: Toi летер, T: Тохетельт, :Лшг<, χ/π Gcuìc, din Lyrces, í7r.

PARIS - 18, Rue de Rambuteau. 18 - PARIS

Noua Aplanetică de instantanee semi-larg unghi

Permițând fie o viteză mai mare decât vechea formulă, fie o gamă aproape egală cu cea a Panoramicului prin utilizarea unei diafragme mai mici.

Prin urmare, niciun obiectiv nu merită mai bine, în prezent, preferința Amatorului.' Instantanee dornice să cultive toate genurile pentru care retrospectivitatea prezintă deseori dificultăți atât de mari (Interioare, monumente etc.) atunci când cineva nu are o trusă la dispoziție.

Instrumentul de excursie prin excelenta^ obiectivul cct este prevazut cu o DIAFRAGMA IRIS (i3 cu 18 lame, pentru a avea un cerc perfect) care nu necesita fanta externa, prin care lumina sa poata trece din cauza atat de multe voaluri, si oferind toate deschiderile calculate. astfel încât, de la cel mai mare la cel mai mic, timpul de expunere se dublează întotdeauna, ceea ce simplifică considerabil calculele.

ALANETICĂ LARGE {Imagini de un metru și mai mult] Adoptat după concurs sau teste comparative de:

Ministere, Banca Franței, G'c d'Orléans, Tipografia Națională etc. Seturi de lentile, camere de mână.

Aparat stereoscopic GROULT. — Velocigraf.

Tratat despre excursii. —Atelierul Amatcurului. CATALOG GENERAL GRATUIT.

FOTOCOLOGRAFIE

Pe suporturi flexibile

C. Procesul RAYMOND

TIPARAREA FOTOGRAFII cu Entre Grases sau Pudre vitrificate

La îndemâna AMATORILOR și FOTOGRAFILOR DE l'Autocopiste

FOTOGRAFICE

(Presiunea este dată de presa obișnuită de copiere)

MEDALIE DE ARGINT

Expo Mondială 18S?

12 MEDALII DE AUR și ARGINT

la diverse expoziţii

Sjdeaux pentru

FORMAT: o —

Pretul aparatelor complete:

Fotografia și capacitatea de a reproduce scrisul, desenul, muzica.

_ 55 fr. DIMENSIUNEA J: 24 — 3o . . . . face fr.

3o — 40.... 100 fr.

60 fr

Aceste dispozitive sunt esențiale pentru reproducerea rapidă și ieftină a tuturor negativelor, portretelor, vederilor instantanee, peisajelor etc., fie pe hârtie cu cerneală uleioasă, fie pe sticlă de porțelan, etc. cu ajutorul pulberii vitrificante. AUTOCOPISTE FO 1 «GRAFIC poate fi folosit pentru im-presia scrisului, muzicii, desenelor^ planurilor etc. ^fără apăsare de copiere).

SOCIETATEA FRANCEZĂ A AUTOCOPISTULUI

PARIS, g, bulevardul Poissonnière. — Fabrica de la Suresnes.

— Eu Mil. IИ Ll II. CUAK'.J 20, F.UI. ElFGIVl·. ÎIȘ24 fc}.

VVE ALAUZET & TIQUET

87, rue Notre-Dame-des-Champs — PARIS

NOI PRESE SPECIALE

PENTRU FOTOTIPIQFE ȘI IMPESIUNE FOTOCROMĂ.N

(ÏÎJIEVETÉI-S SG II. G.)

Instalare completă Pliotolypy, Cuptoare și accesorii

P II OT ( ) GRAVURA

HERVIER-CHAUVET

2, rue Bara, PARIS

Reproducere picturi intalio și typogravure.

FAC - SI MILE D WATERCOLOR

ILUSTRARE PENTRU CĂRȚI ȘI ZIARE

LUCRĂRI ŞTIINŢIFICE ŞI ISTORICE

Casa este responsabilă pentru toate drepturile de reproducere a operelor de artă.

J. FLEURY-HER IVI AG IS

OPTICIAN BREVET f

MEDALII DE AUR, ANVERS 1885, PARIS 1889

Fourfiiss'ur al ministerelor franceze:

Război, Marină, Lucrări Publice, Arte Plastice, Lucrări Publice, Arte, Meserii, Imprimeria Națională, Frcfcclure, Mtistunt, Ghbeliis, Facultatea de Medicină, Laboratorul de Toxicologie, Regiunile limitrofe, Inginerie, Licee, PSTN.

PARIS - 18, Rue de Rambuteau, 18 - PARIS

Noua Aplanetică de instantanee semi-larg unghi

Permițând fie o viteză mai mare decât vechea formulă, fie o gamă aproape egală cu cea a Panoramicului prin utilizarea unei diafragme mai mici.

Niciun obiectiv nu merită așadar mai bine, în prezent, preferința Snapshot Amateur care dorește să cultive toate genurile pentru care retrospectivitatea prezintă adesea atât de mari dificultăți (Interioare, monumente etc.) atunci când nu are la dispoziție un kit”

Instrument de excursie prin excelență, acest obiectiv este echipat cu o DIAFRAGMA IRIS (lâne i3 până la i8, pentru a avea un cerc perfect) care nu necesită fantă exterioară, prin care să poată trece lumina din cauza atâtor voaluri, și oferind toate deschiderile calculate astfel. că, de la cel mai mare la cel mai mic, timpul de expunere se dublează mereu, ceea ce simplifică considerabil calculele.

Aplanetica cu unghi larg (imagini de un metru sau mai mult) Adoptat după concursuri sau teste comparative de către:

Ministere, Banca Franței, Cîc dOrléans, Tipografia Națională etc. Seturi de lentile, camere de mână.

- aparat stereoscopic GROULT. — Velocigraf. Tratat despre excursii. ■— Atelierul de amatori.

CATALOG GENERAL GRATUIT.

FOTOCOLOGRAFIE

Pe substraturi flexibile Procesul C. RAYMOND

TIPARAREA FOTOGRAFII cu ierburi Eneros sau pulberi Vitrifíabíes

La îndemâna de *

FANI ȘI FOTOGRAFI

DEPARTE

Autocopiator

FOTOGRAFICE

(Presiunea este dată de presa de copiere obișnuită)

MEDALIE DE ARGINT

Expoziția universală 1889

12 MEDALII DE AUR ȘI ARGINT la diferite expoziții

Pretul aparatelor complete:

Speciale pentru Fotografie care poate reproduce scrisul, desenul, muzica etc.»

FORMAT: q –12.......55fr.FORMAT:24 –3o. . ..80fr.

–   j 5–18.......60fr.–3o –40....100fr.

–   18–24.......*0fr.

Aceste aparate sunt esențiale pentru reproducerea rapidă și ieftină a tuturor negativelor, portretelor, vederilor instantanee, peisajelor etc., fie pe hârtie cu cerneală uleioasă, fie pe porțelan, faianță, sticlă etc., prin intermediul pudrei vitrificabile. AUTOCOPISTEUL FOTOGRAFIC poate fi folosit pentru tipărirea scrisului, muzicii, desenelor, planurilor etc. (fără apăsare de copiere).

SOCIETATEA FRANCEZĂ A AUTOCOPISTULUI

PARIS, p, bulevardul Poissonnière.– Fabrica la Suresnes.

IM FR 1111.RIE LANT. 20, FCh BIRGIRE, –   (c).

Foto-Glaceur A.-J.

Solicitati catalogul general trimis transport platit.

A.JOUBERT

PATENTAT

Constructor - Mecanic

26, STRADA PRESORULUI

PARIS

Inventatorul lui Pémailleur

22 de modele Prese de satin la cald si la rece.

Uscător instantaneu

1 minut este suficient pentru a usca gelatina Presa extensie satin Pret:

N° I- 13X18, cilindru de 1G c. 24 fr.

2. 18X24, —21 C. 31 fr.

Toate aceste articole provin de la furnizori de top de materiale fotografice.

FOTOGRAVURĂ

HERVIER-CHAUVET

2, rue Viga, PARIS

Reproducere picturi în taUle-douce și typogravure.

FACSIMILĂ ACUORELA

ILUSTRARE PENTRU CĂRȚI ȘI ZIARE

LUCRĂRI ŞTIINŢIFICE ŞI ISTORICE

Casa este responsabilă pentru toate drepturile de reproducere a operelor de artă.

J. FLEURY-HERMAGIS

OPTICIAN BREVET

MEDALII DE AUR, ANVERS 4885, PARIS 4889 Furnizor al ministerelor franceze

Război, Marină, Instruire Publică, Bcaux-Aris, Lucrări Publice, Arte și Meserii, Tipografia Națională, Prefectura, Muzeul, Golvlins, Facultatea de Medicină, Laboratoare de Toxicologie, Școli Regimentare, Inginerie, Licee etc.

PARIS-18? Rue de Ram bute au, 18 - PARIS

NOI APLANE T ICS instantanee semi-larg Permit fie o viteză mai mare decât vechea formulă, fie o gamă aproape egală cu cea a Panoramicului prin utilizarea unei diafragme mai mici.

Niciun obiectiv nu merită așadar mai bine, în prezent, preferința Arna-tor ¿'Snapshots care dorește să cultive toate genurile pentru care retrospectivitatea prezintă adesea atât de mari dificultăți (Interioare, monumente etc.) atunci când nu se are la dispoziție o trusă. .

Instrument de excursie prin excelență^ acest obiectiv este echipat cu o DIAFRAGMA IRIS (T 3 cu 18 lame, pentru a avea un cerc perfect) nefiind nevoie de fantă exterioară, prin care să poată trece lumina din cauza atâtor voaluri, și dând toate deschiderile. calculat astfel încât, de

la cel mai mare la cel mai mic, timpul de expunere să se dubleze întotdeauna, ceea ce simplifică considerabil calculele.

APLLANETICĂ LARGE (Imagini de un metru sau mai mult) Adoptat după concursuri sau teste comparative de: Ministere, Banque de France, Cic d'Orléans, Imprimerie nationale etc. Seturi de lentile, camere de mână. Aparat stereoscopic GROULT. — Velocigraf. Tratat despre excursii. — Atelierul amatorilor. CATALOG GENERAL GRATUIT.

FOTOCOLOGRAFIE

Pe suporturi flexibile

C. Procesul RAYMOND

TIPARAREA FOTOGRAFII cu cerneluri uleioase sau pulberi vitri fiabile

La îndemâna

FOTOGRAFII AMATORI DE AUTOCOPIISTA

FOTOGRAFICE

(Presiunea este dată pentru presa obișnuită de copiere)

MEDALIE DE ARGINT

Expoziţia Universală l88^

32 de medalii de aur și de argint la diferite expoziții

Pretul aparatelor complete:

Special pentru fotografie și capabil să reproducă scrisul, desenul, muzica etc.

FORMAT: 0—12,4... 55 fr. DIMENSIUNE: 24 — 3o . . . .   80 fr.

—   io — 18.......60 fr.— 3o — 40 . . . . 100 fr.

—   18 — 24.......70 fr.

Aceste dispozitive sunt esențiale pentru reproducerea rapidă și ieftină a tuturor negativelor, portretelor, vederilor instantanee, peisajelor etc., fie pe hârtie cu cerneală grasă, fie pe porțelan, faianță, sticlă etc., prin intermediul pudrei vitrificabile. AUTOCOPISTUL FOTOGRAFIC poate fi folosit pentru rescriere, muzică, desene, planuri etc. {fără apăsare de copiere).

SOCIETATEA FRANCEZĂ A AUTOCOPISTULUI

PARIS, gy boulevard Poissonnière.— Fabrică la Suresnes.

1ARIS. --- IMUllMERlE CI1A1X, 20, RLE El.l'GIRl ..— 15898-7-9! (VS).

Foto-Glaceur A.-J.

Solicitati catalogul general trimis transport platit.

A.JOUBERT

PATENTAT

Constructor - Mecanic

26 d BCE IW PilESSOIR PARIS

Inventatorul lui llSmaiUeur

-22 modele Prese satinate la cald si la rece.

Uscător instantaneu

1 minut este suficient pentru a usca Ja gelatina presă de satin Pret:

№ 1.13X1 s, cilindru 4 6 c. 24 fr.

Nr. 2. 48X24, —21 C. 34 fr.

Toate articolele lui Cos se află la principalele piese de articole pentru fotografie.

J. FLEURY-HERMAGIS

OPTICIAN BREVET

medalii ale OFT, ANTVERS 1885, PARIS 1889 ale Alintsïâcs Eran faire;

Război* Public Ivsh-иеiioя^ Всанх-Aiь^ Public Jiïkïtiîa^ Arh și Mefiers,

Impriniene Pic/ссiну<\ Mtheuvi. Goblin;* Taciute //:* Mcdeaiic9 Toxicologie Inalberatone*

Scoli ifgñneulaitcSj. Inginerie, Licee;* etc.

PARIS - 18, Rue de Rambuteau, 18 - PARIS

APLLANETICĂ instantanee cu unghi semi-larg nou Permite fie o viteză mai mare decât vechea formulă, fie o gamă aproape egală cu cea a Panoramicului prin utilizarea unei diafragme mai mici.

Niciun obiectiv nu merită așadar mai bine, în prezent, preferința Amateur & Snapshots care dorește să cultive toate genurile pentru care retrospectivitatea prezintă adesea dificultăți atât de mari (Interioare, monumente etc.) atunci când nu există un kit disponibil.

Instrument de excursie prin excelenta^ acest obiectiv este prevazut cu un DIA-PH.RAGME-1R1S (adica cu 18 lame, pentru a avea un cerc perfect) nefiind necesara nicio femela externa, prin care sa poata trece lumina din cauza atat de multe voaluri, și dând toate deschiderile calculate

astfel încât, de la cea mai mare la cea mai mică, timpul de expunere să treacă mereu prin dublare, ceea ce simplifică considerabil calculele.

APLLANETICĂ LARGE (Imagini de un metru sau mai mult) Adoptat după concursuri sau teste comparative de: Ministere, Banque de France, Cic dOrléans, Imprimerie nationale etc. Seturi de lentile, camere de mână. Aparat stereoscopic GROULT. — Velocigraf. Tratat despre excursii. — IdAttlier de la Γ Amateur. CATALOG GENERAL GRATUIT.

FOTOCOLOGRAFIE

Pe suporturi flexibile

C. Procesul RAYMOND

IMPRESIA L/TpPHOTOGRfl PH IE cu antreuri grase sau pulberi vitrificante

La îndemâna

FANI ȘI FOTOGRAFI

DE AUTOCOPIISTA

FOTOGRAFICE

(Presiunea este dată de picssc pentru a copia obișnuit)

MEDALIE DE ARGINT

Expoziția universală l88?

J2 MEDALII DE AUR SI ARGINT

Pretul aparatelor complete:

Speciale pentru Fotografie care pot reproduce scris, desen, semne etc. FORMAT: q—12........55fr.FORMAI':24 —3o. . ..80fr.

•— iB—t8.. . .60fr.—3o —40....100fr.

— l8—24........0́fr.

Aceste dispozitive sunt esențiale pentru reproducerea rapidă și ieftină a tuturor negativelor, portretelor, instantaneelor, peisajelor etc., fie pe hârtie Γeпcгc tratată cu murdărie, fie pe porțelan, faianță, sticlă etc., prin pulbere vitrificată. . AUTOCOPISTUL FOTOGRAFIC poate fi folosit pentru a tipări scrisuri, muzică, desene, planuri etc. ¡fără apăsare de copiere).

SOCIETATEA FRANCEZĂ A AUTOCOPISTULUI

PAIUS, Q, bulevardul Poissonniere c.—Usine a Surcesnes.

I-ЛИI1.. - IMPRIMI.Kit C1IAIX, 20, RLE l;IJtGl PL — Ibj 78-8-9! (VS).

1

Foto-Glaceur A.-J.

Solicitati catalogul general trimis transport platit.

L JOUBERT

PATENTAT

Constructor" - Mecanic

26, RLE gol Pressoir PARIS

Inventatorul lui ГЁшaiIIепг

22 de modele de prese Hot satin si Iroid.

Uscător instantaneu

4 minute sunt suficiente pentru a se usuca Ja gelatin Extension satin press Pret:

Nr 4. 4 3X18, cilindru <6 c. 24 fr.

Nr. 2*18X24, —24 C. 31 fr.

Toate aceste articole provin de la furnizori de top de materiale fotografice.

J. FLEURY-HERMAGIS

OPTICIAN BREVET

MEDALII DE AUR, ANVERS 1885, PARIS 188 9

Furnizor al ministerelor franceze: Război, Marina, Pullic Instruction, Arte Plastice, Tra-vûtix edits, Arts ci Métiers, Printing Pattern aie, Prefecture, Mutant, GoMius, Facultatea de Medicină, Laboratorul de Toxicologie, Școli regi tiren tau es, du Inginerie, Licee etc.

PARIS - 18, Rue de Rambuteau, 18 - PARIS

Noua Aplanetică de instantanee semi-larg unghi

Permițând fie o viteză mai mare decât vechea formulă, fie o gamă aproape egală cu cea a Panoramicului prin utilizarea unei diafragme mai mici.

Niciun obiectiv nu merită așadar mai bine, în prezent, preferința ГАтпа-tor de instantanee care dorește să cultive toate genurile pentru care retrospectivitatea prezintă adesea dificultăți atât de mari (Interioare, monumente etc.) atunci când nu se are la dispoziție o trusă.

Instrument de excursie prin excelență, acest obiectiv este echipat cu un IRIS-DIAFRAG (lame de la i3 la i8, pentru a avea un cerc perfect) care nu necesită fantă externă, prin care să treacă lumina din cauza atâtor voaluri, și oferind toate deschiderile calculate astfel . că, de la cel mai mare la cel mai mic, timpul de expunere se dublează mereu, ceea ce simplifică considerabil calculele.

Aplanetic cu unghi larg (imagini de la un metru și mai mult)

Adoptat după concursuri sau teste comparative de:

Ministere, Banca Franței, C*c din Orléans, Tipografia Națională etc. Seturi de lentile, camere de mână.

Aparat stereoscopic GROULT. — Velocigraf. Tratat despre excursii. — Atelierul lui PA Matear.

CATALOG GENERAL GRATUIT.

FOTOCOLOGRAFIE

Pe substraturi flexibile Procesul C. RAYMOND

TIPARAREA FOTOGRAFII cu cerneluri uleioase sau pulberi vitrificabile

La îndemâna

FANI ȘI FOTOGRAFI

DE

autocopiator

FOTOGRAFICE

(Presiunea este dată de presa obișnuită de copiere)

MEDALIA DE ARGINT IbSș Expoziția Universală

12 MEDALII DE AUR ȘI ARGINT la diferite expoziții

Pretul aparatelor complete:

Special pentru fotografie și capabil să reproducă centura, desen, muzică etc.

DIMENSIUNE: Q — 12...........55fr. DIMENSIUNE: 24 — 3o . . . .80 fr.

— — 18...........60fr. —3o — 40 ... .100 fr.

— 18 — 24.........70 fr.

Aceste aparate sunt indispensabile pentru reproducerea rapidă și ieftină a tuturor negativelor, portretelor, vederilor instantanee, peisajelor etc., fie pe hârtie uleioasă Гєпсге, fie pe porțelan, faianță, sticlă etc., prin intermediul pudrei vitrificabile. AUTOCOPISTEA FOTOGRAFICĂ poate fi folosită pentru tipărirea de rescrieri, muzică, desene, planuri etc. (fără copie presa.

SOCIETATEA FRANCEZĂ A AUTOCOPISTULUI

PARIS, g, bulevardul Poissonnière.— Fabrica la Suresnes.

— — — -------------------------- - --------

TARIS, — PRINTII; CUAIX, 20, RITE ELRÜl.RE. ----22482-11-Șl (C).

ώ FLE UR Y-HE R M AG IS

OPTICIAN BREVET

MEDALII DE AUR, ANVERS 4885, PARIS 4089

Furnizor de miniștri francezi:

Guerrej Marine, invatamant public, Beavx-Aris, Tratviix Public, Arte si Meserii, Tipografia Haiiouale, Prefectura, Musruni, Gobleni, Familia Medeciut, Laborator de Toxicologie, Broies tégitneniaites, Inginerie, Licee, de.

PARIS - 18, Rue de Rambuteau, 18 - PARIS

Noua Aplanetică de instantanee semi-larg unghi

Permițând fie o viteză mai mare decât vechea formulă, fie o gamă aproape egală cu cea a Panoramicului prin utilizarea unei diafragme mai mici.

Niciun obiectiv nu merită, așadar, mai bine, în prezent, preferința amatorilor instantanei care doresc să cultive toate genurile pentru care retrospectivitatea prezintă deseori dificultăți atât de mari (Interioare, monumente etc.) atunci când nu se are la îndemână o trusă. .

Instrument de excursie prin excelență, acest obiectiv este echipat cu un D1A-PHRAGME-IRIS (i3 cu 18 lame, pentru a avea un cerc perfect) nefiind nevoie de fantă exterioară, prin care să treacă lumina din cauza atâtor voaluri, și oferind toate deschiderile. calculat astfel încât, de la cel mai mare la cel mai mic, timpul de expunere să treacă întotdeauna prin dublare, ceea ce simplifică considerabil calculele.

APLANËTIQVES LARGE (Imagini de un metru sau mai mult) Adoptate după concurs sau teste comparative de:

Ministere, Banca Franței, Cie d'Orléans, Tipografia Națională etc. Seturi de lentile, camere de mână.

Aparat stereoscopic GROULT. — Velocigraf.

Tratat despre excursii. —E Atelier de Γ Amateur. CATALOG GENERAL GRATUIT.

FOTOGOLOGRAFIE

Pe substraturi flexibile Procesul C. RAYMOND

TIPARAREA FOTOGRAFII cu cerneluri uleioase sau pulberi vitrificabile

La îndemâna AMATORILOR ȘI FOTOGRAFILOR DEPĂRȚI

P Autocopiator

FOTOGRAFICE

Patentat SGUG

(Presiunea este dată de 1r presă obișnuită de copiere) MEDALIA DE ARGINT

Expo Mondială i88q

12 MEDALII DE AUR ȘI ARGINT la diferite expoziții

Pretul aparatelor complete:

Special pentru fotografie și capabil să reproducă scrisul, desenul, muzica etc.

FORMAT: q — 12........55 fr.I FORMAT: 24 — 3o . . . .80 fr.

_ 13—18........fio fr.—3o — 40 . . . .100 fr.

— iS — 24............"o fr.

Aceste aparate sunt esențiale pentru reproducerea rapidă și ieftină a tuturor negativelor, portretelor, vederilor instantanee, peisajelor etc., fie pe hârtie uleioasă Tenere, fie pe porțelan, faianță, sticlă etc., prin intermediul pudrei vitrificabile. AUTOCOPISTE FOTOGRAFIC poate fi folosit pentru tipărirea de rescriere, muzică, desene, planuri etc. (fără apăsare de copiere).

SOCIETATEA FRANCEZĂ A AUTOCOPISTULUI

PARIS, 9, bulevardul Poissonnière.— Fabrica din Surcsnes.

PARIS. - PRINTING СИАк\, 20, STRADA V (.EGIRE.- 9J7S*4'91 (C).

J. FLEURY-HER MAG ESTE

OPTICIAN BREVET

MEDALII DE AUR, ANVERS 1885, PARIS 1889

Furnizor ministerelor franceze;

Război, Marină, Insinuare Publică, Arte Plastice/Lucrări Publice, Arte și Meserii, Imprimeria Națională, Prefectura, Muzeul, Golvlius, Facultatea de Medicină, Laboratorul de Toxicologie, Școli Regimentare, Inginerie, Licee etc.

PARIS - 18, Rue de Rambuteau, 18 - PARIS

Nou instantaneu semilarg cu unghi APLANÉ TI QUE S

Permițând fie o viteză mai mare decât vechea formulă, fie o gamă aproape egală cu cea a Panoramicului prin utilizarea unei diafragme mai mici.

Nicio lentilă nu merită mai bine. în prezent, preferinţa amatorului faţă de peisajele care doresc să cultive toate genurile pentru care retrospectivitatea prezintă adesea dificultăţi atât de mari (interioare, monumente etc.) când nu se are la dispoziţie o trusă.

Instrument de excursie prin excelență^ acest obiectiv este echipat cu o DIAFRAGMA IRIS (i3 cu lame iS, pentru a avea un cerc perfect) nefiind nevoie de nicio fantă exterioară, prin care să poată trece lumina din cauza atâtor voaluri, ordonând allș. deschiderile calculate astfel încât, de la cel mai mare la cel mai mic, *Ié .timpul de expunere trece întotdeauna prin dublare, ceea ce simplifică considerabil .calculele.

Aplanetice cu unghi larg {imagini de peste 1 metru]

Adoptat după concursuri sau teste comparative de:

, Ministere, Banca Franţei, C!c d'Orléans, Tipografia Naţională etc. Seturi de lentile, camere de mână.

Aparat stereoscopic X GROULT. — Velocigraf.

' 'Tratat de excursii. —Dacă Atelier de F Amateur. CATALOG GENERAL GRATUIT.

FOTOGOLOGRAFIE

AIN I

(Presiunea este dată de presa obișnuită de copiere)

MEDALIA DE ARGINT Expoziţia Universală i8S9

FANI ȘI FOTOGRAFI

DE

Γ Autocopiator

FOTOGRAFICE

Pe suporturi flexibile

C. Procesul RAYMOND

TIPARAREA FOTOGRAFII cu cerneluri grase

sau pulberi vitrificate

12 MEDALII DE AUR ȘI ARGINT la diferite expoziții

Pretul aparatelor complete:

Special pentru Ph&ÎQçriiphii și poate riprodurre ccritnri\ itssftri* inusiÿîif, r A"·

FORMAT: q — 12........55 fr.FORMAT:24 — 3o . . . .80 fr.

— 13 — 18........60 fr. —3o — 40 . . . .100 fr.

— d 8 — 24 ..... 70 fr.

Aceste dispozitive sunt esențiale pentru reproducerea rapidă și ieftină a tuturor negativelor, portretelor, vederilor instantanee, peisajelor etc., fie pe hârtie cu cerneală grasă, fie pe porțelan, faianță, sticlă etc., prin intermediul pudrei vitnfiablc. AUTOCOPl^TF. FOTOGRAFIC poate fi folosit pentru tipărirea scrisului, muzicii, desenelor, planurilor etc. (fără apăsare de copiere).

SOCIETATEA FRANCEZĂ A AUTOCOPISTULUI

PA RIS л 9, bulevardul Poissonnière.— Fabrica de la Sttresnes.

JARlb. — IMI RIMERIE CKMX, 20, RUE URGERE. — fWO-JVQÌ (C).

Foto-Glaceur A.-J.

bcmanrb'z le calalo'pie f/('nèrat cnroyt /ranco.

A.JOUBERT

PATENTAT

Constructor - Mecanic, ree du Pressoir < PARIS

Inventatorul emailatorului A." J.

22 modele Diami cl a Irnid prese satin.

Scrii elise i nslan lance

■I minute ¿иfíii la culcare cu gelatina

Presă de satin popularizat Preț:

№ 1,13X18, cilindru de 1G C. 24 fr.

-№ 2. 1hZ¿4, —21 c, 31 lr.

Toate aceste articole sunt choz hs pr neipaiix foui nisbtmsd articole pentru pliülouriij hi

J. rLEUR HE RM AGIS

OP1Ĭ; . ' 'h ГК

MÉ DAI L. L - S D'OR, A '

PARIS - 18. Rue de Rambu <.uu.

*

.■•RS ' Rftb,

4 88 9

New Instant A 'LANETICS at ^ent- tît ngle

Permettali t fie иг.· rania :tc superior >l ancia eleni ne aproape epa! · au Лі//(>ишнлч<· рак I'ен.

plus banuti.

It и си и obiectiv ne пт, i te Jonc mai bine, curent lem и n ■ lor d'/ns/m/Amrs JcòruiiK de .vii'rver toate yci'.

prezent suuu-nt of 'n great '<'* di'i.rHnJ I h te :ί· ' и ·'

un n'a pas I irou· и a -·. - relatii cu publicul- - -

/fitti iiUtCHt u'·'.' - ;' ι'Λύ··■^·

PH RAG ME-IP' ■ · ·■ · fn '. τ

a Lie a fen т τ ri - - ■ чi ' < ssr ■- r 1. r "e

si i-a dat dreptate lu и ! ·■■ ' il > ci ' .este .b. c

în p I II S - pC 111 C .seιΛI '-, '>1.1·., .

соц dacă aera bico т ■ -. ■

YNGl

AM PLANIFICAT. -UFF -HAN"

C \T \L()(:!! !

1

• în rar

I rn p1 ■ j I э i os ET.

- ■ Apăsați pe {! ι

■oi:, pa i ;

■ TC ll.i'Jfi .IC

il inai:.

' -Φ ng ■

Ì wu/r

d-AER Gl·' : ·ΊΓ.

dispozitive de compilare

/ Wïailt Itprc {litri

5 S 1i.

Pretul d

Sfirciau>: f>o:ir !л Phofo^ FORMAT: ej — i .i..............

■ — eu? — S...............

— 18 — „ij ....

Aceste dispozitive semi-indApcir

că tic toate clişeele, de poitrail.-, hârtie ;i l'e .ere grasse, be surp· •poudre vit lia hie. The Alfl OCOPlSi pressure Je l'écriture, niusiquc,

i lUKMAP: ->i . . Í', Deci fr.

Ì — A — ... IOO Ir.

%

L

da- aprins reprijliuelion; Ajutor:·; et ;'i bon mures i üpi;i:it a lices, p;i \sages etc., fie pe

■·''Чie, l.iicncc, 'erre, etc., at nunen Je JJTOGRAPHJOUE can >en ir a Firn-. Jaii'', etc. fără a apăsa pentru a copia.

COMPANIE FRANCEZA. DE LA AUTOCOPIST

■ lesine t7 Λ\Γί 57ZΓ5\

■ ' „Eu? ' A I 1 :«4M.. t 11 j".— JÍ ; 1 - И Ή

eu

э

1

>

eu

eu

eu ·

Í

Text deteriorat — legare defectuoasă

NF Z 43-120-11

V

Lac de negative (Pentru a elimina). Buletinul Asociației Belgiene

Lac negru mat

Sticlă mată a fotografilor (The). Natură

Turnul de platină a dovezilor cu se de argint. Natură

Tonifierea imprimeurilor pozitive după fixare. MERCĂTORUL

Tonifiere și fixare (Baie de). MOLTENI

Voal datorita disparitiei lacului mat al monturii lentilelor

PROCES-VERBAL ȘEDINȚILOR

Şedinţa ordinară din 14 ianuarie 1891

Membri noi. - Moartea domnului Bruneau. - Comunicare referitoare la Congres. - Expoziția Internațională de la Bruxelles. - Expoziție în Douai. - Omagiu pentru dovezi de către domnul Blazy. - Omagiu de lucrări. - Reguli de procedură. - Dormitor 40 X 50. - Fundal degradat Faller. - medalii Poitevin. - Medalii de la concursul din 1890. - Delegatie la Camera-Club.

Adunarea generală extraordinară din 14 ianuarie 1891

Numirea domnului Bezançon, membru de onoare. - Numirea domnului Mathieu, membru al Comitetului. - Discutarea si votul statutelor. - Proiecții.

Seara extraordinară de 4 februarie 1891

Prelegere de M. Demeny, despre studiul mișcării la oameni și animale. - Proiectii si prelegere deputatului Bourgeois despre misterul Patimilor, la Oberammergau.

Sesiunea din 18 februarie 1891

Membri noi. - Domnii. Contele Desmazières și Houdé, numiți membri ai Comitetului. - Omagiu de dovezi de domnul Piaget. - Omagiu din publicații. - Omagiu al unui portret al lui Daguerre de MM. Braun și Clement. - Crearea Buletinului Photo-Club de Paris. - Comunicarea lui M. Berget despre descoperirea lui M. Lippmann. - Omagiu de printuri fotocolografice de domnul Balagny. - Comunicarea domnului Bucquet asupra procesului domnului Balagny. - Comunicarea domnului Gravier privind utilizarea fotografiei în imprimarea color. - Lanterna Poulene. - Duplexul și micul fotogenic Hanau. - Hârtie Chambay fildeș mată. - Pozitive pe sticla Rouanet. - Lampă cu gaz Auër. - Hford Company Alpha Plate. - Proiecții.

Sesiunea din 11 martie 1891

Membri noi. - Expoziţia Clubului Amatorilor din Viena. - Participarea Photo-Clubului la expoziția de la Bruxelles. - Omagiu de lucrări. - Eliminarea hiposulfitului, de M. Fourtier. - Utilizarea plăcilor sensibile expuse, de M. Rossignol. - Tablete revelatoare Pétry. - Propulsorul Monti. - Hartie frantuzeasca dublu email Vera et Martin. - As de diamante și Rail-Camera de MM. Dehors și Deslandres. - Carcasă de dosar și instalație portabilă de laborator de la Dessoudeix. - Camera de expansiune Merville. - Oblonul Chavanon. - Camera 40 X 50 Martinet. - Fotocolografii Rouille. - Dovezi pictate, culori Faller. - Proiecții.

Sesiunea din 15 aprilie 1891

Demisia domnului Labonne. Este numit Președinte de Onoare al Comitetului. - Domnul Bucquet este numit Președinte al Comitetului. - Numirea domnului vicepresedinte Houdé, a domnului Bourgeois, secretar general si a domnului Darnis, bibliotecar-arhivist. - Membri noi. - Concurs de instantanee. - Omagiu de lucrări. - Sesiuni intime. - Velocigraful Hermagis. - Dezvoltator de tuburi Guilleminot. - Oblonul Turiault. - Lentile Balbreck. - Soluție împotriva aureolei, de la Stebbing. - Senitocolorimetru Vidal. - Discuri de gelatina colorate. - Lampa Nadar . - Oblonul Gillon. - Filme cristaline. - Cadru cu role Mendoza. - Presă hârtie cu cadru Dreyfus. - Dezvoltarea hârtiei aristotipice. - Oblonul Masson. - Positive in the dark camera de M. Rossignol. - Metoda ortocromatică a lui M. Lippmann de M. Berget. - Proiecții.

Sesiunea din 22 aprilie 1891

Experimente pe hârtie specială aristotip. - Experimente cu lampa Nadar. - Proiecții.

Sesiunea de miercuri, 13 mai 1891

Membri noi. - Raport despre concursul de portrete. - Numirea domnilor. Binder și Toutain, membri ai Comitetului. - Omagiu de la domnul Ratisbonne. - Coperta Buletinului, de MF Régamey. - Companie fotografică din Tours. - Omagiu de lucrări. - Restaurarea dovezilor daguerreane de M. Gravier. - Proces de articule. - Electrofotofor Radiguet. - Detectivul Laverne 9 X 12. - Fotoscript. - Șasiu Bourdier. - Genți Ross. - farfurii Edwards. - Oblonul Bezu și Hausser. - Piciorul domnului Weyher. - Proiecții.

Sesiunea din 10 iunie 1891

Membru nou. - Omagiu de lucrări. - Excursii. - Albumul foto. - Noi farfurii rapide. - Lentile Balbreck. - Oblonul Ottenheim. - Lupa acromatica. - Tisseron matase si hartie mata. - Filtre Maignen. - Albume Derepas. - Obturator stereoscopic Zion. - Obturator stereoscopic Suter. - Camera La Fontaine. - Polistadionul Martinet. - Filmarea cadrelor de către domnul Thevoz. - Titluri ale colecţiilor de proiecţii ale domnului Fourtier. - Omagiu de către domnul Londe al anatomiei patologice a măduvei spinării (conferință și proiecții). - Discurs și proiecții ale domnului Mathieu: excursie la Le Havre. - Proiecții.

Sesiunea din 27 iunie 1891

Conferință cu proiecții ale domnului Fourtier despre astrofotografie. - Membri noi.

Sesiunea din 21 octombrie 1891

Membri noi. - Omagiu de lucrări. - Reglementări de laborator. - Medalie de bronz obținută de Companie la Expoziția de la Bruxelles. - Medalie comemorativă pentru cea de-a 50-a aniversare a dezvăluirii fotografiei. - Prelegerea Contelui Legros. - Omagiu unei amprente carbon de MM. Braünet Clément.-Omagiu de către

Compania Eastman de expansiune. - Cadru cu role Fauvel. - Comparația sensibilităților preparatelor de M. Gravier. - Tipărirea de pozitive pentru stereoscop pe sticlă de M. Berget. - Reductori ai seriei aromatice de M. Balagny. - Cilindrigrafii ale lui M. le Com 1 Moëssard.

Sesiunea din 11 noiembrie 1891

Moartea domnului Maurel. - Societatea tinerilor amatori. - Concurs de teste. - Camera de Dezvoltare a domnului Lefranc. - Dezvoltator Light. - Ecran panortocromatic Guilleminot. - Kodak și Kodak pliabil. - Hârtie Eastman foarte rapidă. - Obturator Zion, pentru camera portabila. - Fund rotativ circular și fund de nor cu gondola lui Faller.-Cameră

Gillon metalic. - Foto-Simplex. - Oblonul „The Constant”. - Fixo Viro de la Reeb. - Excelentis, Royal și Royal Stereoscopic al lui Van Neck. - Fotografia podelei de către domnul Demeny. - Proiecții.

Şedinţa extraordinară din 25 noiembrie 1891

Prelegere de M. Baudran despre culoarea în fotografie. - Conferinta cu proiectii a domnului Fourtier despre Pompei.

BIBLIOGRAFIE

Măriri fotografice (le), TRUTAT, partea I

Măriri fotografice (le), TRUTAT, partea a 2-a

Caietul Fotografului Amator, JACOB

Iluminat în studiourile de fotografie, KLARY

Elemente de fotogrammetrie, V. LEGROS

Imprimări de proiecție (the), TRUTAT

Ferotip (Manual de). GAUTHIER-VILLARS

Formarea imaginilor fotografice (la), DE LA BAUMEPLUVINEL

Forma fotografică, JOUAN

Instructiuni practice de utilizare a aparatelor de proiectie, MOLTENI

Practic Japonia (the), F. REGAMEY

Manualul fotografului amator, PANAJOU

Manual de ortocromatism, L. VIDAL

Obiectiv fotografic (cel), SORET

Fotograful de portret (cel), KLARY

Revista fotografică americană (the)

Mozaice fotografice, WILSON

Fotografie color (la), BERGET

Fotografia Amatorului Începător, A. BUGUET

Fotografie fără obiectiv (the), COLSON

Proiecție și mărire prin proiecție (La). POULENC

Reţete fotografice, A. BUGUET

Informații diverse pentru fotografi amatori, G. LANQUEST

Revista tehnică a expoziţiei din 1889. H. FOURTIER

Teorie, practică și artă în fotografie (the), F. DILLAYE

Tratat elementar despre obiectivul fotografic, WALLON

Tratat practic de zincografie, ROUX

Tratarea reziduurilor fotografice, PELIGOT

Lucrări ale fotografului amator iarna (la), CHABLE

ILUSTRAȚII ÎN TEXT

Ilustrație text.

La Expoziția Universală din 1889. Fototip și fotocolografie Balagny

Etichete pentru transportul plăcilor

Un val la Tréport. Fototipul Mce Binder. Fotocolografie ruginită

Întoarcerea de la Piață. Fototipul și fotocolografia Thévoz

Cal trapând. Săritură mare. Fototipuri Marey. Fotocolografie Berthaud

Studiul locomoției la om și animale. 4 planșe din fototipurile lui M. Marey

domnișoara J. Ludwig, de la Comédie-Française. Fototip M. Bucquet. Heliogravură Hervier și Chauvet

Apus de soare la Trouville. Fototip Jacquin. Fotocolografie Thevoz

Portretul lui Bequerel. Fototipul Peignot. Fotocolografie Deniau

Lansarea navei Seine. Fototipuri E. Mathieu. Fotocolografie ruginită

Brațul mic al Senei, în Poissy. Fototip P. Bourgeois. Fotocolografie Thevoz

Cai semi-sânge la Haras du Pin. Echipa de armăsari Percheron la Haras du Pin. Fototipuri M. Bucquet. Proces mic

Discuție de duminică. Fototip Darnis. Fotocolografie Thevoz

Banchetul celor Douăzeci. Fototip A. Londe. Fotocolografie ruginită

În jurul Frenières, Vaud (Elveția). Fototip Piaget. Fotocolografie Thevoz

Astrofotografie:

Pl. I. Fototipurile Bucquet și Fourtier

Pl. II. Fototipuri Janssen, frații Henry, Deslandres

Fotocolografie Berthaud

Ruinele Abației din Villers-la-Ville. Fototip Balagny. Fotocolografie Berthaud

Scheldt înainte de Anvers. Fototip și fotocolografie Maës

Ilustrații pe serii. Drinknas fototipuri. Fotocolografie Thévoz. (In text)

Grup de membri ai Congresului de la Bruxelles. Fototip M. Bucquet. Heliogravura Lemercier

Bărci de pescuit. Fototip P. Bourgeois. Fotocolografie Thevoz

Malurile Oise și malurile Marnei (Alb). Fototipuri P. Houdé. Fotocolografie Thevoz

Un călăreț arab. Fototip M. Bucquet. Fotocolografie Berthaud